

KLEUR JE LEVEN

De praktische gids voor jouw
persoonlijke kleurenpalet

ROSSELLA MIGLIACCIO

LEVENSKUNST

Ontdek het geheim van kleuren en word je eigen kleurstylist

Kleuren zorgen er niet alleen voor dat je er stralend uitziet, met de juiste kleuren om je heen voel je je ook gelukkiger. Rossella Migliaccio is kleurenexpert en leert je met haar jarenlange ervaring alles over de werking en psychologie van kleuren en ze daagt je uit om jouw persoonlijke kleurenpalet te vinden.

Ontdek waarom rode lippenstift niet bij iedereen past, wat de regels en geheimen voor matchende patronen zijn, wat de perfecte kleur is voor je slaapkamer of kantoor, en hoe je voor eens en altijd afrekenet met het gevoel dat je niets hebt om aan te trekken terwijl je een kast vol kleren hebt.

De juiste kleuren maken je gelukkig en laten je stralen!

‘Deze pionier uit Italië vertelt op elegante wijze hoe iedereen zijn of haar juiste kleur kan vinden.’ – *Grazia*

ROSSELLA MIGLIACCIO is een van de best gekwalificeerde imago-experts in Italië. Na een lange loopbaan in onder andere Milaan, Londen, Lugano en Zürich richtte ze het Italiaanse Imago Instituut op. Haar jarenlange ervaring heeft ze nu samengevat in *Kleur je leven*.

WWW.XANDERUITGEVERS.NL

ROSSELLA MIGLIACCIO

Kleur je leven

Inleiding - De geheime taal van kleuren

Als het over schoonheid gaat, is het bijna onmogelijk niet aan kleur te denken. Al vanaf de klassieke oudheid is de harmonieleer van kleuren een essentieel onderdeel in kunst en architectuur, een basisgegeven binnen de opvattingen over schoonheid. Slechts een vleugje van de juiste kleur laat je ogen al sprankelen, geeft je een blinkende glimlach en laat je stralen van binnenuit. Als je de geheime taal van kleuren kent, die als een vriend beschouwt die je opvrolijkt als je down bent of je bij een speciale gelegenheid nog meer laat stralen, kan dit je leven veranderen, het maakt je zelfverzekerder, mooier en dus gelukkiger.

Ik zeg altijd dat kleur mijn lotsbestemming is. De naam Rossella is afgeleid van het woord 'rood' en komt overeen met de Engelse naam Scarlett die net zoals het bijvoeglijk naamwoord *scarlet*, scharlakenrood betekent. Mijn moeder heeft deze naam voor me gekozen nadat ze *Gejaagd door de wind* had gezien, en daarmee heeft ze mij de liefde voor deze kleur en een onverbeterlijk optimisme nagelaten, het handelsmerk van de hoofdrolspeelster van de film.

Los van de kleur rood voelde ik me al van jongs af aan aangetrokken tot de wereld van de kleuren: ik verzamelde krijtjes, kleurpigmenten en waterverf en fabriceerde prachtige mengelmoesjes met viltstiften die ik kapotmaakte om er allerlei experimenten mee uit te voeren en ze met water te mixen. Daarna,

in de pubertijd, kreeg ik interesse voor het theater en ontwikkelde ik tegelijkertijd een ware passie voor films, vooral voor films uit het oude Hollywood. De diva's van vroeger zijn me altijd blijven intrigeren: Audrey Hepburn, Grace Kelly, Rita Hayworth, Greta Garbo. Hun jurken, hun bijzondere outfits, volmaakt uitgebalanceerd en uitgedacht door de kostuumontwerpers om de pracht en de eigenschappen ervan nog meer te accentueren: ik vond ze wonderbaarlijk en betoverend mooi. Gegrepen door de kennis van deze professionals die een miljoenenpubliek konden bereiken, heb ik van de taal van kleuren eerst mijn studie en daarna mijn beroep gemaakt. Op dit moment, na meer dan tien jaar in het veld, heb ik nog steeds dezelfde missie: het doorgeven van de kracht van kleur, die kracht bereikbaar maken voor iedereen die worstelt met de duizend-en-een kleine en grote dagelijkse problemen, goed voor zichzelf wil zorgen en zich bij anderen lekkerder in zijn vel wil voelen.

Maar hoe werkt de magie van kleur? Zonder het door te hebben, ben je er absoluut al door betoverd. Het gebeurt vast weleens dat je op kantoor komt en iedereen tegen je zegt: 'Wat zie je er goed uit vandaag, heb je iets laten doen? Heb je iets veranderd?' Zeer waarschijnlijk is het de kleur van je jurk die je nét dat tikkeltje extra geeft en betekent het compliment dat je precies in de roos geschoten hebt. Andersom, hoe vaak heb je niet moeten horen: 'Alles oké? Je ziet er een beetje sip uit,' ook als je je volkomen in balans voelde. Het kan zomaar dat de kleur van je outfit het enige was wat er die dag niet klopte.

Dus, iets wat misschien toeval lijkt – het kiezen van de juiste kleuren van je kleding, van je make-up, van je haar – is eigenlijk een wetenschap die kleuranalyse heet en het is de basis van mijn beroep. Door het analyseren van een mix van drie essentiële onderdelen: huid, ogen en haar, kun je door middel van een kleuranalyse bepalen wat je ideale kleuren zijn en met welke

kleuren je er meteen mooier, vitaler en jonger uitziet. Met op zijn minst twee belangrijke gevolgen.

Eén: je gaat je garderobe optimaal benutten. Het vervelende gevoel van een kast vol kleding, maar niets om aan te trekken zal voor eens en voor altijd tot het verleden behoren, omdat je, als je eenmaal je ideale kleuren hebt ontdekt, alles met elkaar kunt combineren; zelfs in het donker zul je nog een outfit kunnen vinden. Met een paar items kun je al eindeloze combinaties maken. Met kleuranalyse kun je tijd, ruimte en geld besparen, want ook winkelen zal efficiënter worden, omdat je niet langer alleen maar koopt wat je leuk vindt, maar wat goed bij je past en je flatteert. Als je het goed bekijkt, is het ook een ethische en duurzame levenshouding.

Twee: door een kleuranalyse ga je bewuster naar je imago kijken, helemaal afgestemd op jouw persoonlijke behoeften. Hierdoor kan iedereen schitteren en zijn unieke zelf zijn. Maar het is niet alleen maar een kwestie van imago: door het herontdekken van kleuren ga je je afvragen wanneer en waarom je bent opgehouden met het gebruik van kleur en moet je je levensverhaal herschrijven of soms aan een nieuw verhaal beginnen.

In dit boek zal ik je alle onderdelen van kleuranalyse laten ontdekken: esthetische, praktische, ethische, psychologische en zelfs historische en culturele. Ik ga je mijn methode onthullen en je heel veel voorbeelden geven vanuit mijn ervaring met duizenden cliënten en cursisten en het doorlopende overleg met collega-imageconsultants vanuit de hele wereld. En ik ga proberen mijn passie aan je door te geven: een leven in het teken van kleur.

Deel 1 - Kleurwetenschap en geschiedenis

Het verhaal van Anna

Anna is een jonge vrouw die een paar jaar geleden bij me kwam voor advies. Na haar eerste kind had ze besloten te stoppen met haar baan bij een evenementenbureau en zich fulltime aan haar gezin te wijden. Al snel kwam er een tweede kind en haar dagen werden steeds zwaarder, vooral doordat haar man vaak op reis was voor zijn werk.

Toen ik haar voor de eerste keer ontmoette, kon ik alleen maar naar haar prachtige kleuren kijken: stralende, bijna blauwe ogen, volle, donkere wenkbrauwen en een porseleinen huid. Al dit prachtigs contrasteerde met haar weinig flatterende haarkleur en zwart-beige ietwat non-achtige look.

Zoals gewoonlijk was mijn eerste vraag: 'Als we je kast opendoen, wat zie ik daar dan?' Prille moeders kunnen zich het antwoord eenvoudig voorstellen: makkelijke kleding, platte schoenen, het liefst allemaal zwart (strategisch bij vlekken).

Dit meisje had wanhopig behoefte aan kleur! En niet alleen in haar kleding; in de afgelopen vijf jaar was haar leven immers ingrijpend veranderd: ze had weinig vrienden, vrije tijd en hobby's meer en bovendien had ze haar werk opgegeven. Natuurlijk hield Anna van haar kinderen, maar door haar totale toewijding aan hen, zonder enige ruimte voor zichzelf, was ze zichzelf een beetje kwijtgeraakt.

Voor haar verjaardag had ze als cadeau een bezoek aan een imageconsultant gevraagd, en het was duidelijk dat er veel verborgen wilskracht schuilde achter dit idee van 'voor één keer zou ik iets voor mezelf willen doen'.

Stap één in het plan dat ik voor haar heb gemaakt, was inderdaad een kleuranalyse. Ik wilde haar laten beginnen met iets leuks, iets wat een direct zichtbare verandering opleverde. Zoals ik

al had voorspeld, was de uitkomst *winter bright*: een van de krachtigste en felste kleurpaletten.

We begonnen onze imago-ontdekkingsreis bij haar make-up: door een make-uples begreep ze dat er tussen een water-en-zeep-look en een zware make-up een makkelijke middenweg bestaat. Eerst hebben we haar oude beautycase eens uitgemest. Die zat vol met beige- en bruintinten en ook nog met allemaal producten over de datum! Een toilettasje met een concealer, een mascara en een mooie frambooskleurige lipstick was genoeg om haar kleuruitrusting te verbeteren.

Verder hebben we haar wenkbrauwen mooi in vorm gebracht en strak gemaakt om het natuurlijke contrast met haar ogen te benadrukken. Maar we hebben vooral de haarkleur aangepakt door die koeler en wat donkerder te maken. Binnen een paar dagen was Anna getransformeerd van een Assepoester in een prachtige Sneeuwwitje. En we hadden de kledingkast nog niet eens aangeraakt!

In de weken daarna zijn we, met het kleurpalet in de hand, haar garderobe gaan doornemen. Om het aangename met het nuttige te verenigen, zijn we maar begonnen met de accessoires. Gekleurde oorbellen zouden echt helpen, maar haar peuter zat nog in de fase waarin hij die lostrok, dus hebben we ons op de haarbanden gefocust. Anna heeft een prachtig gezicht en dan is een haarband een ideaal accessoire en heel praktisch als je weinig tijd hebt.

We hoefden verder geen oude kleren weg te gooien, omdat zwart ook onderdeel is van haar kleurpalet. Maar ik wilde haar wel laten wennen aan het gebruik van kleur om haar een frissere uitstraling te geven en haar enthousiasme te stimuleren. Met elke sessie maakte ze zichtbare vorderingen. Zijzelf stelde mij toen de vraag: 'Hoe kunnen we mijn garderobe eens wat opfleuren? Ik ben er helemaal klaar mee om er altijd als Morticia Addams uit te zien.' De verandering was in gang gezet.

Onze ontdekkingsreis ging nog een paar weken door en maanden later zagen we elkaar weer voor een follow-up. Anna had

besloten haar werk weer op te pakken. Het was niet meegevallen, maar het was haar wel gelukt. Ze was slim en moedig en ik ben echt vreselijk blij voor haar. Het is een fijne gedachte dat ik een kleine bijdrage heb geleverd aan haar zelfvernieuwing. Ook dit is te danken aan de kracht van kleur.

1 - Kleuranalyse

Wat is kleuranalyse?

Kleuranalyse is een wetenschap die op basis van de combinatie van huid, ogen en haar je ideale kleurpalet vaststelt, oftewel, een kleurscala waarmee je er mooier, jonger en fitter uitziet. Dit is een eerste objectieve en professionele definitie, maar eigenlijk is kleuranalyse veel meer dan een wetenschap: het is tovenarij, en niet alleen als het gaat om de verbetering van je imago, niet onbelangrijk trouwens. Het heeft betrekking op veel meer aspecten van je leven en het zal voor altijd je visie op kleur veranderen.

In de Angelsaksische landen, waar deze wetenschap is uitgevonden, wordt dit *color analysis*, 'kleuranalyse', genoemd. Het Italiaanse woord *armocromia* is treffender. De oorsprong van het woord verwijst naar het concept van harmonie (*armo*) terwijl *cromia* uit het Grieks afkomstig is en daadwerkelijk 'kleur' betekent. In deze definitie ligt het geheim van deze wetenschap besloten: het analyseren van je persoonlijke kleuren en die te benadrukken volgens het principe van harmonie. En ook al zijn de schoonheidsnormen in de loop van de geschiedenis radicaal en eindeloos vaak veranderd en zijn die in alle delen van de wereld verschillend, van nature zijn we geneigd om 'het mooie' volkomen onbevooroordeeld te herkennen en te waarderen; het enige objectieve aan schoonheid is immers 'harmonie'. Dit zal dan ook onze leidraad zijn, ons baken, het basisbeginsel achter onze zoektocht naar het juiste kleurpalet voor iedereen. Verder heeft iedereen natuurlijk zijn eigen smaak en maakt iedereen zijn eigen keuzes. Dat is juist goed, maar enige basiskennis zorgt ervoor dat deze aanpak minder op toeval berust.

Het doel van een kleuranalyse is niet je zomaar een kleurpalet te geven dat iemand anders voor je heeft bedacht; het gaat er

vooral om dat je op wetenschappelijke en objectieve wijze je ideale kleuren ontdekt, ongeacht je persoonlijke smaak, omdat de kleuren die je goed staan objectief zijn. Je zult die kleuren zelf herkennen als je voor de spiegel staat. Iedereen die de kleuranalyse uitvoert – jijzelf of een deskundige imageconsultant is de ambassadeur van een boodschap die alleen kleur kan overbrengen. Of anders gezegd: een simpele gids tijdens een verrassende ontdekkingsreis naar je eigen kleurpalet. En ik beloof je dat kleuranalyse iets heel concreets is en dat je zelf betrokken bent bij het ontdekken en verwelkomen van jouw ideale kleuren.

Ik moet je wel waarschuwen voor de bijwerkingen van kleuranalyse: het is verslavend en als je er eenmaal van hebt geproefd, kun je niet meer zonder. Je zult de onbedwingbare neiging hebben het overal te willen toepassen: van je kleding, make-up, huis, kantoor, tot aan je auto toe! Alles zal perfect moeten kloppen met ‘het palet’ om je een gevoel van harmonie en welbevinden te geven dat, besef dit goed, niet alleen maar esthetisch is.

Vrienden van me kopen inmiddels zelfs hun lakens volgens het palet: ‘Weet je, Rossella, als ik ’s ochtends net wakker ben en nog geen make-up opheb, ben ik in ieder geval omringd door mijn ideale kleuren!’ Anderen gaan op zoek naar een telefoonhoesje in hun paletkleuren. Het kan nog door de beugel om dit als een accessoire te zien en te laten matchen met de rest van je garderobe. Maar ik stond echt perplex toen iemand deze opmerking maakte: ‘Je houdt je telefoon altijd naast je gezicht, dus dan is het toch belangrijk dat die een kleur uit het palet heeft?’ En hoe kan ik ze ongelijk geven? Kleur gaat deel van je leven uitmaken, daar zijn duizenden voorbeelden van. Ik ga ze je in de loop van dit verhaal allemaal vertellen, maar stapje voor stapje: op deze manier zul je zelf gepassioneerd raken door kleuranalyse, de voordelen ervan gaan waarderen en het ten slotte als stijlguide en, waarom niet, als levensstijl gaan omarmen.

Je zult ontdekken hoe kleuranalyse bij ieder aspect van je leven past, en niet alleen maar bij het jouwe. Je zult het voortdurend willen delen en willen proberen het palet van je dierbaren te voorspellen, van je vrienden... en soms zelfs van vreemden.

Het kan je zomaar gebeuren dat je in de bus je buurman aan het bestuderen bent, of dat je in de supermarkt degene voor je bij de kassa vraagt wat zijn kleurgroep eigenlijk is. Ook nu nog kom ik regelmatig in gênante situaties terecht. Dan blijf ik maar staren naar de ober als hij de bestelling opneemt, omdat hij een kleur ogen heeft die ik nog nooit heb gezien. Of ik glimlach naar iemand in de lift die ik niet ken, terwijl ik denk: supergoed gedaan, dame! Kijk nu hoe mooi die lipstick staat! Het is alsof je een tunnel instapt, een gekleurde uiteraard. En je kunt niet meer terug. Maar zeg niet dat ik je niet gewaarschuwd heb!

Imagoadvies

Een imageconsultant is iemand die vanuit zijn of haar deskundigheid een traject samenstelt en begeleidt dat erop gericht is mensen te helpen bij het verbeteren van hun imago. Hij of zij bepaalt een stijl die overeenkomt met de fysieke kenmerken, de persoonlijkheid en de lifestyle van de cliënt. Dit kan variëren van make-upkeuzes tot shoppen, van je lichaamshouding tot je garderobe. In Nederland is het nog een relatief jong beroep, maar in de Angelsaksische landen is het al tientallen jaren een bloeiende tak van sport.

Je moet dit beroep niet verwarren met een personal shopper die je adviseert over je aankopen en zich vooral bezighoudt met het zoeken en kopen van producten, vaak luxeproducten, zoals kleding, accessoires, sieraden en spullen voor in huis.

Een stylist is vergelijkbaar met een imageconsultant. Deze bedenkt en regelt je outfit voor een speciale gelegenheid, bijvoorbeeld een fotoshoot, een plechtigheid of een rode

loper-event. De imageconsultant kan als onderdeel van zijn of haar diensten ook stylingadviezen of personal shopping aanbieden, maar dit behoort niet tot het voornaamste takenpakket.

Een van de meest voorkomende misvattingen over mijn beroep is dat een imageconsultant een soort autoriteit is die met opgeheven vinger rondloopt en zegt wat wel en niet goed is als je 'hip' wilt zijn. Dit is niet de manier waarop ik mijn werk doe. Als je verwacht in dit boek een politieagent te vinden, moet ik je helaas teleurstellen, dan zoek je op de verkeerde plek. Voor alle duidelijkheid: ik zal nooit iets zeggen als 'dit mag je absoluut nooit doen' of 'haal het niet in je hoofd om die broek of die kleur te dragen'. Mijn aanpak is erop gericht bij iedereen het mooiste naar boven te brengen, maar niet volgens mijn eigen smaak of mijn subjectieve mening. Het liefst laat ik de kleuren spreken, die veel beter dan ik de geheimen van de natuurlijke schoonheid tevoorschijn kunnen toveren. Daarom noem ik mezelf graag een ambassadrice. Aan de basis van mijn analyse staat het principe van harmonie en balans. Dit is rechtstreeks afkomstig uit de wereld van de kleuren en staat los van mij, jou of van de trend van dat moment. Mijn advies is het resultaat van een traject waarin de harmoniegedachte leidend is voor je keuzes. Kortom, het is niet mijn doel om mensen te transformeren zoals ik dat mooi vind, maar om op basis van harmonie en balans in vorm en kleur voor iedereen de beste oplossingen te bepalen. Daarom zeg ik altijd dat mijn methode inclusief is, want die verbiedt niets, maar doet slechts aanbevelingen, censureert niet, maar verbetert, schrijft niets voor, maar laat iets ontluiken dat er al is: het hoeft alleen maar naar de oppervlakte te komen.

Ieder zijn eigen palet

Het Franse woord *palette* betekent ‘scala van kleuren’. Kleuranalyse helpt je te bepalen welke kleuren je beter tot je recht laten komen, wijst je de weg bij het kiezen van je kleding en accessoires, maar ook van je make-up en je haar. Het palet is van persoon tot persoon verschillend, juist omdat het je persoonlijke kleurkenmerken versterkt: ieders natuurlijke kleuren. We kunnen dus stellen dat je palet uniek en persoonlijk is. In de volgende hoofdstukken zal ik je begeleiden bij het analyseren van jouw kleurkenmerken en bij de ontdekkingsreis naar je ideale kleuren.

Ideale kleuren en foute kleuren

Ideale kleuren zijn per definitie je bondgenoten. Ze hebben de kracht om je er mooier, jonger en vitaler uit te laten zien, ze frissen je huid, je glimlach en zelfs je haar op, maken je teint egaler en verminderen tekenen van veroudering, pigmentvlekken en schoonheidsfoutjes zoals littekens of puistjes. Het is net zoiets als het aanbrengen van een foundation, maar dan zonder het gebruik van make-up. Om je een idee te geven van het effect bij mijn cliënten, zeg ik het vaak zo: ‘Zie je, deze kleur “maakt je op”.’

Andersom zorgen foute kleuren ervoor dat je er moe en ongezond uit ziet, ook op dagen dat je je juist top voelt. Ze laten je er ‘lijkbleek’ uitzien of simpel gezegd: ze maken je grijs. En helaas is dat niet alleen maar schijn. Als je je niet houdt aan je natuurlijke kleuren, accentueer je grote en kleine imperfecties.

Ik wil je meteen geruststellen over het kleurpalet en over kleuranalyse in het algemeen: als ik het heb over een ideaal kleurpalet, gaat het niet over een beperkt aantal kleuren, maar over een uitgebreid scala aan kleurnuances. De theorie van de vier kleurseizoenen, waar je straks kennis mee zult maken, gaat oorspronkelijk uit van een palet van dertig kleuren. Met mijn

methode heb je bij elk palet de beschikking over een eindeloos aantal potentiële kleuren, aangepast aan jouw persoonlijke kenmerken. Als ik er bijvoorbeeld achter kom dat ik een warme kleurtoon heb en een hoge intensiteit, kan ik iedere warme of felle kleur dragen, of het nu geel, groen of rood is. Kleuranalyse legt dus geen beperkingen op, maar geeft simpelweg selectiecriteria aan. Soms hoor ik van mensen: ‘Zeg, ik weet eigenlijk niet of ik wel wil weten wat mijn palet is, omdat ik bang ben dat ik een aantal kleuren die ik heel mooi vind op moet geven.’ Een eigen palet houdt niet in dat je kleuren op moet offeren. Integendeel, het zal juist een openbaring zijn, omdat je er veel kleuren bij krijgt waaraan je misschien tot nu toe nog nooit had gedacht. Zoals je verder in het hoofdstuk ‘Kleuranalyse en kleurcombinaties’ zult zien, rust op geen enkele kleur een verbod, omdat alle kleuren een warme en een koele versie hebben.

Dus, als je denkt dat rood een warme kleur is, heb je het mis. Warm rood heeft altijd een vleugje oranje in zich, terwijl je een koele versie krijgt door een druppeltje blauw toe te voegen. Een voorbeeld is de kleur van bosvruchten: kers, framboos en aardbei. Warme roodtinten hebben daarentegen altijd een onbestemd vleugje oranje: variërend van koraalrood, kreeft-, abrikoos- tot tomaatkleurig.

Het komt regelmatig voor dat je mensen tegenkomt die intuïtief de juiste kleuren kiezen, die al weten wat hun ideale kleuren zijn. Met een kleuranalyse zullen zij op een bruikbare manier bevestiging krijgen. Het zal hun een technische verklaring geven van iets wat zij tot die tijd gewoon op hun gevoel deden.

Maar hoe kan het dat sommigen zo handig zijn met kleur en sommigen het zo lastig vinden? Je moet er gewoon oog voor hebben en je hebt het of je hebt het niet. Net zoals sommige mensen een muzikaal gehoor hebben of een aangeboren aanleg voor vreemde talen, fijnproever zijn en allerlei smaken kunnen herkennen en beoordelen en vaak ook nog goed zijn in het combineren ervan en zo verrukkelijke gerechten creëren. Dan zijn

er ook nog mensen die een bijzonder reukvermogen hebben en parfums kunnen maken. Het zijn allemaal natuurtalenten die dankzij techniek beter worden en zich kunnen ontwikkelen. In het geval van kleuren heet deze techniek 'kleuranalyse'. En geloof me, ook op dit gebied valt er altijd wat te leren. Tijdens mijn cursussen geef ik les, maar tegelijkertijd leer ik van mijn cursisten.

Hoe werkt kleuranalyse?

Waar is kleuranalyse op gebaseerd? Dat is heel simpel: op het herkennen van iemands kleurkenmerken, en die vervolgens te herhalen in zijn kleding. Maar laten we bij het begin beginnen. Er zijn vier individuele kleurkenmerken:

- Ondertoon
- Waarde
- Contrast
- Intensiteit

In de hoofdstukken hierna zullen we ze een voor een gaan verkennen. Voor nu is het echter voldoende te weten dat we hiervoor de kleur van onze ogen, haren en vooral onze huid gaan bestuderen. Van nu af aan noemen we dit de 'huid-ogen-haarmix'. Voor een juiste analyse van de kenmerken is het belangrijk deze elementen in hun natuurlijke staat te bestuderen. In het geval van haar moet je dus naar de natuurlijke haarkleur kijken en niet naar de kunstmatige kleur. Op dezelfde manier bekijken we de huidskleur, dus zonder make-up of een bruine kleur van de zon. Als we de kleurkenmerken van de huid-ogen-haarmix hebben geanalyseerd en vastgesteld, laten we die terugkomen in de kleding en accessoires, maar ook in de make-up- en de haarkleur. We gaan door met deze 'herhaalmethode' totdat je ideale kleuren je natuurlijke kleuren als een soort spiegel reflecteren. Zo creëren we met de kleuren van je keuze een aura rond je gezicht die het

stralender maakt. Anders gezegd, we stemmen wie je bent en hoe je je kleedt op elkaar af.

Historisch gezien is het merendeel van de geleerden op het gebied van kleuranalyse het erover eens dat de kleurtypes van mensen in vier hoofdgroepen kunnen worden onderverdeeld die corresponderen met de vier seizoenen: lente, zomer, herfst en winter. Natuurlijk berusten de namen van de vier seizoenen puur op een afspraak en hebben die niets te maken met je winter- of zomergarderobe en ook niet met je geboortemaand. Ze doen gewoon denken aan de kleuren van de natuur in haar verschillende stadia. Het palet van de lente bestaat bijvoorbeeld uit de felle en zonnige kleuren van een lenteboeket. Het zomerpalet heeft grotendeels koele en zachte kleuren, zoals zand en zeegroen. In het herfstpalet zitten vooral warme en diepe boskleuren vol met rood- en geeltinten. Het winterpalet ten slotte bevat koele en krachtige kleuren, zoals het wit van de sneeuw en het nachtblauw van de korter wordende dagen. Slechts vier categorieën voor het indelen van de hele wereldbevolking is uiteraard nogal summier en daarom is de theorie in de loop van de tijd uitgebreid en verbeterd en zijn er veel nuancerings op aangebracht die op basis van gemeenschappelijke kenmerken zijn gegroepeerd. Maar daar ga ik het verderop in dit boek in detail over hebben. Laten we voor nu deze simpele en belangrijke regel vaststellen: wat je natuurlijke kleuren ook zijn, het seizoen waartoe je behoort, zal volgens de methode van herhaling en dus ook volgens het principe van harmonie, dezelfde kleurkenmerken hebben.

Online kleuranalyse

Je zult inmiddels begrijpen dat het helemaal niet zo eenvoudig is om een nauwkeurige en grondige analyse uit te voeren. Zelfs de meest ervaren consultant kan dit niet even online of door middel van een foto doen. Dat zou absoluut niet professioneel zijn. Door de tussenkomst van licht, filters,

de verschillende kleurweergaven van computers of mobiele telefoons, is het onmogelijk een betrouwbare kleur af te lezen. Alleen voor beroemde mensen geldt een uitzondering. Een goede consultant zou kunnen proberen een analyse te doen op basis van de talloze foto's en looks die in tijdschriften en online te vinden zijn.

Je kunt je natuurlijke kleuren door middel van make-up, gekleurde lenzen of door het kleuren van je haar beslist veranderen, maar je kunt niet valsspelen. Zulke veranderingen kunnen wel of niet bij je passen, maar je seizoenstype verandert er niet door.

Waarom kleuranalyse je leven verbetert, niet alleen je imago

In de eerste paragraaf heb ik je al verteld dat de juiste kleuren je huid laten stralen, een corrigerend effect hebben en dat je er met jouw ideale kleurpalet à la minute mooier, jonger en fitter uit zult zien. Maar er zijn nog talloze andere praktische én psychologische voordelen. Laten we met de eerste beginnen.

De wereld is verdeeld in twee categorieën: mensen die dol zijn op shoppen en mensen die het haten. Ik weet dat het voor sommigen van jullie onvoorstelbaar zal zijn, maar zo is het nu eenmaal. Liefhebbers van winkelen hebben meestal een uitpuilende kledingkast en allerlei soorten accessoires: impulsaankopen, items uit de opruiming, de musthaves van het seizoen en allerlei probeersels. Voor deze mensen is een kleurpalet om op terug te kunnen vallen een nuttig instrument voor een eerste selectie: niet zomaar in een opwelling van alles kopen, maar eerst even nadenken.

Oké, dit is de eerste stap naar een nieuwe manier van shoppen: bewuster, meer aangepast aan je persoonlijke behoeften en misschien zelfs wel ethischer. Ik koop niet alleen wat ik leuk vind, maar vooral wat me goed staat en wat ik dus in ieder geval ga

gebruiken. Zonder mijn kast vol te proppen met spullen die ik hoe dan ook nooit aan ga trekken.

Zo heb je ook mensen die een gloeiende hekel hebben aan winkelen, die het dodelijk vermoeiend of zelfs frustrerend vinden, afgeschrikt worden door de zenuwslopende rijen voor de pashokjes of door het eindeloze zoekwerk naar iets wat bij hen past, maar onmogelijk te vinden lijkt. En denk maar niet dat voor deze categorie online winkelen makkelijker is. Het aanbod is te uitgebreid en de filters zijn niet specifiek genoeg en daardoor is het even frustrerend. De voordelen van kleuranalyse voor dit soort mensen zijn nog duidelijker: door het verfijnen van hun zoektocht op basis van gepersonaliseerde criteria kunnen ze ineens ongelooflijk snel, succesvol en eindelijk gezellig winkelen.

‘Nu loop ik een boetiek in en ga ik in één rechte lijn op mijn ideale kleuren af. In één oogopslag sla ik complete delen van de winkel over. Alles gaat ineens veel sneller en ik loop geen risico meer op het meenemen van een miskoop.’ Dit is het verhaal van een van mijn enthousiaste cliënten. Wat je shoppingmethode ook is, door middel van kleuranalyse kun je je middelen optimaliseren en op die manier overduidelijk tijd, ruimte en geld besparen.

Wat betreft de praktische voordelen is er nog iets anders wat ik bijzonder graag kwijt wil, omdat het een veelvoorkomend probleem oplost: hoe combineer je alle kleuren met elkaar? In alle jaren dat ik meedraai in de wereld van de imageconsultancy heb ik gemerkt dat veel mensen moeite hebben met het vinden van kleuren die bij elkaar passen en het maken van mooie combinaties. Uit angst om fouten te maken, durven mensen vaak niet eens iets uit te proberen en nemen ten slotte weer hun toevlucht tot het eeuwige zwart.

Aan de hand van de kleuren van je palet kun je echter, om uniek en herkenbaar te zijn, je eigen stijl creëren en vormgeven. Kleur is een waardevolle bondgenoot tegen de dictatuur van zwart, homogenisering en vervlakking. In het vierde deel van het boek zal ik uitgebreid aandacht besteden aan het maken van kleurcombinaties, maar weet dat je ideale kleurpalet een

fantastische gids zal zijn, niet alleen bij het kiezen, maar ook bij het combineren van kleuren. Hoe? Supersimpel. Alle kleuren van het palet kunnen met elkaar gecombineerd worden, omdat ze in eerste instantie geselecteerd zijn aan de hand van dezelfde criteria als je kleurkenmerken: waarde, contrast, ondertoon en intensiteit. Daardoor combineren de kleuren niet alleen met je teint, maar ook met elkaar. In welke voordelen vertaalt zich dit alles nu? Ten eerste: als je garderobe overeenkomt met je palet kun je je aankleden zonder ook maar op de kleur te letten. Dit bespaart je 's ochtends bij het uitkiezen en combineren van je kleding enorm veel tijd. Je kunt dit volledig op de automatische piloot doen.

Een ander enorm voordeel is dat je, als alles bij elkaar past, niet zo heel veel meer nodig hebt. Je hoeft niet voor iedere jurk bijpassende schoenen te hebben of bij elk mantelpakje een andere jas, want er is sprake van een volmaakt circulair kledingsysteem en de spil in dit systeem is kleur. Veel mensen klagen regelmatig over 'een kast vol kleding, maar niets om aan te trekken.' Als je veertig bruine broeken hebt en vijftig grijze truien is dat inderdaad exact hetzelfde als niets hebben om aan te trekken! Maar als je items hebt gekocht in een warm kleurpalet of in een koel palet kun je talloze combinaties maken en heb je echt geen negentig kledingstukken nodig. Veel mensen die weten wat mijn beroep is, staan er versteld van hoe klein mijn garderobe is. Maar eigenlijk is het juist dankzij mijn beroep en dankzij deze onfeilbare methode dat ik weinig kleding heb, maar toch eindeloos veel verschillende combinaties kan maken. Begrijp je nu wat ik bedoel als ik het over de magische kracht van kleuranalyse heb? Je hoeft nooit meer bezorgd te zijn dat je een jurk aantrekt die niet bij je nagellak past, omdat je make-upspullen dezelfde kleurwegen bewandelen als je garderobe. Welke stijl je ook kiest, hoe willekeurig of gehaast ook, het wordt hoe dan ook een succes.

Sterker nog, ik moet bekennen dat de mooiste combinaties vaak ontstaan door haast of toeval. Je kent die stoel naast je bed wel waarop je 's avonds je kleren neergooit. Soms ontdek ik juist tussen

al die kleren daar op die hoop, allerlei combinaties waar ik nooit eerder aan gedacht heb. En je zult ook weleens gehaast de deur uitgerend zijn en de eerste de beste sjaal gepakt hebben die je tegenkwam. Met een kledingkast die klopt met je palet kun je zomaar de zoveelste verrassende kledingcombinatie tevoorschijn toveren.

De kracht van verandering

Natuurlijk betekent het feit dat je een bepaald seizoenstype bent of tot een bepaald subtype behoort niet dat je voor altijd afstand moet doen van kleuren die niet in je palet zitten. Het stimuleert je gewoon om te zoeken naar de juiste kleurtinten, de kleuren waarmee je er beter uitziet en die in harmonie zijn met je persoonlijke palet.

Het kan moeilijk zijn om je gewoontes te veranderen, dat is waar. Je moet over een forse dosis moed beschikken en je weet niet altijd zeker of je die wel hebt. Maar de positieve kant is dat het vaak tot innerlijke zelfvernieuwing leidt en je vanbinnen ineens allerlei parels kunt vinden, waarvan je niet wist dat ze daar waren.

Logisch, in het begin zul je een beetje voorzichtig zijn, want zoals een oud spreekwoord zegt: je moet geen oude schoenen weggooien voor je nieuwe hebt. Maar tijdens het veranderingsproces besef je vaak door de steun van anderen dat je op de goede weg zit.

Kleine veranderingen in je dagelijks leven kunnen voor hernieuwde energie zorgen en je de mentale kracht geven die nodig is om de meer uitdagende veranderingen aan te gaan: van baan te veranderen, een relatie te beginnen of te verbreken, voor een kind te gaan, een nieuw huis te zoeken, oude, verstikkende vriendschappen vaarwel te zeggen en nieuwe vrienden te vinden of de reis te maken waar je al jaren van droomt. Een verandering als kleuranalyse in je leven toelaten, houdt in dat je de uitdaging met iets heel concreets aangaat en daarvan onmiddellijk feedback krijgt

in je dagelijks leven. Het helpt je om gelukkiger met jezelf en met anderen te worden. Verder draagt het bij aan het creëren van vertrouwen in je eigen kunnen.

Kleuranalyse kan je leven veranderen en niet alleen je imago: soms kan het omarmen van een verandering die op het eerste gezicht van ondergeschikt belang lijkt, de eerst stap zijn in een veel groter proces. Ik heb dat altijd geweten, omdat ik het aan mijn huid heb gezien, maar de bewijzen die ik de afgelopen tien jaar heb verzameld, waren een bevestiging hiervan: kleuranalyse leidt op magische wijze tot vernieuwingskracht. Het is makkelijk om uit te proberen en voor iedereen bereikbaar.

2 - Kleuranalyse is een wetenschap

De wetenschappelijke basis van kleuranalyse

We hadden al gezegd dat er bij het analyseren rekening gehouden wordt met de huid-ogen-haarmix, maar de eerste, je teint, komt als absolute winnaar uit de bus bij het bepalen van je kleurtype. Als je blond haar hebt, betekent dit niet dat je in de categorie 'zomer' valt en als brunette ben je niet automatisch een wintertype. Zoals ik vaak zeg: 'Als één zwaluw nog geen zomer maakt, maakt bruin haar niet altijd herfst.'

De grondslag van kleurtheorie is zeer nauwkeurig en gaat verder dan zomaar een persoonlijke waarneming. Een gelige, olijfvachtige of rozige huidskleur kan wetenschappelijk verklaard worden. Het analyseren van de huid en die zo beter te leren kennen, kan helpen bij het bepalen van je ideale kleuren, maar ook van de kleuren die je beter met mate kunt gebruiken om je schoonheidsfoutjes niet extra te benadrukken.

Ik moet toegeven dat ik geen biologie of geneeskunde heb gestudeerd, dus bij voorbaat mijn excuses dat ik sommige begrippen op een vereenvoudigde manier toelicht. Dat doe ik alleen om je bruikbare inzichten te geven die relevant zijn voor dit boek, zonder al te veel in technische details te treden.

Simpel gezegd wordt de kleur van onze huid vooral bepaald door een combinatie van:

- caroteen;
- melanine;
- hemoglobine.

Caroteen, dat zich in de hypodermis (de laag van huidweefsel onder de huid) bevindt, zorgt voor een geel-oranjeachtige kleur, geeft je

een goudbruine teint, maar maakt de huid niet per se donkerder. Dat doet melanine.

Melanine wordt aangemaakt door cellen die melanocyten worden genoemd en is hoofdverantwoordelijk voor de kleur van onze huid. De hoeveelheid melanocyten is bij alle mensen min of meer gelijk, maar het aantal dat daadwerkelijk actief is, maakt je meer of minder donker en bepaalt de verschillende tinten. We kennen melanine vooral als bruiningsactivator en je hebt vast wel gemerkt dat niet iedereen op dezelfde manier bruin wordt: je hebt mensen die heel erg makkelijk een kleurtje krijgen en heel erg bruin worden, anderen die met moeite een bruine tint krijgen en ten slotte degenen die helemaal niet bruin worden, maar eerder verbranden. Melanine zorgt ervoor dat je teint donkerder wordt, maar maakt deze niet warmer of goudkleurig. Daarom is de wijze waarop je bruin wordt niet voor iedereen gelijk. Twee mensen met een donkere huid die beiden snel reageren op blootstelling aan de zon, kunnen bij dezelfde hoeveelheid actieve melanine op twee verschillende manieren bruin worden: de een krijgt een goudbruin tintje, de ander wordt meer roodbruin. Uiteraard zal de eerste huidskleur warmer blijken te zijn, omdat deze waarschijnlijk meer caroteen bevat en zal de tweede koeler zijn, maar daarom niet minder intens.

Een interessant weetje over melanine is dat uit onderzoek is gebleken dat vrouwen wereldwijd gezien gemiddeld een lichtere huidskleur hebben dan mannen.

Hemoglobine in de rode bloedcellen geeft de huid een tint die varieert van roze tot rood. De blauwachtige kleur van de aderen hangt af van de zuurstofconcentratie in het bloed en daardoor zijn de lippen blauwpaars of neigen die eerder naar grijs.

De olijfkleurige huid

De olijfkleurige huid is van nature, zonder make-up of een zongebruind tintje, enigszins groenig en neigt zelfs wat naar

grijs. Daarom combineert deze het mooist met koele kleuren zoals de blauwtinten. In ieder geval niet met beige, bruin of oranje.

Veel mensen verwarren de term olijfkleurig met goudkleurig (wat eigenlijk het tegenovergestelde is) of met een donkere huid die óf koel óf warm kan zijn. Als we het hebben over een olijfkleurige of een amberkleurige huid gaat het over twee heel verschillende huidtypes. In de hoofdstukken hierna zullen we de verschillen kunnen vaststellen, maar houd dit in gedachten.

Hoe je je kleuren van je ouders erft

Het geheel van erfelijke factoren bestaat uit de genetische kenmerken die we van onze ouders meekrijgen. Bij kleuren kunnen we die van moederskant of van vaderskant erven of een mix van die twee.

We hebben gezien dat je referentiepalet van je kleurkenmerken afhangt van: waarde, ondertoon, contrast en intensiteit. Oké, mijn moeder heeft koele en donkere kleuren en mijn vader warme en lichte kleuren. Mijn eigen kleuren zijn een mix van beide: donker als die van mijn moeder en warm als die van mijn vaders kant.

Wees dus niet verbaasd als er in je gezin ogenschijnlijk onverklaarbare kleuren voorkomen. Naar alle waarschijnlijkheid zijn de kinderen een mix van de ouders of hebben die zelfs een zogenoemd recessief kleurkenmerk geërfd dat misschien wel een generatie heeft overgeslagen. Mijn zus heeft bijvoorbeeld de groene ogen van mijn oma. Kun je nagaan.

Over de kleur van de ogen gesproken: niet iedereen weet dat deze wordt bepaald door de melanineconcentratie in de iris, die zich om exact te zijn in chromosoom 15 bevindt. Dit is uiteraard weer een erfelijke factor.

In de regel zijn donkere ogen dominant en hebben lichte ogen een recessief karakter. In de praktijk is bij een 'gemixt' paar lichte

en donkere ogen op basis van genetische factoren de kans groter dat de baby donkere ogen zal hebben. Lichte ogen zijn statistisch gezien in het nadeel.

Blauwe ogen

De blauwe iris is een mutatie die relatief kortgeleden is ontstaan: naar schatting niet meer dan tienduizend jaar geleden. Maar deze heeft zich snel verspreid omdat mensen met lichte ogen aantrekkelijker werden gevonden en vaker als partner werden gekozen. Dit wordt tenminste beweerd door antropologen en ik moet zeggen dat dat volkomen logisch klinkt. Toch zijn er vreemd genoeg tijden geweest waarin lichte ogen minder populair waren. In het oude Rome was het een eigenschap die geassocieerd werd met de barbaarse bevolking en daarom werden mensen met blauwe ogen met de nek aangekeken en zelfs gediscrimineerd.

Kleuranalyse wordt niet beïnvloed door gender

Als eenmaal duidelijk is dat kleuranalyse niet alleen een esthetische kwestie is, maar een pure levensfilosofie, kun je gemakkelijk begrijpen dat het niet alleen maar om je imago gaat, maar ook om je innerlijk. Als je er beter uitziet, voel je je ook beter. Over jezelf, maar ook ten opzichte van anderen. Zowel privé als in het zakelijke leven. En dit geldt natuurlijk voor mannen en vrouwen van alle leeftijden.

In de volgende hoofdstukken gaan we dieper in op het gebruik van kleur op een genderneutrale manier. Ik richt me dus tot iedereen, zonder onderscheid te maken in gender of seksuele geaardheid. Want kleuranalyse kent dezelfde regels en dezelfde methode voor iedereen, het maakt niet uit of je man of vrouw bent. En ik moet zelfs zeggen dat mannen gemiddeld genomen beter zijn in het herkennen van hun eigen ideale kleuren. Dat klinkt misschien vreemd, maar denk er maar eens over na. Iedereen zegt

altijd dat vrouwen complexere wezens zijn dan mannen. Nou, mijn kleuranalyse bevestigt dat! Als ik een analyse bij een man doe en hem zijn palet laat zien, hoor ik vaak: 'Ja, maar die kleuren gebruik ik altijd al. Ik wist allang dat die me goed staan.' Of, andersom, bij foute kleuren: 'Nee, die kleuren draag ik dus helemaal nooit. Ik vind ze gewoon niet mooi.' Zo simpel is het, ik zei het al. Voor ons vrouwen kan het wat ingewikkelder zijn: we willen alles, ook de kleuren die ons niet staan. Omdat ze trendy zijn, omdat we er een collega mee hebben gezien, omdat we het aandurven of gewoon omdat we ze niet willen opgeven.

Op een enkele uitzondering na kan ik dus bevestigen dat mannen beter zijn in kleuranalyse dan vrouwen, omdat ze 'simpeler' zijn. Je mag zelf beslissen of het woord 'simpel' een positieve of een negatieve lading heeft.

Bij kleuranalyse speelt leeftijd geen rol

Kleuranalyse houdt, net als met gender, geen rekening met leeftijd. Door de kracht van kleur zie je er beter uit en lijkt je jonger. Daarom is het een heel aantrekkelijk middel voor iedereen die zijn imago 'op wil frissen'.

Ik heb het al even gehad over de kracht van kleur om je huid te laten stralen en schoonheidsfoutjes te verdoezelen, maar als ik zeg dat kleur je jonger kan laten lijken, doel ik op de communicatieve kracht van kleur. Denk je maar eens in: een volwassen man met een bruin of een zwart vest ziet er stoffig en verlegen uit. Diezelfde man oogt met een mooie gekleurde trui onmiddellijk energiever en vitaler.

Vandaar mijn persoonlijke campagne tegen de kleur zwart. Maar let wel: ik ontken niet dat het een stijlvolle kleur is met een eigen karakter en ik kan zwart waarderen als een bewuste keuze, maar vaak beschouw ik het als het afwijzen van kleur, als angst voor kleur (een kleurfobie). Het roept een beeld op van 'het kan me

allemaal niets schelen' en dat maakt je oud, ongeacht je ware leeftijd.

Het anti-verouderingseffect van de juiste kleuren is natuurlijk ook van toepassing op jongeren. Je wilt op elke leeftijd het allerbeste uit jezelf halen en jezelf zo goed mogelijk presenteren. Denk bijvoorbeeld aan iemand die net klaar is met zijn studie en geloofwaardiger over wil komen op de arbeidsmarkt. Dat kan via strategisch kleurgebruik.

En hoe vreemd het ook klinkt, er zijn heel wat mensen die er last van hebben dat ze er nog steeds zo kinderlijk uitzien. Ze weten dat het een voordeel is om jong te lijken, maar lijden onder het feit dat ze niet serieus worden genomen, vooral op hun werk. Ook dan kan kleur uitkomst bieden en voor meer autoriteit zorgen.

Maar dit is nog niet alles. Een kleuranalyse is ook een uitstekende oplossing voor de allerkleinsten onder ons. Sommige moeders hebben me stiekem laten weten dat ze ook voor hun baby alles in paletkleuren kopen. Over ouders gesproken: twijfel niet aan de intuïtie van je moeder. Ga maar na: toen je klein was, had je altijd iets met veel kleur aan, tot gekwordens toe. Maar ik heb vaak meegemaakt dat dit juist de kleur bij uitstek bleek te zijn voor de persoon die ik analyseerde, de kleur die hem of haar verreweg het beste stond. Wat jouw ideale kleur ook wezen mag, je mama kent hem!

3 - Geschiedenis

De eerste studies naar kleur

Er zijn veel theorieën waaruit we kunnen putten om dieper in te gaan op kleuronderzoek. De geschiedenis is rijk aan gezaghebbende bronnen die de theoretische complexiteit van het kleurenuniversum vanuit diverse gezichtspunten belichten: natuurkundige, filosofische, metafysische en artistieke.

Een van de belangrijkste bijdragen aan het onderzoek naar kleur is ongetwijfeld het werk van de Duitse schrijver, dichter en wetenschapper Johann Wolfgang von Goethe van wie in 1810 het succesvolle werk *Kleurenleer* verscheen. In dit werk gaat Goethe, die een meer romantische visie aanhangt waarin kleur ook bestaat dankzij het oog en de gevoeligheid van degene die waarneemt, openlijk de discussie aan met de wiskundige en natuurkundige benadering van Newton.

De negentiende eeuw kenmerkt zich bovendien door de ontwikkeling van de chemische industrie en synthetische kleuren die het verfproces makkelijker maken. In deze eeuw worden door moderne onderzoeksgebieden zoals psychologie, neurowetenschappen en kunstwetenschap de studies op het gebied van kleur nieuw leven ingeblazen.

En precies halverwege de twintigste eeuw, in de jaren van technologische en theoretische vooruitgang, ontmoeten de kleurenleer en de amusementsindustrie elkaar. Een heel succesvolle ontmoeting, waardoor we ook vandaag de dag nog kunnen genieten van de voordelen van kleuranalyse. Maar laten we stap voor stap te werk gaan en bij het begin beginnen.

Wie heeft kleuranalyse (daadwerkelijk) uitgevonden?

Vaak zetten technologische vernieuwingen een onstuitbare versnelling van nieuwe trends in gang die vervolgens gemeengoed worden. Uitgerekend dat gebeurde in de wereld van de imageconsultancy in het eerste deel van de twintigste eeuw. In die jaren maakte men kennis met een fenomeen dat nieuw en baanbrekend was: de introductie van kleur in de filmwereld. Een ware revolutie.

Met de verspreiding van de *Technicolor* technologie in de Verenigde Staten werd kleur een belangrijk instrument voor de filmsterrenindustrie. Vanaf dat moment hebben Hollywoodsterren een extra wapen in handen om hun publiek in vervoering te brengen: strategisch gebruik van kleur. De eerste adepten van deze revolutie zijn de kostuumontwerpers in de filmindustrie van Hollywood. Ze experimenteren op het witte doek met individuele kleurpaletten voor iedere acteur en creëren zo ware legendes, voorbestemd om ver buiten de grenzen van hun tijdperk te schitteren. Zij zijn de eerste echte imageconsultants, met superieure kwaliteiten op het gebied van naaien, styling en... kleuranalyse. Probeer eens een oude film uit die tijd te bekijken met je palet bij de hand en je zult tot je verbazing zien dat ieder personage, in iedere scène, of met iedere outfit, zijn of haar ideale palet volgt.

In de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw werd het gebruik van kleur ten behoeve van je imago ook buiten de wereld van de filmsterren steeds gewoner en toegankelijker voor de massa. In deze jaren verschijnen namelijk allerlei succesvolle boeken met het thema kleur en het is echt hieraan te danken dat de geheimen van de imageconsultancy de puur professionele kringen verlaten en in de huiskamers van de Amerikaanse bourgeoisie binnendringen, in de schoonheidssalons voor 'gewone' vrouwen en in andere tijdschriften dan alleen vakbladen.

Suzanne Caygill, van wie in 1980 *Color: The Essence of You* verscheen, heeft ervoor gezorgd dat het kleuronderzoek in een breder perspectief werd getrokken, waardoor ook typisch

persoonlijke kenmerken zoals lichaams- en gezichtsvorm heel belangrijk werden en er gepersonaliseerde paletten werden gemaakt met poëtische en tot de verbeelding sprekende namen als *Floral Spring* (bloemige lente), *Iridescent Summer* (regenboogkleurige zomer), *Tawny Autumn* (rossige herfst) en *Exotic Winter* (exotische winter). Elke palet bevat bijna alle kleuren, maar met gepersonaliseerde kenmerken voor iedere cliënt. Deze methode is zelfs van toepassing op de inrichting en styling van je huis.

In *Color Me a Season* van Bernice Kentner uit 1979, wordt een fundamentele regel uit de kleuranalyse geïntroduceerd: je huid bepaalt welk seizoenstype je bent, ook al trekt de kleur van je haar de meeste aandacht.

Maar *Color Me Beautiful* van Carole Jackson is absoluut hét standaardwerk op het gebied van kleuranalyse uit die jaren. Het werd in Nederland in 1984 gepubliceerd onder de titel *Kies je kleur*. Tegenwoordig is het alleen nog tweedehands verkrijgbaar. Carole Jackson geeft in dit boek een schematische en eenvoudige weergave van een behoorlijk steekhoudende theorie. Ze heeft haar ideeën op effectieve wijze overgebracht en toegankelijk gemaakt. Voor ieder seizoenstype heeft ze dertig kleuren samengesteld die je referentiepalet vormen. Daardoor heb je tijdens het winkelen altijd een praktisch hulpmiddel binnen handbereik.

Waarom de seizoensmethode niet toereikend is

De seizoenentheorie kan te beperkt zijn als je bedenkt hoeveel mensen deze wereld telt en hoeveel we van elkaar verschillen. De hele wereld op willen delen in vier categorieën is een kansloze onderneming. In de afgelopen dertig jaar heeft de kleuranalyse zich ontwikkeld en dit is de perfecte basis geweest – essentieel voor een initiële benadering van kleuranalyse – voor steeds geavanceerdere theorieën die het scala aan mogelijke typen enorm hebben uitgebreid.

In dit boek zal ik regelmatig de woorden *soft* (gedempt), *bright* (helder), *warm* (warm), *cool* (koel), *light* (licht) en *deep* (diep) gebruiken. Het zijn de Engelse bijvoeglijke naamwoorden die internationaal worden gebruikt voor het classificeren van sommige subtypes van de kleurseizoenen. Deze maken de analyse ingewikkelder, maar doen wel meer recht aan een ieders kenmerkende eigenaardigheden. In de volgende hoofdstukken komt dit uitgebreider aan bod.

Maar, als de seizoensgebonden kleurtheorie te veel beperkingen heeft, waarom bestuderen we die dan nog? Tegen mijn cursisten zeg ik altijd dat de seizoenentheorie net zoiets is als Latijn: ook al gebruik je het niet meer, we bestuderen het nog om beter Italiaans te kunnen spreken. Deze vergelijking helpt me om uit te leggen wat deze theorie voor mij betekent: een zeer waardevol uitgangspunt voor het zetten van de eerste stappen in de wereld van de kleuranalyse en een bruikbare hulp bij het beter begrijpen van de subtypes.

4 - Kleuranalyse in de filmwereld

Edith Head en de mooiste outfits aller tijden

Twee van mijn grootste passies komen hier samen: film en kleur. Zoals we in het vorige hoofdstuk al kort hebben besproken, heeft de kleuranalyse veel te danken aan de kostuumontwerpers van Hollywood die betrokken waren bij de kleurrevolutie in de filmwereld. Zij waren de pioniers van deze nieuwe manier van films kijken en hebben de tot dan toe onbekende toepassingen van kleur als communicatiemiddel richting een groot publiek, ten volle benut. Zij voelden aan dat de kleuren van filmkostuums de woorden van de acteurs extra kracht bij konden zetten. Hun vindingrijkheid heeft ervoor gezorgd dat de kleurtheorieën uit de kunstgeschiedenis gebruikt werden in de wereld van imago en de showbizz.

Een naam die onmiddellijk in me opkomt bij dit onderwerp is Edith Head. Edith Head heeft in haar lange carrière maar liefst acht keer de Oscar gewonnen voor het beste kostuumontwerp en heeft daarmee een ster verworven op de beroemde Walk of Fame. Van al haar creaties herinneren we ons droomjurken gemaakt voor de grote diva's van weleer. Hieronder zie je een selectie van de verschillende films die tot het succes hebben geleid:

Samson en Delilah, 1949

Geregisseerd door Cecil. B. DeMille. Een monsterproductie, gebaseerd op het bijbelverhaal. De *peacockdress* van Hedy Lamarr is wereldberoemd.

Rear Window, 1954

Geregisseerd door Alfred Hitchcock, met Grace Kelly. Persoonlijk vind ik de kleding van de diva in die film de

mooiste die ik ooit heb gezien.

To Catch a Thief, 1955

Geregisiseerd door Alfred Hitchcock, met Grace Kelly. Ook hier kun je een van de mooiste garderobes uit de geschiedenis van de film bewonderen. De kostuumontwerpster koos voor accessoires van Hermès, en Grace Kelly werd vervolgens verliefd op de tas die later naar haar vernoemd zou worden.

The Ten Commandments, 1956

Geregisiseerd door Cecil B. DeMille. Dit is een van de vele monsterproducties waarin we de kostuums van Edith Head kunnen bewonderen. De jurken van Anne Baxter zijn onvergetelijk.

Funny Face, 1957

Geregisiseerd door Stanley Donen. Een samenwerking tussen Edith Head en Hubert de Givenchy voor de garderobe van Audrey Hepburn.

Breakfast at Tiffany's, 1961

Geregisiseerd door Blake Edwards, met Audrey Hepburn. Kostuums van Edith Head en Givenchy. Niet iedereen weet dat de twee ontwerpers samen aan de kostuums van de hoofdrolspeelster gewerkt hebben.

Omdat er niet veel boeken over kleuranalyse zijn verschenen en die boeken vaak onverkrijgbaar zijn, of nogal gedateerd, raad ik altijd aan om met je palet in de hand deze oude films terug te kijken en zo de ideale en de foute kleuren van de diva's te bepalen. Het is een perfecte oefening om vertrouwd te raken met de regels van kleuranalyse en het blijft een van mijn favoriete bezigheden.

Kleurgebruik door de grote Hollywooddiva's

Audrey Hepburn

Voor het creëren van een diva bestaat geen pasklaar recept. Er zijn heel veel factoren die bijdragen aan het succes van een ster: persoonlijkheid, karakter, charme, talent, aantrekkingskracht, expressiviteit, stijl en niet in de laatste plaats een ijzersterk imago dat de tand des tijds kan weerstaan en zo in de collectieve verbeelding een onsterfelijk stijlicoon kan creëren.

Zoals je hebt gezien, speelt kleur bij het neerzetten van de imago's van de oude Hollywooddiva's een doorslaggevende rol. Om dit in detail uit te leggen, stel ik voor eens uitgebreid te kijken naar het kleurpalet van Audrey Hepburn, zij is qua stijl en elegantie een tijdloze persoonlijkheid, een iconische actrice die door velen gezien wordt als een ware mythe. Haar palet bestaat uit koele en diepe kleuren en Audrey heeft zich daar zowel op het doek als in haar privéleven trouw aan gehouden.

Roze

Roze is zonder twijfel de kleur die de stijl van Audrey Hepburn het beste typeert: vrouwelijk, zacht, soms speels en heel chic. Naast een collectie fantastische hoeden draagt ze eindeloos veel avondjurken in deze koele en frisse kleur. Hoe zouden we de knalroze jurk kunnen vergeten die ze aanhad in *Breakfast at Tiffany's*? Nog zo'n meesterwerk van de Amerikaanse kostuumontwerpster Edith Head.

Rood

Rood is de grote zus, sterker nog, de moeder van roze. Een geliefde kleur van de actrice, overduidelijk de koelste en felste versie ervan. We hebben het dan niet alleen over haar kleding, maar ook over haar make-up. De lichte ondertoon en het sterke contrast met haar haar zijn de ideale basis voor de rode lipstick die Hepburn vaak

gebruikte. We zien de kleur rood niet alleen terug in haar films maar ook op ontelbare privékiekjes.

Blauw

Als het gaat over koele en felle kleuren mag blauw in het palet van Audrey Hepburn zeker niet ontbreken. Ik vind dat het geweldig bij haar porseleinkleurige huid staat, vooral in een wat diepere tint. Maar ik ben ook wel gecharmeerd van de wat zachtere variant, die wat beter past bij haar gedistingeerde stijl en werd gebruikt vanaf haar debuut in de jaren vijftig tot aan haar latere jaren.

Paars

Net als blauw, zien we ook de kleur paars vaak terug in het palet van Audrey: prachtig voor brunettes met ogen als edelstenen. Ook hier zien we weer de afwisseling van zachtere en diepere kleuren, maar de gemeenschappelijke deler is altijd de koele ondertoon.

Groen

Groen is geen gemakkelijke kleur, moet ik zeggen. Maar de kostuumontwerpers van het oude Hollywood wisten exact welke tint ze moesten hebben voor de huid van Audrey. Van flesgroen tot smaragdgroen, de diepte van de kleur wordt ook nog eens heel slim versterkt door de keuze van luxueuze en glanzende stoffen, zoals fluweel of satijn, die de kleuren volmaakt laten uitkomen.

Geel

De actrice hield ook van lichte kleuren zoals geel, maar dan vooral van de felle tinten zoals citroengeel. Om haar broosheid nog eens te benadrukken, komt ook strogeel vaak terug, altijd koel en zonder oranje. Een kleur die haar een bijna kinderlijke uitstraling geeft.

Wit

Ik heb deze tot het laatst bewaard, maar eigenlijk is dit een van de lievelingskleuren van Audrey. Ze draagt altijd koel, helder en maagdelijk wit. Behalve op plaatjes uit films zijn er heel veel privéfoto's waar ze geheel in het wit gekleed op staat. Zowel als jong meisje als op wat latere leeftijd.

Zwart

Volgens een kleuranalyse op basis van de oude vierseizoenenmethode zou Audrey Hepburn als wintertype bestempeld worden en dus mag de kleur zwart zeker niet ontbreken. Bij *'the little black dress'* denken we ogenblikkelijk aan haar en aan een aantal van de mooiste jurken uit de geschiedenis van de film, waaronder de onvergetelijke creatie van Givenchy uit *Breakfast at Tiffany's*.

Contrasten

Om de specifieke kenmerken van Audrey Hepburn nog beter uit te laten komen, is het zwart-witcontrast nog effectiever dan alleen maar zwart of wit. De mix van haar ogen, huid en haar wordt namelijk gekenmerkt door een combinatie van lichte en donkere elementen: ieder willekeurig accessoire met wit of zwart erin, werkt voor haar. Maar Audrey hield speciaal van het streepcontrast. Ze droeg dit op alle manieren en in alle mogelijke combinaties. Haar minuscule lijfje kon het dikmakende effect van die horizontale patronen prima hebben. Verder zagen we haar in bloemetjes, polkadots en andere dessins, allemaal met heftige kleurcontrasten.

Gejaagd door de Wind

Zoals we hebben gezien, zet de komst van kleur in de bioscoop een reeks studies en experimenten in gang die leiden tot de ontwikkeling van *Color Analysis* (kleuranalyse). Het is verbazingwekkend in oude films terug te zien hoe ieder personage zijn eigen specifieke palet heeft gekregen om er mooier, sterker of zonodig belabberder of slapper uit te zien. Vanaf dat moment wordt kleur in films meer dan ooit een communicatiemiddel.

Een typerend voorbeeld hiervan is *Gejaagd door de wind*, het meesterwerk uit 1939 dat geschoten is in *Technicolor*.

Als je ook deze Hollywoodsfeer wilt proeven, kun je de films op je gemak thuis bekijken met je kleurpalet op schoot. Je ziet dan dat de hoofdrolspeelster in iedere scène een jurk aanheeft in een kleur die haar flatteert en haar personage versterkt. Of omgekeerd, dat ze juist 'foute' kleuren draagt als ze er slecht, ziek of armoedig uit moet zien.

Scarlett O'Hara

De kleuren van Scarlett, of liever, van de actrice Vivien Leigh, zijn koel en diep. Groen is zonder twijfel de kleur die haar het beste typeert en die we steeds weer terugzien: helder, fel en veranderlijk, net als het karakter van de hoofdpersoon. Maar we kunnen het ook interpreteren als symbool voor een ander heel belangrijk aspect van de film: groen is onder andere het kleursymbool van Ierland, het land van herkomst van O'Hara. In de beroemdste scènes van de film speelt deze kleur een hoofdrol. Herinner je je de jurk met de ingesnoerde taille nog die Scarlett droeg op het feest bij Twelve Oaks? Laten we vooral het groene hoedje dat ze van Rhett kreeg en dat ze achterstevoren ophad niet vergeten. En die wereldberoemde, groene jurk die van fluwelen gordijnen gemaakt was?

Het palet van Scarlett bevat een breed scala aan roodtinten. De kleur rood stookt de heftige en hartstochtelijke scènes nog wat op en het is ook de kleur van verleiding. En wat vind je dan van het karmozijnrood dat Scarlett droeg op de verjaardag van Ashley?

Onvergetelijk, toch? Een van de mooiste jurken uit de filmgeschiedenis. Maar ook de mooie fluwelen peignoir in de vechtscène op de terugweg van dat verjaardagsfeest was rood. Dit zijn overduidelijk de koelere varianten van rood, met een klein percentage blauw erin, in harmonie met de kleurtoon van de hoofdrolspeelster.

Een andere, alsmaar terugkerende kleur is blauw en deze is goed vertegenwoordigd in het palet van Scarlett. We zien het in alle nuances terug: van heel helder, wat haar een sprekende blik geeft, tot heel diep en vorstelijk. Zelfs op haar zelfportret in het huis in Atlanta draagt Scarlett een jurk in haar paletkleur. Vooral sprankelend is het aquamarijn dat technisch gezien tussen aquagroen en *icy green* in zit en volmaakt het beeld oproept van de trotse en stralende hoofdpersoon in de beroemde slaapkamerscène een week na de bevalling van haar dochter Bonnie Blue.

Maar het scala aan felle en levendige kleuren houdt hier niet op. Een vleugje citroengeel doet het altijd goed in de scènes waarin Scarlett nogal scherp en nukkig uit de hoek komt, zoals tijdens een van de luxueuze diners op haar huwelijksreis met Rhett of op het moment dat Scarlett haar uitstekende zakeninstinct laat zien bij de winkel van haar tweede man.

Als we van de diverse kleurenleren van het vierseizoenensysteem uitgaan, kunnen we stellen dat Scarlett thuishoort in de categorie *winter bright*. Het temperament van de hoofdpersoon wordt heel goed weergegeven door de intense kleuren die typisch zijn voor dit palet en dit wordt nog eens versterkt door de rijke en zacht aanvoelende stoffen zoals fluweel.

Zoals ik eerder al zei, kun je kleur ook gebruiken voor het benadrukken van je negatieve kanten. Geen wonder dus dat er in tijden van oorlog, ziekte en armoede warme en zachte kleuren, ongeschikt voor dit huidtype, worden gebruikt. Denk maar eens terug aan de beroemde scène op het station van Atlanta, met Scarlett die tussen de doden en gewonden wandelt in een saaie, fletse kleur. Dezelfde jurk waarin ze totaal uitgehongerd de wortels

uit de tuin opeet en zweert te zullen vechten en nooit meer te zullen lijden onder ontberingen.

Melania Hamilton

Ook de tegenspeelster van Scarlett draagt altijd koele kleuren, maar er is voor Olivia de Havilland een veel zachter palet gebruikt, waarmee een rustiger personage met een zwakker en kwetsbaarder karakter wordt neergezet. Melania zou een *winter cool* kunnen zijn, dus ze zou ook fellere en meer contrasterende kleuren kunnen dragen, maar die zouden dan weer niet passen bij het personage dat zij speelt. Eigenlijk passen de minder diepe kleuren van het winterpalet ook perfect bij haar, dus er is helemaal geen probleem.

Ashley Wilkes

Hij is Scarletts grote, maar onbereikbare liefde, met een zachtaardige en zwaarmoedige persoonlijkheid. De kleding en accessoires in warme herfstkleuren van de rossige Ashley zijn altijd volmaakt in overeenstemming met zijn palet.

Net als zijn vrouw Melania vertolkt hij een heel stabiel en consistent personage en eigenlijk zien we in hun paletkleuren hierop geen uitzonderingen.

Rhett Butler

De andere hoofdrolspeler is de ware liefde van Scarlett, de onvergetelijke Clark Gable: sterk en gepassioneerd. Zijn palet bevat koele en felle kleuren die altijd mooi staan bij heel diepe kleuren: van antracietgrijs tot zwart, overlopend naar nachtblauw, allemaal weer versterkt door contrasterende dessins, vooral in de dassen, dus net onder het gezicht. Het kleurcontrast heeft hier een dubbele functie: het personage wordt er krachtiger van en door het

herhalings-effect komt het contrast van de huid, de ogen en het haar van Clark Gable beter uit.

Pretty Woman

We kennen allemaal het verhaal van *Pretty Woman*, dé cultfilm uit 1990. Door een toevallige ontmoeting verandert het leven van de hoofdpersoon, gespeeld door de prachtige Julia Roberts, voor altijd. Maar haar voor- en nageschiedenis heeft niet alleen maar te maken met haar romantische avonturen, die gaan ook over haar uiterlijk en... haar kleuren.

In het eerste deel van de film worden koele kleuren gebruikt die niet in harmonie zijn met de huidskleur van Vivian. Met de asblonde pruik en de zwartgrijze make-up ziet ze er slordig en ordinair uit. Het personage ontwikkelt zich door middel van het kleurgebruik en de komst van een kleurpalet dat haar flatteert en volmaakt uit de verf laat komen. Laten we eens kijken hoe.

Het gebruik van wit

De kleur wit komt in *Pretty Woman* steeds weer terug, want het staat symbool voor wedergeboorte. De witte badjas die ze aanheeft als ze wakker wordt na de eerste nacht met Edward past bij een gezicht dat voor het eerst niet onder de make-up zit en er komt een schoongepoetste Vivian tevoorschijn, in alle opzichten. Hier versterkt de kleur de boodschap van onschuld en eenvoud. Wat de wedergeboorte en verandering aangaat: de hoofdpersoon draagt een wit overhemd over een mini-jurkje 'voor haar werk' om te gaan winkelen en een nieuwe outfit te zoeken. Een paar rondjes langs de winkels en een blinkende creditcard zijn voldoende om Vivian letterlijk te transformeren. En ook hier speelt zuiver wit een 'kleurhoofdrol' bij de metamorfose.

De betekenis van zwart

De kleuren van Vivian, oftewel Julia, zijn uitgesproken warm en passen daarom niet zo goed bij zwart. Deze kleur wordt dus maar in een paar scènes gebruikt en heeft dan een heel specifieke betekenis. Je herinnert je vast en zeker de onhandige Vivian die Edward vergezelt naar een chic zakendiner en de onvergetelijke scène met de door de lucht vliegende slak. Ze ziet er onberispelijk uit, maar nogal voorspelbaar. De outfit was haar door een aardige verkoopster aangeraden, Vivian had tenslotte nog geen duidelijke eigen stijl. Zelfs haar kapsel, een beetje damesachtig, past helemaal niet bij haar. De metamorfose is nog niet compleet. Kortom, het strakke, zwarte jurkje is prachtig, maar het lijkt vooral de minst risicovolle keuze. Er valt zoveel meer te doen en in de latere scènes wordt dat duidelijk.

Zwart duikt later ook weer op in de trieste en dramatische scènes. En natuurlijk bij het afscheid. Het zwarte jasje geeft haar een serieuze, bijna brave en ook wat sombere uitstraling. De kleur zwart, die beslist geen deel uitmaakt van het kleurpalet van deze schitterende *redhead*, onderstreept het meest dramatische moment van deze film.

Warme kleuren

We laten de zwarte kwestie achter ons en gaan eindelijk verder met het kleurpalet van de hoofdrolspeelster. Weet je nog, dat bruine jurkje van de polowedstrijd? En ook haar make-up heeft dezelfde warme tinten. De stijl van de hoofdrolspeelster ontwikkelt zich gelijktijdig met haar personage. Ook het gebruik van polkadots, nog eens extra benadrukt door de parels in combinatie met de handschoenen en de hoed, geeft haar een romantisch tintje dat helemaal in lijn is met het meest emotionele moment van het verhaal. De accessoires zijn uiteraard ivoorkleurig, passend bij het herfstpalet van Julia Roberts en de symboliek van de veranderende hoofdpersoon.

De kracht van rood

Er zijn maar weinig kleuren die zo krachtig en suggestief zijn als rood en als we het combineren met een warme huid staat dat echt goddelijk. Niet voor niets 'schittert' rood tijdens het hoogtepunt van de film. De karmijnrode jurk voor het uitje naar de opera, geaccentueerd door de lipstick en de robijnen in haar collier, is onvergetelijk. Ook deze keer draagt Vivian haar haar opgestoken, maar anders dan op die avond van de zwarte jurk past haar kapsel nu beter bij haar karakter: natuurlijk stijlvol, stijlvol natuurlijk.

Naast de jurk voor de opera is het koraalrode pakje van de eindscène mijn favoriet: de metamorfose van Vivian is inmiddels in alle opzichten compleet. Ze is nu een zelfverzekerde en zelfbewuste vrouw en dat is te zien aan haar uiterlijk: elegant en stijlvol, zonder dat ze haar temperament dat haar zo uniek maakt heeft verloren. Let op de rouge en de lipstick in dezelfde tint, die haar ronduit laten stralen.

Kleuranalyse en tekenfilms

Disneyprinsessen

Iedereen kent de Disneyprinsessen, maar slechts weinig mensen weten dat hun imago het product is van lange studies, onder andere op het gebied van kleur. Inderdaad, je kunt eigenlijk zeggen dat ook de Disneyprinsessen een kleuranalyse hebben ondergaan.

Sneeuwwitje, een wintertype

In chronologische volgorde is zij de eerste Disneyprinses. Het kostte maanden van experimenteren voordat haar definitieve imago stond. Voor haar gezicht werd inspiratie gezocht bij diverse personages, waaronder Betty Boop en Ginger Rogers. De kleuren van haar jurk zijn fel en contrasterend, vooral om het natuurlijke contrast van

haar zwarte haar met haar witte huid te accentueren. We zien hier dus een combinatie van drie primaire kleuren: rood, geel en blauw. De kleuren van Sneeuwwitje horen thuis in het winterpalet: koele, heldere en contrasterende kleuren.

Zelfs nu wordt deze Disneyprinses vaak als voorbeeld gebruikt om vrouwen met deze kleurkenmerken te beschrijven.

Assepoester, een zomertype

Bij Assepoester hebben we te maken met een personage dat zowel in haar verschijning, karakter als in haar kleuren heel zacht is. Assepoester is vriendelijk en goedaardig en dit wordt gesymboliseerd door lichte en poederachtige kleuren. Haar jurk bestaat uit diverse tinten blauw, een zachte kleur die kalmte en rust uitstraalt.

Haar kleuren zijn helder, koel en pastelkleurig: kleuren die onderdeel zijn van het zomerpalet. Ik denk dat het bij deze prinses, die ook wel bekendstaat als Cinderella, geen toeval is dat zij asblond haar heeft.

Doornroosje, een lentetype

Als we beginnen bij haar naam – Doornroosje wordt ook wel Aurora genoemd – die gebaseerd is op het licht van de dageraad, roept dit personage warmte en zonneschijn op. In het oorspronkelijke sprookje *De schone slaapster* wordt zij beschreven als een meisje met lange, goudkleurige lokken en ogen als saffieren. Volgens de kleuranalyseregels hebben we hier te maken met warme en heldere kleuren.

In plaats van de ijzige tinten van Assepoester draagt Doornroosje een geelgouden tiara en collier. Ze is dus een licht lentetype. Trouwens, zoals de dageraad het begin is van de dag, is de lente het begin van de cyclus van de natuur.

Ariël, een lentetype

De kleine zeemeermin is gemaakt in 1989 en dit personage markeert de wederopbloei van Disney. Het gaat over een jonge, onafhankelijke en heel nieuwsgierige prinses. Haar kleuren zijn daarom warm en helder: ze heeft rood haar, groene ogen en paarse kleding. Ook hier wordt de wederopbloei weergegeven door een lentepalet, maar door haar rode haar gaat Ariël in een rechte lijn door naar het tussentype 'warme lente'.

Belle, een herfsttype

Voor het maken van het gezicht van Belle uit *Belle en het Beest* zijn de tekenaars geïnspireerd door Audrey Hepburn. Maar in tegenstelling tot deze actrice heeft Belle warme kleuren in haar huid-ogen-haarmix.

De kleurkeuze houdt verband met haar naïeve, dromerige, maar ook nogal excentrieke karakter, wat de keuze voor geel in plaats van een pasteltint zoals bij de andere Disneyprinsessen verklaart. Belle is een herfsttype.

Jasmine, een wintertype

Jasmine is slim, sensueel en onafhankelijk en is van alle Disneyprinsessen absoluut een van de pittigste. Ook haar kleuren zijn fel en diep; ravenzwart haar en een olijfkleurige huid, geaccentueerd door kleding in groen- en blauwtinten. Volgens het kleuranalyseprincipe zou Jasmine een diep wintertype zijn.

Pocahontas, een herfsttype

Nog zo'n vrije geest met een sterke en opstandige persoonlijkheid, wat benadrukt wordt door het korte jurkje en de blote voeten. Maar waar het haar van Jasmine meer naar helblauw neigt, is dat

van Pocahontas eerder gitzwart. De twee Disneyprinsessen hebben dezelfde kleuren, ze horen allebei bij het diepe subtype, maar hebben een compleet ander palet. Jasmine heeft namelijk koele en diepe kleuren en is daardoor een wintertype. Pocahontas heeft de warme en diepe kleuren van de herfst.

Mulan, een wintertype

Zoals alle nieuwe Disneyprinsessen heeft Mulan een sterk en dapper karakter, maar is daarnaast ook zacht en gevoelig. In de oorlog doet ze afstand van haar lange haar om er als een man uit te zien. Haar kimono heeft zowel diepe als zachte kleuren. Het contrast tussen haar witte huid en haar donkere haar is typisch voor haar kleursubtype. We hebben het hier over een koel wintertype.

Elsa, een zomertype

Officieel hoort ze niet bij de Disneyprinsessen, maar ze is zeker een van de meest succesvolle animatiefiguren van de afgelopen jaren. Elsa is het hoofdpersonage uit *Frozen*. Haar wortels liggen in Scandinavië en ze heeft de kracht om ijs te maken en te manipuleren. Het is dus logisch dat de kleur van haar jurk koel is en diverse tinten blauw heeft. Haar haar heeft precies de kleur van ijs. De kleuren die Elsa heeft gekregen konden alleen maar helder en koel zijn, de kleuren van het koele zomertype.

Nu is dan eindelijk het moment aangebroken om te starten met je eigen kleuranalyse en veilig en zelfbewust de fascinerende wereld van de kleuren in te stappen.

Deel 2 - Het ontdekken van je kleurpalet

Het verhaal van Francesca

Francesca nam contact met me op toen haar zoon ging trouwen. Ze zocht iets speciaals en wilde dat ik haar zou helpen met haar complete look. Bij onze eerste ontmoeting ontroerde ze me, omdat ze meteen begon met: 'Ik ben alleen en heb geen enkel idee bij wie ik anders voor zo'n belangrijke gelegenheid terecht zou kunnen. Ik zou heel graag professioneel advies willen.' Ik heb haar gerustgesteld en verteld dat we er absoluut iets moois van zouden maken. Daarna heb ik haar de gebruikelijke vragen gesteld om erachter te komen wat haar wensen waren en heb ik haar gevraagd welke stijl ze normaal gesproken droeg.

Ondanks deze zachte aanpak was het overduidelijk dat Francesca allesbehalve een zwak poppetje was en ook haar hele voorkomen maakte nogal een harde indruk: een mantelpak met een mannelijke snit, weinig accessoires, minimale make-up, en verzorgd, grijs haar. Verder was ze volledig in het zwart gekleed. In een waterval van woorden vertelde ze mij over haar leven en ik heb haar geen seconde onderbroken, omdat ik me realiseerde dat dit exact was waar ze behoefte aan had. Geboren in een zeer streng gezin, met een 'perfecte' en veeleisende moeder, was ze uiteindelijk ook streng geworden voor zichzelf en had ze veel van haar dromen opgegeven om te doen wat van haar werd verwacht.

Ze had een man gevonden – in die tijd 'een goede partij' – en een leuk huis net buiten de stad waar ze een 'thuis' van had gemaakt. Ook had ze een zoon gekregen die nu een gevestigd zakenman was. Zijzelf had zeer succesvol carrière gemaakt als zakenadvocaat in een omgeving met overwegend mannen. 'Ik draag al jaren alleen maar zwart, omdat dat de enige manier is om geloofwaardig over te komen, maar er ook weer niet té opvallend uit te zien.' Helaas waren de zaken de afgelopen drie jaren niet helemaal volgens plan verlopen en Francesca had onder ogen

moeten zien dat het leven niet altijd afgewerkt kan worden als een to-dolijst. Haar huwelijk was gestrand en haar enige zoon was verhuisd naar de Verenigde Staten. Ineens stond ze er helemaal alleen voor. Maar ze is een heel sterke vrouw en waarschijnlijk is haar verzoek om hulp bij haar outfit voor het huwelijk vooral een kans om zichzelf opnieuw uit te vinden.

Ik bedoel maar, bij een huwelijk ga je niet in het zwart, toch? Francesca moest korte metten maken met haar zwarte 'betovering' en stiekem moest ik wel een beetje lachen om de stress die ik bij haar voelde opkomen. Ik maakte me totaal geen zorgen, ik wist dat ze uiteindelijk verliefd zou worden op haar kleuren, want als die je mooi maken, ga je ervan houden. Maar het was duidelijk dat ze op dit moment erg nerveus was.

Voordat we begonnen met het uitzoeken van haar kleding, moesten we eerst haar kleurpalet bepalen. We hebben een mooie zonnige ochtend uitgekozen en zijn tijdens de kleuranalyse pal voor het raam gaan zitten.

De kleuren van Francesca bleken thuis te horen in het herfstpalet: warm en diep, net als de natuur in dat seizoen. Het was ongelooflijk hoe mooi terracotta, mosterdgeel en bladgroen haar stonden en ze was stomverbaasd dat ze dit niet eerder had gezien. Omdat ze altijd alleen maar zwart droeg, had ze er sowieso niet eens over nagedacht eens wat anders te proberen, vooral omdat ze eigenlijk zeker wist dat zwart het enige 'uniform' was dat haar uit netelige werksituaties zou redden.

Voor het huwelijk van haar zoon hebben we een prachtige blauwgroene jurk gevonden en natuurlijk zijn we ook met haar make-up en haar aan de slag gegaan. Het zwarte potlood ging eruit en er kwam een bruine oogschaduw voor in de plaats, ook de grijze strengen in haar haar moesten verdwijnen en we hebben alles geverfd in een warme, natuurlijke kastanjetint. Francesca was echt tot bloei gekomen. Haar ogen straalden en bij de kapper zag ik dat ze een beetje emotioneel werd. Maar er kwam geen traan aan te pas.

In de weken daarop hield ze de jurk in de kast angstvallig in de gaten en ze kon niet wachten om hem aan te doen, net als een klein kind dat zijn kerstcadeautjes ziet liggen. De verandering van make-up had zijn vruchten al afgeworpen en ze had al complimenten gekregen, maar haar 'uniform' was nog steeds zwart. De dag na het huwelijk belde ze me: 'Rossella, ik wil het traject helemaal afmaken. We gaan mijn hele garderobe doorspitten.' 'Weet je het wel zeker?' vroeg ik haar. 'Ja, ik kan niet wachten om te beginnen.' Misschien was het haar nieuwe make-up, of het feit dat ze zichzelf in iets gekleurds had gezien na jaren van alleen maar zwart. Of misschien lag het gewoon aan het afsluiten van een paar hoofdstukken van haar leven: het huwelijk van haar zoon, het afronden van haar echtscheiding of juist de verandering van functie op haar werk.

Tegenwoordig is Francesca de baas van het advocatenkantoor. 'Nu hoef ik niets meer te bewijzen. Ik sta aan de top en niemand hoeft meer te twijfelen aan mijn capaciteiten.' Ze draagt nog steeds prachtige mantelpakjes, maar nu in kleuren die haar veel beter staan en veel stijlvoller zijn: tabak, aubergine, paars, bosgroen. En ze gaat nergens meer naartoe zonder haar nieuwe camelkleurige jas.

Maar in feite is ze ermee opgehouden zichzelf te veroordelen, heeft ze besloten niet meer naar dat oude stemmetje in haar hoofd te luisteren dat haar doorlopend vertelde wat ze wel en niet hoorde te doen. Datzelfde stemmetje dat haar vertelde dat het dragen van kleur niet stijlvol was. Er bestaan geen stijlvolle of ordinaire kleuren: een kleur is stijlvol als die in harmonie is met degene die hem draagt.

Ze bekende me dat ze er als klein meisje van droomde balletdanseres te worden en dat ze zich nu had opgegeven voor tangolessen. Ze was avontuurlijke reizen gaan maken en allerlei dingen gaan doen waar ze nooit de tijd voor had genomen of nooit de moed voor had gehad. Het is nooit te laat om te leven in kleur.

1 - Het begin van een kleuranalyse

De kenmerken van je persoonlijke kleuren

Een kleuranalyse is niet alleen maar een kwestie van het bepalen van je ondertoon zoals vaak ten onrechte wordt gedacht. De analyse is veel complexer en houdt rekening met ten minste vier variabelen die we zullen leren interpreteren en met elkaar zullen combineren.

Zoals al eerder vermeld, kijken we bij het analyseren van je persoonlijke kleuren naar de volgende kenmerken:

- De **ondertoon**, ook wel temperatuur genoemd, die warm of koel kan zijn
- De **waarde**, ook wel toon genoemd. Deze kan licht, donker of midden zijn
- Het **contrast** in de mix van huid, ogen en haar
- De **intensiteit**, of helderheid, die helder of gedempt kan zijn

In de volgende hoofdstukken zullen we uitgebreid en diep ingaan op elk van deze categorieën, maar eerst wil ik zeggen dat het hier, in wiskundige termen, gaat om onafhankelijke variabelen.

Bij wiskundige functies is een variabele afhankelijk van andere variabelen als er een onderling verband bestaat. Bij gebrek aan een verband worden de variabelen vaak onafhankelijk genoemd. Bij een kleuranalyse houdt dat in dat ondertoon, waarde, contrast en intensiteit elkaar onderling niet beïnvloeden. Hoe vaak komt het niet voor dat je een cosmeticawinkel instapt en de verkoopster tegen je zegt: 'Jij hebt donker haar, dus je hebt warme kleuren' of 'Jij hebt een lichte haarkleur, dus je hebt koele kleuren'? Dit is de meest gemaakte fout en daar wil ik je echt voor waarschuwen. Het

probleem zit hem juist in het woordje 'dus', omdat het hebben van donker haar niet automatisch betekent dat je warme kleuren moet dragen, net zoals het hebben van licht haar niet vanzelf betekent dat je een koel kleurtype bent. De waarde, die licht of donker bepaalt en de ondertoon, die vaststelt hoe warm of hoe koel je bent, zijn twee onafhankelijke variabelen.

Er bestaan verschillende combinaties van ondertoon, waarde, contrast en intensiteit die de diverse categorieën bepalen, beter bekend als seizoenstypen en subtypen. Anders zouden we de wereld globaal kunnen verdelen in mensen met donker haar, blond haar, rood haar en kastanjebruin haar en dit onderwerp in een paar pagina's kunnen behandelen. Maar iedereen weet hoe verschillend twee ogenschijnlijk dezelfde mensen kunnen zijn: je hebt blond en blond, donker en donker. Niemand is hetzelfde en zoals je al gemerkt hebt, is dezelfde kleur, lipstick of haartint niet geschikt voor iedereen.

Hoe bereid je je voor op een kleuranalyse?

Voor het analyseren van je kleurenmerken raad ik je aan om naar je natuurlijke huid te kijken, oftewel een huid zonder make-up en zonder een gebruind tintje. Haal je make-up er als het kan al enkele uren ervoor af om roodheid door het wrijven of door achtergebleven make-upvlekken te voorkomen.

Door het testen van de kleuren op een make-uploze huid zul je het egaliserende en oplichtende effect beter kunnen zien. En andersom zul je ook het tegengestelde effect van de 'verkeerde' kleuren zien, die wallen, verkleuringen, rimpels en kleine huidimperfecties juist zullen benadrukken.

Een zongebruind tintje zal overigens voor de meer ervaren consultants geen probleem opleveren, maar als je net begint kun je gemakkelijk misleid worden of veel moeite hebben met het herkennen van de daadwerkelijke huidskleur. Het is het beste om de huid in zijn natuurlijke staat te beoordelen, dus zonder het

effect van de zon. Stel een kleuranalyse dus, als dat lukt, uit tot de winter of in ieder geval tot een moment dat je niet (te) bruin bent. Als je vaak onder de zonnebank gaat, stop daar dan minstens een maand mee voordat je de kleuranalyse doet, zodat het kunstmatige kleurtje niet meer aanwezig is.

Het spreekt voor zich dat ook je ogen er natuurlijk uit moeten zien, dus zonder make-up, maar vooral zonder gekleurde lenzen die het contrast en de mate van intensiteit zouden kunnen veranderen. Als je normaal gesproken een bril draagt, zou ik die afzetten, omdat die te veel in de weg zit en een te groot deel van je gezicht bedekt. De bril zou schaduw kunnen creëren en het ooggebied verbergen, maar zou vooral de kleurkeuze kunnen beïnvloeden, omdat een bril vaak ook een kleur heeft.

Hetzelfde geldt voor oorbellen, of ze nu klein of groot zijn. Ze kunnen de analyse beïnvloeden, vooral bij het bepalen van de ondertoon.

En *last but not least*: het haar moet bedekt worden met een witte doek om zo niet door de kleur gestuurd te worden, vooral als dit geen natuurlijke kleur is. Ook als het haar niet gekleurd is, zou ik toch adviseren om het te bedekken, wanneer het eventueel donkerder of lichter gemaakt moet worden, of als de ondertoon wat meer accent nodig heeft.

Om de kleuren rondom een persoon volledig te elimineren, raad ik aan om ook het lichaam vanaf de nek met een witte doek te bedekken. Op die manier, met zowel het haar als de borst bedekt, kunnen we de huidskleur en de combinatie met de ogen analyseren.

Hoe voer je de kleuranalyse uit: de omgeving en de doeken

Voor een simpele en tevens zuivere sessie moet je de juiste omgeving creëren. Het belangrijkste is het licht. Natuurlijk licht is ideaal. Je kunt beter niet in de zon gaan zitten, want schaduw is

niet handig. Het beste is een mooie heldere kamer, misschien zelfs voor het raam.

Verder zou ik de analyse in de ochtend uitvoeren, maar als je dan geen tijd of geen lichte ruimte hebt, kun je ook kunstlicht gebruiken. Maar let dan wel goed op, want kunstlicht kan de kleuren veranderen.

Kleurdoeken

Bij een zorgvuldige en nauwkeurige kleuranalyse zijn kleurdoeken essentieel. Ze zijn kant-en-klaar verkrijgbaar, maar je kunt ze ook zelf maken met restjes stof die je in een gewone fourturenzaak of online kunt kopen. De doeken helpen bij het bepalen van de tint van de huid, de intensiteit, het contrast van de huid-ogen-haarmix en je seizoens- en subtype. Daarom is het belangrijk dat de kleurkwaliteit van de doeken optimaal is. Om je seizoen te bepalen heb je doeken in de volgende kleuren nodig: aardbei, fuchsia, poederroze, koraalrood, sinaasappel, abrikoos, zilver, goud, zuiver wit, room- of boterwit, smaragd, salie, mint en olijf. Voor het bepalen van het contrast heb je twee zwart-wit gestreepte doeken nodig. Een met strepen van ongeveer een centimeter breed en een met veel fijnere strepen of met grijs-witte strepen. Ze moeten verder groot genoeg zijn om de schouders en het bovenste deel van de borst te kunnen bedekken. Als het kan, is het beter om geen glanzende stoffen te gebruiken, omdat de reflectie de uitkomst kan verstoren.

Gewone gloeilampen geven bijvoorbeeld geel licht, waardoor de omgeving en alles in de ruimte, inclusief je gezicht, warmer worden. Maar neonlicht, zogenoemd blauw licht, maakt je vaak weer koeler. Als je echt alleen maar kunstverlichting hebt, probeer

dan wit licht te vinden dat lijkt op natuurlijk daglicht. Dit is gewoon in de winkel verkrijgbaar.

Een ander onontbeerlijk hulpmiddel is een spiegel die groot genoeg is om je gezicht en de bovenkant van je borst te kunnen zien. Als de omgeving op orde is, ben je klaar voor de start. Pak dus een paar kleurdoeken en ga aan de slag. De doeken moeten in een zeer nauwkeurige volgorde afgewisseld worden. Je begint met het analyseren van de ondertoon, dan ga je verder met de intensiteit en je eindigt met het contrast. Deze drie kenmerken vormen samen met het kleurkenmerk 'waarde', het onderwerp van het tweede deel van het boek. Voor nu is het voldoende als je weet welke doeken je moet gebruiken voor welk kleurkenmerk.

Voor het beoordelen van de ondertoon gebruiken we de roodtinten: pak een aantal doeken in steeds koeler wordende kleurnuances (aardbeirood, fuchsia en poederroze) en vergelijk ze met hun warme tegenhangers (koraalrood, sinaasappel, abrikoos). Als je aan deze zes doeken niet genoeg hebt, kun je ook de laméstoffen (zilver voor koel, goud voor warm) of de witnuances (helderwit voor koel, roomwit voor warm) gebruiken.

Bij de analyse van de intensiteit gebruiken we de groentinten; smaragd voor de heldere kleuren en salie voor de gedempte. Deze twee groentinten zijn koel, maar als de ondertoon in eerste instantie warm bleek te zijn, kun je mint gebruiken voor de heldere kleuren en olijf voor de gedempte. Het principe is hetzelfde, maar hier gaat het om het vaststellen van de mate van helderheid.

Voor het bepalen van het huid-, ogen- en haarcontrast heb ik een nogal directe methode bedacht waarbij gebruikt wordt gemaakt van gestreepte stoffen. Je kunt dus een klassieke zwart-witte streep (hoog contrast) vergelijken met een bonte stof of met een dun grijs-wit streepje (laag contrast).

De waarde wordt wat intuïtiever bepaald en hierbij zijn geen doeken nodig. In het hoofdstuk dat hieraan gewijd is, ga ik je uitleggen hoe we die gaan meten.

Nu zijn we klaar voor het betreden van het hart van de kleuranalyse. Bij het afwisselen van de doeken onder je gezicht is het de bedoeling dat je je persoonlijke voorkeur opzijzet. Het komt erop neer dat je niet de doeken mag kiezen die je het mooiste vindt, maar degene waarmee je er het beste uitziet. En die twee zaken vallen helaas niet altijd samen.

Ik adviseer je om je op je huid te concentreren, niet op het doek: kijk hoe je gezicht verandert afhankelijk van de kleur eronder. Om op een objectieve manier het effect van de kleur op jou te kunnen beoordelen, zou je een of meer vrienden kunnen vragen die je een objectieve en belangeloze mening kunnen geven.

We kunnen stellen dat een flatterende kleur een kleur is die de huid opfrist, eventuele schoonheidsfoutjes verdoezelt, je ogen laat sprankelen en sprekender en helderder maakt. Hiermee zie je er blijer en meer ontspannen uit, maar ook gezonder, jonger en stralender.

Omgekeerd maakt een 'foute' kleur je teint dof, accentueert verkleuringen, wallen en rimpeltjes en geeft je een matte blik. Het resultaat is een lusteloze, trieste, of zelfs ziekelijke uitstraling.

2 - Ondertoon en boventoon

Warme kleuren en koele kleuren

Om te leren hoe je er beter uit kunt zien door middel van je make-up en je haar, maar ook door kleding en accessoires is het essentieel om de ondertoon van je huid te kennen. Dat wil zeggen: de temperatuur die bepaalt of je teint warm of koel is. Het is bekend dat kleuren verdeeld zijn in warme en koele kleuren. Ook onze teint vormt daarop geen uitzondering en heeft, net als alle voorwerpen om ons heen, een basiskleur. Maar laten we beginnen bij de algemene definitie van warme en koele kleuren.

Een kleur is warm als er een bepaald percentage geel in zit. Ik noem het zelf graag zonnige tinten, om een wat beeldender term te gebruiken. Op psychologisch en emotioneel vlak worden ze gezien als stimulerend en dominant. Optisch gezien komen deze kleuren op je af, waardoor een vorm groter en dichterbij lijkt.

Met een koele kleur bedoelen we een kleur met een percentage blauw erin. Het zijn allesbehalve gouden kleuren: ze gaan in de richting van zilver en daarom noem ik het bleke tinten. In psychologisch opzicht geven ze je een rustig, vredig en sereen gevoel. Deze kleuren lijken te wijken waardoor een vorm kleiner en verder weg lijkt.

Als je de ondertoon van de huid hebt bepaald, zal het principe van herhaling je de weg wijzen bij het kiezen van je ideale kleuren: als je een koele ondertoon hebt, zullen koele kleuren bij je passen en als je een warme ondertoon hebt, moet je op zoek gaan naar warme kleuren.

Het vinden van je ideale kleuren is dus makkelijk: je hoeft alleen maar de kleuren met gelijke kenmerken te kiezen. Het moeilijkste deel is begrijpen wat onze persoonlijke kleurkenmerken zijn. Hiervan is de ondertoon het moeilijkste te herkennen. De analyse

die de ondertoon bepaalt, is gebaseerd op het bekijken van de kleur van je huid, je ogen en je haar. Maar zoals ik in het eerste deel van dit boek al zei: de huid geeft de doorslag. Oftewel, je ogen en je haar kunnen belangrijke aanwijzingen geven voor het bepalen van de ondertoon, maar de huid levert het definitieve bewijs. Hiermee bedoel ik dat onze kleurenmix normaal gesproken maar één richting aangeeft: je ogen, huid en haar hebben de typische kenmerken van een bepaalde temperatuur. Maar het kán voorkomen dat bepaalde elementen één kant op wijzen en andere elementen weer een andere. Denk hierbij bijvoorbeeld aan iemand met lichte, goudkleurige ogen, maar een echt koele teint. Oké, ogen en huid zeggen dus twee verschillende dingen, maar zoals ik al zei is de huid doorslaggevend. Daarom beschouwen we dit als een overwegend koel type.

De kenmerken van een warm kleurtype

We beginnen ons onderzoek naar de ondertoon met het observeren van de gezichtshuid. Iemand die warme kleuren heeft, heeft een goudkleurige teint en wordt snel bruin. Iemand met warme en donkere kleuren heeft het hele jaar door een lichte amberkleur en dan houden we geen rekening met een bruin kleurtje door de zon. In de zon wordt dit type bruin zonder te verbranden. Iemand met warme, maar lichte kleuren heeft een ivoorkleurige basis, maar is nooit te bleek of echt wit. Zelfs niet in de winter. De huid is wel enigszins kwetsbaar, maar altijd een beetje perzikkleurig. Ook al is deze huid licht van kleur, hij wordt bij de eerste zonnestralen snel bruin en krijgt een mooi goudbruin tintje.

In het algemeen zal deze huid in geval van zon, stress of schaamte niet snel rode vlekken krijgen. Wat dat betreft, is het erg handig om ook naar de kleur van de oren te kijken. Bij mensen met warme kleuren hebben die een gelige kleur die varieert van perzik- tot diep okergeel, maar bovenal worden ze nooit rood, een typisch kenmerk van mensen met koele kleuren. Als we kijken naar de

lippen en het tandvlees, zien we dat die in het algemeen roze zijn en nooit naar paars neigen, niet bij de pigmentatie van de lippen en niet bij die van het tandvlees.

Ik heb na diverse gesprekken met tandartsen en kleurspecialisten onlangs ontdekt dat de gele component die je ziet bij mensen met warme kleuren ook terug te vinden is in het glazuur van de tanden die bij deze personen vaak geel worden. De tanden van mensen met koele kleuren worden na verloop van tijd juist vaak grijsig. Iemand die een gekleurde huid heeft met een warme ondertoon kan een middellichte of een donkere teint hebben, maar die kenmerkt zich door een goudkleurige nuance die doet denken aan karamel of melkchocolade. De lippen zijn, om in het culinaire thema te blijven, meer hazelnootkleurig.

Tot op heden hebben we het over de huid gehad, het element dat de boventoon voert bij de analyse en dat leidend is bij het vaststellen van de ondertoon. Nu gaan we verder met het analyseren van de ogen en het haar. Met in ons achterhoofd dat die slechts indicatief en niet cruciaal zijn.

Ook de ogen kunnen we niet ruwweg verdelen in licht en donker. Ook hier hangt alles weer af van de warme of koele ondertoon. In geval van donkere ogen kan de iris bij iemand met warme kleuren hazelnootbruin zijn, boskleurig of wat groenig. Maar bij lichte ogen zijn de kleuren van de iris veel feller, variërend van groen of aquamarijn tot blauw. De ogen hebben soms zelfs een zweempje goud in zich.

Amberkleurige ogen zijn heel bijzonder in dit verband: in het Engels worden ze *hazel eyes* genoemd, letterlijk hazelnoot. Je ziet ze vaak in Oost-Europa en in Rusland. Ze hebben een prachtige, gouden kleur. Ik noem ze ook wel 'tijgerogen', omdat ze echt doen denken aan de kijkers van katachtigen.

Tot slot zijn we bij het haar aanbeland. Dat kan blond zijn of heel donker, maar als de ondertoon warm is, is het nooit askleurig. Kastanjebruin haar, hoe donker ook, zal nooit ravenzwart worden: als het in de zon komt, zal het altijd een gouden tint hebben of een

lichte koperkleur. Maar vooral als het geverfd of gekleurd is, blijft het altijd die nare roodpaarse gloed houden die typisch is voor een koele verkleuring. Licht haar varieert van tarweblond, goudblond, licht rossig tot titiaanrood.

Normaal gesproken wordt het haar van mensen met een warme ondertoon als ze ouder worden minder snel grijs en daar hebben ze geluk mee. Aan de andere kant zullen ze het wel vaker kleuren of knippen, omdat het dan wat geelgrijs wordt, wat minder mooi staat.

Welke kleuren flatteren mensen met een warme ondertoon? Volgens het principe van herhaling zijn dit dus alle warme kleuren: beige, bruin, zalm, terracotta, oranje en koraalrood, verder veel geel- en groentinten met goudkleurige tonen. Foute kleuren voor dit type zijn: grijs, zwart en blauw.

Rood haar

Rood haar is zeer zeldzaam en wordt slechts bij een zeer laag percentage van de wereldbevolking aangetroffen. Dusdanig laag dat het tijdschrift National Geographic een paar jaar geleden voorspelde dat het uit zou sterven. Roodharigen komen nog het meest voor in Noord-Europese landen, waarvan er tien procent in Schotland woont.

Ook al hebben roodharigen een huid die snel verbrandt, bij kleuranalyse worden ze altijd als warme kleurtypes gezien, omdat het goud-oranje element in het geheel van kleuren te overheersend aanwezig is. Dus wordt in dit geval een uitzondering gemaakt en is het haar en niet de huid doorslaggevend. Rood haar is een genetisch recessieve eigenschap, maar kan zelfs door mensen worden overgedragen die zelf geen rood haar hebben. Daarom is het altijd handig om te vragen of er in de familie mensen zijn met rood haar.

In de geschiedenis was rood haar erg geliefd bij kunstenaars en schilders, waaronder Botticelli en Titiaan, wiens naam aan de beroemde tint is verbonden. Ten tijde van Koningin Elizabeth I waren roodharigen erg in de mode, maar tijdens de middeleeuwen zijn ze lange tijd gediscrimineerd, omdat rood haar het symbool was van wreedheid, een slecht karakter en seksuele ontaarding. Ook tegenwoordig wordt de kleur rood nog steeds alom gebruikt en vaak misbruikt: hoe vaak heeft je kapper niet tegen je gezegd: zullen we de boel eens wat opwarmen? Eigenlijk is rood haar niet weggelegd voor iedereen: een noodzakelijke, maar niet toereikende voorwaarde is het hebben van warme kleuren. Denk niet dat je de huid warmer kunt maken door je haar een warme kleur te geven. Dat zou een behoorlijk lelijk contrast van ondertonen opleveren.

De kenmerken van een koel kleurtype

Koele kleurtypen hebben een bleke teint die kan variëren, het hangt ervan af of het gaat om een licht of een donker persoon. We weten nog dat de ondertoon en de waarde twee onafhankelijke variabelen zijn, dus dit kenmerk geldt zowel voor een lichte huid als voor een donkere huid.

Iemand met lichte en koele kleuren heeft een melkwitte of roodachtige, porseleinen huid die veel te lijden heeft van de zon: deze huid verbrandt snel en krijgt met moeite een bruin kleurtje. Dit type bloost bij het minste of geringste en loopt alleen al bij een beetje inspanning of andersom, bij een plotselinge temperatuurdaling, rood aan. Vooral verlegen mensen die hun schaamte zo dus niet kunnen verbergen, hebben hier natuurlijk nog het meeste last van.

Mensen met een koele en donkere ondertoon hebben een olijfkleurige huid. In de winter wordt de huid grijsgroenig van kleur en in de zomer verkleurt die snel en wordt zeer bruin. Anders dan

een huid met een warme ondertoon die in de zon een gouden kleur krijgt, wordt de huid met een koele ondertoon eerder steenrood of terracotta van kleur: hoewel deze heel donker wordt, houdt de huid een roodachtige in plaats van een amberkleurige ondertoon. Bij kou worden het puntje van de neus en ook de knokkels onmiddellijk rood en de neusvleugels worden paarsig van kleur.

Nu naar de kleur van de oren, het nagelbed, de lippen en het andere mondslijmvlies. Ook hier zien we een roze, naar paars neigende kleur. Het tandvlees kan lichtroze, paars of heel donker, zelfs zoethoutkleurig zijn, terwijl het tandglazuur in de loop der tijd vaak grijs in plaats van geel wordt. Iemand die een gekleurde huid heeft met een koele ondertoon kan een donkere of een middellichte teint hebben, maar de huid kenmerkt zich door nuances die uiteenlopen van pure chocolade tot ebbenhout. Soms heeft de huid een ietwat blauwige kleur.

Ook bij een huid met een koele ondertoon zien we zowel lichte als donkere ogen, die vergeleken met de warme kleuren, op hun beurt weer hun eigen typerende kenmerken hebben. Een donkere iris kan heel diep van kleur zijn of licht amarantkleurig. Een lichte iris kan lichtblauw, groen of grijs zijn. En dan heb je nog ijzige ogen met binnenin een witte kern die doen denken aan de ogen van een Siberische Husky. Hierbij is de concentratie van melanine in de iris zo laag dat het licht dat het netvlies binnenkomt en verlaat voor een magisch en transparant effect zorgt.

Maar een specifiek detail bij ogen met koele kleuren is de zeer witte sclera (oogwit). In combinatie met een donkere iris zorgt dit voor een zeer indringende blik. In combinatie met een lichte iris worden de ogen meer kristalkleurig. Het extreem heldere oogwit dat we niet terugzien bij huidtypes met een warme ondertoon is een prachtige en vaak ondergewaardeerde eigenschap en is zelfs niet erg bekend. Wat maakt dit nu zo bijzonder? Ten eerste wordt het contrast erdoor verstrekt en dit maakt je blik indringender. Verder is het een typisch kenmerk van kinderen en daardoor zien je

ogen er jonger uit. Daarom wordt bij het bewerken van foto's met een grafisch programma als eerste het oogwit helderder gemaakt.

Ten slotte is het de beurt aan het haar. Donker haar varieert van lichtbruin tot ravenzwart en kent geen kopertinten. Maar helaas krijgt het bij gekleurd of verkleurd haar, als de kunstmatige kleur verdwijnt, vaak een lelijke roodpaarse gloed die moeilijk te verhelpen is. De enige oplossing is een anti-roodshampoo of wachten tot het eruit groeit. Licht haar gaat van Scandinavisch blond tot donkerblond, maar heeft altijd een askleurige basis. Ook de tussenliggende, wat grijsachtige kleuren, in het Engels ook wel *mousy* (muisgrijs) genoemd, worden als koel beschouwd. Hun equivalent bij de warme ondertonen zijn de goudbruine tinten.

Doorgaans worden mensen met koele kleuren op jonge leeftijd al grijs en dat is een beetje jammer. Maar je zou ook kunnen zeggen dat grijs haar in dit geval juist bijzonder mooi is, omdat het een wittige tint krijgt en geen gele. Daarnaast heb je het geluk dat je zowel wit haar als een stijlvolle peper-en-zoutlook kunt krijgen.

Welke kleuren staan nu goed bij een koel kleurtype? Volgens het principe van herhaling alle koele tinten, van babyblauw tot nachtblauw, maar ook paars en alle bosvruchtenuances. Verder de groentinten, van dennengroen tot smaragdgroen.

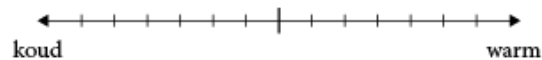
Kortom, alle kleuren die een bepaald percentage blauw bevatten en verder het hele scala van grijs tot zwart. De foute kleuren gaan van beige tot oranje.

Een interessant weetje

In Italië en de overige mediterrane landen zijn meer koele kleurtypes dan warme kleurtypes. Ik weet dat dat wonderlijk lijkt omdat je denkt: hoezo? Mediterrane types zijn zo donker, zijn die dan niet allemaal warm? Maar zo werkt het dus niet. Onthoud altijd dat donker niet per se warm betekent, en licht niet per se koel.

Bestaat de neutrale ondertoon?

Bij kleuranalyse bestaat er geen 'neutraal'. Er zijn types die uitgesproken warm of koel zijn, net zoals we ook mensen tegenkomen met een ondertoon die wat lastiger te interpreteren is, maar iedereen heeft warme óf koele kleuren. Een deskundige consultant slaagt er altijd in de ondertoon van de klant te bepalen en de uitkomst zal nooit 'neutraal' zijn. Beweren dat iemand een neutrale ondertoon heeft, is hetzelfde als zeggen dat het je gewoon niet lukt om het kleurpotentieel van de huid te lezen.

Dit misverstand over de neutrale variant komt voort uit een oude methode die in de jaren tachtig voor het vaststellen van de ondertoon van de huid veel werd gebruikt. Misschien heb je er weleens van gehoord: de adermethode. Hierbij moet je kijken naar de aderen op je onderarm. Als deze groen zijn, heb je een warme ondertoon, als ze blauwig zijn, dan ben je een koel kleurtype. Deze methode is lastig toe te passen, omdat bij sommige mensen de aderen niet goed zichtbaar zijn. Ook is deze niet erg betrouwbaar omdat de kleur van de aderen moeilijk te interpreteren is. In dit soort gevallen hebben we volgens deze theorie te maken met een neutraal kleurtype. Maar dat klopt niet. Persoonlijk ben ik geen fan van deze methode. Ik vind die niet betrouwbaar, zo niet volkomen misleidend. Het komt wel voor dat ik de aderen bestudeer, maar alleen als ze echt in het oog springen: een turquoise ader op de slaap is een indicatie voor koele kleuren, net zoals roze adertjes op de oogleden. Omgekeerd zie ik vaak groene aderen op de rug van de hand of adervertakkingen op de borst van mensen met warme kleuren. Als de aanwijzingen duidelijk zijn, neem ik ze mee in de lijst van indicatoren, maar ik beschouw aderen zeker niet als bewijs.

Een andere omstandigheid die valse aanwijzingen kan opleveren, is een gezicht dat een andere ondertoon lijkt te hebben dan het lichaam. Het komt soms voor dat je bij het gezicht koele en

olijfachtige kleuren ziet, terwijl het lichaam een meer gouden ondertoon heeft. Geen zorgen: het komt vrij vaak voor dat het gezicht koeler of minder warm is dan het lichaam, maar in onze analyse zullen we uitgaan van de huidskleur van het gezicht, omdat we dat met de juiste kleuren willen accentueren. We gebruiken kleur om je blik op te frissen en je wallen te weg te werken en het is dus minder belangrijk de huid van je armen op te knappen.

Vaak hoor je de term 'neutraal' als het gaat over kleding en dan worden kleuren als beige, zwart en blauw bedoeld. In dit geval heeft de omschrijving 'neutraal' te maken met de kleuren die de basis van je garderobe vormen, ook wel in verband met een *capsule wardrobe* (verderop in het boek zal ik je hier meer over vertellen). Maar laat je niet voor de gek houden, het zijn volwaardige kleuren en net als alle andere hebben ze hun eigen koele of warme connotatie.

Het begrip 'neutraal' zien we ook weer terug bij make-up, waar het zeker geaccepteerd is en veel wordt gebruikt, vooral als het gaat om foundation. Eigenlijk bestaan er gouden, rozige en ook zogenoemde neutrale tinten.

De boventoon en het kiezen van een foundation

Zoals je hebt gezien, bepaalt de ondertoon of je een koel of een warm kleurtype bent. Een aantal chemische factoren, zoals hemoglobine en caroteen, is verantwoordelijk voor de ondertoon. De boventoon is de buitenste laag van de huid en kan afwijken van de kleur van de ondertoon. Dat ga ik beter uitleggen.

Het kan voorkomen dat iemand een gelige boventoon heeft, maar een koele ondertoon. Dat gelige patina kan te wijten zijn aan hormonale factoren, voeding of bijvoorbeeld gewoon door roken. Van deze twee gaat de ondertoon altijd voor: ondanks de gelige boventoon zal deze persoon er beter uitzien met koele tinten en niet met warme.

Het is duidelijk dat de boventoon misleidend is. En misschien heb je je al wel eerder misleid gevoeld tijdens het lezen van de vorige paragrafen over de warme en koude kleurkenmerken. Hoe ga je nu de ondertoon bepalen zonder je van de wijs te laten brengen door de boventoon? Simpel: door middel van empirisch bewijs. Als we terugkeren naar het voorbeeld van een persoon met een koele ondertoon en een gelige boventoon, hoeven we alleen maar twee metaalkleurige doeken naast zijn gezicht te leggen. Het zilver zal dan zonder twijfel als winnaar uit de bus komen. Als dit geen afdoende bewijs is, kun je doorgaan met rode doeken (of met lipstick als je dat liever wilt). Bij iemand met een koele ondertoon zullen roze tinten veel beter staan dan oranje.

Pigmentvlekjes en zomersproetjes

De boventoon is een begrip dat ook van pas komt als we het hebben over pigmentvlekken, omdat het over de bovenste laag van de huid gaat. Wist je dat pigmentvlekken niet alleen maar voorkomen bij roodharige typen, maar ook bij mensen met blond haar en zelfs bij mensen met een gekleurde huid? Het gaat om een vorm van hyperpigmentatie met een opeenhoping van melanine op bepaalde plekken in het gezicht of op het lichaam. Er kunnen meer pigmentvlekken ontstaan bij hormonale schommelingen, maar deze worden niet veroorzaakt door blootstelling aan de zon.

Je moet ze niet verwarren met sproeten, die seizoensgebonden zijn en tevoorschijn komen in de zomer, als de straling van de zon sterker is. Deze vervagen of verdwijnen weer in de winterperiode. Het grote verschil tussen pigmentvlekken en sproeten heeft vooral te maken met het ontstaan ervan. Pigmentvlekken zijn permanent aanwezig, gedurende het hele jaar, maar sproeten verschijnen uitsluitend na blootstelling aan de zon. Meestal

zien pigmentvlekken er wat geelbruin uit en zijn sproeten lichter en bruiner en horen ze bij een koele ondertoon.

In ieder geval raad ik je aan om ze niet te bedekken met een foundation, dat zou echt zonde zijn. Gebruik dan liever een licht dekkende crème.

Je kunt dus in eerste instantie voor de gek gehouden worden door de boventoon, maar die is gemakkelijk te ontmaskeren.

Uiteraard kun je ook het tegengestelde tegenkomen: iemand met een warme ondertoon, maar een enigszins rozige boventoon. Dit is veel zeldzamer, maar niet onmogelijk. Een typisch voorbeeld hiervan is iemand met rood haar en een gevoelige huid die snel verbrandt en rood wordt. Hoewel die heel licht is, heeft de huid van iemand met rood haar een speciale kleur die anders is dan alle andere huidsoorten en heeft die toch een warme tint. Ik herinner je er weer even aan dat we het over onafhankelijke variabelen hebben: licht betekent niet automatisch koel, zoals donker niet automatisch warm betekent.

Om terug te komen op de boventoon: je moet dit niet zien als een bepalend element bij de kleuranalyse, maar we besteden er alleen aandacht aan om ons er niet door te laten misleiden. Daarentegen blijft het wel een waardevol hulpmiddel bij het kiezen van een foundation, omdat dit natuurlijk op de bovenste laag van de huid wordt aangebracht en de kleuren daarom bij elkaar moeten passen.

Bij een koele huid moet je nooit een te bruine foundation gebruiken, maar als de boventoon gelig is, moet je ook geen rozige foundation gebruiken, anders krijg je een zalmkleur. Hoe los je dit probleem nu op? Heel eenvoudig: hier komt het begrip 'neutraal' om de hoek kijken dat, zoals ik al zei, van nut is in geval van make-up, niet bij kleuranalyse. Vrouwen met koele en olijfgachtige kleuren kunnen het beste neutrale tinten en foundations speciaal voor de olijfkleurige huid gebruiken.

Ook bij de keuze van een foundation moet je erop letten licht-donker niet te verwarren met koel-warm: er zijn lichte tinten die toch honing- of goudkleurig zijn, net zoals je donkere tinten kunt vinden die niet automatisch goudkleurig zijn omdat ze weer een bepaald percentage roze bevatten.

Om het even samen te vatten: de ondertoon vertelt je of je een koel of een warm kleurtype bent, de boventoon vertelt je of de bovenste laag van je huid een gelige of rozige tint heeft. Bij kleuranalyse is de ondertoon doorslaggevend, bij make-up, voor het kiezen van je foundation, houd je ook rekening met je boventoon. De boventoon van je huid wordt ook geaccentueerd door verkleuring door de zon en daarom adviseer ik om ook hierbij de natuurlijke huid te analyseren, zonder een bruin kleurtje.

Ondertoon en boventoon zijn twee onafhankelijke variabelen en dat geldt ook voor de kleurwaarde, zoals we in het volgende hoofdstuk zullen zien.

3 - Kleurwaarde

Hoe bereken je dit en waar gebruik je dit voor?

De waarde van de huid (ook wel tint genoemd), is het meest subjectieve begrip en verwijst naar het verschil licht-donker. Je hebt mensen met een lichte huidskleur, met een donkere huidskleur en weer anderen met een middellichte huidskleur.

Waarde, ondertoon en boventoon zijn drie kleurkenmerken die niet met elkaar samenhangen: de een beïnvloedt de ander niet, waardoor er diverse combinaties van de drie factoren kunnen bestaan. En, zoals ik eerder heb uitgelegd, waarom bijvoorbeeld een olijfgachtige teint absoluut niet warm hoeft te zijn. Integendeel!

De waarde heeft te maken met de mate van lichtheid, oftewel hoe licht of donker een kleur is, ongeacht het feit of die warm of koel is. Beige is van zichzelf bijvoorbeeld lichter en antraciet is donkerder. De hoeveelheid wit of zwart die een kleur bevat, bepaalt de lichtheid. Iedere kleur kan namelijk lichter worden door er wit aan toe te voegen, en donkerder door er zwart aan toe te voegen. Simpel gezegd: in de familie van de rode kleuren heeft roze een lage waarde en amarantrood een hoge waarde.

Om vast te stellen hoe licht of hoe donker een kleur is, kan het helpen een schaalindeling van grijstinten van één tot tien te gebruiken, waarbij één het donkerst en tien het lichtst is. Als je kapper bent, zal dit concept je zeker bekend voorkomen, omdat bij de haartinten nummer één overeenkomt met ravenzwart en nummer tien zo ongeveer platinablond is. Maar als je niet zoveel afweet van het kleuren van haar, denk dan gewoon aan een wolkenkrabber. De eerste verdieping is gelijk aan één en is het donkerst, het penthouse heeft waarde tien en is het lichtst.

Waarom gebruiken we een grijsschaal? Juist omdat we ons niet willen laten beïnvloeden door andere kleurkenmerken van een

kleur, maar alleen maar door het effect ervan op de helderheid.

Voor het analyseren van iemands kleuren kunnen we een zwart-wit foto van hem nemen, ook om in dit geval ondertoon en boventoon niet van invloed te laten zijn. Nu proberen we op de grijsschaal de waarde van zijn kleurgeheel te meten: is die laag, midden of hoog? We hebben het over het geheel van kleuren, omdat we niet alleen maar de kleur van de ogen, de huid of het haar afzonderlijk aan het analyseren zijn, maar deze gezamenlijk beoordelen. Als we de foto af zouden drukken in zwart-wit, hoeveel inkt zouden we gebruiken? Als de waarde van het geheel laag is 'verbruiken' we meer inkt, als die hoog is minder.

Zoals ik je al vertelde aan het begin van deze paragraaf, is de kleurwaarde van alle vier de kenmerken het makkelijkste onderdeel van de analyse, maar waar hebben we die eigenlijk voor nodig? Het kan een goed uitgangspunt zijn bij kleding als we het principe van herhaling toepassen: bij bijvoorbeeld je bovenkleding kun je het beste kiezen voor een kleurgradatie die gelijk is aan de waarde van de persoonlijke kleuren. Bij jassen en mantels ga je vooral uit van het haar.

Maar de waarde is ook een perfecte graadmeter voor je oogmake-up. We laten de specifieke kleur van het haar en de ogen even buiten beschouwing en we focussen op het kleurgeheel: als dat donker is, moeten oogschaduw en oogpotlood gemiddeld donkerder en dieper zijn; als dat licht is, gaat de voorkeur uit naar zachtere kleuren.

Kleuranalyse voor de verschillende etniciteiten en huidskleuren

De methode waar ik van uitga, houdt vooral rekening met de variabelen ondertoon en intensiteit. Dat betekent dat het principe eenvoudig kan worden uitgebreid naar de verschillende etniciteiten: mensen met van oorsprong Kaukasische, Aziatische, Afrikaanse uiterlijke kenmerken enzovoorts.

In het vorige hoofdstuk heb je geleerd de kenmerken van koele en warme kleurtypes te herkennen. En we hebben ook kort stilgestaan bij de zwarte huid die we om het simpel te zeggen, kunnen onderverdelen in melkchocolade en pure chocolade. Dit is niet zo'n adequate redenering, omdat we vaak de neiging hebben de etniciteiten in te delen in macro-groepen zonder ons bewust te zijn van de verschillen. Alsof de wereld simpelweg verdeeld kan worden in wit, zwart, Aziatisch en nog een paar andere tussenliggende types.

Op mijn cursussen krijg ik zo vaak deze vraag te horen: 'Maar hebben Chinezen dan allemaal koele kleuren?' en 'Is iemand met een zwarte huid altijd een herfsttype?' Nou, net zoals het je zal verbazen te ontdekken hoeveel verschillende huidtinten mensen met een witte huid kunnen hebben; ditzelfde geldt dus voor de zwarte huid. Er zijn heel veel kleurcombinaties en er moet rekening worden gehouden met meerdere factoren, dezelfde als waar bij de analyse van de witte huid naar gekeken wordt, namelijk ondertoon, contrast en intensiteit. Dit geldt ook voor Aziatische mensen, te beginnen bij de triviale constatering dat we het in geval van Aziaten niet slechts over Chinezen hebben, maar dat er heel veel verschillende soorten mensen met veel verschillende kenmerken zijn, precies zoals in het Westen. Je kunt Aziaten tegenkomen met heldere kleuren, maar ook met blekere tinten, anderen met een hoog contrast en weer anderen met meer homogene kleuren en zeer verschillende intensiteitsniveaus.

Het maakt dus niet uit of de huid licht of donker is, net zoals leeftijd of gender er niet toe doen. Kortom: kleuranalyse is net zoiets als een artikel uit een grondwet: 'Alle burgers hebben gelijke sociale waardigheid en zijn gelijk voor de wet, zonder onderscheid van geslacht, ras, taal, godsdienst, politieke overtuiging, persoonlijke en sociale omstandigheden.' Alleen verwijzen wij in dit geval naar de wet van de kleuren!

Wit, zwart, geel... cultuur of kleur?

Sinds lange tijd heeft de witte mens deze kleureigenschap willen benadrukken als een onderscheidend kenmerk, en helaas, ook als teken van raciale superioriteit. Maar heeft het zin om het over een witte huid te hebben? De Kaukasische huid is niet daadwerkelijk wit: deze categorie omvat verschillende tinten, van roze tot goud- en olijfkleurig.

Maar waar in bepaalde delen van de wereld de kleur wit de westerlingen met trots vervult, wordt die op ander breedtegraden beschouwd als ongezond. Historisch gezien is dit de zienswijze van de Afrikanen, die veel meer waarde hechten aan de glans van de huid dan aan de lichtheid van de kleur. Hetzelfde geldt voor Aziaten, die een wit gezicht associëren met dood en ziekte. Ironisch genoeg beschouwen Europeanen andersom de mensen uit het Verre Oosten als geel. In Europa is het hebben van een gele huid juist weer geen gezond teken. Nader bekeken, hebben de Chinezen bepaald geen gele huid, maar waarom wordt deze kleur dan aan hen toegeschreven? In de verslagen van ontdekkingsreizigers en onderzoekers in de zestiende en de zeventiende eeuw wordt eigenlijk helemaal niet gesproken over verschil in huidskleur ten opzichte van de Europeanen.

De aanduiding 'geel' is van relatief recentere datum (19e eeuw) en heeft een raciale (en racistische) verklaring: het is namelijk een ambivalente kleur en zit ook tussen wit en bruin in. In feite wilde men het gedachtegoed verspreiden dat Chinezen niet helemaal onderontwikkeld waren, maar ook niet hetzelfde niveau hadden als de westerlingen.

Aangezien het toeschrijven van een kleur aan de diverse etniciteiten een cultureel en geen wetenschappelijk verschijnsel is, kunnen we zeggen dat over kleur niet te twisten valt. Het heeft geen zin het over huidskleur te hebben op zo'n absolute en stellige manier. De menselijke populatie kent een uniek groot aantal kleurgradaties, van

sneeuwwit tot diepzwart, met daartussenin talloze fascinerende nuances en combinaties.

Kan een zongebruinde huid je kleurpalet veranderen?

Voordat we gaan kijken naar het effect van een gebruide huid op ons palet is het belangrijk het begrip 'fototype' te introduceren. Het gaat hier over een methode waarbij de huid wordt ingedeeld in typen op basis van zijn gevoeligheid voor de zon. Misschien heb je er al weleens van gehoord toen je een zonnebrandcrème bij de drogist kocht.

Iemands fototype wordt bepaald door de kwantiteit en de kwaliteit van melanine, een pigment dat de huid zijn kenmerkende kleureigenschappen geeft. In de dermatologie worden zes fototypen onderkend: het eerste type is een melkwitte, rozige huid die niet bruin wordt (ook albino's vallen in deze categorie), het zesde type komt overeen met de heel donkere huid. Daartussenin zitten de verschillende andere tinten met verhoudingsgewijs vergelijkbare reacties op de zon. Iemand met fototype één heeft niet automatisch licht haar en lichte ogen, maar kan bijvoorbeeld ook kastanjebruin haar hebben met bruine ogen. Zo is het ook niet gezegd dat iemand met fototype vier donker haar en donkere ogen heeft, maar die kan ook weer donkerblond haar en lichte ogen hebben. Daarom is, ook hier weer, de onderscheidende factor voor het bepalen van je fototype steeds weer de kleur van de huid, zoals we ook al hebben gezien bij het bepalen van de ondertoon.

Maar laten we teruggaan naar de vraag bovenaan deze paragraaf: verandert een zongebruinde tint ons referentiepalet? Het antwoord is nee, omdat het palet hoofdzakelijk bepaald wordt door ondertoon en intensiteit. Deze twee elementen veranderen niet door een bruine teint en daarom verandert het palet ook niet. Natuurlijk zie je er met een kleurtje anders uit. Het beïnvloedt de waarde van de huid; deze wordt donkerder waardoor het contrast afneemt, zoals we in het volgende hoofdstuk zullen zien. Je kunt

dus wel wat kleine veranderingen aanbrengen in je make-uproutine of wat nieuwe kleuren gebruiken. Kleuren waar je in de winter geen moment aan zou hebben gedacht, natuurlijk ook dankzij het andere energieniveau waarmee je het zomerseizoen tegemoet gaat. Maar als de temperatuur van de huid koel is, wordt die niet warm nadat je in de zon hebt gelegen. Toch raad ik altijd aan een kleuranalyse te doen op een ongebruinde huid, dus zonder een gewijzigde boventoon, omdat het beter is zonder obstakels de ondertoon, de werkelijke waarde en vooral het contrast te bepalen.

De geschiedenis van het zonnebaden

De witte huid is, zoals we hebben gezien, altijd gebruikt als een statussymbool, niet alleen door een bepaalde etniciteit, maar ook door de elite. De aristocratie onderscheidde zich juist door hun witte huid – typisch voor mensen die hun dagen doorbrengen in paleizen – van het volk en de boeren die de hele dag op het land werkten. In de achttiende eeuw ontstond de uitdrukking ‘blauw bloed’ door de gewoonte de huid zó doorschijnend te willen houden dat je de aderen erdoorheen kon zien. Een andere verklaring voor deze uitdrukking is hemofilie, ook wel bekend als de *royal disease* (koninklijke ziekte), een ziekte die door de eeuwen heen de diverse leden van de Europese koninklijke hoven heeft getroffen, dit vanwege het feit dat er veel inteelt voorkwam. Eigenlijk gaat het hier om een defect in de bloedstolling, een aandoening die onder andere inwendige bloedingen, kneuzingen en blauwachtige zwellingen veroorzaakt. Het verlangen zich te onderscheiden werd een ware obsessie, zelfs zozeer dat mannen en vrouwen het patroon van de aderen op hun huid tekenden of overtrokken. In de negentiende eeuw veranderde de trend in tegengestelde richting: de welgestelden genoten van het leven in de open lucht, terwijl de werknemers hun dagen

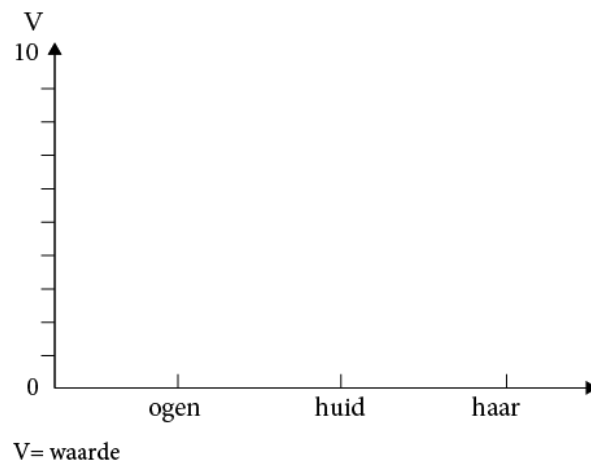
doorbrachten in benauwde fabrieken. Geleidelijk aan werd ook de zongebruinde huid een obsessie. Tegenwoordig zijn er weer nieuwe gewoonten en lijkt het erop dat een bruine teint niet meer zo in de mode is. Dit is te wijten aan een verandering van de trend waardoor een te overdreven bruine kleur geassocieerd wordt met 'ordinair'. Waarschijnlijk is dit ook ontstaan door bewustwordingscampagnes over de schadelijkheid van de zon, denk hierbij zowel aan vrije radicalen die huidveroudering veroorzaken als aan ziekten zoals huidkanker.

4 - Kleurcontrast

Wat wordt er bedoeld met contrast?

Als je kleuren met verschillende waarden combineert, of een lichte met een donkere kleur, ontstaat er een kleurcontrast. Hoe extremer het verschil in kleur in termen van licht of donker is, hoe hoger het contrast zal zijn. Voor de duidelijkheid: het hoogste absolute contrast is dat van wit en zwart. Omgekeerd bestaat een laag contrast uit een combinatie van twee of meer nabijgelegen kleuren op die beroemde grijsschaal waarover we het in het vorige hoofdstuk hebben gehad. Een goed voorbeeld van een laag contrast is een paisleypatroon of een camouflageprint, omdat die zeer homogene kleuren bevatten in termen van waarde. We hebben het hier dus nogmaals over onafhankelijke variabelen, omdat je het contrast los van de waarde, ondertoon en intensiteit van de kleuren die we combineren, kunt vaststellen. Ook bij mensen is sprake van een contrast dat meer of minder sterk kan zijn, afhankelijk van het verschil tussen huid, ogen en haar.

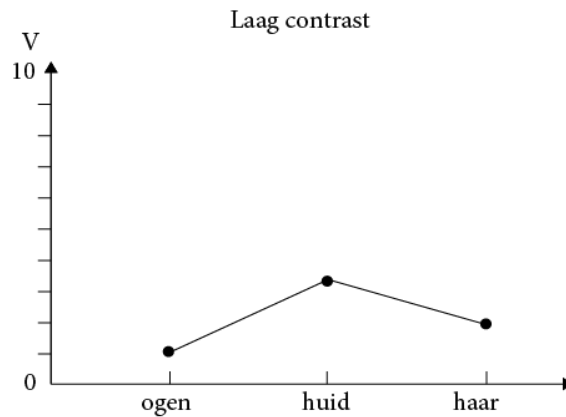
Om het begrip te vereenvoudigen, gebruik ik een grafiek, precies zoals je op school wel bent tegengekomen. Op de verticale as geven we de waarde aan: 1 is het laagst, oftewel het donkerst; 10 is het hoogst, oftewel het lichtst. Op de horizontale as worden de gegevens van ogen, huid en haren weergegeven.

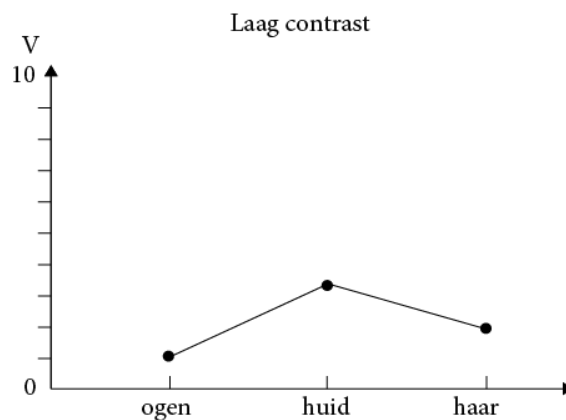
Hoe gaan we nu verder? Je kent aan alle drie de elementen hun eigen waarde toe. Bijvoorbeeld: wat is op de grijsschaal de waarde van de ogen? Oftewel: hoe licht of hoe donker zijn ze? Hetzelfde doe je voor de waarde van de huid en als laatste voor het haar. Als je die waarden in de grafiek hebt gemarkeerd, hoef je alleen maar de drie punten met elkaar te verbinden en te kijken of huid, ogen en haar zich op de waardeschaal rond hetzelfde punt bevinden of juist een sterk contrast laten zien.

Het gaat dus om de volgende vragen: is er sprake van contrast tussen de kleur van de ogen en van het haar? Is er een contrast tussen de kleur van de huid en die van het haar? Als de grafiek tamelijk vlak is, is het contrast dus laag.

In de volgende grafiek zie je een voorbeeld van een persoon met heel donkere ogen, een donkere huid en donker haar. De waarde van deze drie elementen, gemeten op de verticale as, blijkt redelijk gelijk: die beweegt tussen waarde 1 en waarde 3, zonder hoge uitschieters.

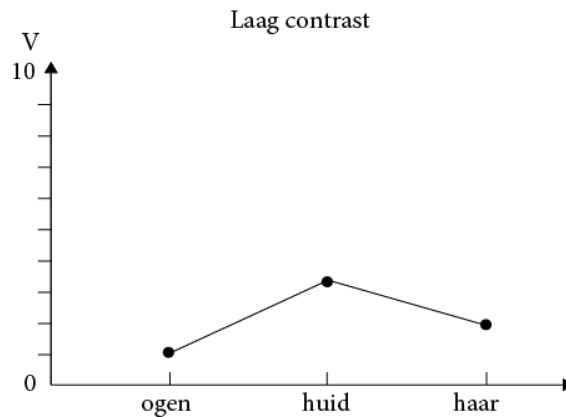

Uiteraard zou het contrast ook laag zijn als 'huid', 'ogen' en 'haar' alle drie licht zouden zijn, zoals in de grafiek hieronder:

Of het contrast zou wederom laag zijn als alle drie de waarden 'midden' zijn, omdat het contrast laag is als de lijn die hen verbindt zo goed als vlak is. Omgekeerd is het contrast hoog wanneer we een sterk verschil in waarde kunnen waarnemen tussen de drie elementen, zoals we in de grafiek hierna zien.

Zoals je ziet, gaat het om een persoon met donkere ogen, een heel lichte huid en donker haar. De waarde van deze drie elementen blijkt, gemeten op de verticale as, ongelijk en verre van lineair: je ziet twee waarden met niveau 1 en een piek met niveau 9.

Het is niet van belang welke van de drie elementen het contrast creëert: de grafiek zou nog steeds ongelijk zijn in geval van heel lichte ogen en huid en donkere ogen, of bij een lichte huid en licht haar en donkere ogen. Het betreft hier weer onafhankelijke variabelen en het maakt dus niet uit wat de ondertoon is of de intensiteit: het contrast is een losstaande variabele.

Hier beperken we ons voornamelijk tot de huid-ogen-haarmix, maar voor de volledigheid wil ik er nog op wijzen dat er andere contrastelementen zijn, zij het minder belangrijke: opvallend donkere wenkbrauwen vergeleken met de huid, een combinatie van heel wit oogwit met een heel donkere iris, heel witte tanden bij een zwarte huid et cetera. Nadat je hebt gezien hoe we het contrastniveau kunnen meten, ga ik je nu vertellen hoe we deze informatie kunnen toepassen.

Zoals ik ook bij de andere variabelen heb gezegd, is het principe van herhaling altijd leidend. Het contrastniveau van de kleding die we dragen, moet worden afgestemd op het contrast van onze persoonlijke kleuren. Als iemands persoonlijke kleuren een sterk contrast vertonen, zal die persoon er beter uitzien met sterke kleurcontrasten. Om een voorbeeld te geven: zwart met wit is een fantastische combinatie voor mensen met donker haar en een lichte huid.

Andersom, als iemand een laag kleurcontrast heeft in zijn persoonlijke kleuren, zullen ton-sur-tonkleuren hem beter staan, zonder sterke kleurverschillen, anders kan het te heftig worden. Maar waar doelen we specifiek op als we het hebben over contrasten die we kunnen dragen? Allereerst over combinaties: de klassieke zwarte smoking met een wit overhemd zal iemand met een sterk contrast veel meer flatteren dan een persoon met een laag contrast.

Het focal point

Je kunt met sterke kleurcontrasten in gekleurde kleding een zogenoemd *focal point* creëren, een centraal punt waar twee kleuren elkaar tegenkomen. Het wordt een focal point genoemd omdat het onvermijdelijk de aandacht trekt van de kijker. Het scheidingspunt is goed zichtbaar en kan helpen om een deel van het lichaam dat we willen accentueren in de schijnwerpers te zetten. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een mooie riem als contrast bij een jurk om een wespentaille te benadrukken. Een enkelbandje benadrukt de onderkant van het been, tenzij het huidkleurig is, dan wordt het effect weer tenietgedaan.

Je kunt je voorstellen dat het focal point volkomen verkeerd kan uitpakken als we het op onze zwakke plek richten. Een voorbeeld?

Een focal point dat vaak gecreëerd wordt, is een trui in contrast met een broek: als de rand van de trui op de heupen valt, wordt uitgerekend dit deel van het lichaam geaccentueerd. Als je heupen dus je zwakke punt zijn, zou je net iets kortere of juist langere truien moeten dragen. Het is een gouden regel om de rand nooit op het breedste deel van je lichaam te laten vallen. Of op het meest in het oog springende deel in het algemeen. Ik heb het hier over de boord van een trui, maar dit geldt ook voor die van een jas

of de zoom van een rok: als je je kuiten niet zo mooi vindt of als je X- of O-benen hebt, moet de onderkant net boven of onder het kritische punt vallen.

Maar het gaat ook over patronen van kleding en accessoires. Nogmaals, het is geen kwestie van afzweren, maar van doseren: strepen, ruiten of stippen kunnen iedereen goed staan, met de enige kanttekening dat iemand met een hoog contrast meer uitgesproken prints met een hoger contrast kan kiezen, terwijl iemand met een laag contrast zou moeten gaan voor zachtere combinaties, rekening houdend met het optische effect.

De laatste, maar niet onbelangrijkste toepassing van contrast heeft te maken met de keuze van haarkleur en make-up. In de twee paragrafen hierna laat ik je een aantal heel mooie voorbeelden hiervan zien.

Het kleuren van je haar en je kleurcontrast

De keuze van je haarkleur is ingewikkeld. Ik ken mensen die van alles durven te proberen op het gebied van haar en make-up, die geneigd zijn dingen te veranderen en wel een risicootje durven te nemen. Mensen die in hun leven regelmatig van haarkleur veranderen: van blond, of donker tot rood, en daarnaast allerlei verschillende technieken van verven hebben uitgeprobeerd: highlights, dip dye, balayage, noem het allemaal maar op. Ze zijn altijd iets aan het veranderen, vinden alles meteen saai en willen er doorlopend anders uitzien. Ze zitten er dus heel relaxed in: 'Ik probeer het gewoon en als het me niet bevalt, doe ik toch gewoon weer wat anders?'

Dan zijn er ook mensen die hun bezoek aan de kapper gefrustreerd uitzitten en nooit tevreden zijn. Tot slot zijn er nog weer anderen die er wel voor oppassen hun natuurlijke kleur te veranderen; ze zijn zo bang om fouten te maken dat ze totdat de eerste grijze haren verschijnen nooit hun haarkleur veranderen. En

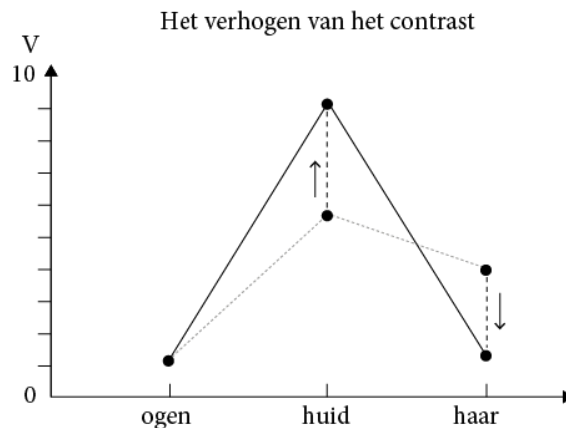
soms geven ze zelfs dan niet toe aan de verleiding. Maar waarom? Deels uit angst en deels om niet tegen moeder natuur in te gaan: 'Als dit mijn natuurlijke kleur is, dan is dat vast en zeker ook de beste.' En in veel gevallen is dat inderdaad ook zo. Maar soms kun je zelfs het werk van de natuur verbeteren door het volgen en accentueren van je persoonlijke kleurkenmerken, vooral op het gebied van ondertoon en contrast.

Wat betreft de ondertoon is al gezegd dat wie warme kleuren heeft, ook warme kleuren moet gebruiken en wie koele kleuren heeft ook het liefst koele kleuren zou moeten dragen. Ook bij het haar zijn waarde en ondertoon twee onafhankelijke variabelen. Een kastanjekleur koeler maken, wil niet zeggen dat die zwart moet worden, maar dat je gewoon de goud-, hazelnoot- of kopertint eruit haalt. Ook is het van cruciaal belang je contrast te volgen.

Voor het analyseren van het contrastniveau heb ik een methode bedacht en ontwikkeld die gebruikmaakt van gestreepte doeken. Je bedekt je haar met een doek of een witte band, vervolgens leggen we onder het gezicht een doek met een sterk zwart-wit gestreept contrast. Daarna vergelijken we dit met een doek die een veel zachter, fijngestreept grijs-wit contrast heeft. We vergelijken het effect op het gezicht van de eerste en de tweede doek. Als de eerste het gezicht flatteert, kun je zeggen dat je een hoog contrast hebt. Als omgekeerd de tweede meer in harmonie blijkt met je kleuren, dan heb je dus een laag contrast. Aan de hand van welk criterium kun je nu zeggen dat de ene streep je beter staat dan de andere? De zwart-witte strepen kunnen je gelaatstrekken benadrukken en je uitstraling indringender maken. Andersom kunnen ze ook met de eer gaan strijken als je blik wordt getrokken naar de doek in plaats van je gezicht.

Als je je basiscontrastniveau vastgesteld hebt, kun je gaan nadenken over het kleuren van je haar en kijken of je het lichter of donkerder kunt maken om het contrast te benadrukken. Neem het voorbeeld uit de volgende grafiek. Iemand heeft middenbruin haar, een heel lichte huid en bruine ogen met mooi wit oogwit. De

strepen bevestigen dat hier een hoog contrast beter werkt, dus zou ik adviseren het natuurlijke kleurcontrast te accentueren en zo een 'Sneeuwwitje-effect' te creëren. Hoe kunnen we het contrast versterken? Door het haar donkerder en de huid lichter te maken, bijvoorbeeld door een lichtere foundation te gebruiken in plaats van een bruine terratint.

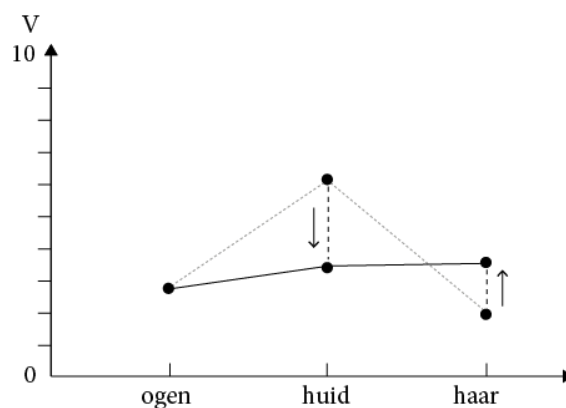

Iemand met een hoog contrast kan heel goed extremere kleuren dragen, zoals ravenzwart. Uiteraard kunnen we geen rekening houden met je persoonlijke smaak, maar contrast maakt je look krachtiger, niet per se donker of agressief, maar absoluut steviger. Uiteraard zijn er speciale uitzonderingen, maar iemand die blond is, kan het contrast met de huid sturen, bijvoorbeeld door de aanzet van het haar donkerder te laten, als een natuurlijke uitgroei. Heel vaak wordt er bewust al voor gekozen het haar niet vanaf de wortels te kleuren, juist om een minimaal contrast in stand te houden als omlijsting van het gezicht.

De laatste tijd hebben veel celebrity's de bruinmythe doorbroken en er in plaats daarvan voor gekozen het contrast te benadrukken. Uiteraard op voorwaarde dat er een potentieel contrast te vinden is in hun basiskleuren. Behalve dat het een stijlkeuze is, kun je door middel van contrast soms kleine of juist grote huidproblemen corrigeren. Toevallig kwam ik dit pas nog tegen bij een advies aan een dame met een zeer gevoelige huid: haar huid was vaak rood en

enigszins glimmend. Ze had diverse dermatologen geraadpleegd, maar de behandelingen hadden nooit het gehoopte resultaat opgeleverd. Mijn voorstel was in plaats van haar huidige hazelnoottint, die haar koele en rode huid nog roder maakte, te kiezen voor een donkerder haarkleur om zo het contrast te versterken. Deze dame heeft helaas haar huidprobleem niet op kunnen lossen, dat blijft veel aandacht en zorg vragen, maar esthetisch gezien heeft ze een waardevol compromis gevonden. Kortom, de kapper heeft bereikt wat de dermatoloog tot op heden nog niet gelukt is.

In andere gevallen geeft de test met de doeken een tegengesteld resultaat: een voorkeur voor minder contrasterende strepen geeft aan dat de kleur van de ogen, huid en haar wat dichterbij elkaar moet liggen, omdat die de gelaatstreken van die persoon harder maken waardoor die agressiever of ouder lijkt. Om de gelaatstreken te verzachten kun je dus het geheel van kleuren beter wat softer en homogener maken. Normaal gesproken is dit aan de orde als mensen ouder worden. In de grafiek hieronder gaan we uit van een middellichte huid en donker haar en zie je hoe je de oorspronkelijke lijn kunt afvlakken met twee eenvoudige ingrepen: het haar wat minder licht maken en de huid wat donkerder met behulp van make-up of de zon. Dit alles altijd met inachtneming van iemands ondertoon.

Tot nu toe hebben we in de grafieken drie basiselementen genoemd: huid, ogen en haar. Maar we zouden de as gemakkelijk aan kunnen vullen met andere elementen, zoals een baard of wenkbrauwen. Een kale man kan zijn contrast veranderen met een donkere baard naast een vrij licht gezicht, of er andersom voor kiezen die juist af te scheren. Op dezelfde manier kan een vrouw met lichte ogen haar contrast versterken door de wenkbrauwen wat donkerder te kleuren. De lijst met details om aan het contrast te werken, kan nog langer worden als we er een bril of zelfs lipstick aan toevoegen.

Waarom rode lipstick niet iedereen goed staat

Rode lipstick is een van de make-upklassiekers, maar levert soms ook grote dilemma's op. Heb je je nooit afgevraagd waarom dit bij sommige mensen extreem stijlvol staat en bij anderen juist hard en ordinair?

Dat heeft met diverse factoren te maken, waaronder in ieder geval de ondertoon, maar de oplossing van het raadsel ligt vooral in het contrast. Een lipstick is niet meer dan een contrastelement op het gezicht, net als donkere wenkbrauwen, een baard of andere details. Het basisprincipe bij het kiezen van een kleur is telkens weer de herhaling: als je een hoog contrast van jezelf hebt, kun je ook een hoog contrast hebben in je kleding, make-up en haarkleur. Dit geldt dus ook voor lipstick. Hoe hoger het contrast in de huid-ogen-haarmix is, hoe beter een felle lipstick staat, omdat het een contrast binnen een kader van contrasten is. Denk maar eens aan de porseleinen huid in contrast met het ravenzwarte haar van Dita von Teese, of aan Gwen Stefani en haar kleurcontrast van pikzwarte ogen en platinablond haar: je kunt je hen moeilijk voorstellen zonder rode lipstick. Uiteraard heb je ook een mooie glimlach en regelmatig gevormde lippen nodig. Als je een mooi contrast hebt, maar deze laatste voorwaarden ontbreken, kun je afzien van de

lipstick, maar die compenseren met een rode bril, op voorwaarde dat het bij je stijl past natuurlijk.

Als je een midden-laag contrast hebt, kun je beter een lipstick kiezen in een zachtere tint, want een te felle lipstick binnen een homogeen kader zou totaal uit de toon vallen en de plank volledig misslaan. Een goed voorbeeld hiervan is Eva Mendes: haar huid-ogen-haarmix is donker en homogeen, zonder contrast tussen de verschillende elementen. Ze draagt dan ook een 'nude' lipstick. Het contrast laat ook zien waarom een rode lipstick in de zomer minder goed staat dan in de winter. De zongebruinde huid in de zomer vermindert het contrast waardoor de mix homogener wordt en de lipstick, die niet meer overeenkomt met de totaal mix, minder aantrekkelijk en harmonieus staat. Als de huid na de zomermaanden weer lichter wordt en het contrast weer scherper, tover dan zo snel je kunt weer een mooie felle lipstick tevoorschijn.

5 - Intensiteit

De kleurverzadiging

De intensiteit verwijst naar de mate van verzadiging van een kleur, oftewel, het vertelt ons hoe fel of hoe uitgesproken die is. Felle kleuren worden ook wel zuiver genoemd, omdat ze niet ‘vervuild’ of verzacht zijn en een hoog helderheidsniveau hebben. Andersom zijn kleuren met een lage intensiteit zachter, poederachtiger en bleker. Eigenlijk hebben ze hun helderheid verloren en daardoor zien ze er doffer en min of meer fletser uit. Deze kleuren zijn niet minder mooi, integendeel, het zijn vaak heel stijlvolle kleuren: denk maar aan de poederkleuren, aan het *greige* van Armani en alle bleke of parelmoertinten.

Om te begrijpen wat er bedoeld wordt met een kleur met een lage intensiteit geef ik een huishoudelijk voorbeeld: als ik een mooie heldergele trui in de wasmachine stop en per ongeluk belandt er ook een zwarte sok bij de was, dan krijg ik uiteindelijk een grijze trui terug. Hij is niet lichter of donkerder geworden, maar heeft alleen zijn helderheid verloren en de kleur die eerst zuiver was is met grijs ‘vervuild’. Stel je dus bij een lage intensiteit zachte kleuren voor, ze zijn ‘vervuild’ met grijs. Voor een andere huishoudelijke metafoor gaan we van de wasmachine naar de broodrooster: ’s ochtends doe je je sneetje wit brood in de broodrooster en na een paar seconden komt die er een beetje verbrand uit, met een biscuitkleurig laagje. In dit geval is het sneetje brood niet met grijs ‘vervuild’ maar met beige. In elk geval is de originele kleur gedempt, zachter gemaakt.

Laten we samen eens kijken hoe we de kleurintensiteit bij mensen kunnen herkennen. De elementen die je persoonlijke kleuren intenser maken, zijn heel donker en heel glanzend haar, of een bijzonder gladde en stralende huid, het maakt niet uit of die

licht of donker is. Ik herinner je er nog een keer aan dat ook de intensiteit een onafhankelijke variabele is, omdat deze het niveau van de ondertoon of de waarde van de kleur zelf niet beïnvloedt.

Een belangrijk element van intensiteit is de helderheid van de ogen. De iris moet niet alleen licht zijn, maar ook echt helder; dit moet je eigenlijk al van veraf kunnen zien. Bij sommige mensen zie je hun prachtig lichte ogen alleen maar van dichtbij. Natuurlijk kunnen ook donkere ogen heel helder zijn. Dat hebben we gezien bij het voorbeeld van het witte oogwit en bij het mooie contrast wat dat kan opleveren.

Een van de kenmerken die kleuren helderder of levendiger kan maken is contrast, ofwel tussen huid en haar, of tussen ogen en haar, of tussen de huid en je mond of nog weer in andere combinaties.

Ook hier wil ik je weer attenderen op de regel dat je je kleuren terug moet laten komen om je kenmerken te ondersteunen. Als je een *bright* type bent, gebruik je heldere kleuren, maar als je daarentegen geen enkele indicatie in deze richting hebt, heb je dus zachte kleuren en gebruik je meer gedempte kleuren.

Als je in vergelijking met je kleurkenmerken te heldere kleuren draagt, zal je kleding eruit springen en niet jijzelf. Let dus goed op: een kleur die sterker is dan je persoonlijke kleur steelt uiteindelijk de show! Als je echter te zachte en te fletse kleuren draagt in vergelijking met je persoonlijke kleuren kun je somber en sip overkomen of zelfs totaal onopgemerkt blijven.

Dit is de regel, maar ik wil je ook graag een interessante uitzondering hierop laten zien. Er zijn namelijk mensen waarbij heldere kleuren heel goed staan, hoewel ze zachte kleurkenmerken hebben. Dit is het geval bij mensen met een sterke en onstuimige persoonlijkheid, een interessant en uitbundig karakter, met een hoog energieniveau: iemand die je een 'kleurrijk' type zou noemen. Het komt vaak voor dat een 'kleurrijk' persoon ook een excentrieke, extravagante stijl heeft. Dit gaat dan zowel voor kleding en accessoires als voor make-up en haarkleur op.

Een felle kleur kan levendig of ordinair zijn

Een concept dat ik met dit boek duidelijk naar voren wil laten komen, is dat dezelfde kleur bij de ene persoon mooi kan staan en voor iemand anders echt zo goed als niets doet. Dit hangt natuurlijk niet af van de kleur in absolute zin, maar van de persoon die hem draagt, volgens het principe van herhaling. Bij felle kleuren zijn er aan de ene kant mensen die ervan houden: omdat ze vrolijk zijn, een eigen karakter hebben en sprankelen, maar er zijn ook mensen die ze haten, omdat ze schreeuwerig zijn, bepaald niet stijlvol en je er zoals je vaak hoort 'lijkbalek' van wordt.

Deze twee verschillende kanten hebben te maken met je persoonlijke smaak en met je persoonlijkheid. Dit is geen verdienste of schuld van de kleur zelf. Als die je goed staat, is dat omdat je een goede combinatie vormt met de kleur die je draagt. Als die je niet flatteert, is dat niet de schuld van de kleur of van je kleurkenmerken, jullie zijn dan eenvoudigweg niet voor elkaar gemaakt. Bij stellen noem je dit 'onverenigbaarheid van karakter'. Hier gaat het zo ongeveer om hetzelfde probleem: je legt je er dus rustig bij neer met een simpel 'het is niemands schuld'. De ellende begint pas als je er koppig in volhardt een kleur te willen dragen die je niet staat. Iedereen is weleens gefrustreerd geweest als je dezelfde lipstick opdeed als je vriendin of haar jurk paste en je vervolgens in de spiegel totaal iets anders zag.

Felle kleuren zijn nu eenmaal een beetje overheersend, ze willen altijd uitblinken en kunnen goed opschieten met mensen die ook sterke kleuren hebben: heldere ogen, heel donker haar of een hoog contrast. Ze maken geen misbruik van elkaar, maar net als twee reflecterende spiegels laten ze elkaar stralen. Intense kleuren hebben veel pijlen op hun boog: ze maken je vrolijk en wijzen op een sterke persoonlijkheid. En, een niet onbelangrijk kenmerk, ze zijn ook toe te passen in je workoutfit: een felle kleur stropdas is strategisch slim als je de aandacht van een groot publiek wilt trekken en vast wilt houden, bijvoorbeeld bij een openbare

toespraak. Een gilet in een levendige kleur kan een kostuum minder saai maken. En vergeet ook het effect van het *focal point* niet: het ontmoetingspunt van de heldere kleuren dat de aandacht vestigt op dat deel van het lichaam dat we goed willen laten uitkomen of dat juist de blik af moet leiden van wat we liever op de achtergrond willen houden.

Er is ook een aantal stoffen dat een kleur juist voller of glanzender maakt: denk aan de diepte van fluweel of aan de glans van satijn. Dit geldt ook voor make-up: een glanzende lipgloss zal levendiger zijn dan een matte lipstick, net zoals glanzende oogschaduw zachter is dan een product zonder glitter.

Het is duidelijk dat wat rustiger typen zich verre zullen houden van al te heftige stoffen en kleuren: ze hebben er moeite mee die een plek te geven in hun garderobe en ze voelen zich niet op hun gemak als ze felle kleuren en tinten dragen. Maar het is niet puur een kwestie van karakter: felle kleuren doen niets voor je als je die kenmerken niet hebt. Sterke kleuren zijn niet per definitie ordinair, het is een gevolg van het feit dat ze niet met je gezicht combineren. Als je een kleur onder je gezicht draagt, is dat exact hetzelfde als wanneer je een schilderij aan de muur hangt. Je zou nooit een lijst gebruiken die niet past bij het schilderij of de wand waarop hij komt te hangen. Waarom zouden we dat wel doen met de kleding die we dragen?

Een zachte kleur kan stijlvol of deprimerend zijn

Mijn hele verhaal uit de vorige paragraaf gaat ook op voor softere kleuren. Heel veel mensen houden ervan en dragen nooit iets anders. Het zijn romantische, vrouwelijke en extreem stijlvolle kleuren. We hebben het dan over de grijstinten en alle soorten parelmoer, maar ook over de tere pastellen en de zomersgebleekte tinten en saharakleuren. Hieronder scharen we ook duifgrijs en alle neutrale en tussenliggende nuances. Maar natuurlijk zijn er ook prachtige tinten te vinden bij de warme kleuren: denk maar eens

aan een specerijenmarkt: kaneel, kurkuma en paprika, of aan de aardetinten: van steenrood tot terracotta.

Stoffen of materialen zoals fluweel, satijn en lak geven een glanzend en helder effect; linnen, chifon en suède zijn van nature veel zachter en gedempter. Idem voor decoraties: pailletten en Swarovski-kristal zijn glanzend, glitter en satijn weer wat zachter. De keuze zal hierbij gemaakt moeten worden aan de hand van de intensiteit van onze kleuren en ook door de textuur van de huid. Bij een gezonde, stralende teint kun je het beste gemiddeld heldere kleuren gebruiken en omgekeerd zal een doffe, meer getekende huid beter tot zijn recht komen met mattere texturen.

Om het niveau van intensiteit te vinden en makkelijker je kleurkeuzes uit te breiden, is het handig om wat te spelen met de stoffen.

Hetzelfde geldt voor make-up. Houd je van een felle lipstick, maar zie je dat die niet goed bij je past? Maak die dan zachter met een lippenpotlood of dep je lippen om de kleur wat minder overdreven fel te maken. Natuurlijk hangt, zoals we al hebben gezien, de keuze van een zachte of felle kleur lipstick af van ons contrastniveau. Een matte of een glanzende textuur hangt absoluut af van de intensiteit en ook van de vorm van de lippen: een matte lipstick staat mooi bij volle lippen en dunne lippen vragen om een glanzende lipstick. Maar voor de oogmake-up kun je, in het geval van dezelfde kleur, bijvoorbeeld denken aan een zachte oogschaduw in plaats van een eyeliner. Ook hierbij raad ik je aan met de diverse kleuren en texturen te gaan spelen en te experimenteren.

Zachte tinten zijn erg geliefd omdat ze verfijnd en stijlvol zijn, maar ze zijn niet makkelijk te dragen. Het probleem bij bijvoorbeeld mediterrane types is dat zij statistisch gezien intensere kleuren hebben en dus in hun kleding kleuren nodig hebben die net zo krachtig zijn. Daarom hebben zoveel mensen een haat-liefdeverhouding met de populaire poedertinten. Voor het bijwonen van een officiële plechtigheid lijkt dit vaak de beste keuze. Maar dan sta je in de paskamer en zie je dat je er lijkleek van wordt, dat

je er niet zo enthousiast van wordt als je in eerste instantie dacht. Ook hier is de kleur niet de schuldige, die staat gewoon te ver af van je persoonlijke kleurkenmerken. Hij staat bij sommige mensen niet gedistingeerd, maar juist somber. Hetzelfde geldt voor saliegroen, duifgrijs, mauve en heel veel andere fantastische, zachte kleuren: ze zijn helaas niet voor iedereen weggelegd. Wat nu? Of je schikt je in je lot en gaat voor een krachtiger tint, wat de slimste en makkelijkste keuze zou zijn, of je bent gedwongen om het probleem op een andere manier op te lossen, met een fellere lipstick of een accessoire dat je outfit laat schitteren en glanzen.

6 - De methode

Veranderen je kleurkenmerken als je ouder wordt?

We kunnen met zekerheid zeggen dat je kleurkenmerken op latere leeftijd niet ingrijpend veranderen. Dat betekent dat een bepaald seizoenstype niet ineens een ander seizoenstype wordt, door slechts een verandering van de factor tijd. Maar er kunnen wel minuscule veranderingen optreden met betrekking tot de ondertoon, intensiteit en waarde. Laten we kijken welke dat zijn.

Laten we wat betreft de ondertoon direct duidelijk maken dat hier de algemene regel van toepassing is. De tijd heeft geen invloed op je ondertoon: als je geboren wordt als een warm type, word je nooit een koel type, maar met het verstrijken van de jaren worden we normaal gesproken allemaal enigszins koeler. Een warm type verliest voor een deel zijn amber- of goudkleurige patina, terwijl een koel type na verloop van tijd juist nog wat koeler wordt. Iemand met rood haar bijvoorbeeld heeft als kind meer goudkleurig, naar sinaasappeloranje neigend haar – vandaar de bekende uitdrukking ‘peentjeshaar’ – maar op latere leeftijd, wordt dit geleidelijk aan koeler. Deze verandering vindt plaats bij het haar, maar ook bij de huid zelf: de boventoon van roodharigen neigt al naar zachtroze. Daarom krijgt iemand die zijn van nature rode haar verft, op latere leeftijd vaak een kleur die meer in de richting gaat van koperblond dan van rood. Dit is, onder ons gezegd, om technische redenen, ook vaak te wijten aan de vaardigheden van de kapper. Alleen de allerbesten zijn in staat mooi, echt rood haar na te bootsen, dus als je je haar toch wilt kleuren kun je, om het goedkope en ordinaire effect van geverfd rood haar te voorkomen, de kleur beter wat minder fel maken.

Een heel interessant voorbeeld komen we tegen bij mensen met asblond haar. Na verloop van tijd wordt het haarpigment koeler;

ook de haarwortel zelf, die al van oorsprong asblond was, wordt nog wat grijziger. Sommigen van jullie hebben me verteld dat ze al twintig jaar een vaste kapper hebben die jaar in, jaar uit dezelfde verf gebruikte, met dezelfde kleurcode, op dezelfde manier verfde, en dat het altijd prima ging, totdat de kleur, doordat de wortels lichter werden, niet meer geschikt was en aangepast moest worden. Dit betekent dat je op latere leeftijd, hoewel je binnen hetzelfde palet blijft, je vaste kleuren moet herzien. Als je bijvoorbeeld een herfsttype bent, zul je wat minder snel voor oranje kiezen en minder vaak geel dragen: dat verklaart weer waarom kinderen zoveel van oranje en geel houden en volwassenen hier minder van zijn gecharmeerd.

Zoals we al eerder zeiden, verandert ook de waarde vaak. Die wordt heel geleidelijk, maar in zijn geheel lichter. Je raakt geen melanine kwijt, maar de actieve melanocyten nemen af: sommigen worden gewoon uitgeschakeld. Daarom worden volwassenen minder snel bruin dan kinderen. Als je ouder wordt, houd je waarschijnlijk minder van zonnen, omdat de huid minder snel reageert. Zelfs de ogen worden koeler en de melanine neemt af. De iris van oudere mensen is helderder, of ze nu lichte of donkere kleuren hebben.

Je hebt gezien dat de intensiteit kan afhangen van de helderheid van je kleur of van het contrastniveau en afneemt, omdat bij het ouder worden je kleuren minder helder worden: de huid wordt doffer, het tandglazuur wordt dunner en het oogwit wordt minder wit. Voeg daar nog wat slechte gewoonten aan toe, zoals roken, en je zult absoluut een lichte verandering constateren die zijn uitwerking zal hebben op de helderheid en het contrast. Veel van deze aan leeftijd gekoppelde veranderingen kunnen minder ernstig zijn als je goed voor je lijf zorgt en op je gezondheid let.

De meest gemaakte fouten bij een kleuranalyse

Voordat we verdergaan is het tijd voor een kort overzicht van de meest voorkomende fouten bij een kleuranalyse en hoe je die kunt vermijden.

Allereerst is het belangrijk niet al vooraf een aanname te doen en die als een stelling te poneren die alleen nog maar bewezen hoeft te worden. Als je er bijvoorbeeld, om welke reden dan ook, voordat je begint van overtuigd bent een herfsttype te zijn, zul je in al je kenmerken op zoek gaan naar bewijs hiervoor. Het zal je dan veel moeite kosten om de kleuren te herkennen die je meer of minder flatteren; je bent gewoon niet objectief in je beoordeling. Op deze wijze is de analyse in feite gegarandeerd 'gekleurd'.

Het is geen toeval dat ik als voorbeeld voor een herfsttype heb gekozen, aangezien het merendeel van de mensen denkt tot dit type te behoren, met als enige reden dat ze makkelijk bruin worden en kastanjebruin haar hebben. Omdat ze ervan overtuigd zijn herfstkleuren te hebben, gebruiken velen die dus vaak voor hun make-up, haar en kleding. Maar wanneer komt de waarheid aan het licht? Pas als eindelijk die make-up eraf gaat, het haar wordt bedekt en het experimenteren met kleurdoeken begint. Op dat moment ontdekken ze dat blauw prachtig staat en helemaal geen 'foute' kleur is en dat hun intensiteit en contrast anders zijn dan ze eigenlijk dachten.

In de regel zijn de meest voorkomende valkuilen allemaal te wijten aan een 'op het eerste gezicht'-beoordeling. En natuurlijk kan ervaring helpen om een idee te krijgen, maar je moet je toch baseren op logische argumenten die rekening houden met alle variabelen. Ik kom regelmatig nogal naïeve beoordelingsfouten tegen die voortkomen uit globale beschrijvingen, zoals in het onderstaande voorbeeld:

- Donker haar = wintertype
- Bruin haar = herfsttype
- Lichtblond haar = zomertype
- Donkerblond haar = lentetype

Deze indeling is niet betrouwbaar, omdat er geen rekening wordt gehouden met ondertoon, intensiteit en contrast. In feite is die gebaseerd op de waarde van het haar, dat trouwens bij de analyse wordt bedekt, omdat de huid leidend is. En dan heb ik het nog niet over het feit dat in deze analyse alle etniciteiten behalve het Kaukasische type worden buitengesloten, omdat je als je vooral naar de kleur van het haar kijkt, je er vanzelfsprekend van uitgaat dat de huid altijd licht is. Je ziet hier een aaneenschakeling van clichés zoals ‘Chinezen zijn allemaal wintertypen’ en ‘Afrikanen zijn allemaal herfsttypen’ en andere valse mythen die we in de voorgaande hoofdstukken al hebben ontkracht.

Een andere verkeerde vergelijking is: een lichte huid staat gelijk aan koel en een donkere huid staat gelijk aan warm. Ik ga hier niet lang bij stilstaan omdat we dit al hebben behandeld bij de ondertoon, maar wat ik hier ten zeerste wil benadrukken, is dat deze aanpak niet alleen maar twee onafhankelijke variabelen door elkaar haalt – waarde en ondertoon – maar ook een heel belangrijke variabele negeert, namelijk de intensiteit.

Dit gezegd hebbende, is hieruit eenvoudig af te leiden dat je kleuranalyse niet op internet kunt leren door het lezen van een paar amateurblogs of het geklets van wat zelfbenoemde kleuranalisten. Tegenwoordig zijn we er allemaal zo aan gewend dat Google al onze problemen oplost, maar we moeten nooit vergeten dat het resultaat van een zoekmachine niet vergeleken kan worden met welk medisch, technisch of professioneel advies dan ook. De enige betrouwbare manier om erachter te komen welk seizoenstype je bent, is het ondergaan van een nauwkeurige live-analyse en altijd de methode te volgen, zodat je je niet laat misleiden door de instinkers waarvoor ik je zojuist gewaarschuwd heb.

Hoe kom je erachter welk seizoenstype je bent?

Om te ontdekken welk seizoenstype jij (of iemand anders) bent, kunnen we de analyse in vier fasen opsplitsen:

1. Onderzoek
2. Observatie
3. Empirisch bewijs
4. Wiskundige logica

Het onderzoek bestaat uit een reeks vragen over de huid-ogen-haarmix. Bijvoorbeeld de kleur ogen die je had als kind of wat de kleuren van je ouders zijn. Maar ook hoe je huid op de zon reageert of andersom, hoe die eruitziet als je maandenlang niet in de zon bent geweest; blijft die dan goudkleurig of wordt die eerder grijsig? Hoe verandert die in de wintermaanden? Dit soort vragen zijn een nuttige introductie tot het vormen van een eerste idee. Aangezien we over onderzoek spreken, moet je deze informatie als een indicatie beschouwen: op zichzelf vormt het geen bewijs en het mag niet tot simplistische conclusies leiden. We zitten nog maar in het beginstadium.

In de tweede fase, de observatie, staan we stil bij de huid van het gezicht, de haarwortels, de iris, het oogwit, de oren, het tandvlees, de tanden en alle andere kenmerken die we hebben besproken in dit tweede deel van het boek. Natuurlijk zal de observatie in combinatie met het onderzoek al bepaalde sporen opleveren en andere uitsluiten. Maar nogmaals, let erop dat je sommige deuren niet te snel sluit.

De derde fase betreft het empirisch bewijs door middel van de kleurdoeken. Als je je haar hebt bedekt en de kleuren die je op dat moment draagt, hebt geneutraliseerd, beginnen we met het analyseren van de ondertoon. En dat doen we door onder het gezicht twee aan twee een serie doeken te leggen die gelijk zijn wat betreft intensiteit, maar een verschillende ondertoon hebben. Bijvoorbeeld: fuchsia en oranje, aardbei- en koraalrood, gevolgd door poederroze en een abrikooskleur. Normaal gesproken begin je

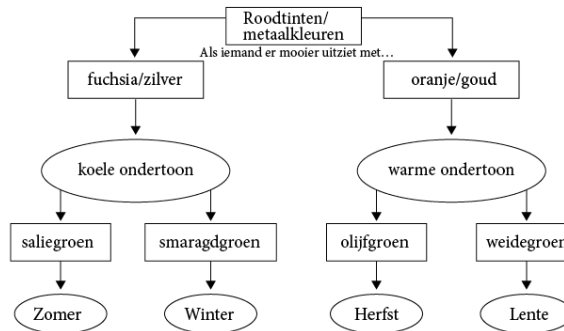
met de roodtinten, die een uitstekende gids zijn bij het bepalen van de ondertoon en een inschatting kunnen geven hoe je teint reageert op koele of warme kleuren. Als je aan de rode doeken niet genoeg hebt, zullen de metaalkleurige doeken uitsluitend geven: zilver betekent een koele ondertoon en goud een warme. Bij sommige mensen zat dit onmiddellijk duidelijk zijn, bij anderen is de ondertoon minder vanzelfsprekend. Hoe dan ook, we hebben die nodig als eerste grote scheidslijn.

Bij kleuranalyse zijn er vier seizoenen te onderscheiden: lente en herfst zijn warm, zomer en winter zijn koel. Als je door middel van uitsluiting te werk gaat en bijvoorbeeld hebt vastgesteld dat de ondertoon warm is, kun je zomer en winter al wegstrepen.

Van de vier initiële seizoenen houden we er na de test met de rode en de metaalkleurige doeken dus twee over.

Hoe stel je nu vast welke van deze twee jouw seizoen is? Op dat moment komt de intensiteit om de hoek kijken. We gaan verder met ons voorbeeld: om erachter te komen of je een lente- of een herfsttype bent, gebruik je de variabelen die het onderscheid bepalen. Er is bij allebei sprake van een warm kleurpalet, maar de eerste heeft felle en heldere kleuren en de tweede heeft meer gedempte en poederachtige kleuren. Van ieder van de twee overgebleven paletten gebruik je de groentinten. Onder je gezicht vergelijk je een weidegroene kleur van het lentepalet en een olijfgroene tint van het herfstpalet en vervolgens kijk je naar de voorwaarden voor de intensiteit waarover we het in het vorige hoofdstuk gehad hebben. Als de felle kleuren je meer flatteren, kunnen we de herfst uitsluiten en houden we nog maar één seizoen over: de lente. Maar als de zachtere kleuren beter werken, hebben we te maken met een herfsttype.

Om alles even samen te vatten, zie je hier een eenvoudig beslisschema.

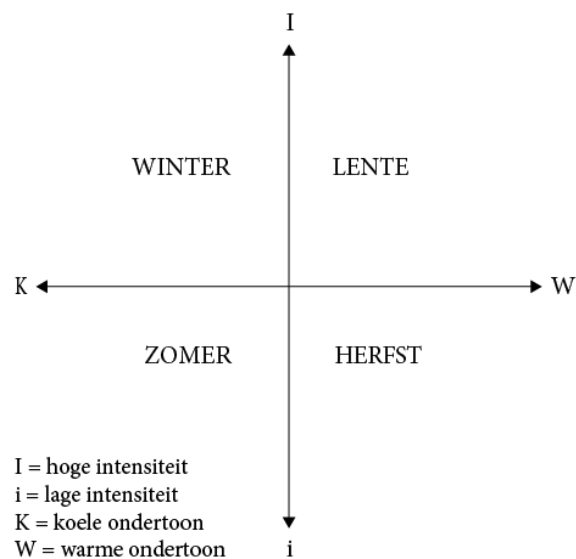

Maar je bent nog niet klaar: de doeken dienen alleen maar als empirisch bewijsmateriaal. Voor het afronden van de analyse maken we gebruik van het meest wetenschappelijke deel van de methode: het vierde onderdeel. Op de volgende pagina vind je een eenvoudig schema in de vorm van een assenstelsel, waarmee je de verschillende variabelen kunt ordenen en door middel van logica tot een oplossing kunt komen. Op de horizontale as zien we de ondertoon (koel en warm) en op de verticale as meten we het niveau van intensiteit (hoog of laag). Door het combineren van deze eerste twee variabelen krijgen we vier kwadranten die overeenkomen met de vier seizoenen. Aan de linkerkant zien we de twee koele seizoenen, winter en zomer: de winter bovenin, omdat het hierbij gaat om een hoge intensiteit en zomer onderin, omdat het hier een lage intensiteit betreft. Aan de rechterkant zien we de twee warme seizoenen: lente en herfst, de eerste bovenin omdat hierbij sprake is van een hoge intensiteit en de tweede onderin, want hier gaat het om een lage intensiteit.

Wat betreft de waarde en het contrast, heeft de lente meestal een midden-hoog niveau en de herfst een midden-laag niveau. De winter heeft een midden-lage waarde en een midden-hoog contrast; de zomer heeft een midden-hoge waarde en een midden-laag contrast.

Als ik het over ondertoon, waarde en intensiteit van een seizoen heb, doel ik zowel op de kleuren van een persoon als op het kleurpalet: de kenmerken vallen eigenlijk samen, dankzij het

veelbesproken principe van herhaling, waarvan ik je in de vorige hoofdstukken al meerdere voorbeelden heb laten zien.

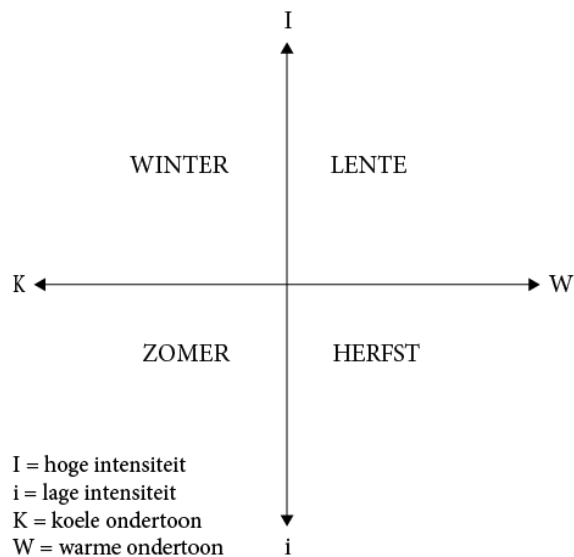
Wat zijn de subtypen?

De beperkingen van slechts vier seizoenen zijn al eerder besproken. Het is onmogelijk alle kleuren van de mensheid in slechts vier hokjes te plaatsen. Daarom zijn er al vanaf het begin van de jaren negentig nieuwe theorieën ontstaan om het spectrum uit te breiden. De zogenoemde *Flow Theory*, zoals de naam zelf al zegt, verwijst naar de ‘overloop’ van het ene seizoen naar het andere. Deels in ieder geval.

Iemand kan inderdaad kenmerken hebben van twee verschillende seizoenen en dat maakt het lastig hem of haar volledig als één type te bestempelen. Om de *Flow Theory* beter te snappen, beginnen we met de kenmerken van elk seizoen die ik voor het gemak in onderstaand overzicht gezet heb.

	ondertoon	waarde	intensiteit
LENTE	warm (warm)	hoog (light)	hoog (bright)
ZOMER	koel (cool)	hoog (light)	laag (soft)
HERFST	warm (warm)	laag (deep)	laag (soft)
WINTER	koel (cool)	laag (deep)	hoog (bright)

Als we proberen dit in een assenstelsel weer te geven, wordt alles veel duidelijker:

Zoals je in een oogopslag ziet, grenst ieder seizoen aan drie andere, waarbij ze met alle drie, in termen van ondertoon, waarde en intensiteit, slechts één kenmerk delen. De winter grenst bijvoorbeeld aan de zomer langs de horizontale as van de ondertoon en ligt schuin tegenover de herfst wat betreft de waarde en grenst weer aan de lente langs de verticale as van de intensiteit. Je kunt dus gerust zeggen dat een wintertype deels in een van de andere drie seizoenen terecht kan komen.

Als je je seizoen eenmaal gevonden hebt, hoe kom je dan te weten of er sprake is van overloop naar een van de andere drie seizoenen? Dat hangt af van het kenmerk dat bij jou het meest in het oog springt; voor sommigen is dat de ondertoon, maar voor anderen kan dat de intensiteit of de waarde zijn. Om dit mechanisme beter te kunnen begrijpen, roepen we de hulp in van een andere belangrijke theorie: de *Tonal Theory*.

Deze theorie zegt simpel gezegd dat we in eerste instantie rekening moeten houden met iemands meest dominante kenmerk en pas daarna, in een later stadium, het seizoen bepalen en verdergaan met de andere, nog ontbrekende kenmerken.

Laten we als voorbeeld eens een paar filmdiva's onder de loep nemen. Het dominante kenmerk van Liz Taylor is ongetwijfeld haar hoge intensiteit: de twee seizoenen boven in het assenstelsel zijn winter en lente. Gezien de koele ondertoon van deze diva moeten we de tweede uitsluiten en tot de conclusie komen dat zij een wintertype is.

Een ander interessant voorbeeld is Katherine Hepburn. Haar rossige lokken zijn haar dominante kenmerk: zij heeft een warme ondertoon, en er zijn maar twee seizoensstypen met een warme ondertoon: lente en herfst. Als we naar haar intensiteit kijken is die niet bijzonder hoog. We kunnen dus vaststellen dat zij een herfsttype is.

Liz Taylor is een *winter bright*: ze heeft absoluut alle drie de kenmerken van een wintertype, maar haar dominante kenmerk is haar helderheid. Daarom hoort ze thuis in het bovenste segment, dat direct verbonden is met hetzelfde *bright*-segment van het aangrenzende lentetype. Zo zit Katherine Hepburn in het segment 'warm' van de herfst, nogmaals grenzend aan de lente, maar deze keer op de as van de ondertoon, want dat is haar dominante kenmerk. Het feit dat ze een *autumn warm* is, wil niet zeggen dat ze de andere twee herfstkenmerken niet heeft, maar ze bezit die gewoon in mindere mate, minder opvallend in vergelijking met de ondertoon.

Natuurlijk zullen, als je tot een segment behoort dat grenst aan een ander segment, je paletkleuren ook deels uit het aangrenzende seizoen afkomstig zijn.

We noemen iemands seizoen 'puur' of 'zuiver' als die persoon geen dominante kenmerken heeft, maar alle drie de seizoenskenmerken in gelijke mate belichaamt. Dit type heeft dus geen kenmerken van een ander seizoen, maar bevindt zich volmaakt in het midden van zijn eigen kwadrant. In dit geval is er geen sprake van overloop met een ander seizoen.

Je bent terechtgekomen in het meest technische onderdeel van het vakgebied, niet bepaald rechtstreeks, maar dat is nodig voor

een complete en objectieve analyse. In het derde deel van het boek krijg je de kans de materie over de seizoenen en de subtypen uit te diepen en door middel van talloze voorbeelden en suggesties de praktische toepassingen hiervan te ontdekken.

Kleuranalyse is geen mening

We kunnen om diverse redenen stellen dat kleuranalyse geen mening is. De eerste is van empirische aard: om het uit te voeren moet je een zeer nauwkeurige methode onder de knie hebben en verder heb je bepaalde instrumenten nodig. Ik heb deze methode ontwikkeld door twee pijlers van mijn achtergrond met elkaar te verenigen: ik heb al duizenden cliënten langs zien komen én ik heb economie gestudeerd. Excuses voor het feit dat zo af en toe de accountant in mij naar boven komt, maar ik geloof dat de schema's die we hebben gezien een nuttige ondersteuning zijn voor deze zeer complexe materie. Het doel ervan is de theorie te versimpelen en intuïtiever te maken, een betrouwbaar en objectief advies te kunnen uitvoeren en de neiging onnauwkeurig te zijn – of nog erger, gewoon maar te gokken – tot een minimum te beperken. Je kunt geen kleuranalyse op je gevoel doen.

Vaak kom je online allerlei sites tegen die veel zaken over het onderwerp als vanzelfsprekend aannemen en het proces op een oppervlakkige en overhaaste manier doorlopen. Ze laten alles simpel en dogmatisch lijken. Maar laat je niet om de tuin leiden: de materie is even fascinerend als complex. Om geen fouten te maken en de analyse zo streng mogelijk uit te voeren, vertrouw ik op de wiskunde, zoals je hebt gezien. Wiskunde berust niet op een mening en dat geldt ook voor kleuranalyse. Ik maak heel vaak gebruik van grafieken en schema's met iemands kenmerken, om het risico op onzorgvuldigheden zo klein mogelijk te maken. De vraag die ik online het meest tegenkom is: wat is mijn seizoenstype of wat voor type is... vul maar in. Een snel en kort antwoord zou kunnen bestaan uit het bepalen van iemands seizoen op basis van

een paar foto's. Heel vaak lukt dat ook, in ieder geval bij ervaren consultants, maar ondanks jarenlange ervaring en een getraind oog, baseer ik me liever niet op een vluchtige blik. Een eerlijke consultant behoudt zich, voordat hij tot een oordeel komt, het recht om een diepgaande analyse uit te voeren, live en integraal, zoals we in de voorgaande paragrafen hebben gezien.

Er is nog een factor die de analyse objectief maakt en die is al bekend bij degenen die regelmatig mijn cursussen volgen. Heel vaak bepalen de cursisten hoe de kleuren van de persoon die geanalyseerd wordt, geïnterpreteerd moeten worden. Als ik de doeken onder het gezicht leg, laat ik als een goede ambassadrice de kleuren voor zichzelf spreken. Op het moment dat het de beurt aan de kleur is die imperfecties, huidverkleuringen en rimpels laat verdwijnen, is de verbetering onmiddellijk voor iedereen zichtbaar.

Om deze reden vraag ik nooit aan de cliënt 'waar hou je van?' maar 'waarmee hou je van jezelf?' Er is een groot verschil. Bij kleuranalyse gaat het er niet om de kleur te bepalen waar je het meeste van houdt, maar de kleur waarmee je het beste tot je recht komt. Wanneer ik een andere doek pak, vraag ik dus aan die persoon om zich in plaats van op de kleur op zijn gezicht te concentreren, om het verschil in effect tussen de ene en de andere kleur te kunnen zien.

Kleuren hebben verschillende effecten op verschillende mensen. Dit maakt de kleurtest objectief. Een kleur is niet mooi of lelijk: wat bij de een niet mooi staat, is juist ideaal of verfrissend voor de ander.

Deel 3 - Alle seizoenstypen

Het verhaal van Paolo

Toen hij mijn studio binnenkwam, zag Paolo eruit als een beetje 'een vreemde vogel', zoals we dat dan zeggen. In goede zin, natuurlijk: een bijzonder mens, een beetje anders dan anderen.

Hij had een wat slonzig voorkomen: een beige oversized sweater, een grijze broek en zijn haar zat een beetje warrig. Maar toch had hij iets waardigs over zich en hij had een intelligente blik waardoor ik er geen moment aan twijfelde dat hij een keurig type was. Hij was alleen een beetje bijzonder.

Ik heb geprobeerd te snappen waarom hij naar een imageconsultant op zoek ging, of het met persoonlijke of professionele redenen te maken had. Hij was daar een beetje schimmig over, dus ik heb niet aangedrongen, maar het was helder dat Paolo een eenzame man was. Hij kon ironisch en zelfs grappig zijn, maar je zag altijd een zweem van melancholie in zijn ogen.

Paolo is ondernemer, hij houdt zich bezig met design en is daarnaast ook reclameontwerper; hij was daarom onmiddellijk geïnteresseerd in kleuranalyse: 'Waarom heb ik niet eerder bedacht dat sommige kleurtheorieën ook van toepassing zijn op mensen?'

Kleuranalyse was een grote ontdekking voor hem. Hij stelde eindeloos veel vragen en hij leek, afgezien van zijn eigen persoonlijke kleurpalet, oprecht geïnteresseerd in het systeem van kleuranalyse op zichzelf; hij maakte zelfs aantekeningen. Hij had vooral belangstelling voor het emotionele aspect van kleuren en, zoals regelmatig gebeurt, stond ik weer versteld van zijn verhaal. Paolo was op latere leeftijd nog afgestudeerd in psychologie. Kortom, het werd een gezellige middag en we hebben ontdekt dat hij olijfgachtige en koele kleuren heeft. We hoefden alleen nog maar aan de slag met een analyse van zijn garderobe en daarvoor hebben we een afspraak gemaakt. Dat was nog niet eenvoudig want, zoals

je inmiddels begrepen hebt, stond Paolo's leven volledig in het teken van zijn werk.

Maar uiteindelijk ging het toch gebeuren en ben ik bij hem thuis geweest om zijn kleding en accessoires aan een onderzoek te onderwerpen. Ik had het niet verwacht, maar zijn appartement was echt schitterend voor een man alleen die zo in beslag werd genomen door zijn werk. Het waren twee verdiepingen en het was perfect onderhouden, ook al was het er wel wat kaal en kleurloos. Net zoals de look van Paolo zelf, dus.

We zijn meteen aan de slag gegaan met zijn garderobe en pas toen heb ik deze mysterieuze man echt leren kennen. Het zal vast vreemd klinken, maar voor zover ik me kan herinneren had hij een van de grootste en volste kledingkasten die ik ooit heb gezien: stapels truien, stijlvolle kostuums met het label er nog aan, dure en kleurrijke kleding (nooit gedragen) naast oude en totaal versleten kledingstukken (die hij dagelijks droeg). Paolo was in de praktijk een soort serieverzamelaar en we hebben de klus over meerdere dagen moeten verdelen. Hij gaf toe dat hij het lastig vond om dingen weg te gooien, omdat er ook tijden waren geweest dat hij het niet breed had gehad.

Paolo had geen makkelijk leven gehad. Hij was zijn ouders heel jong verloren en moest al op zeer jonge leeftijd gaan werken. Hij had de meest uiteenlopende beroepen gehad en was zijn eigen onderneming gestart, maar was tot twee keer toe alles kwijtgeraakt. Ik heb hem niet precies gevraagd hoe dat was gebeurd, maar ik kon me volkomen indenken hoe lastig dat voor hem geweest moest zijn. Tegenwoordig heeft hij gelukkig een florerend bedrijf, maar zijn oude wonden zijn nog niet genezen.

De moed op te brengen een selectie te maken in die kast bleek een echte uitdaging, 'het oude' voor eens en voor altijd achter hem te laten en zijn imago weer in eigen hand te nemen. En, zo mogelijk, ook zijn leven. Alleen kleur kon de sleutel tot zijn succes zijn: het onderwerp dat hem altijd al zo geboeid had. Om hem te trainen in het gebruik van zijn kleurpalet heb ik hem gevraagd om

zelf de juiste en de verkeerde kleuren eruit te pikken. Zo had hij er minder moeite mee de kleding die hem niet stond en waarin hij zich niet lekker voelde de deur uit te doen. Het werkte. Er bleef een minimale en vooral functionele garderobe over. Een van de dingen die Paolo ingewikkeld vond, was begrijpen welke kleding het beste paste bij zijn verschillende soorten werkzaamheden: van de bouwplaats tot een overleg met een nieuwe klant. Een ander probleem, wat ik vaak tegenkom, had te maken met het combineren van de verschillende kleuren. We hebben de diverse kledingstukken ingedeeld op basis van de soort gelegenheid, maar vooral op kleur, met veel post-its en natuurlijk het kleurpalet op de kastdeur. Ik ben vooral didactisch te werk gegaan, zodat hij later niet in de problemen zou komen, maar ook omdat ik voelde dat hij behoefte had aan iemand die hem een beetje hielp.

Winkelen was niet nodig, de kast zat al veel te vol. Maar er was iets dat me bijzonder na aan het hart lag: een man als hij kon echt niet de straat op met die versleten schoenen, hij moest absoluut nieuwe schoenen hebben. Daarom zijn we die samen gaan kopen en ik heb van de gelegenheid gebruikgemaakt om ook eens bij de opticien binnen te lopen. Paolo had nog nooit een bril gedragen en haatte het idee dat hij die nodig had voor zijn verziendheid, maar inmiddels kon hij toch echt niet meer zonder. Dit bleek makkelijker gezegd dan gedaan en we hebben eindeloos veel modellen gepast, maar ten slotte heb ik een gokje genomen. 'Doe die rode eens op: die is fris, fleurig en ook een beetje artistiek'. Deze viel in de smaak en stond echt mooi, maar hij durfde hem niet te kopen en ik wilde niet te veel pushen.

We zijn doorgedaan met de sessies en hebben ook een goed model voor zijn haar gevonden. Met de kapper hebben we de afspraak gemaakt dat hij eens in de vijf weken langskomt, om de boel een beetje onder controle te houden. Eindelijk zag Paolo er echt goed uit; dat was al die tijd al zo, maar hij had er werkelijk alles aan gedaan om dat te verbergen.

Alleen de bril werd nog even uitgesteld, maar na twee weken kwam hij bij me langs met die rode die we samen al hadden gespot. 'Ja, uiteindelijk heb ik maar besloten om hem te nemen. Ik ben er erg blij mee. En ook op de zaak heeft iedereen er wat van gezegd. En ik ben trouwens ook weer gaan sporten.'

Onze ontdekkingsreis was tot een einde gekomen en ik was heel blij met Paolo's hernieuwde energie. De beige oversized sweater was definitief ingeruild voor een mooi blauw jasje en een elegante bordeauxrode trui.

Paolo was nog steeds een bijzondere man, maar nu met een look die veel meer energie uitstraalde.

Hij was te introvert om contact te blijven houden, dus ik had een paar jaar niets meer van hem gehoord. Totdat ik een paar maanden geleden een berichtje kreeg met een foto van zijn huwelijk. Het begint met kleur, het leven doet de rest.

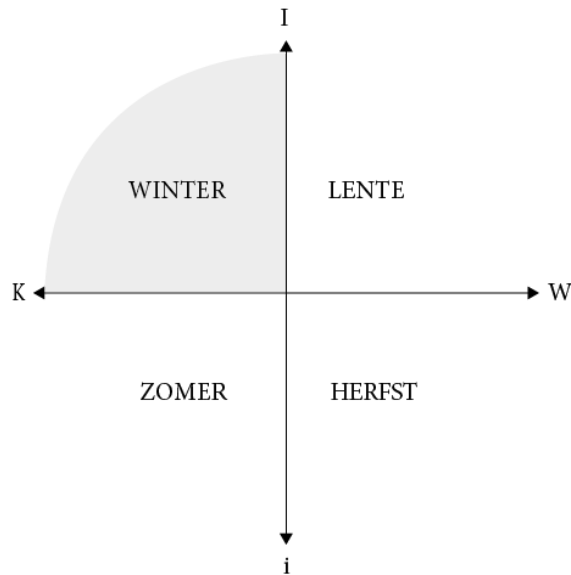
1 - Het wintertype

De kenmerken van een wintertype

We beginnen met het wintertype, want dit is statistisch gezien een type dat veel voorkomt, vooral in het Middellandse Zeegebied. Laten we eens kijken naar de grafiek hieronder en de kenmerken van dit seizoenstype benoemen: een koele ondertoon en een hoge intensiteit. Het bevindt zich in het kwadrant linksboven. Bij deze kenmerken hoort wat betreft het geheel van kleuren een midden tot lage waarde. Het gaat meestal om mensen met een midden-donkere tot heel donkere waarde. Het laatste kenmerk is een midden-hoog contrast in de huid-ogen-haarmix in de diverse onderlinge combinaties. Het contrastniveau verklaart dan ook waarom mensen met deze kenmerken er goed uitzien op zwart-witfoto's.

Denk eraan dat licht niet hetzelfde betekent als koel en donker niet als warm. In het geval van het wintertype is de ondertoon altijd koel, maar de huid kan melkwit zijn, zoals bij de actrice Fan Bingbing of olijfkleurig als bij Johnny Depp, maar ook heel donker zoals bij de Amerikaanse actrice Viola Davis.

De waarde kan sterk variëren, maar de boventoon ook: bij sommigen zie je een rozige bovenlaag van de huid, bijvoorbeeld bij Anne Hathaway, bij anderen is die weer enigszins gelig, zoals bij de Amerikaanse actrice Eva Longoria. Types zoals Anne Hathaway krijgen met moeite een kleurtje, verbranden snel, de huid wordt snel rood, en ze krijgen misschien zelfs wel sproeten. Maar als je een gelige boventoon hebt en een olijfachtige of heel donkere huidskleur, word je probleemloos heel bruin.

Wat betreft de huid: volgens de cijfers hebben wintertypen vaker donkere kringen onder hun ogen. Niet dat dit probleem niet voorkomt bij de overige seizoenstypen, maar bij wintertypen kan echt sprake zijn van aanzienlijk meer pigment, zowel op latere als al op jonge leeftijd. Iets wat je tamelijk vaak terugziet zijn paarsige of heel donkere lippen, ook bij het tandvlees en de andere slijmvliezen. Uiteraard gaat het hier om een indicatie en geldt dit slechts voor bepaalde mensen en zeker niet voor iedereen.

De haarkleur van een wintertype kan variëren van de asbruine tint van de acteur Keanu Reeves tot aan het ravenzwart van Kit Harington (een acteur uit *Game of Thrones*). Dit type heeft in elk geval geen natuurlijke goud- of kopertint. Maar het komt regelmatig voor dat het haar door het kleuren een verschrikkelijke roodpaarse gloed krijgt, waar je bijna niet meer vanaf komt. Je kunt alleen maar wachten tot het haar weer is gegroeid en in de tussentijd een anti-roodshampoo te gebruiken. Als je haar deze reactie vertoont, kun je serieus beginnen te vermoeden dat je een wintertype bent, want dit is typisch voor dit seizoenstype.

Maar er zitten ook enorme voordelen aan het haar van een wintertype: als het grijs wordt of in de overgangsfase een peper- en

zoutkleur krijgt, wordt het prachtig helderwit of stijlvol grijs. Het heeft nooit die gelige waas die typisch is voor warme kleuren.

Grijs haar is een stijlkeuze die vooral past bij wintertypes. Veel mannen met grijs haar zijn knapper en aantrekkelijker dan toen ze jonger waren. Ik moet dan meteen denken aan George Clooney, die volgens velen tegenwoordig veel knapper is dan in zijn eerste tv-series. Sommige mannelijke wintertypen laten een grijze baard staan die harmonieert met hun witte haar en verven hun wenkbrauwen kastanjebruin om het contrast en de intensiteit van hun blik te behouden. Om je een idee te geven van het effect moet je denken aan Sean Connery.

Als we kijken naar de ogen dan zien we als kleur van de iris vaak kastanjebruin, een wat purperkleurige tint of hazelnootbruin, maar die kan ook heel donker en diep van kleur zijn. Meestal creëren donkere ogen een prachtig contrast met helderwit oogwit, wat de blik extreem indringend maakt. Een perfect voorbeeld hiervan is het model Kendall Jenner.

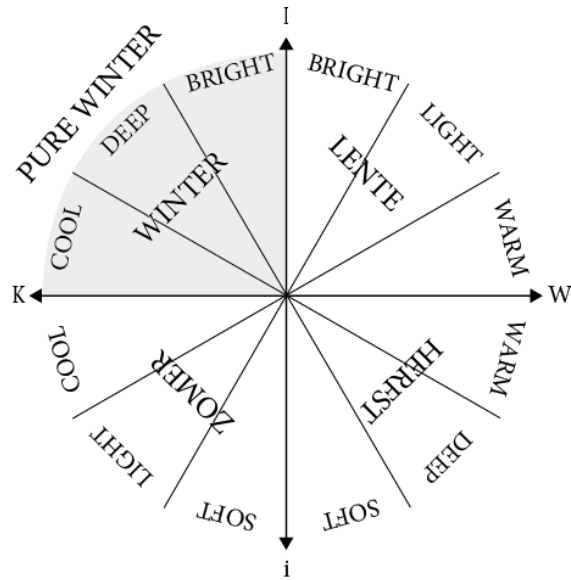
Heel soms zie je geluksvogels met een lichte iris: groen, blauw of grijs. Denk bijvoorbeeld aan de paarse ogen van Liz Taylor, zonder twijfel een van mooiste voorbeelden uit de filmgeschiedenis.

In de volgende paragraaf laten we de diverse subtypen van het wintertype de revue passeren. Hiermee kunnen we meer in detail treden en de, vaak belangrijke, verschillen tussen het ene en het andere type benoemen.

De subtypen van het wintertype en het pure wintertype

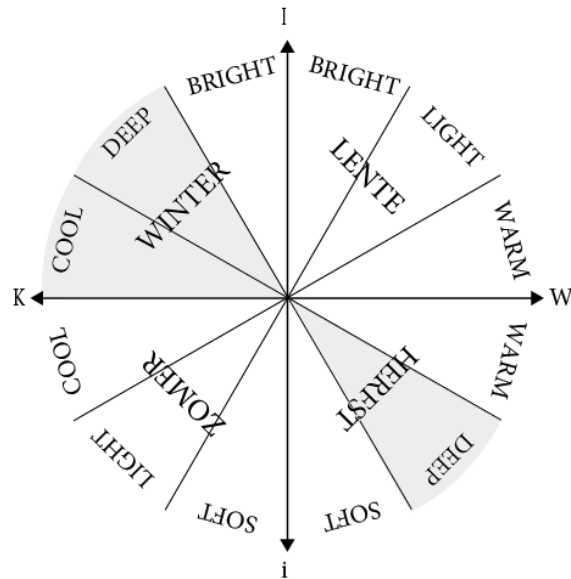
Alle wintertypes hebben de volgende kenmerken: een midden tot donkere waarde (*deep*), een koele ondertoon (*cool*) en een midden tot hoge intensiteit (*bright*).

Als een van deze kenmerken dominant vertegenwoordigd is ten opzichte van de andere twee, behoort je tot dat subtype, die dan de naam draagt van dat specifieke dominante kenmerk. De wintersubtypen zijn: *winter deep*, *winter cool* en *winter bright*.

Als deze drie kenmerken in gelijke mate aanwezig zijn (procentueel gezien 3 keer 33%), dan spreken we van een puur palet. Als geen van de drie kenmerken opvallend dominant is, is er geen sprake van overlap met de andere seizoenen. In dit geval hebben we het over een pure winter.

Winter deep: diep wintertype (ook wel donker wintertype)

Dit is een van de categorieën die het moeilijkst te herkennen is, omdat deze op het eerste oog doet denken aan een herfsttype. De huid is donker, wordt gemakkelijk bruin en de boventoon kan wat gelig van kleur zijn, maar bij de test met de kleurdoeken wordt alles duidelijk.

Een *winter deep* kan heel goed zwart en donkerblauw hebben, kleuren die bij een herfsttype vreselijk staan. De verschillende uitwerking van zwart geldt ook voor make-up en haarkleur. Net zoals deze kleur bij een wintertype ook prima werkt voor make-up en haar, kan dit voor een herfsttype echt een misser zijn. Mooie voorbeelden van dit subtype zijn Victoria Beckham, Penelope Cruz en Lupita Nyong: de ondertoon kan warm lijken, maar zwart staat hun te goed om een herfsttype te kunnen zijn.

Bij dit subtype zie je verder een midden tot laag contrast tussen huid, ogen en haar en waar je in de mix van het herfsttype weinig contrast ziet, wordt een *winter deep* gekenmerkt door contrast en intensiteit, want dit type heeft zeer wit oogwit en andere licht-donker elementen.

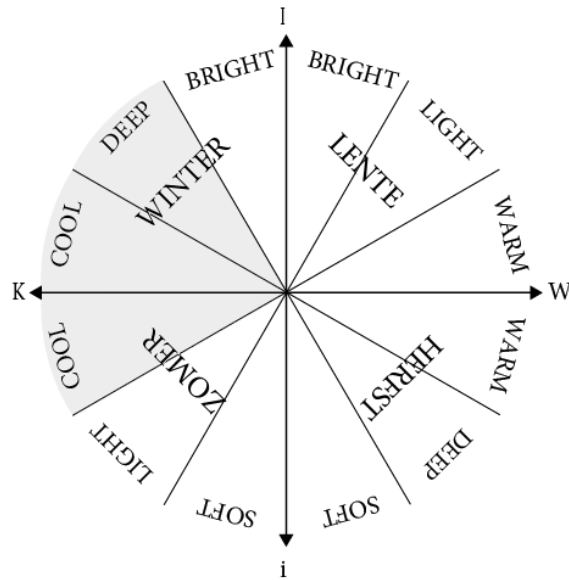
Hoe valt deze verwantschap van twee seizoenstypen met een verschillende ondertoon nu te verklaren? Dit ligt in het feit dat het dominante kenmerk *deep* is; dit gaat niet over de temperatuur en

daarom zijn ze onmiskenbaar verwant. Maar vergeet niet dat ze keurig van elkaar gescheiden worden door een duidelijke grens.

Echter, gezien het feit dat de twee seizoenstypen dicht bij elkaar liggen, kunnen we een subtiele overloop constateren van de winter *deep* naar de herfst *deep*, waardoor ze sommige extreem diepe kleuren, zoals blauwgroen, gemeenschappelijk zullen hebben. In de praktijk worden de twee *deep* segmenten die je in het cirkeldiagram ziet 'een vrije zone' voor de twee seizoenstypen die allebei dit subtype hebben.

Winter cool: het koele wintertype

Van alle wintertypen is dit de categorie met de laagste intensiteit. Het zijn grotendeels mensen met kastanjebruin haar en een middellichte tot heel lichte huid, vooral in de winterperiode. De ogen kunnen kastanjekleurig of grijsig zijn. Een ongetrainde blik kan dit type aanzien voor een herfsttype, met het bruine haar als motivatie, maar we hebben al vaak gezegd dat de huid doorslaggevend is. Daarom leidt de koele of porseleinkleurige huidskleur ons naar de linkerkant van het diagram. De actrice Natalie Portman en de acteur Tom Cruise zijn voorbeelden van dit type. Dit subtype zal niet twijfelen bij de keuze tussen paars en oranje: warme en oranjekeurige tinten zijn zonder enige twijfel foute kleuren.

Dit type heeft vrij zachte kleuren en houdt daarom niet zo van zwart, maar wel weer van blauw. Hetzelfde geldt voor de haarkleur: een donkere tint kan het contrast versterken, vooral bij een wat zwartgallige stijl zoals bij Winona Ryder, maar bij anderen blijft een koele kastanjetint de beste keuze. Sommige mensen met asbruin haar vallen in deze categorie en dan mag het haar door het dominante kenmerk *cool* nog lichter gekleurd worden. Je gaat dan in de richting van een zomerpalet, maar de midden tot hoge intensiteit zorgt ervoor dat je toch binnen het winterpalet blijft.

Nu de make-up: zwart zal hier te heftig zijn en bruin te warm. Het juiste compromis bereiken we met de grijsnuances en de koele bruintinten, misschien wel met een vleugje roze of paars.

Een goede visagiste durft misschien een warme of gemiddeld warme make-up aan, maar als je geen professional in de buurt hebt, zou ik me vooral niet laten verleiden tot bronze- of oranjetinten.

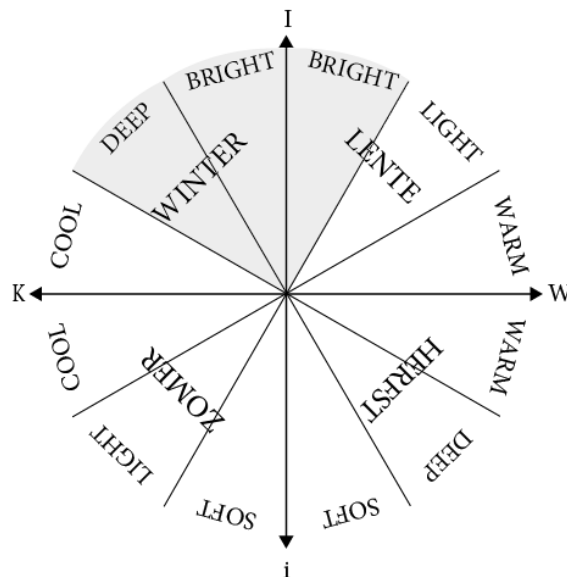
Dit type is qua intensiteit heel flexibel, maar als er één ding is dat je niet over het hoofd kunt zien, dan is dat de ondertoon: die is koel en dat is een dominant kenmerk. In de zomer kun je de grens wat opzoeken en een paar heldere, maar lichte kleuren van het *summer cool* type overnemen.

Winter cool en *summer cool* ontmoeten elkaar op de grens van de ondertoon, waardoor ze veel blauwtinten, maar ook sommige groen- en paarsnuances met elkaar gemeen hebben.

De overloop (herinner je je de Flow Theory nog?) naar het *cool* segment van de zomer verklaart waarom dit subtype er heel goed uitziet in pasteltinten. Als het maar koele kleuren zijn.

Winter bright: het heldere wintertype

Het dominante kenmerk van dit subtype is de helderheid, oftewel een hoge intensiteit met een hoog contrast. Dit ontstaat door een zeldzame en prachtige kleurencombinatie met de volgende kenmerken: een koele ondertoon, een midden tot lage waarde, een heel hoge intensiteit en contrast. In de praktijk gaat het om donkerharige typen met edelsteenkleurige ogen, het maakt niet uit of ze groen of blauw zijn, maar ze zijn in elk geval helder en staan in contrast met de rest. Mooie voorbeelden zijn Liz Taylor en Joaquin Phoenix.

Wat dit type van de anderen onderscheidt, is de helderheid van de persoonlijke kleuren, maar ook de kleuren die hen flatteren. Een

‘heldere winter’ kan namelijk als een van de weinigen ook fluorescerende kleuren en felle tinten dragen. Natuurlijk is dit subtype de verpersoonlijking van alle winterkenmerken en daarom staan zwart en alle koele en krachtige tinten in het algemeen mooi, maar van het winterpalet draagt dit type het liefst de felle kleuren, van fuchsia en smaragdgroen tot aan citroengeel.

Nu is het de beurt aan de make-up. Met het oog op het hoge contrast, doet een felle en heldere kleur lipstick het erg goed bij dit type. Bij de ogen past echter absoluut zwart en grijs, maar ook het paarse kleurgamma is erg geschikt om de iris extra uit te laten komen.

Het hoge contrast kan kunstmatig geaccentueerd worden met een donkerdere haarkleur. Denk aan de actrice Megan Fox of aan de zangeres Katy Perry: de overstap van middenbruin naar donkerbruin was een schot in de roos.

Mannen kunnen het contrast benadrukken door een zwart baardje te laten staan of door wat gel in het haar te gebruiken. Met behulp van een stylingproduct kun je een wetlook creëren, waardoor het haar donkerder lijkt. Een mooi Italiaans voorbeeld is de voetballer Gianluigi Buffon.

De ondertoon is van belang, maar in dit geval is de intensiteit nóg belangrijker, omdat dit het dominante kenmerk is. Daarom zit dit subtype wat aan de rechterkant van het diagram en neigt het ietwat naar *spring bright*. Hierdoor heeft dit type ook de beschikking over andere heldere kleuren zoals mintgroen, turquoise en aquablauw. En dit zijn nog maar een paar kleuren die de twee segmenten van het *bright*-diagram gemeenschappelijk hebben.

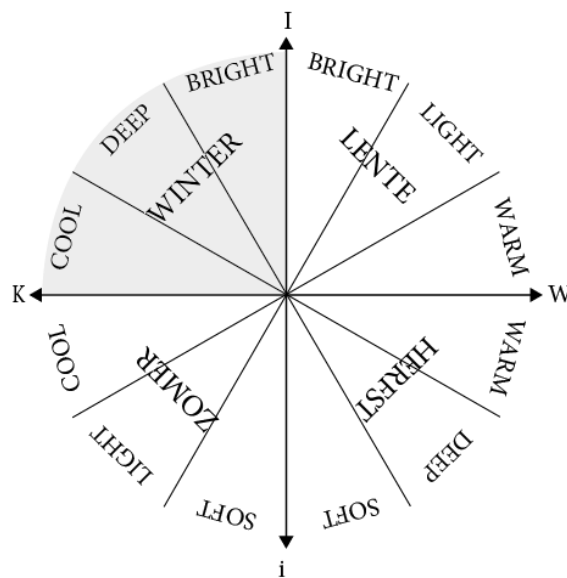
Wat deze typen van elkaar scheidt, is de ondertoon; wat ze gemeen hebben, is helderheid als dominant kenmerk. Een *winter bright* zal liever weidegroen dragen – ook al is dat een warme kleur – dan koel matgrijs.

Het pure wintertype

De kenmerken van het pure wintertype komen zonder uitzondering overeen met de basisingrediënten van dit seizoen, omdat bij dit type geen sprake is van een 'flow' of overloop naar de aangrenzende drie seizoenen.

De waarde is laag, de huid olijkleurig en als die niet in de zon komt, wordt die vaak lichter, niet rozig en blijft die stevig van structuur.

Het haar is donker, kan ook zwart zijn en de ogen zijn meestal bruin. Opvallende voorbeelden zijn de advocate Amal Clooney en de actrice Audrey Tautou. De ondertoon is koel en vraagt beslist om bleke kleuren met een blauwige basis, maar de intensiteit blijft hoog, zowel bij het bescheiden contrast als voor de intensiteit van de kleuren als geheel.

Iemand die in deze categorie valt, heeft alle kenmerken die we hierboven zagen, maar zonder de besproken uitzonderingen van de verschillende subtypen.

Bij het pure type zou ik de natuurlijke haarkleur behouden, tenzij het nodig is om grijze haren weg te werken. Ik weet dat het soms leuk is om iets te veranderen, maar kies dan liever voor een ander model. De allerbeste kleur voor een puur wintertype is zonder meer de kleur die moeder natuur je heeft gegeven: meestal

gaat het om prachtig donker haar, een asbruine tint, of iets daartussenin. Telkens als een wintertype me vertelt dat ze hun natuurlijke haarkleur nog hebben, sta ik er weer versteld van!

De garderobe voor het wintertype: ideale en foute kleuren

Door het principe van herhaling hebben de kleuren van het winterpalet dezelfde kenmerken als de persoonlijke kleuren van het wintertype. Het zullen dus donkere, koele en heldere kleuren zijn. De basisgarderobe, of je *capsule wardrobe*, kan zwart zijn. Een heel goed alternatief, vooral voor het koele (*cool*) subtype is blauw, terwijl grijs alleen goed werkt bij antraciet- of heel donkergrijs, gebruik geen bleek- of poedergrijs. Verder is het goed om behoedzaam om te gaan met de roodtinten uit het palet en blijf vooral uit de buurt van oranje. Zoek het liever in de richting van de bosvruchtentinten: aardbei, kers, framboos, braam. Ze moeten altijd een zweempje blauw in zich hebben, een beetje naar paars neigen dus.

Andere aanbevolen kleuren zijn dennengroen, petrol en smaragdgroen, mits ze koel zijn. Er zit weinig geel in het palet, alleen de allerfelste geeltinten: citroen- en limegeel, bijna zuur.

Foute kleuren zijn in ieder geval beige, bruin en alles van mosterd tot oranje en van zalm tot terracotta. Het komt erop neer dat wanneer je ideale kleuren koel en helder zijn, je foute kleuren warm en gedempt zijn.

Mannen die op zoek zijn naar tips voor vrijetijdsleding zou ik aanraden de beige broek te vervangen door een ijskleur, een beetje hetzelfde, maar koeler. Het is vooral heel mooi om die, voor een casual chic ensemble, te combineren met ijsblauw. Deze ijskleur is ook erg geschikt voor accessoires zoals schoenen en mocassins.

Wat betreft de werkoutfit hebben mannelijke wintertypen het echt getroffen. De klassieke combinatie van een blauw of donkergrijs kostuum met zwarte accessoires en een wit overhemd is heel erg gangbaar en past volmaakt binnen je palet. Er hoeft

alleen nog maar een mooie stropdas in een koele, diepe tint bij en klaar ben je. Mijn lievelingscombinatie is een donkerrode stropdas met een donkerblauw kostuum.

Contrasterende patronen werken het beste, het liefst met een zwarte ondergrond: polkadots, ruiten, pied-de-poule en de bekende blauwwitte matrozenstreep. En uiteraard, hoe hoger het persoonlijke contrast, hoe hoger het contrast van prints en de combinaties moet zijn.

De zakelijke damesgarderobe is al even simpel (als je dat zo kunt zeggen): een blauw of zwart mantelpakje, maar een jurk kan ook. Voor tops, blouses en shirts kan het hele palet van koele en sprekende kleuren gebruikt worden of je kunt gaan voor veilig zuiver wit. Maar ik zou bij ivoorwit uit de buurt blijven.

Voor speciale gelegenheden zit je met zwarte avondkleding altijd goed. Interessante alternatieven zijn petrol, karmijnrood en indigo. Voor bijvoorbeeld een huwelijk overdag, waar je wat lichtere en zachtere kleuren moet dragen, kun je kiezen voor de heldere, koelfrisse sorbetvarianten, zoals de Engelsen zeggen: *icy* kleuren.

Iedereen heeft een kleur die hoe dan ook mooi staat. Voor het subtype *deep* zijn dat zwart en blauw, voor het koele subtype zijn dat alle blauwtinten en voor de *winter bright* zijn dat smaragdgroen en paars.

Accessoires en musthaves voor het wintertype

Voor schoenen, tassen en lederwaren is zwart doorgaans prima. Als we doorgaan in de lijn van krachtige kleuren vind ik zuiver wit ook erg geschikt en natuurlijk ook een combinatie van zwart en wit. Als je besluit voor zwart en wit te gaan of voor blauw en wit, dan zou ik dit afwisselen met iets roods, een ceintuur of een sjaal, altijd in een koele tint natuurlijk.

Zelf ben ik erg dol op citroengeel gecombineerd met donkerblauw, net als groen met paars en zelfs smaragdgroen met

helblauw, maar neem dit alsjeblieft niet te letterlijk. Binnen ieder kleurpalet zijn de kleurcombinaties eigenlijk eindeloos. De subtypen met de dominante factor *bright*, die van nature veel contrast hebben, zullen vallen op de meer gedurfde combinaties.

Veel wintertypen houden van dierenprints en vragen mij vaak om advies hoe ze hier binnen het palet mee om moeten gaan. Je kunt een gevlekt dessin met een overwegend zwarte ondergrond zonder goudtint nemen en die probleemloos combineren met effen zwart. Een geschikt alternatief is de zebraprint, met zijn typerende contrast, of alle andere soorten gevlekte motieven in de paletkleuren, bijvoorbeeld paars.

In het bijzonder wil ik hier schoenen in een nudetint vermelden, waar ik persoonlijk groot fan van ben omdat je benen er langer door lijken. Ook in geval van nudetinten bestaat er een koele en een warme versie. Als wintertype zou ik voor poederroze gaan.

Beige kun je, ook als het gaat om accessoires, beter vermijden en wel om twee redenen: ten eerste zal deze tint niet harmoniëren met de rest van je outfit, die meer in de richting van koele kleuren zal zijn en ook moet je de kracht van kleur in de details niet onderschatten. Kijk maar eens naar de kleur van je voeten als je beige sandalen aanhebt of naar die van je handen met een oranje nagellak. Dan zie je het meteen.

Voor wintertypen is een ijs tint een uitstekende vervanger voor beige. We zijn deze kleur op een eerder moment, bij de kleding, al tegengekomen, maar ook voor accessoires is dit een perfecte keuze, vooral 's zomers aan zee.

Een bril kun je absoluut strategisch inzetten, omdat die zich in het midden van het gezicht bevindt en je ogen omlijst. Vrij baan voor spiegelglazen of zilverkleurige details en verder zijn alle kleuren variërend van koel tot diep geaccepteerd. De meer klassieke zonnebrillen voor deze categorie zijn zwart, wit of hebben een contrastkleur. Normale brillen kunnen zwart, blauw en ook paars zijn (wees niet bang dat je bril niet bij je kleding past, omdat alles binnen één palet met elkaar te combineren valt). Als we in de

klassieke sfeer blijven, moeten we natuurlijk ook het schildpadmontuur overwegen. Meestal heeft dit montuur warme tinten, maar er bestaat ook een koele variant of een melange met duifgrijs in plaats van honing. Eigenlijk past een schildpadmontuur met een heel donker en dicht patroon ook prima bij een wintertype.

Als je een zwarte bril een beetje donker vindt en je liever wat lichters draagt, zou ik er eens een proberen met een transparante of lichte coating aan de binnenkant van de bril. Je zult merken dat je zicht dan beter wordt, ook al zie je er aan de buitenkant weinig van.

Onderschat het effect van een rode bril niet. Deze kun je heel strategisch gebruiken. Een paar jaar geleden ben ik met een cliënt van mij, een wintertype, op pad gegaan voor een bril. We hebben alle kleuren van het palet uitgebreid bestudeerd en uiteindelijk konden we niet kiezen tussen een aardbeirood of een klassiek zwart montuur. Persoonlijk was ik voorstander van de rode, zij vond het zwarte montuur mooier. Uiteindelijk heeft ze beide brillen gekocht, om zo te kunnen afwisselen. Na een tijdje bekende ze me dat ze veel liever de rode droeg, niet alleen omdat die lichter was, maar ook omdat die kon dienen als vervanger voor lipstick, wat ze minder gebruikte omdat die haar mond accentueerde, een lichaamsdeel waar zij minder tevreden over was. Het rode montuur flatteerde haar als een felle lipstick, maar zonder dit minder mooie onderdeel van haar gezicht te benadrukken.

De basismetalen voor het wintertype zijn zilver, witgoud en platina. Geelgoud raad ik af, omdat dit vaak wat vulgair overkomt, vooral bij een *winter deep* en een pure winter. De kleuren van de edelstenen volgen het palet en zijn koel en helder. Diamant, saffier, smaragd en robijn staan het mooist. Verder wil ik ook nog amethyst en zwarte onyx noemen, vooral in combinatie met diamanten, email en witte stenen. Verder adviseer ik in het geval van parels witte of donkergrijze te kiezen. Crèmekleurige en alle warme en gedempte kleuren parels zullen je absoluut niet flatteren.

Beautykeuzes voor het wintertype: make-up, haar...

Bij dit type kan het qua make-up volledig misgaan bij de foundation, omdat hier een enorm uitgebreide keuze in is. Om het wat eenvoudiger te maken, zoeken we houvast bij de boventoon, en onderscheiden we drie hoofdtypen. Voor een lichte en rozige huid kun je het beste een foundation met een roze basis kiezen, zo nodig gebruik je hiernaast ook nog een groene camouflagestift waarmee je eventuele plaatselijke roodheid kunt verdoezelen. Een lichte en koele huid met een gelige ondertoon ziet er beter uit met een honingtint, die kan de huidskleur ondersteunen zonder die warmer te maken of de kleur van de natuurlijke ondertoon te veranderen. De olijfkleurige of zwarte huid ten slotte, kan simpelweg gecorrigeerd of verzacht worden door middel van complementaire kleuren. Hiervoor zijn de zogenoemde 'neutrale' foundation en de foundation speciaal voor de olijfkleurige huid ontwikkeld. Deze voegen zich naar de basiskleur van de huid en zijn daarmee in balans, zonder die per se warmer te maken.

Om de warme tint te voorkomen raad ik af een terrakleurige bronzer te gebruiken en daarnaast alles wat het gezicht een oranjeachtige gloed geeft. Als oranje niet goed werkt bij de doeken onder het gezicht zal het waarschijnlijk ook niet werken bij producten op het gezicht. Als je een fan bent van *contouring* en een terrakleur nodig hebt om door het licht-donkereffect de contourlijn te creëren, dan zijn er ook koele terra's verkrijgbaar met dezelfde werking als de klassieke terra, maar zonder het bronze-effect.

De beste kleur voor een blush is een mauvetint. Ook mooi voor een lipstick, maar pas op voor een jarentachtiglook als je dat niet echt in gedachten had. Het *bright* subtype, dat wat meer naar glans neigt, kan ook een wat heftiger kleur roze kiezen.

Als je houdt van een zeer uitgesproken oogmake-up ben je een van de weinigen die zwart kan hebben en, als alternatief, zijn donkerblauw of donkergrijs ook heel geschikt. Een zeer geslaagde tussenoplossing, waar ik het wintertype echt om benijd, is

loodgrijs: een vreemde mengeling van grijs en blauw, krachtig en zacht, uitgesproken maar stijlvol.

Het subtype *cool* is wat zachter en ziet er echt goed uit met koele bruintinten, blauw en met meer gedempte kleuren in plaats van zwart. Het subtype *bright* dat zich vooral onderscheidt door lichte en heldere ogen kan ook spelen met complementaire kleuren, zoals paars. In de zomer kun je je uitleven met allerlei kleuren. Ik zou voor helblauw of de andere felle kleuren uit je palet gaan. Dat maakt je onweerstaanbaar.

Nu naar de lippen: let erop dat je geen oranjetinten kiest en dat de intensiteit van de lipstick in verhouding is met het contrast van huid, ogen en haar. Geschikte kleuren zijn mauve en lila voor een natuurlijke look, framboos of karmijnrood voor een wat meer uitgesproken look en ten slotte kers of zwart voor een meer mysterieuze uitstraling.

Het haar van een *pure winter*, dat van nature al een prachtige kleur heeft, varieert van een koele en uitgesproken kastanjetint tot ravenzwart, en ik adviseer dan ook die kleur zo lang mogelijk intact te laten.

Een *winter deep* kan door de nabijheid van de *autumn deep* overwegen het haar wat lichter te maken (bijvoorbeeld door highlights), maar het is belangrijk dat het niet te warm of hazelnootachtig wordt. Denk maar aan de actrices Eva Longoria en Penelope Cruz.

Bij een *winter cool* staan niet al te felle kleuren het mooist. De koele huid vraagt om koele kleuren, niet om oranje- of mahonietinten.

Afhankelijk van de intensiteit en het contrast, maar ook van je persoonlijke stijl, kun je kiezen tussen licht of donker kastanjebruin. Een verhelderend voorbeeld is de actrice Rooney Mara die in haar carrière heel veel haarkleuren heeft uitgeprobeerd. Het is slim om eens naar haar verschillende looks te kijken om een idee te krijgen welk effect dat kan hebben op je gezicht en je uiterlijk.

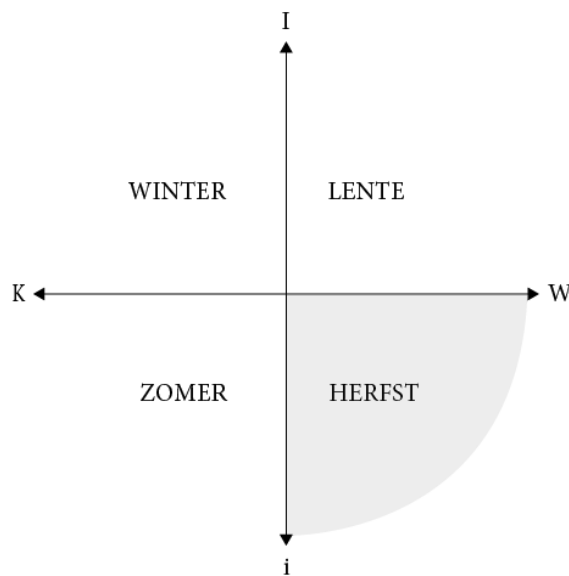
Als je een *winter bright* bent kun je je haar met iedere verfbeurt heel geleidelijk aan donkerder maken: je zult versteld staan van het effect!

Een laatste verduidelijking die voor alle wintersubtypen geldt, heeft te maken met de meer gedurfde haartinten zoals paars, platinablond en helblauw. Die kunnen allemaal prima, zolang het maar koele en sprekende kleuren zijn en de huid heel licht blijft; die mag dus niet bruin worden.

2 - Het herfsttype

De kenmerken van een herfsttype

In Zuid-Europa zijn er veel minder herfsttypen dan wintertypen, ook al zou je bij je eerste kennismaking met kleuranalyse het tegengestelde vermoeden. Dit seizoenstype heeft een warme ondertoon en een lage intensiteit waardoor dit type in het kwadrant rechtsonder terecht komt.

Het herfsttype heeft met het wintertype een midden tot lage waarde van het geheel aan kleuren gemeen. Het contrast van de huid-ogen-haarmix is meestal laag of heel laag. Dit seizoenstype heeft altijd een warme ondertoon, of de huid nu relatief licht is, zoals bij de actrice Calista Flockhart, of juist donkerder, zoals bij Jessica Alba of de zangeres Beyoncé.

Hoewel de waarde kan variëren, is de geelachtige tint van de ondertoon behoorlijk constant. Mensen die van nature rood haar hebben, vormen de enige uitzondering op deze regel, zoals we in het hoofdstuk over de ondertoon al hebben gezien, maar omdat die

vaak een rozige boventoon hebben, komen ze hoe dan ook weer uit bij de warme kleuren. Dat is ook de reden dat natuurlijke roodharigen alleen maar een herfst- of een wintertype kunnen zijn, de seizoenstypen aan de rechterkant van de grafiek. Op de roodharigen na, die uiteraard veel moeite moeten doen om een bruin kleurtje te krijgen en snel rood worden, worden alle herfsttypen zonder enig probleem bruin. Een herfsttype heeft nooit een melkachtig witte of grijzige huid, zelfs niet na een heel lange winterperiode.

Dit type heeft ook minder opvallende wallen, omdat de van nature gelige huidskleur de blauwachtige pigmentatie van de wallen compenseert. Ook doordat de huid nooit melkachtig of olijfkleurig is, is het contrast tussen de wallen en de rest van het gezicht minder duidelijk.

Natuurlijk hebben ook herfsttypen als ze moe zijn wat kringen onder hun ogen, maar we kunnen over het algemeen stellen dat ze zonder een concealer kunnen, vooral jongere mensen. Maar met het verstrijken van de tijd verandert er een aantal zaken en de concealer die daarvoor slechts af en toe nodig was, wordt ineens een trouwe metgezel, zelfs voor deze categorie mensen.

De pigmentatie van de lippen, het tandvles en het overige mondslijmvlies is eerder perzikroze dan paars van kleur. De oren zijn specifiek geel- of okerachtig en zullen niet snel rood worden, iets wat je bij mensen met koele kleuren wel ziet.

Het haar van een herfsttype varieert van donkerblond, als bij Nicole Richie, koperkastanje, als dat van Julianne Moore, tot de zeer donkerkastanjebruine tint van het model Madalina Ghenea. Zeker is dat het haar altijd een gouden gloed heeft en nooit ravenzwart kan zijn.

Als het haar lichter wordt, wordt de kleur doffer, absoluut minder mooi, maar lang niet zo lelijk als dat afschuwelijke roodpaars dat we bij het wintertype zien.

Ik heb gemerkt dat de eerste grijze haren bij het herfsttype pas op latere leeftijd verschijnen en daar boft dit type enorm mee. De

keerzijde van de medaille is echter dat grijs haar of een peper-en-zoutkleur dit seizoenstype niet flatteert. Het lijkt alsof je voortdurend een zilveren doek om je gezicht draagt en zoals we weten, is dit voor mensen met een warme ondertoon niet bepaald ideaal. Grijs haar is bij dit type nooit zuiver, maar altijd een beetje gelig en dat is de volgende goede reden waarom ik het sterk afraad. Er is eigenlijk maar één oplossing: verven.

Mannen kunnen hun baard beter afscheren, want als die grijs wordt, staat dat al snel ouwelijk en onverzorgd. Harrison Ford is een herfsttype. Hij blijft charmant, maar het peper- en zouteffect is niet hetzelfde als bij bijvoorbeeld George Clooney of Sean Connery. Als je een natuurlijker look hebt en je je haar liever niet kleurt, kan ik je alleen maar adviseren het korter dan normaal te dragen en zo de schade te beperken.

De iris kan hazelnootkleurig, maar ook donkerder zijn. Goudbruine ogen in combinatie met een minder helder, maar eerder ivoorkleurig oogwit creëren een zacht contrast, heel anders dan de indringende blik van het wintertype.

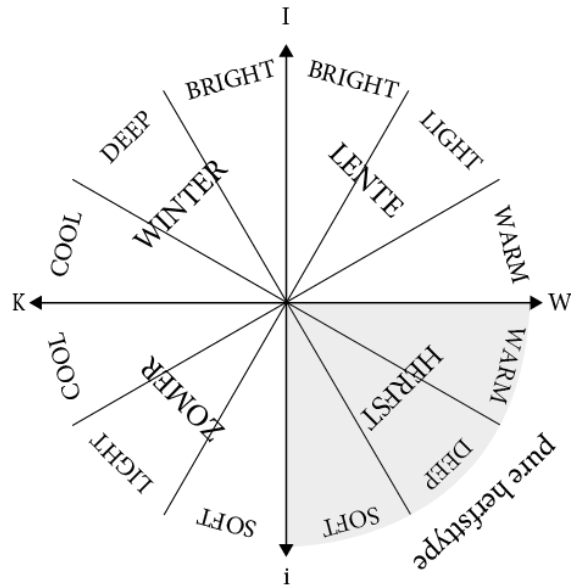
Bij het herfsttype treffen we soms ook lichte ogen aan, deze missen dan het contrast of de intensiteit van het lentetype.

Lichte ogen kunnen olijfkleurig, groenig of zelfs amberkleurig als van een kat zijn. Hun gemeenschappelijke deler is altijd dat zweempje goud, het ivoorkleurig oogwit en het zachte, minder opvallende contrast met de huid en het haar.

Waar beige-, oranje-, bruin- en groentinten het wintertype niet flatteren, staan die het herfsttype juist prachtig. Dit zijn uitgerekend de natuurlijke kleuren van dit seizoenstype.

De subtypen van het herfsttype en het pure herfsttype

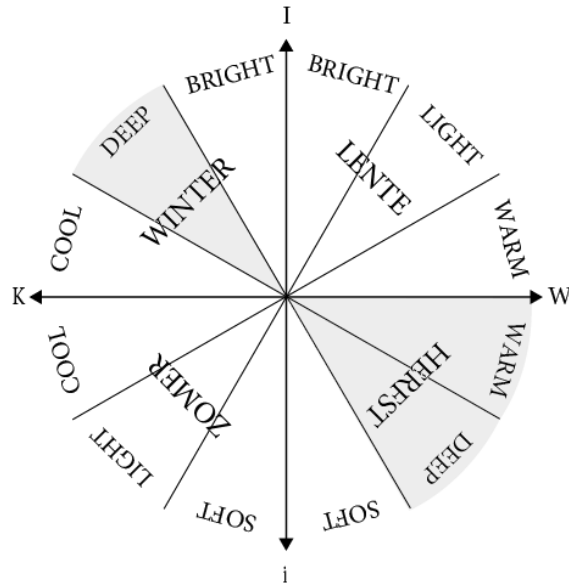
De waarde is bij het herfsttype midden tot laag (*deep*), de ondertoon is warm (*warm*) en de intensiteit is midden tot laag (*soft*). Alle herfsttypen hebben deze kenmerken in meer of mindere mate, afhankelijk van hun subtype.

We krijgen dus achtereenvolgens: *autumn deep*, *autumn warm*, *autumn soft*. Iemand die deze kenmerken alle drie in gelijke mate bezit, is een pure herfst, ook wel zuivere herfst genoemd, omdat hier geen sprake is van een 'overloop' met de aangrenzende seizoenen.

Autumn deep: diep herfsttype (ook wel donker herfsttype)

Je herkent het dominante 'donker' van het diepe herfsttype snel vanwege het donkere tintje dat het gehele jaar door aanwezig is als gevolg van een hoog percentage melanine. Als je in deze categorie valt, word je heel makkelijk bruin, zonder ooit te verbranden.

De invloed van de aangrenzende 'diepe winter' is duidelijk: donkere of heel donkere ogen, huid en haar maken het voor een minder getraind oog lastig om deze twee typen van elkaar te onderscheiden. Toch zijn de verschillen belangrijk, hoe klein ze ook zijn: de huid van de 'diepe herfst' is donker, maar niet olijkleurig. Die blijft het hele jaar door licht amberkleurig, ook zonder ooit in de zon te zijn geweest. Goede voorbeelden zijn het model Ashley Graham en de acteur Jason Momoa. Bij de kleurtest onder het gezicht zullen de bruin-, groen- en roodoranjetinten goede bondgenoten blijken voor de *autumn deep*.

Wanneer een *autumn deep* iets zwarts of donkerblauws draagt, zal hij erg somber ogen, het gezicht zal flets worden en een vermoeide en afgematte uitstraling krijgen en daarom is het beter, zoals oma vroeger al zei, om het haar niet donkerder te kleuren, omdat het de omlijsting van je gezicht is.

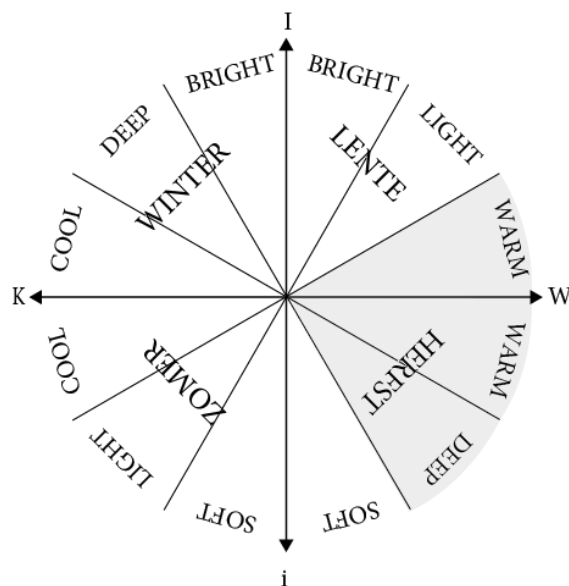
Het contrastniveau tussen alle verschillende componenten van de analyse is bij het diepe herfsttype laag. Een *winter deep* heeft ook een laag contrast in de huid-ogen-haarmix, maar er kan op een andere plek wel een opvallend licht-donkercontrast te zien zijn, bijvoorbeeld tussen het hagelwitte oogwit en de donkere iris.

Verder worden de twee subtypen van elkaar gescheiden door de verschillende ondertoon. Het bewijs hiervoor wordt geleverd door het feit dat de *autumn deep* het hele jaar door prima zonder foundation kan, terwijl een *winter deep* in de koudere maanden een bleke en grauwe kleur krijgt.

De kleuren waarvoor de *autumn deep* bij de *winter deep* terecht kan zijn kersrood, petrol, en smaragdgroen, kleuren die geen warme ondertoon hebben, maar waarbij dit geen problemen oplevert, omdat het niet om een dominant kenmerk gaat. Een actrice die het diepe herfstpalet heel goed in de vingers heeft, met inbegrip van de uitzonderingen die we zojuist hebben besproken, is Jennifer Lopez. Het is moeilijk, zo niet onmogelijk, een foto van haar te vinden waarbij ze kleuren draagt die niet in haar palet zitten.

Autumn warm: het warme herfsttype

Dit is het hoogste en lichtste segment van het herfsttype en het grenst aan het warme lentetype. Meestal heeft het haar van dit type een koperbruine tint of is het natuurlijk rood. De huid is vrij licht en kan een rozige boventoon hebben.

De ogen zijn bruin, zoals bij Susan Sarandon of groen, zoals die van Julianne Moore, maar qua kleur steken ze speciaal af tegen huid en haar. Het hele verhaal speelt zich af tussen de herfst en de lente en we bewegen ons dus vooral op deze grens, waar inderdaad de warme ondertoon een gegeven is, omdat dit het dominante kenmerk van beide subtypen is. Het is de intensiteit waarin ze van elkaar verschillen.

Om iedere vorm van twijfel over het juiste seizoen weg te nemen, raad ik aan een weidegroen en een bosgroen doek te pakken en die onder het gezicht te houden. De eerste, zachter en dieper, zal het mooiste staan bij een *autumn warm*. Weidegroen zal beter passen bij de *spring warm*, mede dankzij de helderheid van de ogen en het haar.

Zwart en grijs zijn echte foute kleuren voor dit type, zowel voor de basisgarderobe, de *capsule wardrobe*, als voor accessoires, zoals brillen. Ook is dit het enige subtype dat mahonie of een warme hennatint goed kan hebben.

Alle sproetjes op het gezicht en het decolleté, maar ook op de borst en de armen kunnen een duidelijke indicatie in de richting van dit subtype zijn. Denk maar aan de presentatrice Vanessa Incontrada.

Een ideaal voorbeeld is de leadzanger van Simply Red, Mick Hucknall. Deze bandnaam is wel ultiem van toepassing. In het algemeen hebben mannelijke vertegenwoordigers van het warme herfsttype, als ze niet rossig zijn, regelmatig bruin haar en een baard in een heldere, onmiskenbare koperkleur. Persoonlijk vind ik het onweerstaanbaar, misschien omdat je het gewoon niet zo vaak ziet. Daarom adviseer ik altijd om alles zo te houden als het is.

De oogmake-up volgt het brons- en bruingamma, ook voor de mascara als het haar licht is, en ik adviseer een perzik- of terracottakleur voor de lippen. Als deze tinten je niet staan, kun je dit subtype overslaan, dan ben je dit absoluut niet.

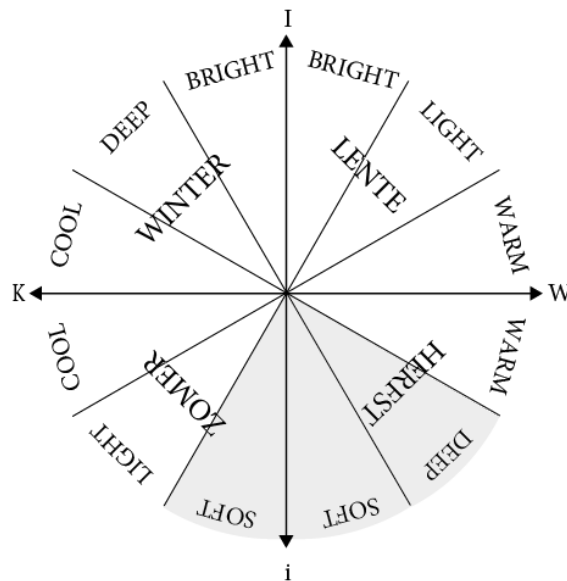
De *autumn warm* en de *spring warm* hebben regelmatig gemeenschappelijke warme rood- en bruintinten: de camelkleurige

winterjas en een aantal mooie abrikooskleurige zomerjurken, maar ook veel make-upkleuren.

Autumn soft: het gedempte herfsttype

De dominante factor bij deze categorie is de voorkeur voor kleuren met een lage intensiteit, mede door de geringe mate van contrast.

Dit type komt vrij weinig voor en heeft heel bijzondere kenmerken: een huid met een midden tot lichte waarde en een champagnekleurige teint, lichtbruine of fantastische amberkleurige tot olijfgroene ogen en lichtbruin of donkerblond haar. Over het geheel genomen gaat het hier om de vrij homogene tinten, uitgesproken goudkleurig met een heel laag contrastniveau.

Een heel goed voorbeeld van een mannelijke *autumn soft* is de voetballer David Beckham, en Drew Barrymore komt het eerste bij me op als vrouwelijke variant. Dit type kan kleuren dragen waarvan je meestal hoort dat niemand die goed staan, zoals mosterd en alle kruidige tinten, van komijn tot paprika. Dat is een bewijs voor de zeldzaamheid ervan. Verder is de 'gedempte herfst' dol op beige en alle aardetinten, terracotta, rauwe sienna en gebrande terra, veel

zachte groenen zoals tabak of juist goudkleurig olijfgroen. Ik daag je graag uit met deze kleuren te pronken als je niet tot dit subtype behoort.

De make-up zal, in aansluiting hierop, warm en poederachtig moeten zijn, ook van textuur: denk aan bruine oogschaduw, gecombineerd met een gouden highlighter en een bronskleurige poeder. Zwart en grijs komen niet in aanmerking, net als bij kleding, en misschien geldt dat hierbij zelfs nog wel meer.

De iris, of die nu lichtbruin of olijfgroen is, heeft altijd een zweem van goud in zich. Soms zijn de ogen zelfs geelgoud of amberkleurig: echt hypnotiserend. Nicole Richie is een mooi voorbeeld, met haar amberkleurige huid en gouden ogen.

Wat het haar betreft: dit varieert van donkerblond tot licht kastanjebruin, maar de uitgesproken warme ondertoon zorgt voor een prachtige gouden gloed, ook zonder kleuring. En anders is een dagje aan zee al genoeg om het haar goud te zien oplichten.

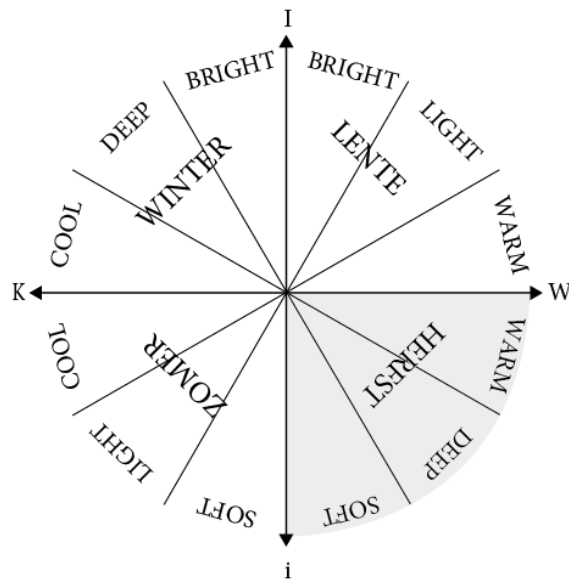
De ondertoon is dus zeer uitgesproken, maar de intensiteit blijft het dominante kenmerk. In plaats van gebruik te maken van de fellere kleuren van de *autumn warm* verplaatst dit subtype zich het liefst naar de linkerkant van de grafiek en loopt ietwat over naar het gedempte zomertype. Wat de twee 'softe' segmenten gemeen hebben, zijn het lage contrast en de lage intensiteit, uiteraard qua kleurkenmerken, maar ook wat betreft hun favoriete kleuren.

Het pure herfsttype

Deze categorie vormt geen uitzondering op de kleurregels van het herfsttype. De waarde is bij dit type midden tot laag, de huid en het haar zijn tamelijk donker. Dit type zit exact in het midden. De influencer Olivia Palermo is bijvoorbeeld een 'pure herfst' bij uitstek.

De ondertoon is onmiskenbaar warm, de boventoon zonder twijfel gelig en de intensiteit is midden tot laag, ook in de winter.

De zachtere tinten van dit seizoenspalet zijn perfect geschikt voor dit type. Ook hier wordt zwart weer in alle opzichten afgeraden.

Het haar heeft vaak een mooie bruine basis, goudbruin, geen astint. Het kan een goede keuze zijn om de ondertoon te accentueren met een warme hazelnoottint. Een alternatief is het houden van je natuurlijke kleur en ervoor te zorgen dat je niet donkerder dan dit wordt. Maar je moet ook voorkomen dat je te licht wordt en de richting van asblond op gaat. Qua kleding en accessoires kun je ongestoord het hele palet gebruiken en je uitsluitend door je persoonlijke stijl en smaak laten leiden of misschien wel door de dresscode van dat moment of van die gelegenheid.

Je hebt de beschikking over diepe groentinten zoals octaan- en bosgroen, warme oranjetinten en poederachtige geelnuances.

De garderobe voor het herfsttype: ideale en foute kleuren

De ideale *capsule wardrobe* bestaat uit aardetinten: camel, donkerbruin, bosgroen en terracotta vormen de perfecte basis van de garderobe van het herfsttype. Ik weet dat het opgeven (of drastisch verminderen) van zwart spannend kan zijn, maar vanuit eigen ervaring kan ik je verzekeren dat je heel goed zonder kunt.

Een mooie basis voor overdag, maar ook voor 's avonds, is geelgoud. Je kunt het met alle herfstkleuren combineren, als een spil waar de rest van je kleuren omheen draaien.

Zo ongeveer alle warme, zonnige geeltinten zijn trouwe bondgenoten van dit seizoenstype. Maar ook roodtinten zijn dikke vrienden van het herfsttype, vooral als ze warm en niet te fel zijn: van koraal tot zalm, van oranjegeel tot komijn. Een andere flatterende kleur is groen. En dan heb ik het ook over de groentinten die volgens de statistieken lastig zijn, zoals olijfgroen, geelgroen, bladgroen en mosgroen.

Het is een palet dat in de winter heel mooi staat bij kasjmier en angora, maar ook bij linnen in de zomer, voor een prachtig safari-effect.

Koele, donkere en harde kleuren zijn 'fout': zwart, grijs en blauw zijn uit den boze en kunnen zelfs schoonheidsfoutjes onthullen die er eigenlijk niet eens zijn. De enige uitzondering op het blauwverbod is het kleine, maar prachtige kleurstrookje dat loopt van turquoise tot blauwgroen. Lastig te vinden, maar wel mooi en heel chic.

Mannen kunnen in hun vrije tijd een voorbeeld nemen aan de Engelse stijl met zijn prachtige beige-, groen-, bruin- en mahonietinten, die zich allemaal voegen naar de typische Engelse stoffen zoals tweed of de geblokte truien. Ook interessant zijn geruite overhemden of de klassieke Schotse ruit.

Warme paisley of pied-de-pouleprints met weinig contrast en een bruine basis werken het best. En verder ruim baan voor alle herfstkleuren en alles wat doet denken aan de natuur, vooral herfstige tinten, naast bos- en savannekleuren.

De wat lichtere dierenprints zijn vooral bij het zachte herfsttype zeer geliefd door het lage contrast en vanwege hun voorliefde voor oranjetinten. Bepaalde prints zijn streng verboden. Pas op voor zwart-witpatronen en in het algemeen voor alle geometrische patronen; bij een herfsttype doen die pijn aan je ogen.

De beige trenchcoat en de camelkleurige jas moeten bij zowel mannen als vrouwen standaard deel uitmaken van de garderobe.

Er is een aantal kleuren waarmee je als herfsttype altijd goed zit. Voor de *autumn deep* is dat koraalrood, voor de *autumn warm* zijn dat groen en terracotta en voor de *autumn soft* zijn dit mosterd en olijfgroen. De pure herfst kan zoals altijd meer op zijn gevoel afgaan en zonder enige belemmering het hele palet gebruiken.

Voor de werkgarderobe zijn camel en tabak de beste basiskleuren en bosgroen is een goede vervanger voor het koele blauw. Paars werkt ook vaak prima. Diepe paarstinten zijn heel discreet, maar wel uiterst flatterend.

Voor een top of iets onder je jasje kun je volop gebruikmaken van de kleuren van het herfstpalet, vanwege hun lage intensiteit en de natuurlijke elegantie die goed samengaat met de professionele garderobe. Zuiver wit maakt hier echter plaats voor het zachtere ivoorwit.

Het mannelijke herfsttype is een beetje in het nadeel, omdat de dresscode koele kleuren voorschrijft. Maar gelukkig bestaan er warme grijstinten die er ogenschijnlijk hetzelfde uitzien als alle andere soorten grijs, maar een nauwelijks zichtbare zonnige nuance in zich hebben. Daarom gaan ze perfect samen met een koraalrode stropdas en andere accessoires in de kleuren van het herfstpalet. Voor de mannen blijft het overhemd hoe dan ook wit.

Voor feesten en officiële gelegenheden moet je schipperen om niet bij het standaard zwart uit te komen, maar als je eenmaal het juiste kleurpad hebt gevonden, kun je je uitleven met verfijnde kleuren dankzij donkere maar warme kleuren zoals bordeaux, octaangroen/blauw, bosgroen of andersom met lichte metaaltinten als goud en brons.

Als de dresscode lichtere en zachtere tinten voorschrijft, bijvoorbeeld bij een bruiloft in de ochtend, kun je vertrouwen op perzik, abrikoos, olijfgroen en op de warme en poederachtige kleuren van prachtig verkleurde herfstbladeren.

Accessoires en musthaves voor het herfsttype

Voor een consistente garderobe, zal het herfsttype afstand moeten doen van zwart leer. In eerste instantie zal dit bericht lichte paniek en verbijstering oproepen, maar daarna zul je beseffen dat er zoveel andere mooie kleuren zijn die heel goed als vervanger van zwart kunnen dienen.

Als zwart op dit moment nogal dominant is in je garderobe, kun je dit verzachten door een sjaal, een haarband of andere details in je ideale kleuren. Hetzelfde geldt voor sieraden. Overgaan op geelgoud en brons is al een prima begin.

Mijn favoriete combinaties zijn bosgroen met oranje, mosterd met aubergine en eigeel met octaangroen. Een mooi weerwoord op het credo dat bruintinten niet stijlvol kunnen zijn.

Voor stijlvolle accessoires in nudetinten gaan we ditmaal linea recta voor beige. Het is in harmonie met het palet en het geeft je een prachtige teint. Ook voor lingerie in een nudekleur kun je het beste een champagne-, room- of biscuitkleur kiezen en juist uit de buurt blijven van poederroze of parelmoer.

Leer is een mooi materiaal voor tassen, schoenen en accessoires, omdat het met alles te combineren is en geschikt is voor overdag. Als tegenhanger voor de avond kun je een metaalkleur kiezen, in de vorm van goud of brons.

Ook voor details zoals kettinkjes, ritsen en knopen raad ik aan voor metaalsoorten in warme tinten te gaan, vooral bij brillen met een donker of licht schildpadmotief, afhankelijk van de intensiteit van het subtype. Zonnebrilglazen hebben altijd een bruine of amberkleurige basis, glazen met kleurverloop zijn nog beter.

Het diepe herfsttype raad ik een koraalrode bril aan, vooral als je die maar af en toe draagt of als je die gewoon interessant vindt staan.

Een zwarte bril past niet in het herfstpalet; die zal te veel de aandacht trekken en afleiden van de andere gelaatstrekken. Voor metaal valt de keuze op geelgoud, maar roségoud of brons doen het

ook goed. Witgoud doet helemaal niets voor je of creëert bij bijvoorbeeld het 'softe' subtype een zuiver contrast.

De aanbevolen edelstenen zijn warm van kleur, zoals topaas en granaat, alle kwartsen in de paletkleuren, waaronder citrien of prasioliet (groene amethyst). Andere stenen die vooral in de winter mooi staan, zijn koraal voor het diepe type, turquoise voor het warme type en barnsteen voor het zachte type. Voor deze laatste beveel ik ook het zogenoemde tijgeroog aan.

Alle warme, naar roomkleur neigende parels zijn ook een prima keuze. Je kunt grijs, grijzige en zwarte edelstenen beter vermijden.

Er bestaan ook bruine diamantsoorten, maar onder ons gezegd, als je een witte cadeau krijgt, neem die dan zonder enige bedenking aan. Laat je vooral niet tegenhouden door het palet.

Beautykeuzes voor het herfsttype: make-up, haar...

Het kiezen van een foundation is voor het herfsttype supersimpel, want de ondertoon is warm en de boventoon is typisch gelig.

Het enige subtype dat hiervan kan afwijken en waarbij hier en daar wat rode blosjes te bespeuren zijn, is de *autumn warm*. Het gaat hier vooral om mensen die van nature rood haar hebben. Maar ook hier doet zich geen probleem voor, omdat je sproetjes gewoon heel lichtjes moet bedekken.

Er is nog een subtype dat zich gelukkig mag prijzen, omdat het ook met maar heel weinig foundation toe kan. Ik heb het over de *autumn deep*, met zijn typische amberkleurige huid, zoals Jessica Alba. Als je in deze categorie valt, heb je ook bijna geen concealer nodig, in je jonge jaren in ieder geval. Als je wat meer op leeftijd komt, krijg je misschien wat meer behoefte aan een camouflerend product, omdat, zoals we eerder al zeiden, de huid dan vaak wat koeler wordt. De toename van melanine zorgt in het geval van een herfsttype vaak voor vlekjes op de huid en gaandeweg wil je eventuele verkleuringen soms liever verdoezelen. Dit zien we vooral bij het diepe herfsttype. Verkleuringen door de zon zijn niets meer

dan ophopingen van melanine en soms is dit de prijs voor het hebben van een huid die probleemloos bruin wordt.

Als je liever niet in de zon zit, kun je altijd nog gebruikmaken van een terrakleurige bronzer als je wel van het bronze-effect houdt. Als kleur voor een blush houden we het bij een warme rozetint, van perzik tot abrikoos. Je kunt hetzelfde product trouwens voor je oogleden gebruiken om het effect te versterken.

De oogmake-up kan afhankelijk van het subtype en de kleur van de iris variëren, maar heeft hoe dan ook de kleuren van het herfstpalet.

De 'diepe herfst', het donkerste herfsttype, komt in de problemen met hazelnoottinten, omdat die op de donkere oogleden amper te zien is. Zwart is te donker en te uitgesproken, zo niet gewoon ordinair, dus ook dat is geen optie. Donkerbruin is een goed compromis: donker, net als zwart, maar warm als bruin. Bij het warme subtype staan brons tinten mooi. Bij groene ogen raad ik echter aubergine aan, met een vleugje olijfgroen onderaan het ooglid. Het gedempte subtype ziet er, ook wat betreft de ogen, prachtig uit met aardetinten en een oplichtende goudtint als basis. Als je op zoek bent naar iets speciaals voor een feestje, of gewoon voor de zomer, adviseer ik pauwblauw. Dat staat echt fantastisch, vooral bij een *autumn deep*.

Voor de lippen kun je een nudetint met een warme basis, een perzik of abrikooskleur tot een neutralere of zachtere tint kiezen. Dit geldt vooral voor de *autumn soft*, die door de lage intensiteit altijd veel moeite heeft met het vinden van de juiste lipstick. Alle andere herfsttypen kunnen zich ook wagen aan kleuren met een wat hogere intensiteit, maar moeten niet al te ver uit de buurt gaan van terracotta, steen- of zacht koraalrood.

Het herfsttype is erg gevarieerd wat het haar betreft. We kennen het pure herfsttype met zijn typische, warme kastanjebruine kleur, het diepe subtype met donkerbruin haar, het warme subtype met een rode of een kopertint en ten slotte het softe herfsttype dat donkerblond kan zijn.

Een *autumn deep* kan zijn natuurlijke donkerbruine kleur laten zoals die is, zoals het model Emily Ratajkowski, en trouw blijven aan het dominante donker, dicht bij de *winter deep*. In dit geval gaat het om een middencontrast en is er ook een aantal felle kleuren dat prima kan werken. Maar het mag ook lichter worden, om zo het kleurgeheel homogener en goudkleuriger te maken. Dit heeft Jennifer Lopez gedaan; zij houdt het meest van diepe, maar niet te felle kleuren.

De *autumn warm* heeft van nature rood haar, dat echter ook kastanjebruin, licht neigend naar koper of zelfs naar mahonie kan zijn. In dat geval hoeft je alleen maar het dominante kenmerk te volgen. Het motto is warmer, nooit lichter of donkerder.

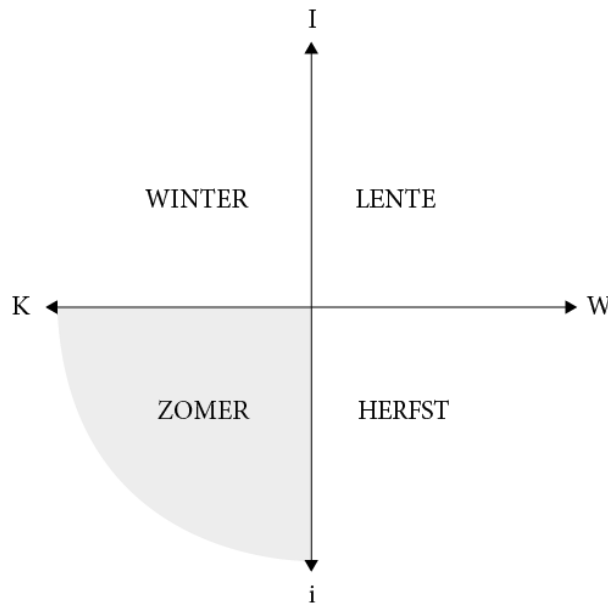
Ten slotte de *autumn soft*, met een lichtbruine of donkerbruine basis die snel goud kleurt in de zon. Het enige wat dit type kan doen, is warme of lichte highlights aanbrengen. Het haar rood of donkerder kleuren is geen goed idee. Pas er verder op dat je niet in de verleiding komt een asblonde kleur te kiezen. Dat zou je gezicht grijs kunnen maken.

Voor het wat gedurfdere werk is een warme ondertoon de enige optie. Je kunt eventueel wat feller rood overwegen, maar vermijd blauw, paars, grijs en andere koele kleuren.

3 - Het zomertype

De kenmerken van een zomertype

Het zomertype (*summer*) is behoorlijk veelzijdig, maar meestal wordt het per abuis alleen geassocieerd met blonde, heel lichte typen. In deze categorie valt iedereen die weliswaar een koele ondertoon heeft, maar geen hoge intensiteit en daarnaast de lage waarde heeft van het wintertype. Om deze reden zien we dit type linksonder in de grafiek terug.

Als we de kenmerken van het zomertype samenvatten, dan hebben we hier een waarde die varieert van licht tot heel licht, een laag contrast en een lage tot zeer lage intensiteit. De ondertoon van de huid is altijd koel en de boventoon kan melkwit zijn zoals bij de actrice Elle Fanning, rozig zoals bij de actrice Kirsten Dunst of gelig zoals bij het model Giselle Bündchen. Als je een rozige boventoon hebt en een melkwitte huid word je meestal niet makkelijk bruin, je zult snel verbranden en de huid wordt snel rood. Vaak krijg je

ook sproetjes. Als de boventoon daarentegen meer gelig is, word je probleemloos bruin.

Een veelvoorkomend kenmerk in deze categorie zijn paarsige of heel lichte lippen, dit is ook de kleur van het andere mondslijmvlies. Natuurlijk kun je ook maar één of slechts een paar van deze kenmerken hebben.

Het haar van een zomertype gaat van het natuurlijk Scandinavisch blond van het model Anna Ewers tot aan het asbruin van Bella Hadid. Het is in ieder geval nooit rood. Als kind is dit type vaak platinablond, maar bij het ouder worden verandert dit in asblond.

Het gebeurt niet zelden dat het haar van een *summer* bij het kleuren een eigele waas krijgt. Dit heeft te maken met chemische factoren en houdt verband met de samenstelling van de verf. De enige remedie hiervoor is anti-geelshampoo.

Een pluspunt van het haar van een zomertype is dat het als het grijs wordt vaak gecamoufleerd wordt door het andere askleurige haar waardoor het grijs minder opvalt. Veel zomertypen verven hun haar niet en zetten alleen maar wat highlights om het grijze effect wat te verzachten en zo een mix van lichte kleuren te krijgen, wat zorgt voor een mooi natuurlijk effect. Dit zien we bijvoorbeeld bij Michelle Pfeiffer. Sommige mannelijke zomertypen laten hun baard staan, zoals Brad Pitt, die op latere leeftijd helemaal grijs is, net als Luciano de Crescenzo. Een zeer aantrekkelijke en geraffineerde stijlkeuze.

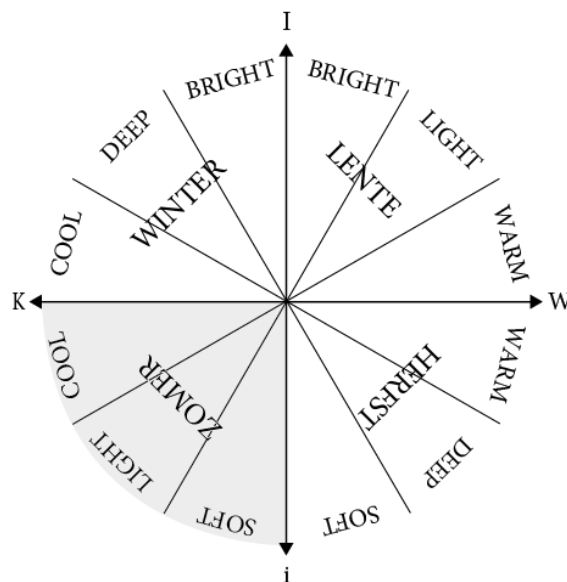
De ogen van het zomertype hebben een lichte iris, van aquamarijn tot grijs, of een ijs tint, zoals die van Daniel Craig. Bij wijze van uitzondering zijn er ook natuurlijk blonde zomertypen met bruine, soms zelfs behoorlijk donkere ogen, zoals de zwembkampioene Fedrica Pellegrini. In dit geval blijft het geheel van kleuren toch licht en homogeen en het contrast en de intensiteit zullen dus niet significant hoger worden.

De subtypen van het zomertype en het pure zomertype

Alle zomertypen hebben de volgende kenmerken: een hoge waarde (*light*), de ondertoon is koel (*cool*) en de intensiteit is laag (*soft*).

Als een van deze kenmerken dominant is, dan behoort je tot die subgroep. In het geval van het zomertype hebben we dus: *summer light*, *summer cool* en *summer soft*.

Als alle drie de kenmerken in gelijke mate aanwezig zijn (uitgedrukt in procenten: alle drie 33%), hebben we het over een puur palet. Als geen van deze kenmerken dominant is, is er geen sprake van een overloop naar een van de andere seizoenstypen. In dat geval spreken we van een pure zomer.

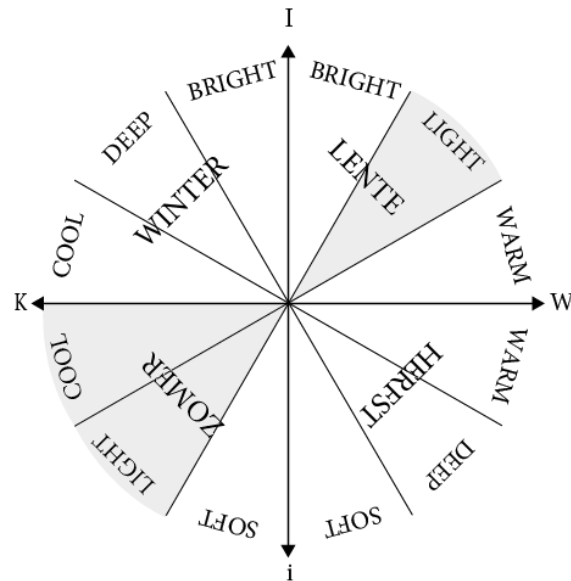

Summer light: het lichte zomertype

We hebben het over mensen die van nature blond zijn en hun haar niet kleuren. Wat de kapper normaal gesproken doet, kunnen zij gewoon aan de zon overlaten. Ze hebben blonde, soms volle wenkbrauwen die je nauwelijks ziet omdat ze zo licht zijn. Goede voorbeelden hiervan zijn Elle Fanning en Eva Herzigová.

De boventoon is meestal rozig en bleek en de huid is zeer licht vanwege het lage melaninegehalte, waardoor de huid geen of weinig zon kan verdragen. Als je in deze categorie valt zijn zachte

tinten, pastellen en het hele blauw-, lila- en aquamarijngamma je trouwste vrienden op kleurgebied.

In feite worden de twee *light* segmenten van het lente- en het zomertype die tegenover elkaar in het cirkeldiagram liggen 'een vrije zone' voor deze twee seizoenstypes. Beide kennen het subtype *light*, en dus hebben ze de lichtere en zachtere kleuren gemeenschappelijk.

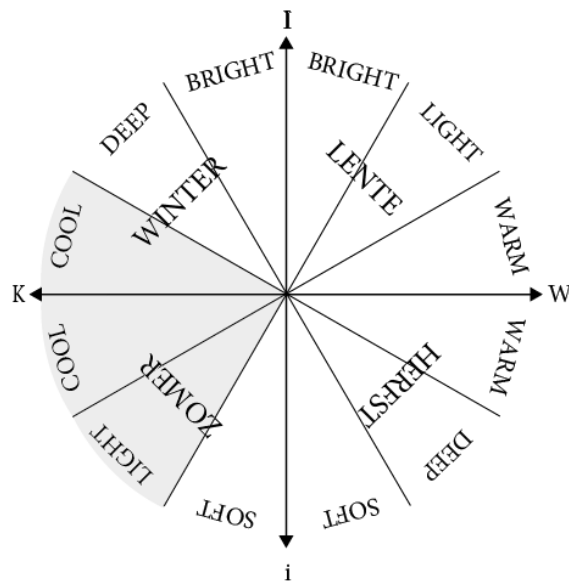
Summer cool: het koele zomertype

Van alle zomertypen gaat het hier, gezien het feit dat die grenst aan de *winter cool* om de categorie met de hoogste intensiteit. Dit kan veroorzaakt worden door twee factoren: de aanwezigheid van bijzonder heldere ogen, zoals bij Claudia Schiffer, of het bescheiden contrast tussen bruin haar en lichte ogen, zoals te zien is bij Bianca Balti.

Een onervaren blik zou deze tweede categorie makkelijk kunnen aanzien voor een wintertype met het bruine haar als motivatie, maar de intensiteit, hoewel hoog in vergelijking met het pure zomertype, is niet zo hoog als die van het wintertype. De kleur

zwart is hiervoor de beste testcase. Waar een *winter bright* ravenzwart voor kleding of haarkleur prima kan hebben, sterker nog, dit staat geweldig, is de *summer cool* door zijn zachtheid beperkt in het gebruik van deze kleur. De twee subtypen hebben dus paars en alle koele blauwtinten gemeen, ook de wat fellere.

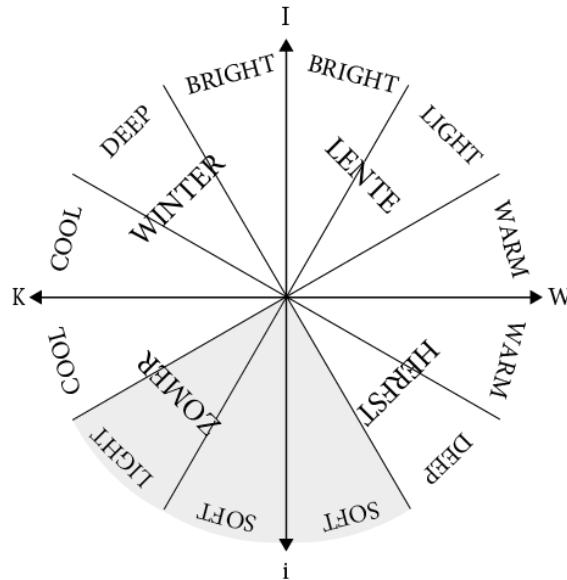
Bij de *summer cool* zien we bij het haar lichtbruin, zoals bij Laetitia Casta tot aan asblond, als bij Eva Riccobono terug. Anders dan bij de *summer light* heeft het overgrote deel van dit type last van grijze uitgroei en ben je genoodzaakt het te verven. Als je van nature een askleur hebt en je besluit je haar te blonderen, dan kun je door de intensiteit van de ogen zelfs voor Noors blond gaan.

Als oogmake-up is zwart voor elke dag misschien wat zwaar, maar voor een speciale gelegenheid kan een streep zwarte eyeliner je helderheid absoluut versterken en een mooi contrast creëren. Een prima alternatief voor elke dag is bruinroze. Dit subtype is qua intensiteit, zoals we al hebben aangestipt, wat flexibeler en voegt zich zowel naar de zachte kleuren van het eigen seizoen als naar een aantal wat levendigere kleuren van het aangrenzende winterseizoen, zoals een mooie smaragdgroene tint. Maar omdat we het hier hebben over een koele ondertoon, raad ik oranje sterk af.

Summer soft: het gedempte zomertype

Bij dit subtype zijn de ogen soms lichtblauw, maar ook wel bruin. Het haar is in ieder geval licht of wat donkerder blond. De huid heeft een koele ondertoon, maar een gelige boventoon. De dominante kenmerken zijn het zeer homogene geheel van kleuren en het lage contrast.

Ik zeg altijd dat dit subtype een beetje te gast is in zijn eigen huis. Het gaat om een zomertype dat nogal in de richting van het hersttype gaat, mede dankzij het feit dat dit type in de meeste gevallen vrij snel een bruin kleurtje opdoet. Wat de twee subtypen van elkaar onderscheidt, is de koele huid. Mooie voorbeelden hiervan zijn Mischa Barton en Jennifer Aniston. Ze hebben hoe dan ook veel dezelfde kleuren zoals olijfgroen, een aantal *greiges*, warm duifgrijs, de zandtinten en parelmoer. Ze kunnen bij wijze van uitzondering een keer concessies doen aan de ondertoon, maar het is echt een must om bij de zachte en poederachtige tinten te blijven. Veel liever olijfgroen, ook al is dit een warme tint, in plaats van koel helblauw.

Zoals we al zeiden, heeft de huid van een *summer soft* vaak een gelige boventoon en wordt die snel bruin, denk hierbij bijvoorbeeld aan Melania Trump. In de zomer kun je door de bruine tint op het verkeerde been gezet worden, maar in de winter wordt de teint weer bleek en koel.

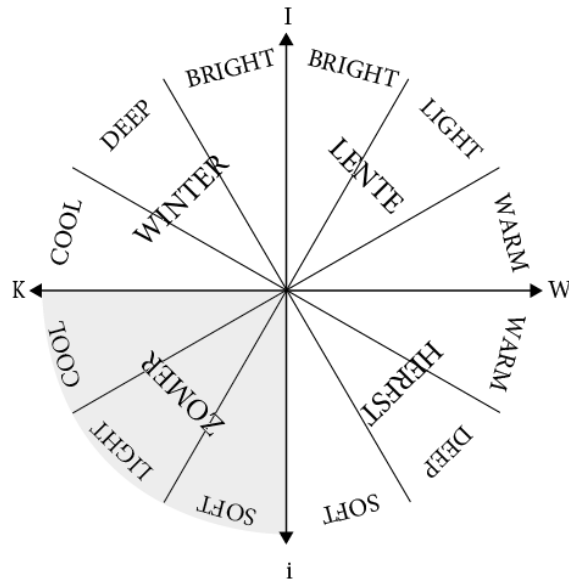
Hoewel veel mensen van een bruin kleurtje houden, zijn er anderen die er juist voor kiezen de bleke teint te accentueren. Neem nou bijvoorbeeld Michelle Hunziker. Op foto's uit haar beginperiode is ze heel erg bruin en heeft ze goudblond haar. Maar op een gegeven moment in haar carrière heeft ze juist voor een platinablond kleur gekozen, rekening houdend met haar gedempte basiskleuren, maar door korte metten te maken met haar dubieuze boventoon is haar look bleker en stijlvoller geworden.

Bij de test met de doeken kan de *summer soft* voor wat problemen zorgen, omdat dit het enige subtype is waarbij zowel geelgoud als zilver goed staan. De ondertoon is belangrijk, maar in dit geval is de intensiteit nog interessanter, omdat dit het dominante kenmerk is.

Het pure zomertype

De kenmerken van het pure zomertype komen zonder uitzondering overeen met de basiskleuren van dit seizoenstype, omdat degenen die in deze categorie vallen geen 'flow' hebben naar een van de drie andere categorieën.

Een puur zomertype heeft alle kenmerken die we hierboven al hebben gezien, maar zonder de uitzonderingen van de verschillende subtypen. Dit geldt zowel voor kleding als voor make-up.

Dit type heeft een hoge waarde: de huid en de ogen zijn altijd licht, net als het haar in het algemeen een assige basis heeft. Het ultieme voorbeeld is Diane Kruger. Haar ondertoon is koel en daarom zullen bleke, verschoten kleuren met een blauwe basis haar zonder enige twijfel prachtig staan. De intensiteit blijft laag vanwege het lage contrast en ook door de hoge waarde van het geheel van kleuren.

Het haar zou ik zeker niet donkerder maken. Om de hoge waarde te behouden of om de lichte tint te accentueren, kun je eventueel wat highlights zetten die ook helpen om een eventueel grijs effect wat op te frissen. Deze categorie kan zich volledig naar eigen smaak bedienen van alle kleuren uit het zomerpalet.

De garderobe voor het zomertype: ideale en foute kleuren

Het kleurpalet van het zomertype heeft dezelfde kenmerken als de mensen die tot dit seizoen behoren: het gaat dus om lichte, koele en zachte kleuren. De basisgarderobe kan uiteenlopen van leesteenblauwe tinten tot aan hemelsblauw. Of van parelmoergrijs tot duifgrijs. Zwart mag voor accessoires, maar kan voor een harde uitstraling zorgen. Er zijn maar weinig kleuren rood die dit type flatteren en dan zijn het altijd zachte, rozige of paarse tinten. Het

probleem met de fellere roodtinten, zoals fuchsia of oranje is dat ze de roodheid van de huid benadrukken, wat hun ondertoon ook is. Een goed alternatief voor intens rood zijn poederroze, mauve, watermeloen, pastelroze, barbieroze, framboos en alle paarsige en poederachtige tinten zoals lavendel, pioenroos en wisteria.

Wat betreft de groentinten zou ik me beperken tot tiffanygroen: jade en salvia. Geel is eigenlijk een uitzondering, maar als je echt niet zonder kunt, kies dan strogeel, in ieder geval een koele pasteltint.

Hoe dan ook 'fout' zijn extreem heftige en heldere kleuren zoals fluorescerende kleuren, uitgesproken warme tinten en kleuren met een oranje basis, zoals koraal en kreeftrood.

Mannen kunnen uit het blauwe spectrum alle hemelsblauwe en lavendeltinten kiezen en hoeven alleen hel- en fluorescerend blauw te vermijden, verder hebben zij zilvergrijs tot hun beschikking, erg geschikt voor de workoutfit. Ook onberispelijk met een blauw of wit overhemd. Pasteltinten doen het erg goed voor de stropdas. Een parelmoergrijze das voor speciale gelegenheden mag zeker niet in je kledingkast ontbreken.

Hetzelfde geldt voor de zakelijke outfit van de dame: kies voor blauw of grijs in plaats van het eeuwige zwart, met een top of blouse in de koelere, zachtere tinten van het palet. Parelmoer geeft je een superstijlvolle look.

Voor speciale gelegenheden in de avond kun je voor nachtblauw en paars gaan, of kies voor een poedertint als je meer van gedempte kleuren houdt. Als je het aandurft, is de beste keuze zonder twijfel een zilverkleurige lamé. Voor een ceremonie overdag waarvoor lichtere en zachtere stoffen passender zijn, is het zomerpalet bij uitstek geschikt, dankzij de poedertinten.

Prints en patronen met een laag contrast en fijne dessins werken voor dit type het beste, zoals stipjes, vichyruitjes, bonte motieven, gemêleerde stoffen, bloemetjes of een lichte denim, vooral voor casual kleding. In het algemeen alles wat geen sterk kleurcontrast creëert.

Iedereen heeft zijn eigen 'altijd goed kleur'. Het lichte subtype kan zich van alle pastelkleuren bedienen, vooral van azuurblauw en de groentinten. Voor het koele subtype zijn dat alle blauwtinten, van zacht tot fel. In geval van het gedempte subtype gaat het om de zanderige tinten zoals legergroen en duifgrijs. Het pure zomertype kan gewoon alle kleuren van het palet dragen en hoeft nergens rekening mee te houden.

Accessoires en musthaves voor het zomertype

Voor schoenen, tassen en accessoires van leer, is zwart prima, ook al is het eigenlijk geen paletkleur, maar ik zou niet voor een volledig zwarte outfit kiezen, omdat je er daarmee heel somber uit kunt zien.

Voor accessoires met blauw, grijs, duifgrijs en ijs tinten als basiskleur, kun je meteen je palet erbij pakken. Op deze wijze zijn de kleurcombinaties oneindig. Mijn favorieten voor het zomertype zijn duifgrijs met bruinroze, saliegroen met wisteria en lavendel met schoolboordblauw en een vleugje strogeel.

Als je een fan bent van dierenprints zou ikzelf wat meer focussen op slangenprint in plaats van panter, want het contrast hiervan is lager en het sluit beter aan op je paletkleuren.

Zoals elke kleur heeft ook nude een koele versie. Voor het zomertype raad ik dan ook juist poederroze tinten aan. Voor sandalen en clutches, vooral voor 's avonds, zijn zilver en alle zilverachtige tinten altijd geschikt.

Andere neutrale kleuren, vooral voor de zomermaanden, zijn ijs tinten, *greige* en duifgrijs. Deze laatste noem ik in het bijzonder als mocassinkleur voor mannen, nog beter in combinatie met blauw.

Als je een bril op sterkte nodig hebt, kies dan voor een bril met getinte glazen. Denk verder voor details en het montuur aan zilver en koele, zachte kleuren zoals wit, lichtblauw of paars; kies in geval van een schildpadmotief voor duifgrijs in plaats van honinggeel. Een

heel gedistingeerd alternatief voor het montuur is oudroze. Het gedempte subtype dat behalve koele kleuren ook prima warme kleuren kan hebben, een goudkleurig montuur of een montuur in een klassiek, subtiel en niet te geel schildpadmotief is heel geschikt.

Last but not least is het de beurt aan de sieraden. De basismetalen voor het zomertype zijn zilver, witgoud en platina. Zoals we al zeiden is geelgoud een goed alternatief voor het gedempte subtype.

Edelstenen in de koele en zachte kleuren van het palet zijn diamant, saffier, aquamarijn, rozenkwarts, toermalijn, jade en opaal. Het klassieke koraalrood is niet ideaal, maar kan worden vervangen door het zogenoemde ‘engelenhuidkoraal’, wat je veel bij antieke cameeën ziet. Witte of grijze parels zijn perfect, terwijl crèmekleurige parels en alle warmere, zachtere tinten beslist minder mooi zullen staan.

Beautykeuzes voor het zomertype: make-up, haar...

Voor de zeer lichte en rozige huid van het zomertype kun je het beste een foundation met een roze basis gebruiken, misschien zelfs wel in combinatie met een groen camouflageproduct waarmee je eventuele plaatselijke roodheid kan verzachten. Voor de lichte en koele huid met een wat gelige boventoon kun je het beste voor een honinggele of een ivoorkleurige basis kiezen.

Ik raad je af om de huid warmer te maken met een terrakleurige bronzer of andere producten die je gezicht een oranje gloed geven. Als oranje niet werkt bij de kleurdoeken onder je gezicht, zal dit waarschijnlijk ook niet werken bij producten op je gezicht. Veel gedempte zomertypen kunnen de verleiding toch niet weerstaan en willen hun bescheiden bruine tintje extra benadrukken, soms een beetje té. Denk maar aan Melania Trump. Haar teint neigt soms naar oranje en ziet er daardoor vaak heel nep uit.

Als je een fan bent van contouring en je dus een terrakleur nodig hebt voor het creëren van het licht-donkercontrast, kun je een koele poeder kopen. Dit werkt hetzelfde, maar dan zonder het bronze-effect. Als blush kun je het beste een heel zachte mauve-tint kiezen; als de huid de neiging heeft om rood te worden, zou ik helemaal geen blush gebruiken, want je zult daarmee alleen maar de natuurlijke roodheid accentueren.

Een *summer light*, die per definitie licht is, verdraagt geen zware make-up. Een *summer cool* kan af en toe een mooie donkerblauwe of zwarte eyeliner gebruiken en de *summer soft*, van wie het palet dichterbij het herfstpalet ligt, kan kiezen voor een koele bruintint. Als je haar erg licht is, kun je het beste een bruine mascara gebruiken. Maak verder je wenkbrauwen niet te donker in verhouding tot je haarkleur en de kleur van je huid, maar als het nodig is om de lijn van je wenkbrauwen beter uit te laten komen, verf die dan of gebruik een semipermanente make-up in een duifgrijze tint. Het is beter om ze strakker te maken zonder dat ze te donker worden.

Bij de lippen moet je erop letten dat je geen oranjetinten gebruikt en dat de lipstick niet te heftig is. Dit geldt niet voor de *summer cool* die af en toe wel een fellere kleur, bijvoorbeeld framboos, mag gebruiken.

Voor het haar moeten we onderscheid maken in de diverse subtypen. Het pure zomertype kan de van nature blonde tint accentueren of teruggaan naar de kleur die hij of zij als kind had. De *summer light* met een natuurlijke lichte kleur blond heeft alleen maar een paar mooie zonnige dagen nodig om de natuur zijn werk te laten doen.

De *summer cool* heeft een hogere intensiteit, misschien is er een bepaalde mate van contrast tussen bruin haar en lichte ogen óf de ogen zijn heel helder. In het eerste geval, denk hierbij aan mooie voorbeelden als Laetitia Casta, Bella Hadid en Bianca Balti, raad ik aan het haar vrij natuurlijk te houden en het wat bij te werken door middel van een toner als het wat grijs begint te worden. Ik

zou het niet lichter maken om het contrast niet te verliezen, maar het ook niet donkerder maken, omdat dit type de krachtige en donkere wintertinten niet goed kan hebben. Bij uitzonderlijk heldere ogen kun je de ijzige iris nog wat versterken door het haar Noors blond of zelfs platinablond te kleuren, zoals Annie Lennox.

Als de *summer soft*, die vaak een beetje speelt met zijn onduidelijke ondertoon, kiest voor een natuurlijke look dan is een mengeling van blondtinten, niet te koel en niet te warm, erg mooi, zoals bij Jennifer Anniston of Kate Moss. Als dit type liever voor een bleke look gaat, zoals Lara Stone of Michelle Hunziker mogen ze uit de zon blijven en de huid en het haar heel licht houden. In dat geval is het beter consistent te zijn en de huid niet donkerder te maken, niet door middel van make-up maar ook niet door de zon. Onthoud dat je teint nooit donkerder mag zijn dan je haar.

Een laatste kanttekening die voor alle subtypen geldt, heeft te maken met de meer gewaagde kleursoorten: roze, blauw of zilvergrijs, alles kan, als het maar koele en zachte tinten zijn. Maar vermijd rood.

4 - Het lentetype

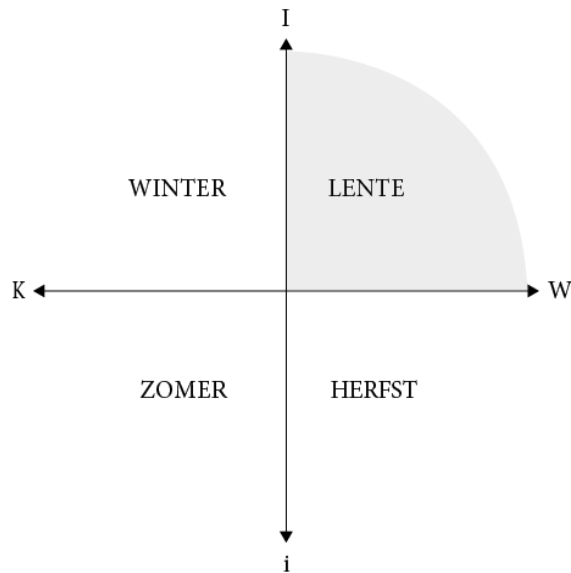
De kenmerken van een lentetype

Van de vier verschillende seizoenstypen heb ik de lente (*spring*) voor het laatst bewaard, om twee redenen: omdat dit type in mijn eigen omgeving het minst voorkomt en het meest verraderlijk is. Het lentetype kent heel veel uitzonderingen die je pas kunt begrijpen nu we bijna aan het einde zijn gekomen van het meest technische deel van dit boek.

Als je een lentetype tegen het lijf loopt, weet je het ook echt zeker en herken je hem of haar meteen, omdat dit seizoenstype een zeer karakteristieke helderheid heeft.

Iemand die tot dit seizoenstype behoort, heeft kleurkenmerken die we in een paar woorden kunnen samenvatten: ze stralen.

In ons assenstelsel bevindt deze categorie zich rechtsboven, omdat het om warme, maar vooral heldere kleuren gaat. Het is het meest gevarieerde palet als het gaat om type mensen (blond-, bruin- en zelfs roodharigen), maar ook wat betreft kleuren: we treffen bij deze groep warme en oranjetinten aan, maar ook veel blauw. Gelukkig hebben we de subtypen om een beetje orde in de chaos te scheppen. Om een idee te geven van de verscheidenheid gaan we van de Braziliaanse Adriana Lima naar de Russische Natalia Vodianova, van Chiara Ferragni naar Emma Stone. Bij de mannen zijn de acteur en regisseur Bradley Cooper en het model Jeremy Meeks mooie voorbeelden van een 'lente'.

Als we alleen op de ondertoon zouden moeten afgaan, zou het echt heel lastig worden dit type te herkennen: door de hoge waarde en de algehele helderheid kan het lentetype heel veel pastelkleuren van het zomerpalet, maar ook de felle kleuren van het winterpalet dragen. Om het nog wat ingewikkelder te maken, is er ook nog de ondertoon die vaak enigszins roze is. Zelfs de allerlichtste lentetypen worden vrij gemakkelijk bruin, veel bruiner dan je zou denken, en ze krijgen een prachtig bruin tintje.

Het echte doorslaggevende bewijs in de analyse wordt geleverd door de variabele intensiteit. Het lentetype kan eigenlijk alle pasteltinten goed hebben, maar ziet er echt fantastisch uit in felle, heldere, soms bijna fluorescerende kleuren: weidegroen, fel turquoise, koraal- en oranjetinten. Kortom, kleuren die geen enkel zichzelf respecterend zomertype zich voor zou kunnen stellen.

Vaak heeft dit type ook een mooie huid. Niet per se door de textuur, omdat dit afhangt van de leeftijd, gewoonten, hormonen en talloze andere factoren. Maar zeker door de teint: die is altijd stralend en vraagt om heldere kleuren. Het lentetype heeft meestal helemaal geen foundation nodig, behalve misschien voor 's avonds of voor een feestje, omdat de teint in de winter nooit mat of bleek

wordt. Dit kenmerk blijft zelfs bij het ouder worden aanwezig: een voorbeeld hiervan is de onverwoestbare Sharon Stone.

Andere variabelen waardoor je bedrogen uit kunt komen zijn de pigmentatie van de lippen en het overige mondslijmvlies, dat varieert van perzik tot roze. Ook het oogwit kan bij wijze van uitzondering soms helder zijn.

De ogen van het lentetype kunnen licht en stralend zijn, zoals bij Cameron Diaz, of groen met een zweempje goud, zoals we zien bij Kate Middleton, maar er is een opmerkelijk contrast tussen het haar en de wenkbrauwen.

De wenkbrauwen zijn belangrijk, omdat ze vaak nogal donker zijn, zelfs bij veel blondharigen. Je kunt deze in ieder geval erg goed verven om het contrast met de ogen te accentueren.

Lentetypen die hun haar vaak verven, wil ik adviseren dit niet vanaf de haarwortels te doen, omdat een basis die net iets donker is een mooiere omlijsting van het gezicht creëert.

Het haar kan uiteenlopen van tarweblond, zoals dat van Margot Robbie tot koperblond, zoals van Cate Blanchett. Het kan donkerbruin als dat van het model Sara Sampaio zijn of rood, zoals bij Jessica Chastain. Het is in ieder geval stralend en zonnig. Ook bij het kleuren van het haar kun je het beste een natuurlijke goudblonde tint kiezen, geen as- of platinablond. Als het zomertype het schoolvoorbeeld is van het beroemde Noorse blond, dan heeft het lentetype meer de Californische tint.

De lentemannen zijn blond, rossig of kastanjebruin, maar ook hier verraadt de baard de warme ondertoon. Een prachtig voorbeeld hiervan zie je op het witte doek in de vorm van de acteur Scott Eastwood.

Als het haar van het lentetype grijs wordt, zullen de meesten het zo snel mogelijk gaan verven. Er is geen lange overgangsperiode zoals bij het zomertype, waarbij dankzij de assige basis een mooie grijze mix ontstaat.

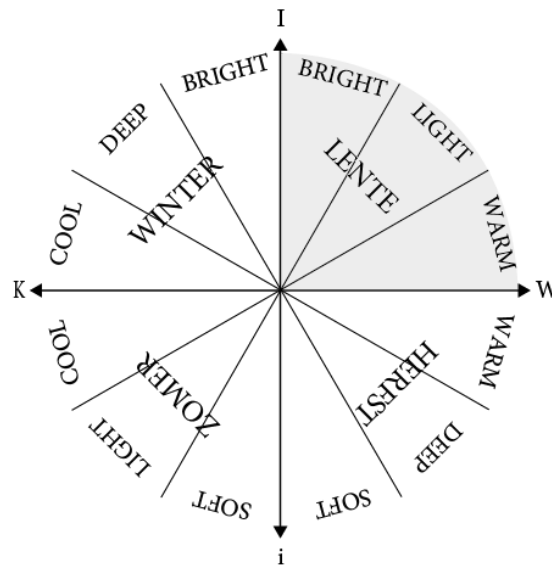
Natuurlijk kun je met een donkere huid, een warme ondertoon en een hoge intensiteit ook een lentetype zijn. Een voorbeeld

hiervan is de acteur Gary Dourdan van de serie *CSI*.

Vanuit praktisch oogpunt bieden ook hier de kleurdoeken zoals altijd de helpende hand. Zoals zwart voor het wintertype de basis van elke deugdelijke garderobe is, zo is die kleur voor het lentetype echt geen optie. Dat geldt ook voor grijs, in de zomer een erg geliefde kleur. Kortom, een lentetype moet dus afblijven van doffe of uitgesproken 'zware' kleuren.

De subtypen van het lentetype en het pure lentetype

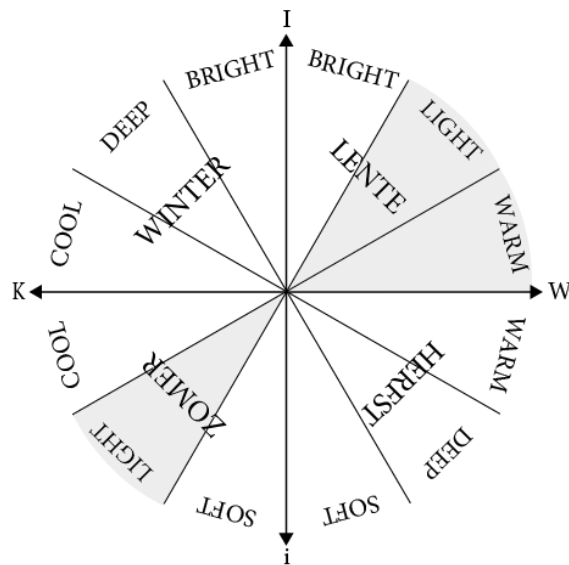
De basiskenmerken van het lentetype zijn: een hogere waarde (*light*), een warme ondertoon (*warm*) en een hoge intensiteit (*bright*). Naast het pure lentetype hebben we dus de volgende categorieën: *light*, *warm* en *bright*.

Spring light: het lichte lentetype

Hierbij is het dominante kenmerk de hoge waarde, wat de kern vormt van het lichte geheel van kleuren. In deze subgroep zijn de blondharigen in de meerderheid, met of zonder een kunstmatig kleurtje, dat meestal alleen maar nodig is om de natuurlijk blonde

kleur wat te corrigeren of te accentueren. Een mooi voorbeeld van dit type is Doutzen Kroes.

De lichte ogen, de lichte huid en het lichte haar zijn de oorzaak van het feit dat dit type ook wel wordt aangezien voor een 'lichte zomer'. Maar de waarde is slechts een van de kenmerken die we analyseren en het is ten opzichte van de ondertoon ook vooral een onafhankelijke variabele. Zoals we al heel vaak gezegd hebben: licht is niet hetzelfde als koel.

Als we de teint wat beter onder de loep nemen, kunnen een aantal details niet onopgemerkt blijven. In de eerste plaats wordt de huid van dit type, ondanks dat die licht is, toch behoorlijk bruin. En verder zal dit type, in tegenstelling tot het zomertype, bronskleurige oogschaduw gebruiken en dol zijn op warme, felle kleuren lipstick.

En als laatste: als we de intensiteit beoordelen door middel van de doeken zullen we merken dat ondanks ogenschijnlijk zachte kleuren, levendige en heldere kleuren toch mooi staan. Kleuren waar het zomertype zich niet aan moet wagen.

Het contrast houdt verband met de intensiteit. Een *spring light* scoort niet erg hoog op dat vlak, maar heeft toch een bescheiden

contrast, ook al is dat alleen te danken aan de haarwortels of aan de wenkbrauwen, zoals we al besproken hebben.

Ook pastelkleuren doen het goed bij de *spring light*, zij het een tikkeltje minder dan bij het zomertype. Dit heeft te maken met de gedeeltelijke overloop met het lichte zomertype in het segment ernaast. Dit type heeft ook alle blauwtinten tot zijn beschikking, op voorwaarde dat die licht en niet te heftig zijn.

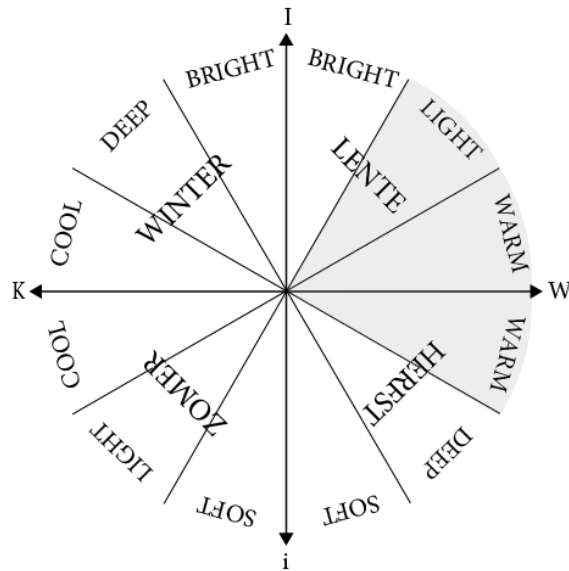
Spring warm: het warme lentetype

Hier is de warme ondertoon het dominante kenmerk. Dit type bevindt zich in het segment met de laagste intensiteit binnen de lentecategorie, en grenst aan de warme herfst. We hebben het hier over natuurlijke roodharigen, met een lichte huid en een rozige ondertoon, zoals de Britse prins Harry. De ogen zijn altijd licht: blauw, azuurblauw of groen.

Het grote verschil met het herfsttype zit hem in de algehele kleurwaarde, die hoger is en verder ook hier weer in de intensiteit, die eveneens hoger is.

In de wat koudere wintermaanden kan dit type rustig wat klassiekers uit de herfstgarderobe overnemen, de beige trenchcoat of de camelkleurige jas, maar als het lukt, kun je je look beter wat opfleuren met een detail of een accessoire dat je ogen oplicht en accentueert.

Hetzelfde geldt voor je make-up en je haar. Waar een herfsttype zich beperkt tot een steenrode of een terrakleurige lipstick, gaat het lentetype hier qua intensiteit helemaal los en durft zonder aarzelen een koraalrode tint aan. Een fantastisch voorbeeld van dit type is de actrice Jessica Chastain, overigens bij alle openbare gelegenheden tiptop gekleed in haar paletkleuren.

Ook hier zijn zwart en grijs ‘foute’ kleuren, en daaraan wil ik ook zilver toevoegen. Deze zijn absoluut onverenigbaar met de teint en de pigmentvlekken die vaak worden gecamoufleerd en vooral met het rode haar, dat vaak wat naar oranje neigt.

Een uitgebalanceerde oogmake-up is gebaseerd op brons tinten met als alternatief een combinatie met een paarse tint. Als kleur voor de mascara kun je het beste voor een bruine tint gaan, om een natuurlijker effect te bereiken. Zwart zal een te sterk contrast creëren en minder stijlvol zijn. Er zijn ook bruine mascara's te koop met een vleugje aubergine erin, die zou ik eens uitproberen!

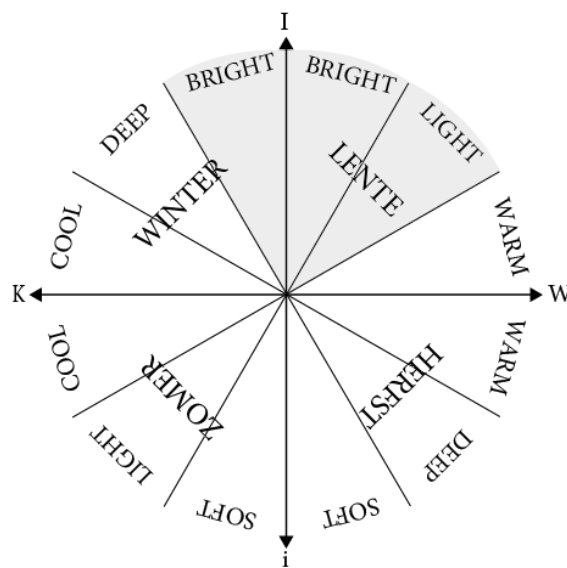
Als je bij de analyse moeite hebt met het scheiden van de twee subtypen met overloop tussen het herfsttype en het lentetype, adviseer ik je om je alleen te richten op de twee warme segmenten en alleen met de dominante kenmerken te werken. Door te vertrouwen op de *Tonal Theory* kun je je focussen op alles wat goed staat bij iemand met rood haar, welk seizoenstype het ook gaat worden.

Spring bright: het heldere lentetype

De *spring bright*, die aan de *winter bright* grenst, heeft als dominante kenmerken een hoge intensiteit en een hoog contrastniveau. Wat beide typen van elkaar scheidt, is de ondertoon, die in dit geval warm is.

Het gaat om mensen met bruin haar en heldere, lichte ogen met een sterk contrast. Ook van dit subtype hebben we een paar prachtige voorbeelden: het van origine Chinese model Alexa Chung en de Portugese Sara Sampaio.

Het dominante kenmerk is de helderheid, in ieder geval van de ogen, maar ook van de huid en het totale kleurbeeld. Daarom staan bij dit type door het principe van herhaling uitgerekend de felste en sprekendste kleuren van het lentepalet dat van zichzelf al heel erg helder is.

In make-uptermen vertalen helderheid en contrast zich in een donkerbruine of blauwgroene eyeliner en een uitgesproken koraalrode lipstick. Maar natuurlijk hangt dit ook van je eigen stijl af: een model als Milla Jokovich kan makkelijker met een gewaagde make-up verschijnen dan bijvoorbeeld prinses Charlotte Casiraghi van Monaco, ook al hebben ze dezelfde basiskenmerken.

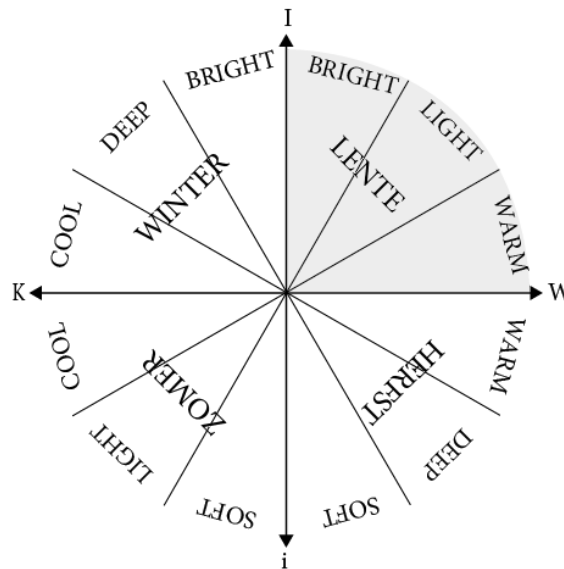
Om het contrast met het haar te benadrukken kun je het beste de van nature donkere basiskleur behouden en alleen de uiteinden

wat warmer maken. Ik raad je echt af het haar donkerder te maken dan de oorspronkelijke waarde. Dit is dus een wezenlijk verschil met de *winter bright* die prima eens voor ravenzwart kan kiezen.

Je kunt verder nog je voordeel doen met de overloop naar het heldere wintertype door gebruik te maken van interessante kleuren zoals smaragdgroen, helblauw en zelfs een aantal rode, formeel gezien meer paarse tinten.

Het pure lentetype

De 'pure lente' heeft alle kenmerken van het lentepalet in gelijke mate, oftewel de lichte waarde, de warme ondertoon, de hoge intensiteit en het midden tot hoge contrast.

Dit is je *identity kit* voor zowel je garderobe- als je beautykeuzes. Het is een breed en gevarieerd palet, waar de koele en matte, maar vooral de zware kleuren, zoals zwart geen deel van uitmaken.

Het haar is veelal middenblond met een gouden glans, een natuurlijk tarweblonde tint. De ogen zijn altijd licht en helder, gecombineerd met een stralende teint. Het pure palet is heel veelzijdig en je kunt gemakkelijk regelmatig van haarkleur

veranderen: van donkerblond naar koperblond en weer naar lichtblond. Het prachtige Russische model Natalia Vodianova is het schoolvoorbeeld van deze flexibiliteit.

Bij de test met de kleurdoeken blijkt dat de keuze bijna grenzeloos is. Het hele lentekwadrant in de grafiek past perfect in de kleurenmix van dit subtype. Er is geen sprake van overloop naar de aangrenzende seizoenstypen, dat klopt, maar we kunnen rustig stellen dat hoewel de andere kleurpaletten minder flatteren, er behalve zwart en grijs geen kleuren zijn die echt niet kunnen. Dit is de magie van het lentetype!

De garderobe voor het lentetype: ideale en foute kleuren

Het lentepalet bestaat uit lichte, warme en heldere kleuren. Je kunt je garderobe in lichte camel- of blauwtinten opbouwen. Blauw wordt vaak over het hoofd gezien, maar het is een volwaardige kleur in het palet. Ik zou er vaak gebruik van maken, vooral van de heldere tinten, zoals koningsblauw. Dit kan zowel voor overdag als voor 's avonds. De keuze aan groentinten is echt eindeloos: van mintgroen, basilicumgroen, appelgroen, weidegroen tot aan turquoise en aquagroen.

Van de roodtinten zullen vooral koraal, kreeft, mango, papaja, perzik en abrikoos prachtig staan. En verder de bloemkleuren, zoals narcisengeel en cyclopaars.

Mannen van het warme subtype kunnen zich, net als het warme herfsttype, laten inspireren door de Britse stijl, met de typische tinten van het Engelse platteland. Marineblauw is een heel goed alternatief.

Bijna alle prints kunnen eigenlijk wel, maar vooral bloemenprints, klein of groot, doen het goed bij dit type. Kies verder kleuren in het lentepalet, bij voorkeur een motief in warme en heldere kleuren met een voldoende hoog contrastniveau.

Dierenprints zijn in dit specifieke geval minder interessant, tenzij ze, afgezien van de print zelf, andersoortige kleuren hebben.

Als je van strepen, stippen of ruitjes houdt, zou ik me beperken tot de rood-witte of de blauwwitte versie. De combinatie zwart-wit is optisch gezien geen goed idee.

Nog meer goed nieuws voor je garderobe zijn de beige trenchcoat en de camelkleurige jas. Ook denim in de vorm van een jasje of een overhemd, behalve in een donkere of een grijze tint, kleurt erg mooi bij je gezicht.

De kleuren die altijd werken zijn achtereenvolgens turquoise voor het lichte subtype, abrikoos voor het warme subtype (overigens ook voor make-up) en koningsblauw en koraalrood voor het heldere subtype, ook in combinatie met een andere kleur. Het pure seizoenstype kan zoals gezegd ongehinderd alle kleuren van het palet kiezen.

De beste basiskleuren voor je werkoutfit zijn blauw en bruin. Als je in een formele omgeving werkt is Kate Middleton een interessant studieobject, omdat zij zich aan een strenge dresscode moet houden. Laat je dus inspireren door haar keuzes, dan sla je de plank nooit mis.

Mannelijke lentetypen kunnen zonder na te denken alle blauwtinten omarmen. Een mooie felle stropdas maakt het helemaal af. Voor 's avonds heeft het lentepalet ook stijlvollere kleuren in de aanbieding, Van een levendig blauwgroene kleur tot paars, maar ook een nude in de vorm van een zachte perzik of een abrikooskleur, en laten we de kracht van brons en goud niet vergeten, zoals in laméstoffen

Als de dresscode zwart voorschrijft, zorg er dan voor dat je de kleur verzacht door strategisch gebruik van sieraden en accessoires die het gezicht oplichten.

Accessoires en musthaves voor het lentetype

Blauwe, maar ook zwarte en donkerbruine schoenen en accessoires zijn perfect. Alles hangt af van de kleur die je als basis kiest voor je *capsule wardrobe*. Maar niets houdt je tegen om meerdere *capsules*

met diverse basiskleuren aan te leggen, vooral als je verschillende outfits nodig hebt voor werk en vrije tijd.

Vergeet ook vooral schoenen in een nudetint niet, in een warme versie van beige en gouden of bronskleurige sandalen die perfect zijn voor iedere gelegenheid, overdag of 's avonds. Ook nude lingerie (als je dit nodig hebt) is weer te vinden in warme champagne-, room- of biscuitkleuren.

Voor de onderlinge combinaties zou ik gewoon gaan experimenteren met de verschillende kleurschema's, zoals beschreven in de paragraaf over combinaties, met de kanttekening niet alles obsessief met elkaar te willen matchen. Je kunt je door de natuur laten inspireren, en je outfit samenstellen als een lenteboeket. Narcisgeel past heel goed bij de kleur van viooltjes, korenbloem bij een rode papaver of een weidegroen: bij het lentetype zal dit altijd goed gaan.

De meest klassieke bril voor deze categorie is meestal een schildpadmotief, waarbij de metalen delen goudkleurig zijn; deze combinatie is bij uitstek geschikt voor het warme subtype. Als je de voorkeur geeft aan wat meer kleur, zou ik ongestoord van het hele seizoenspalet gebruikmaken. Voor donkere glazen is lichtbruin of amber ideaal.

Voor de *spring light* adviseer ik voor een normale bril transparant lichtblauw of lichtpaars.

Als kleur voor sieraden zijn geelgoud en roségoud perfect. Witgoud en zilver zijn niet verkeerd, al blijft het wel een tweede keus.

Als het gaat om edelstenen en halfedelstenen is de keuze groot: er zijn kwartsen met warme kleuren, blauwe of paarse stenen zoals zirkoon of amethyst. En natuurlijk: hoe hoger de intensiteit, hoe groter de keuze, waardoor de saffier, de smaragd en de robijn ook mooi zullen staan. Om het effect daarvan te zien, kun je op internet de foto's van een filmpremière van een paar jaar geleden bekijken, waarop Angelina Jolie grote oorbellen met smaragd droeg. Voor de zomervakantie kun je vertrouwen op de harde stenen uit de zee:

koraal en turkoois. Parels zijn niet de meest flatterende sieraden, ook niet in een crèmekleurige tint omdat die, hoewel ze warm van kleur zijn, het mooiste staan bij typen met een lage intensiteit. Het enige subtype van dit seizoen dat er goed uit ziet met parels is de *spring warm*.

Beautykeuzes voor het lentetype: make-up, haar...

De keuze van de foundation kan uiteenlopen van lichte en zachte tinten voor het lichte subtype, een rozige tint voor het warme subtype tot een amberkleur voor het heldere subtype.

Alle drie de subgroepen hebben de warme ondertoon gemeen, en daarom kun je voor de basis het beste brons tinten gebruiken en warmroze als blush, van perzik tot abrikoos. De favoriete oogmake-up van het lentetype is bronskleurig. Dat is trouwens ook een uitstekende combinatie met blauwe en lichtblauwe ogen. Ook paarsige tinten zullen mooi aansluiten bij de kleur van de iris; deze kleur doet het prachtig bij groene ogen. Ook zou ik eens een warmgrijze oogschaduw uitproberen, erg populair bij andere heldere lentetypen en bijvoorbeeld Kate Middleton.

Verder moet ik je waarschuwen dat niet alle kleuren van het lentepalet geschikt zijn als oogmake-up. Je zou zomaar in de verleiding kunnen komen om erwtjesgroen of narcisgeel te gebruiken. Dit zou ik eigenlijk alleen adviseren voor een jarentachtigfeest.

Als je voor een speciale gelegenheid iets zoekt wat eruit springt, zijn groenblauw en cyclopaars heel geschikt. Maar dan wel bij uitzondering. Het is perfect voor jongeren en voor dames, op voorwaarde dat ze geen last hebben van hangende oogleden. Voor de lippen lopen de kleuren uiteen van zachte perzik- en abrikoostinten tot aan het meer uitgesproken koraalrood.

Het haar moeten we aan de hand van de verschillende subtypen behandelen.

De *spring light* die vaak blond haar heeft, kan het lichter maken, maar het mag niet te wit worden. Ik zou platinablond in ieder geval vermijden. Maar ik zou het ook niet donkerder kleuren. Denk maar aan Charlize Theron, die dit een aantal keer nogal onsuccesvol heeft geprobeerd.

De *spring warm*, meestal roodharig, moet deze zegen ten volle uitbuiten. De betovering wordt verbroken bij het verschijnen van de eerste grijze haren. Dan staat je niets anders te doen dan het opzoeken van een goede kapper die je oorspronkelijke kleur, niet te oranje of te onnatuurlijk, weer kan terugtoveren. Omdat dit niet altijd simpel is, nemen veel mensen met rood haar hun toevlucht tot koperblond waarmee ze altijd rekening houden met de dominante factor *warm*.

De *spring bright*, altijd met een meer of minder bruine haarkleur zou in de verleiding kunnen komen het haar nog donkerder te kleuren, ter versterking van het contrast. Dit is ijdele hoop, je teint zal hier juist onder te lijden hebben: je gelaatstrekken zullen scherper worden en je zult er vermoeid en zelfs ouder uitzien. Voor dit type is dus het advies de natuurlijke donkere kleur te behouden en hooguit de uiteinden wat lichter te maken, altijd met een warme en hazelnootachtige tint, nooit door middel van highlights. Het haar lichter maken of blonderen staat niet ter discussie, dat zou echt zonde zijn.

Hemelsblauw of lichtpaars zijn wat minder braaf, maar nog steeds conform het palet: eigenlijk zijn dit de typische warme en heldere kleuren van het lentepalet.

Deel 4 - 365 dagen per jaar leven in kleur

Het verhaal van Lucia

Lucia is een meisje van ergens in de dertig, maar toen we elkaar voor het eerst ontmoetten, wist ik eigenlijk niet eens zeker of ze al twintig was. Ze was klein, dun, fijngebouwd en had heel zachte kleuren: eigenlijk leek ze precies op een pop. Haar vreselijk tuttige look benadrukte dit nog eens. Ze droeg een bloemetjesjurkje, schoenen met een enkelbandje en ze droeg haar haar in een paardenstaart.

Ik vroeg haar wat meer over zichzelf te vertellen en ik moest mijn mening onmiddellijk herzien. Hier zat een zeer vastberaden dame tegenover me, met een indrukwekkend cv, die ook nog eens vijf talen sprak. Toch ging er iets mis. Telkens als er in haar bedrijf sprake was van een promotie, ging die altijd aan haar neus voorbij en ze had eigenlijk geen idee waarom. Of misschien had ze wel een vaag vermoeden.

Ze had wat moeite om de juiste woorden te vinden en bloosde tot achter haar oren, maar uiteindelijk kwam het hoge woord eruit: 'Mijn probleem is dus dat ik er veel jonger uitzie dan ik ben, niemand neemt me serieus. En daar mag ik niet eens over klagen!' Tegenwoordig is het namelijk überhaupt ondenkbaar dat je niet gelukkig bent als je er te dun of te jong uitziet en daarom voelde ze zich nog minder begrepen.

Het was een hele uitdaging, want haar uitstraling moest overtuigender en geloofwaardiger worden, zonder haar te kwetsen. Er zat niets anders op dan de emotie opzij te zetten en serieus te gaan werken aan een imago dat aan haar normen voldeed. Maar zoals zo vaak bij dit werk zijn twee factoren onlosmakelijk met elkaar verbonden: techniek en menselijkheid.

Ik kwam er al vrij snel achter dat Lucia ondanks het feit dat ze economisch onafhankelijk was nog steeds bij haar ouders woonde. We hebben veel sessies bij haar thuis gedaan, onder het toezien

oog van haar moeder die vaak in plaats van haar mijn vragen beantwoordde, zonder haar zelfs maar een moment aan het woord te laten. Het was nogal gênant en Lucia probeerde zich met wat nerveuze glimlachjes uit de situatie te redden, maar het was overduidelijk dat ze nog steeds ‘de baby’ van het gezin was.

Haar garderobe verbaasde me nog het allermeeest. Ik vond een overvloed aan roze spullen in haar kast: jurken, blousejes, shirtjes, maar ook allerlei accessoires, zelfs een sleutelhanger en een telefoonhoesje. Maar toen ik haar vroeg wat haar lievelingskleur was, aarzelde ze nogal. Ongelooflijk hoe we onszelf soms een bepaalde smaak of gedrag aanleren zonder dat te beseffen. Hier was geen twijfel mogelijk. Kleuranalyse zou uitkomst bieden!

De kleuranalyse was echt een openbaring en dan heb ik het niet alleen maar over het ideale kleurpalet. Het proces heeft haar ogen geopend, vooral als het ging om het aandeel van roze in haar leven en welke betekenis dit had. Los van het feit dat haar intuïtie klopte, want roze stond haar inderdaad heel mooi, vooral in een pasteltint.

We hoefden alleen maar de bruikbare kant van deze tint te behouden: de elegantie, het vrouwelijke, en er tegelijkertijd voor te zorgen dat haar look niet te tuttig en te kinderlijk werd. Daarom hebben we het barbieroze vervangen door een geraffineerde poederroze tint, nog steeds onderdeel van haar palet. En natuurlijk hebben we deze kleur opgenomen in haar *capsule wardrobe*, samen met blauwe, duifgrijze en rozebruine basiskleuren. Alle speelgoedsieraden werden opgeborgen op zolder en ingeruild voor grijze parels die de lichtblauwe ogen van Lucia enorm mooi accentueerden. Een goede coupe en een stijlvolle make-up maakten het plaatje compleet.

Met haar nieuwe look is Lucia eindelijk volwassen geworden. In de eerste plaats in de spiegel, en dat was genoeg, totdat ook anderen het doorkregen: haar gezin, haar collega's en degene die op dit moment haar partner is.

Het duurde inderdaad maar even totdat Lucia de promotie kreeg waar ze al zolang op had gewacht. Ze verliet het huis van

haar ouders (met wie ze altijd een bijzondere band heeft gehad) en is gaan samenwonen met een man die ze heeft leren kennen tijdens een bijeenkomst van haar werk. De begrippen 'groot' en 'klein' zijn heel relatief, net zoals kleur.

1 - Kleuranalyse en kleurcombinaties

Hoe onderscheid je warme kleuren van koele kleuren?

Alle ons omringende kleuren zijn ontstaan door het mixen van drie primaire kleuren: geel, rood en blauw. Het lijkt onvoorstelbaar dat een heel gradiënt kan ontstaan door het mengen van niet meer dan drie basiskleuren, maar misschien kan een vergelijking in de vorm van muzieknoten je helpen. Alle klanken en melodieën die we kennen zijn tot stand gekomen met slechts zeven muzieknoten.

Er bestaan verschillende opvattingen over de indeling van warme en koele kleuren. De eerste zegt dat alle groentinten koel zijn en alle roodtinten warm. Deze simplistische visie is achterhaald, en we kunnen nu stellen dat alle kleuren een koele en een warme versie hebben, al naar gelang hun samenstelling. Als we uitgaan van deze vooronderstelling hebben we warme groentinten, zoals olijfgroen en koele groentinten, zoals saliegroen.

Volgens deze theorie bevatten warme kleuren een bepaald percentage geel, het zijn kleuren die we associëren met de zon en daarom noemen we ze zonnig. Deze kleuren lopen van oranje naar koraal tot geel, maar er horen ook groentinten uit de natuur bij, zoals olijfgroen, bosgroen en weidegroen. Van alle neutrale tinten beschouwen we het hele gamma van beige tot bruin als warm. Van warme kleuren word je energiek en enthousiast en ze hebben rechtstreeks invloed op je metabolisme.

Alle koele kleuren bevatten in plaats van geel een bepaald percentage blauw en er zijn ook een aantal groenblauwe tinten die het predicaat 'koel' krijgen: petrol, dennengroen en smaragd. Ze stralen rust, zachtheid, sereniteit en vrede uit. Op de een of andere manier voorkomt blauw het ontstaan van angstgevoelens: er wordt gezegd dat deze kleur wel zo'n elf verschillen chemische tranquillizers in onze hersens activeert!

Volgens deze indeling bestaat zelfs van rood een koele en een warme versie. Dit komt omdat kleuren door toevoegingen of onttrekkingen kunnen veranderen. Als je maar een heel klein percentage blauw toevoegt aan rood krijg je dus een koele kleur rood. Koele kleuren rood zijn de bosvruchtentinten: kers, framboos en aardbei. Warm rood heeft altijd een oranjeachtige component en varieert van koraal, kreeft en abrikoos tot tomaat.

De koelrode kleurdoek is erg belangrijk bij een kleuranalyse, omdat die vanaf het allereerste begin de temperatuur van de gezichtshuid kan bepalen.

Tijdens de analyse wordt gebruikgemaakt van een oranje en een fuchsia kleurdoek of van een koraalrode en een aardbeirode. Die worden onder het gezicht gehouden om erachter te komen welke ondertoon het mooiste staat. Meestal zien koele kleurtypen er niet goed uit met oranjetinten; dit geldt zowel voor kleding als voor haar en make-up.

Ook het gebruik van metalen is een zeer geschikte methode om de kleurtemperatuur te herkennen. Een warme kleur gaat perfect samen met goud- of bronskleurig metaal. Andersom gaat koel weer hand in hand met zilver. En ja, inderdaad, zelfs geel bestaat in twee verschillende varianten!

In het koele kamp bestaan de basiskleuren van de garderobe uit blauw, grijs en off-black, bij het warme team juist uit beige, camel en bruin.

De cirkel van Itten

Johannes Itten is bekend als uitvinder van de kleurencirkel, die we ook wel kennen als het kleurenwiel of de cirkel van Itten. Met een korte zoektocht op Google vind je die al snel. Het gaat om een heel befaamd en veel toegepast instrument in de wereld van de kunst, design, grafische kunst en de mode. Je komt hem soms tegen in een verf- en behangzaak bij het uitzoeken van verf, maar ook in de koffer van een

visagist tijdens een modeshow. Voor de nieuwsgierigen onder ons: er is van alles over te vinden op internet. In het midden van de cirkel bevindt zich een driehoek met daarin de drie primaire kleuren. Door het mengen van deze kleuren ontstaan de secundaire kleuren. De buitenste cirkel bevat twaalf tertiaire kleuren, dat zijn die kleuren die je verkrijgt bij verdere menging. De primaire kleuren, ook wel hoofdkleuren, zijn:

Rood

Geel

Blauw

Het zijn zuivere kleuren, omdat ze niet door vermenging met andere kleuren zijn verkregen. Daarentegen zijn alle andere kleuren ontstaan door het onderling vermengen van de drie primaire kleuren, in verschillende percentages.

De secundaire kleuren zijn oranje, groen en paars en worden gemaakt door het mengen van gelijke percentages van twee primaire kleuren:

Oranje = 50% geel + 50% rood

Groen = 50% geel + 50% blauw

Paars = 50% blauw + 50% rood

De tertiaire kleuren, ook wel tussenliggende kleuren, worden gemaakt door het mengen van een gelijk percentage van een primaire kleur en een aangrenzende secundaire kleur:

Tertiair = 50% primair + 50% secundair

Deze mix zou duidelijk moeten maken waar we naar verwijzen als we zeggen dat warme kleuren een zeker percentage geel bevatten en dat in de koele kleuren een zeker percentage blauw zit.

Itten hield geen rekening met wit en zwart, omdat hij stelde dat dit geen kleuren waren. Maar in de wereld van de

kleuranalyse tellen die in alle opzichten mee.

Schema's en kleurcombinaties

Een ander thema dat te maken heeft met de kleurenwereld en dat vaak zorgt voor gemakzuchtige, maar verkeerde beslissingen is het combineren van kleuren. In deze paragraaf gaan we dieper in op de wereld van de kleurcombinaties. We gaan proberen een paar mythen te ontkrachten en van een aantal overgenomen en onbewust slechte gewoonten af te komen.

In de afgelopen jaren heb ik gemerkt dat het op elkaar afstemmen van kleuren een van de moeilijkste zaken bij het samenstellen van je garderobe is.

Vaak is het opgeven van kleur niet meer dan een noodoplossing, uit angst dat alles te ingewikkeld wordt. Maar gelukkig bestaan er erkende kleurcombinaties die je kunnen helpen bij het maken van de juiste keuzes en matches. Ik ga je laten zien welke dat zijn.

Monochrome combinaties

Deze combinaties zijn simpelweg gebaseerd op een enkele kleur, maar dan in verschillende tinten, schakeringen en nuances. Denk aan een oogschaduwpalet van één en dezelfde kleur in drie licht-donker varianten. Of, nog simpeler, aan een lichtblauw overhemd op een jeans: de basiskleur is in beide gevallen blauw, maar die is verschillend van tint en kenmerken.

Analoge combinaties

Voor het creëren van analoge combinaties heb je twee of meer kleuren nodig die in de cirkel van Itten naast elkaar liggen. Zo geformuleerd komt het misschien wat technisch en ingewikkeld over, maar hoe vaak zie je bij een kostuum of een zomerjurk de combinatie van fuchsia met oranje? Dit is dus een analoge

combinatie. Hetzelfde geldt voor blauw en groen: denk hier aan indigo en smaragd.

Complementaire combinaties

Naar mijn mening zijn dit de mooiste. Hier gaat het om twee kleuren die zich tegenover elkaar in de cirkel van Itten bevinden. Ze zijn ook een beetje magisch en je zou ze kunnen beschrijven aan de hand van een raadsel: vermengd heffen ze elkaar op, zij aan zij versterken ze elkaar. Denk ook aan make-up. Heb je ooit een groene concealer in de parfumerie gezien? Die is echt niet bedoeld voor aliens. Het is een superhandig hulpmiddel om rode huidoneffenheden weg te werken. Stip een rode pukkel ermee aan en die wordt wit. Breng verder een flinterdun laagje van je gebruikelijke foundation aan en het irritante ding is verdwenen. Het gaat uit van hetzelfde principe als het feit dat de kleding van chirurgen en alle andere stoffen in de operatiekamer of in de ambulance groen zijn in plaats van wit. Rood valt minder op als het in contact komt met groen.

De complementaire kleuren zijn ook om andere redenen magisch: in elkaars nabijheid halen ze het beste in elkaar naar boven. Maar laten we terugkeren naar de make-up: hoe laat je een paar mooie lichtblauwe ogen het beste uitkomen? Met een complementaire combinatie zou je moeten kiezen voor oranje tinten (bronskleuren mogen ook). Daarmee wordt je iris maximaal geaccentueerd. Als je lichtblauwe ogen hebt, maar een koele ondertoon kies je natuurlijk voor koele roodtinten, zoals bruinroze. Hetzelfde geldt weer voor groene ogen. De complementaire kleur is paars en die is ideaal om deze groene ogen te benadrukken of om vanuit een onbestemde bruingroene kleur het groen naar buiten te toveren. Ook bij paars hebben we een koele versie (pruim) en een warme versie (aubergine)

Ik zou dus willen zeggen dat we voor eens en voor altijd een einde moeten maken aan die vreselijke gewoonte de kleur van de

oogschaduw af te stemmen op de kleur van de iris, omdat de kunstmatige kleur het altijd wint van de natuurlijke kleur van onze ogen, die dan uiteindelijk juist minder goed uit de verf komen.

Andere combinaties

Andere kleurcombinaties kunnen ook uit drie of meer kleuren bestaan. De split-complementaire combinaties: kies gewoon een kleur uit de cirkel van Itten. Zoek vervolgens de complementaire kleur en gebruik de twee kleuren die hiernaast liggen. De triadische kleurencombi: hiervoor gebruik je drie kleuren die in de kleurencirkel van Itten even ver van elkaar vandaan liggen.

Deze combinatie heeft een stimulerend effect en wordt vaak gebruikt bij sportkleding.

Ik weet dat sommige van de regels die ik in deze paragraaf heb geïntroduceerd ingewikkeld en moeilijk toepasbaar kunnen lijken, maar eigenlijk zijn we de hele dag door omringd door deze kleurschema's: in de lay-out van websites, productverpakkingen in de supermarkt, make-uppaletten en zelfs bij kinderspeelgoed. Vooral bij speelgoed, want bij dit product is de visuele stimulatie enorm belangrijk. Denk eens aan de Hulk, de groene superhero van Marvel die een paarse broek aanheeft. Als dat geen complementaire kleuren zijn. En zo zou ik nog wel even door kunnen gaan, maar nu kun je het zelf ontdekken: kijk om je heen met nieuwe ogen!

Regels en geheimen voor het combineren van kleuren

In de vorige paragraaf hebben we gezien dat er zeer nauwkeurige combinatieschema's bestaan, maar in feite kunnen we met een paar trucs (en een beetje durf) met de kleuren spelen en verrast worden door de bijna oneindige hoeveelheid fantastische en eenvoudig te creëren combinaties. Hierna vind je mijn persoonlijke top tien van regels en geheimen voor het combineren van kleuren.

Regel een: combineer niet!

Dit klinkt een beetje provocerend, maar voor het maken van goede combinaties, kun je beter niet alles obsessief op elkaar afstemmen, de Amerikanen noemen dit ook wel *matchy-matchy*. Een contrast van twee of drie kleuren werkt veel beter dan als een krankzinnige alle details op elkaar af te stemmen: oorbellen die passen bij je tas, je ceintuur, je oogschaduw, je nagellak, schoenen, en wat je allemaal nog meer kunt bedenken.

Ook voor monochrome combinaties bestaan regels

Als je voor een monochrome combinatie kiest die verschillende tinten van dezelfde kleur heeft, wil ik je aanraden je strikt aan de regels te houden. De eerste houdt in dat de temperatuur van de kleuren gelijk moet zijn, dus of warm of koel. Ik geef een voorbeeld: als je twee soorten geel met elkaar combineert, moet je erop letten dat ze allebei warm zijn: zonnebloemgeel gaat niet samen met citroengeel, maar waarschijnlijk goudgeel weer wel. De tweede regel schrijft voor dat het om twee kleuren met dezelfde intensiteit gaat: ze zijn óf gedempt óf helder.

Een kwestie van temperatuur

Bepaal altijd als eerste je ondertoon. Transformeer daarna je garderobe naar dezelfde temperatuur. Wat zijn de voordelen van deze exercitie? In de eerste plaats zal alles wat je aantrekt je teint beter tot zijn recht laten komen en in de tweede plaats, en dit moet je niet onderschatten, kun je al je kleding met elkaar combineren, omdat de basis hetzelfde is.

Stem de intensiteit op elkaar af

We hebben al gezegd dat het beter is niet alles overdreven op elkaar af te stemmen. Kies liever voor contrast. Met contrast wordt een combinatie van een lichte en een donkere kleur bedoeld. Maar wel op voorwaarde dat ze beide helder zijn of beide gedempt. Met andere woorden: je moet een mix van poedertinten en fluorescerende kleuren voorkomen.

Het combineren van de kleuren van je accessoires

Tot aan de jaren zestig moesten de handtas en de schoenen op elkaar worden afgestemd, daarna is die regel langzaamaan verdwenen. Tegenwoordig geven we de voorkeur aan het spelen met het contrast bij het combineren van accessoires, behalve bij een heel formele gelegenheid. Wel altijd met inachtneming van de bovenstaande regels.

Bijpassende nagellak?

Net als bij accessoires was de traditionele regel erg strikt. De nagellak van je handen en je tenen moest altijd dezelfde kleur hebben. Hij moest ook gelijk zijn aan de kleur van je lipstick. Tegenwoordig zijn we veel losser en experimenteren we meer met make-up. De strenge regels bewaren we alleen voor zeer formele gelegenheden. Als we geen matchende hand- en teennagels willen, gebruiken we verder gewoon een kleurtje voor het een, en een neutrale lak voor het andere. Maar ik zou geen verschillende kleuren gebruiken, omdat het anders echt een rommeltje wordt.

De kleuren van je make-up op elkaar afstemmen of niet?

Ook het afstemmen van je oogschaduw op je kleding is een voorbeeld van obsessief matchen en is ook helemaal niet meer van nu. Tenzij je een topvisagist bent, vind ik dit een heel gevaarlijke

keuze. Om een tragisch jarentachtigeffect te voorkomen, kun je beter je teint en de kleur van de iris benadrukken.

Creëer een basis

Zoek om het combineren wat te versimpelen een neutrale kleur uit, een die verwant is aan je kleurkenmerken en benoem die vervolgens als basiskleur van je garderobe. Creëer een *capsule wardrobe* van bovenstukken en accessoires in die kleur, die daarmee de spil wordt van de overige kleding in je kast. Verder in het boek vertel ik hier meer over.

Het palet doet alles in zijn eentje

Een van de voordelen van het kennen van je persoonlijke palet is dat alle kleuren die daarbinnen vallen met elkaar gecombineerd kunnen worden. Als je eenmaal je palet hebt gevonden, is combineren een fluitje van een cent. Het lijkt wel magie, maar eigenlijk is de verklaring heel simpel: de paletkleuren zijn geselecteerd aan de hand van dezelfde basiskenmerken zoals ondertoon en intensiteit. Ze zijn dus familie van elkaar.

Het gaat niet om kwantiteit, maar kwaliteit

Veel mensen vragen me wat het maximale aantal kleurcombinaties voor een outfit is en zijn verbijsterd als ik zeg dat het er meer kunnen zijn dan de twee of drie die je zou verwachten. Om dit uit te leggen, vergelijk ik het altijd met een koor: twee personen kunnen afschuwelijk vals zingen, maar vijftig of meer mensen kunnen je verrukken met een hemelse melodie. Een Hermèssjaal kan bijvoorbeeld wel veertig verschillende kleuren hebben, allemaal volmaakt in harmonie met elkaar. Nogmaals, het belangrijkste is dat de kleuren bij elkaar passen, het aantal maakt niet uit.

Blauw met zwart en andere iconische combinaties

De combinatie van blauw met zwart is een van de grote modemysteries. Sommigen spreken er schande van en sommigen kunnen het juist waarderen, maar wat is eigenlijk de regel? Het absolute taboe op deze combinatie is een overblijfsel uit de jaren vijftig. In die tijd moest alles overdreven met elkaar matchen (kleding, accessoires, sieraden), dus het combineren van twee kleuren die eigenlijk allebei basiskleuren zijn, was iets ondenkbaars.

Gelukkig zijn de tijden veranderd en tegenwoordig is het combineren van blauw en zwart niet alleen toegestaan, het is zelfs extreem stylish. Mits er aan bepaalde regels wordt voldaan, die ik je zo zal onthullen... We beginnen met wat je in ieder geval niet moet doen. Combineer zwart niet met blauw als die laatste tint heel donker is en de twee stoffen te veel op elkaar lijken. Ik zal dit beter uitleggen: als je deze twee kleuren wilt combineren, moeten ze wel hun eigen identiteit behouden. Combineer ze niet als het blauw dusdanig donker is dat het voor zwart kan worden aangezien, want naast elkaar zie je toch dat het twee verschillende kleuren zijn. Om een voorbeeld te geven: ik zou geen zwart colbertje op een nachtblauwe pantalon dragen, anders heb je kans dat mensen denken dat je je die ochtend in het donker hebt aangekleed. Maar als je een zwart vestje op een helblauwe kokerjurk wilt dragen, vind ik dat meer dan oké.

Dan de accessoires. Als je iets blauws draagt, kun je dat combineren met zwarte accessoires. Maar de omgekeerde, zwarte kleding met blauwe accessoires, zou ik dan weer niet doen, behalve als het gaat om heel licht- of helblauw.

Voor de bovenkleding geldt dat als de kleur blauw heel helder is, die niet wordt beschouwd als een basiskleur en dus niet botst met zwart. Over het algemeen past een blauwe jas heel goed bij een zwart mantelpakje voor naar je werk en ook omgekeerd.

Van de werkoutfit naar de kleding voor een speciale gelegenheid. We mogen wel stellen dat de combinatie blauw met

zwart in de vorm van glanzende, verfijnde stoffen en materialen een heel geraffineerde en stijlvolle keuze kan zijn. Heel erg Armani, dus. Een blauwe blouse gecombineerd met een zwarte pantalon is bijvoorbeeld prachtig. Ook heel erg geschikt voor ceremonies overdag of als avondkleding. Ook hier maakt de stof weer het verschil.

De rok heeft wat meer aandacht nodig, want hierbij moeten ook de schoenen en de panty gematcht worden. Maar of het nu gaat om een enkele jurk of een combinatie, blauw en zwart blijken hoe dan ook een heel elegant duo. Kies altijd voor zwarte of nudekleurige accessoires. Panty's, indien noodzakelijk, zijn transparant zwart.

Laten we ook een paar woorden wijden aan het mantelpakje, want dat is dé formele outfit die zich perfect leent voor de combinatie blauw-zwart, maar waarbij een paar dingen mis kunnen gaan. Het jasje en de rok moeten dezelfde kleur hebben. Een blauw pakje kan gecombineerd worden met zwarte accessoires, maar zoals we hebben gezien is dit andersom niet het geval. Bij een blauw pakje kunnen de panty's zwart zijn, net als de schoenen. Persoonlijk vind ik alleen blauw, van het jasje tot aan de schoenen inclusief de panty, nogal saai.

Om overdreven matches te voorkomen, zou ik niet op zoek gaan naar twee dezelfde tinten blauw. Dat is zo goed als onmogelijk. Dat geldt overigens ook voor zwart. Je kunt altijd beter twee verschillende tinten combineren.

Blauw-zwart is een magisch duo voor het werk. Je kunt het eventueel afwisselen met wit of grijs, maar blijf hierbij altijd letten op de stofsoorten en de accessoires. De garderobe van de man bevestigt deze theorie, soms bijna op het obsessieve af. Ik ken mannen die alleen deze twee kleuren dragen en in hun kast stapels blauwe truien in minimaal van elkaar verschillende tinten hebben liggen, rijen kostuums in dezelfde kleur, en een rek vol met bijpassende schoenen. Het geheel wordt afgewisseld met lichtblauwe overhemden en wat witte T-shirts. Het mag wat saai

lijken, maar ja, de beroemde uitspraak van Armani luidt: stijl betekent niet dat je op moet vallen, maar dat je wordt herinnerd. Voor mannen zijn de regels heel eenvoudig. Het donkerblauwe kostuum voor naar het werk wordt gecombineerd met zwarte schoenen en een zwarte riem. Denk eraan: bij formele kleding moeten de accessoires op elkaar afgestemd zijn. Een blauwe overjas of mantel past ook weer heel goed bij een donkergrijs kostuum, ook hier weer in combinatie met zwarte accessoires.

Ook in je vrije tijd staan alle lichten op groen voor het duo blauw-zwart: sweatshirts en truien in een niet al te donkere kleur blauw kunnen heel goed bij een zwarte broek. Een blauw jasje en een zwarte broek kunnen ook, maar let er weer op dat de stoffen verschillend zijn en het blauw licht en herkenbaar. Als je de twee amper van elkaar kunt onderscheiden, stel ik voor te kiezen. Draag ze dan niet samen.

Zoals ik al eerder zei, kun je bij het blauwe mantelpak of dameskostuum zwarte accessoires dragen. Het tegengestelde werkt alleen als het blauw feller is. Bij een tas in twee kleuren (die je vaak tegenkomt in blauw-zwart) zou ik zelf zwart dragen. Voor de andere accessoires, zoals sjaals en dassen, is zwart met een blauwe outfit ideaal. Vaak zie je prints in blauw-zwart. Het maakt niet zoveel uit of ze nu geruit of gebloemd zijn, maar je kunt die het beste combineren met zwart of variëren met lichtgrijs of wit.

En ten slotte, nog iets meer over schoenen. Bij blauwe schoenen trek je of geen panty aan of een donkergrijze. Donkere panty's staan overal bij en combineren prima met alle kleuren schoenen. Voor feestjes en formele gelegenheden staan heel dunne zwarte panty's het mooist met blauwe schoenen. Bij tweekleurige schoenen en bij alle combinaties met blauw en zwart krijgt de laatste altijd voorrang. Omdat we te maken hebben met typisch koele kleuren, is de combinatie blauw-zwart voorbehouden voor mensen met bleke kleuren.

Hoe combineer je prints op een verantwoorde en stijlvolle manier?

Als je je look graag wat wilt verzachten en wat minder streng over wilt komen, kun je heel goed eens kiezen voor een print. Als we denken aan een serieus of voornaam persoon noemen we die 'uit één stuk', vertaald in kleur zou dit 'met één kleur' betekenen. Je hoeft dus maar een paar trucjes toe te passen voor een wat lichtere en levendiger look. Vervang bijvoorbeeld je zwarte mantelpakje door een pakje in een prince-de-gallesruit of de grijze blouse door een stippeltjesblouse en je donkerblauwe pantalon door een gestreepte.

De hoofdregel bij het combineren van prints is dat je altijd moet focussen op één kleur (of meer kleuren) binnen de print zelf. Ik zou vooral voor de kleur kiezen die in de minderheid is, oftewel de kleur die het minst in de print voorkomt, en die kiezen als kleur voor de andere onderdelen van je outfit. Dit gaat op voor welk soort motief dan ook: bloemen, ruiten, kasjmier of geometrische prints.

Ook bij een zwart-wit print, een klassieker bij uitstek, is de regel van de minderheidskleur voor de rest van de outfit ook van toepassing. Als je bijvoorbeeld een zwarte rok met witte stippen hebt, draag je daar een witte blouse bij. Als de print wat homogener is, zoals bij strepen of een pied-de-poule maakt het niet uit welke van de twee kleuren je kiest. Maar deze tweede optie kan veel interessanter zijn: een combinatie met een vleugje rood, vooral als deze tint een koele ondertoon heeft. Wit, zwart en rood zijn, zoals we hiervoor al hebben gezien, oeroude kleuren met een diepere betekenis en ze hebben een lange geschiedenis achter de rug. Gezamenlijk, vooral als het dessin uit de eerste twee bestaat en rood alleen als accent wordt gebruikt, vormen ze echt een waanzinnige combinatie. Helemaal mooi bij mensen met een sterk contrast in hun huid-ogen-haarmix.

Deze regel geldt ook voor make-up. Denk er maar eens even over na. Als ik zwarte eyeliner en een witte poeder zeg, waar moet je dan aan denken? Een vleugje rode lipstick natuurlijk.

Iedereen is het eens over het mooie effect van een wit met zwarte streep gecombineerd met rood, ook als zwart vervangen wordt door blauw. Sterker nog, ik vind die laatste nog veel betoverender. In dit geval kan een warmrode kleur ook prima, want die is weer complementair met blauw.

We gaan verder met de andere moderne patronen, zoals dierenprints, die de vacht of de huid van allerlei katachtigen, reptielen of andere exotische dieren nabootsen. Je ziet vaak luipaard-, giraf-, tijger-, panter-, zebra- en pythonprints. Vergeleken met andere prints kunnen ze heel verschillend van grootte of van tint zijn. Als het gaat om een zwart-witte print zoals in het geval van de zebraprint, gelden de suggesties die ik je zojuist heb gedaan. Maar bij de klassieke luipaard- of panterprint hebben we verschillende mogelijkheden. Je kunt deze combineren met een jeans of met leer voor een edgy look of met een kokerrok voor een clean-chique look. Let er in ieder geval op waar je de dierenprint draagt, want je creëert er een *focal point* mee. Het kan heel sexy staan, of andersom, juist een totale misser zijn. Een blazer of een wit overhemd maken eigenlijk alles stijlvol. Maar het is ook een idee om aardetinten te kiezen en zo een exotischere look te creëren. De klassieke beige-zwarte vlekjesprint zal prachtig staan bij een camelkleurige jas, maar nog mooier bij een volledig zwarte outfit. In het algemeen raad ik aan warme kleuren met prints met een warme basis te combineren en omgekeerd, koude kleuren met koude prints. Maar hoed je als het kan voor combinaties van verschillende dierenprints...

Ik sluit deze paragraaf af met een *mix & match* voor de meer gewaagde combinaties: stoffen met verschillende prints en verschillende kleuren. Je denkt misschien dat we het hier alleen maar over creatievelingen en hele excentrieke stijlen hebben, maar dat is niet waar. De film liefhebbers onder jullie herinneren zich vast

To Catch a Thief, met Gary Grant en de schitterende Grace Kelly, allebei fantastische acteurs en stijliconen van de vorige eeuw. Een film die je absoluut nog een keer moet zien, al was het alleen maar vanwege de kleding. Hij draagt eigenlijk altijd een choker en mijn favoriete outfit is die trui met blauwe strepen met dat rode halsdoekje met witte stippen. Absoluut geweldig.

Over mannenmode en het grote dilemma van het wel of niet matchen van pochet en stropdas: het antwoord is nee: die hebben nooit hetzelfde motief en zijn nooit overdreven op elkaar afgestemd. Maar ik zou wel voor een zekere harmonie gaan: dezelfde ondertoon en dezelfde intensiteit.

2 - Kleuranalyse en je garderobe

Een kast vol kleding, maar niets om aan te trekken?

‘En daar heb je mij weer met mijn gebruikelijke probleem: een kast vol kleren, maar niets om aan te trekken.’ Dit was de openingszin van Carrie Bradshaw in een aflevering van *Sex and the City*.

Het mag dan klinken als een tegenstelling, het werkt dus exact zo. En velen van jullie kennen dit probleem heel goed. Hoe vaak ben je niet te laat geweest, omdat je voor je kledingkast stond en geen beslissing kon nemen? Wat een frustratie gezien de hoeveelheid kleding die je daar voor je neus ziet! In deze paragraaf gaan we proberen te begrijpen hoe dit komt en zul je de lange arm van de kleuranalyse weer tegenkomen.

We beginnen met een stelling: een efficiënte garderobe is geen garderobe die heel veel kledingstukken bevat, maar een die veel combinaties mogelijk maakt, oftewel heel veel verschillende outfits. Het sleutelwoord voor effectieve combinaties en een overtuigende outfit is ‘coherentie’. Ik ga dit beter uitleggen: de verschillende kledingstukken waaruit de outfit bestaat, of dat er nu veel of weinig zijn, moeten dezelfde kenmerken hebben. Dat wil zeggen dat ze zowel qua kleur, stof en stijl harmoniëren.

Om zoveel mogelijk outfits te creëren, moeten de kledingstukken hetzelfde kleurpalet volgen. Wat niet wil zeggen dat je een kast vol zwarte of juist blauwe of gele kleding moet hebben, maar dat je simpelweg moet focussen op kleuren van dezelfde kleurfamilie. Het is dus voldoende als het allemaal koele kleuren of allemaal warme kleuren zijn. Ik geef je een praktisch voorbeeld. Ik kan vijftig jassen en dertig paar schoenen hebben, maar als de jasjes allemaal bruin zijn en de schoenen allemaal zwart, dan is de kans verkeken dat ze goed bij elkaar zullen passen. Of stel dat ik een bruine en een blauwe jas heb, dan betekent dit niet dat ik

daadwerkelijk twee jassen heb. Ik heb er maar een, de bruine, voor als ik warme kleuren draag en een, de blauwe, voor wanneer ik koele kleuren draag. Voor de verandering zal ik wiskunde gebruiken, beter gezegd algebra, om dit concept te verduidelijken. We weten dat $a + b = a + b$, maar als we alleen a hadden, zouden we $a + a = 2a$ kunnen krijgen, net als $b + b = 2b$ (als je had geweten dat wiskunde op een dag van pas zou komen om je garderobe te optimaliseren, had je er vast beter op gestudeerd).

De enige manier om alles uit je garderobe te halen, is te zorgen dat alles met alles gecombineerd kan worden. Dat is echt geen utopie. Je kunt weinig kleding hebben en toch heel veel hebben om aan te doen, oftewel veel combinaties maken. De enige voorwaarde is dat al je kleding binnen je kleurpalet valt.

Hoewel het palet de spil is waar je hele garderobe om draait, is er ook iets voor te zeggen dat consistentie evengoed met stof en stijl te maken heeft. Voor de volledigheid geef ik je wat aanwijzingen wat deze twee factoren betreft. We beginnen met de stoffen. Zorg ervoor dat die hetzelfde gewicht hebben en dus makkelijk over elkaar gedragen kunnen worden. Je kunt het beste niet te zware of te lichte stoffen kiezen, stoffen die geschikt zijn voor het tussenseizoen (in het Engels noemt men dit *transseasonal*), zoals jersey of dunne kasjmier, zijn dus de meest veelzijdige. Ook hier weer een praktisch voorbeeld: je kunt veertig colbertjes hebben en zestig blouses, maar als het allemaal fluwelen colbertjes zijn en allemaal linnen blouses heb je helemaal niets om aan te trekken.

Stijl, tot slot, is een cruciale kwestie. Er ontstaat echt een probleem als je heel veel verschillende stijlen door elkaar gaat dragen. Sommige kledingstukken kunnen op zichzelf echt charmant zijn, maar met elkaar gecombineerd zal het niets worden. Ze hebben niets met elkaar, omdat ze verschillende taalcodes hebben. Op de basisschool leerden we tenslotte al dat je appels niet met peren kunt vergelijken. Hier geldt hetzelfde concept. Een praktisch voorbeeld: dat schattige blouseje met overal kant en bloemetjes dat

je in de opruiming hebt gekocht, heb je misschien wel nooit gedragen, omdat de romantische stijl niet echt paste bij je normaal gesproken wat stoerdere, ruigere kleding.

Het spreekt voor zich dat hoe meer kleurpaletten, stoffen en stijlen je in je kast hebt, hoe meer moeite je zult hebben consistent te zijn en hoe meer je het gevoel zult hebben dat je niets hebt om aan trekken. Het ware geheim komt dus neer op minder kopen en béter kopen, op basis van consistentie dus.

Hoe stel je een capsule wardrobe samen op basis van kleur?

Het concept van de *capsule wardrobe* wordt in mijn cursussen altijd superenthousiast ontvangen en ik vind het inderdaad extreem handig om zowel de vrouwelijke als de mannelijke garderobe optimaal te benutten. We starten met de definitie. Een *capsule wardrobe*, zoals de naam al zegt verwijst naar een klein aantal kledingstukken waarmee je in combinatie met elkaar veel verschillende outfits kunt creëren.

In de jaren zeventig werd er al voor het eerst over de *capsule wardrobe* gesproken, maar het was Donna Karan die dit concept in de jaren tachtig populair maakte met de lancering van haar *Seven Easy Pieces collection*. Het werd een wereldwijd succes en om eerlijk te zijn vind ik het nog steeds ongeloofelijk actueel. De Donna Karan-*capsule* bestond uit een blazer, een rok, een kokerjurk, een elegante pantalon, een body en een aantal essentiële accessoires. Het geheim achter deze basisgarderobe is het feit dat die is samengesteld uit basiskledingstukken en *essentials* die je vaak door de diverse seizoenen van het jaar heen draagt en die niet onderhevig zijn aan de laatste mode. Het sleutelwoord is veelzijdigheid, in kleur, in stof en in stijl. Natuurlijk kun je één, maar ook meer *capsules* samenstellen en die indelen op basis van de soort gelegenheid: een voor je werk en een voor je vrije tijd, bijvoorbeeld. Of op basis van de seizoenen: een voor de lente en de zomer en een andere voor de

herfst en de winter. Dit helpt ook enorm bij de zo beruchte wisseling van de zomer naar de wintergarderobe.

De *capsule wardrobe* is de harde kern van je garderobe en hiermee kun je het beste uit je ruimte en je middelen halen, dat is de magie ervan. Het begint bij minimalisme, maar het eindigt in een filosofie voor je leven. Zegt de naam Marie Kondo je iets? Doordat ik iedere dag mannen en vrouwen over deze kwestie spreek, ben ik tot de conclusie gekomen dat mensen dit dus willen: simpeler leven, opruimen, het nutteloze afzweren en terugkeren naar de essentie. Natuurlijk is de *capsule wardrobe* ook geschikt voor *fashion victims*. De trendy items draaien als het ware om de *capsule* heen, net als een elektron om zijn kern. Mode komt en gaat, maar de *capsule* zal je redden als de nood het hoogst is.

Je kunt het zien als een nieuwe manier om je kast te ordenen, maar het is ook een perfect hulpmiddel bij minder vaak voorkomende situaties. Je kunt een capsule creëren voor het (eindelijk) efficiënt inpakken van je koffer of je kunt er een maken voor je zwangerschapsperiode, zonder al te veel geld uit te geven aan kleding die je toch maar een paar maanden draagt. Maar het is ook een ideaal middel voor mensen die, doordat ze plotseling zijn veranderd van gewicht, een nieuwe garderobe moeten aanschaffen. En het is absoluut een gouden regel in de overgangsfase naar een nieuw palet, als je kast nog een allegaartje is van kleuren die niet in harmonie zijn met je persoonlijke kleuren of, nog erger, als je ontdekt dat je warme kleuren hebt en je achter elk deurtje of laatje van je kast alleen maar zwarte items ziet.

Om je *capsule wardrobe* samen te stellen, moet je ten eerste je ondertoon weten: is die koel of warm? Daarnaast eventueel ook je seizoenstype. Vervolgens begin je met het maken van een schema met twee of drie kleuren. We bespreken een paar voorbeelden voor iedere categorie.

Als je een wintertype bent, bevat je palet de kleur zwart. In je kleurschema zou je dit kunnen combineren met zuiver wit en met nog een paar andere koele, heldere kleuren, zoals fuchsia. Ben je

een herfsttype dan kun je aardetinten als de spil van je capsule kiezen: beige, bruin, terracotta en bosgroen. Als zomertype kun je je richten op kleurschema's die gekoppeld zijn aan grijs, duifgrijs of blauw, makkelijk te combineren met poedertinten en andere pastelkleuren. Als lentetype kies je koningsblauw als basiskleur voor je garderobe en combineer je die met wit en hier en daar een vleugje koraalrood.

Om je te houden aan je persoonlijke palet is het logisch dat ook je beautykeuzes hierop aan moeten sluiten. Voor een unieke en herkenbare stijl, met een minimum aan inspanning zal de kleur van je nagellak, lipstick en zelfs je oogschaduw vooraf moeten worden uitgezocht.

Voor sieraden en metaalkleurige details van accessoires is van belang dat ze consistent zijn en dat ze uiteraard de ondertoon van het palet volgen.

Hoe overleef je een kleur die je niet staat?

Na de blijdschap eindelijk je ideale kleuren te hebben ontdekt, slaat meestal snel de paniek toe: wat moet je doen met alle kleding en accessoires die je in de loop van de jaren hebt verzameld, maar die niet binnen je palet vallen? Wat te doen met alle items die niet voldoen aan de strenge kleuranalyse-eisen?

Als het gaat om belangrijke kledingstukken, waar je misschien een klein fortuin aan hebt uitgegeven of die je gewoon net hebt gekocht, ben ik de laatste die je gaat vertellen dat je ze de deur uit moet doen. Gelukkig is er een oplossing.

Maar laten we bij het begin beginnen. Als eerste passen we een paar trucjes toe om in ieder geval het effect van de foute kleur op je gezicht wat te verzachten, misschien zelfs wel door de metalen van je kleurpalet te gebruiken. Een typisch voorbeeld hiervan is het combineren van een mooie geelgouden ketting op een zwart jurkje of een lamétop onder een jasje. Rondom het gezicht kun je spelen met oorbellen, sjaals, haarbanden en hoeden.

En verder kunnen haar en make-up veel verschil maken. Met een haarkleur uit je palet kun je je gezicht mooi omlijsten. Vergeet niet dat je haar het enige accessoire is dat je niet weg kunt doen, dus dit is absoluut belangrijk. Sowieso kun je met je haarkleur en je make-up de eerste grote veranderingen aanbrengen. Deze twee samen kunnen een aura creëren dat je zelfs tegen de lelijkste kleding beschermt.

Maar we gaan terug naar wat te doen met kleding die niet in je palet valt. Een delicate kwestie is het uitroeien van de kleur zwart als je net hebt ontdekt dat je kleuren warm zijn. Misschien klinkt 'uitroeien' wel een beetje extreem en de verandering moet ook zeker geleidelijk verlopen, maar ik garandeer je dat je na de kleuranalyse, ook al is het met tegenzin, zult begrijpen dat zwart gewoon niets voor je is. Je doet jezelf echt tekort. Focus zoveel mogelijk op sieraden en accessoires: een paar gekleurde oorbellen zijn vaak al genoeg. En zoek het ook vooral in wellicht wat gekunstelde, maar toch effectieve combinaties, bijvoorbeeld iets met een dierenprint of anders gewoon beige of goud. Maar als je een mooie blauwe jurk hebt, kun je voor de complementaire kleur gaan en het geheel in balans brengen met een flinke dosis oranje en koraalrood.

Nu het tegengestelde: wat kun je doen met je camelkleurige jas of je beige kasjmier truitje als je erachter bent gekomen dat je koele kleuren hebt? Dan kunnen alleen donkerblauw of zwart je redden. Een sjaal die overal mooi bij staat, wordt je metgezel op je reis naar de kust van de ideale kleuren.

Voor alle andere kleuren kun je kijken naar de kleurenschema's waarover we het in het vorige hoofdstuk hebben gehad en waar vaak de tegenoverliggende kleuren op de kleurencirkel een belangrijke rol spelen. Op dezelfde wijze ga je om met prints die bestaan uit verschillende kleuren, die niet allemaal in het palet zitten. Je richt je op de kleur die je het beste past en die gebruik je vervolgens voor de rest van de outfit, waardoor de kleuren die niets voor je doen in de minderheid zullen zijn.

Hiernaast hebben veel van mijn klanten hun toevlucht genomen tot verfmethoden. Bij de drogist vind je diverse producten waarmee je kleding kunt verven in de wasmachine. Dit kun je zeker doen met stoffen die niet zo heel erg teer zijn, maar ook voor deze laatste is er een oplossing: industrieel verven. Als het echt de moeite waard is, kun je je zijden kleding dus laten verven naar een paletkleur.

Er zijn ook extremere methoden, zoals onder andere het rodineren van sieraden: geelgouden sieraden kunnen door middel van een dun laagje witgoud worden gemaakt zonder hun waarde te verliezen.

Verder is er nog de bloeiende vintagehandel, online en offline boetieks die gebruikte kleding met een bepaalde waarde en in nog goede staat, kopen en verkopen. Je moet niet denken aan een rommelmarkt, maar aan een echte luxe boetiek, waar je kleding kunt brengen die je niet meer draagt, zodat je toch nog een deel van de waarde terugkrijgt. Ik vind het een handige manier om zonder schuldgevoel van kleding af te komen die je niet meer echt geweldig vindt, maar het is daarnaast een interessante plek om te speuren naar een prima aankoop zonder een vermogen uit te hoeven geven.

Een andere makkelijke oplossing is het organiseren van een kledingruilfeestje, waar je kleding en accessoires kunt ruilen die anders ten dode waren opgeschreven. Dit kan echt heel leuk zijn!

3 - Kleuranalyse en mode

Wie bepaalt wat de modekleuren worden?

Herinner je je de meesterlijke monoloog van Meryl Streep over de 'hemelsblauwe trui' in *The Devil Wears Prada* nog? (En als je die niet kent, bekijk de film dan snel!) Oké, die scène is eigenlijk een samenvatting van waar we het de komende pagina's over gaan hebben. Welke kanalen en mechanismen zorgen voor de verspreiding van de modetrends? En in hoeverre hebben deze kanalen invloed op het gebruik van kleur? Met andere woorden: wie bepaalt de trend en vooral: wie bepaalt welke kleuren er in de mode komen?

In principe zijn er twee belangrijke verspreidingskanalen van de mode. De eerste staat bekend onder de Engelse term *trickle down*, wat 'watervaleffect' betekent en waarmee het imiteren van mensen die van bovenaf de mode dicteren, bedoeld wordt. Meestal zijn het modeontwerpers, stylisten en modejournalisten die een nieuwe trend lanceren.

Verder is er nog een tweede uitdrukking, *bubble up*. Dit betekent 'opborrelen' en verwijst naar trends die spontaan op trendy plekken ontstaan, zoals een bepaalde buurt in New York of op Ibiza. Bij deze tweede wijze van het tot stand komen van trends komt de *cool hunter* om de hoek kijken, een trendwatcher die nieuwe ontdekkingen doet op het gebied van 'de laatste trend'. *Cool hunters* komen doorlopend op plaatsen die als hip en trendy worden beschouwd en bestuderen het reeds bestaande gedrag van mensen en nieuwe stijlen die zich beginnen te verspreiden en worden gekopieerd. Daarna overhandigen ze deze verzameling van gegevens aan de betrokken instellingen die ze uitwerken voor de experts: door middel van foto's, schetsen, teksten en sociologische analyses

die naar de producenten toe duidelijk maken wat mensen in de nabije toekomst leuk zullen vinden.

Ook de invloed van de media, de filmindustrie, videoclip, tv-series en zelfs van mensen uit de politiek speelt een grote rol in het systeem dat we zojuist hebben beschreven. De Manolo Blahnik-schoenen waar Sarah Jessica Parker mee pronkte in *Sex and the City* en het eindeloos gekopieerde kapsel van Jennifer Aniston in de serie *Friends* zijn daar slechts een paar voorbeelden van.

Een leuk voorbeeld van een trend die is ontstaan vanuit de politiek en de maatschappij is die van Kate Middleton. Het is al een aantal jaren geleden dat Pantone zijn nieuwe kleuren lanceerde waaronder koningsblauw, in 2010 om precies te zijn, toen ook de verloving van Kate en prins William werd aangekondigd. Bij die gelegenheid droeg zij een blauwe jurk in combinatie met de saffiering die nog van Lady Diana was geweest. Uit een onderzoek van Vogue bleek dat de *Duchess of Cambridge* in de eerste twee maanden van de verloving in 24% van de openbare gelegenheden blauw had gedragen. Gezien de grote invloed die Middleton op de mode heeft, is het geen wonder dat deze kleur altijd bij de nieuwste trendkleuren hoort... al meerdere jaren.

Er bestaan ook allerlei instellingen waar men zich vooral bezighoudt met het bespreken van de nieuwe seizoenskleuren. Om die vast te stellen wordt een echt kleurcomité opgericht dat niet alleen uit designers bestaat, maar ook uit sociologen, psychologen en kleurwetenschappers. Intercolor, een non-profitorganisatie die is opgericht in 1963, is een van de bekendste interdisciplinaire werkplatforms voor kleurexperts op verschillende gebieden: design, mode, inrichting, ambacht, industrie, kunst en folklore. De leden komen periodiek bijeen om twee jaar van tevoren de kleurtrends te bestuderen, te voorspellen en uit te werken.

Hoe komt de 'Pantone van het jaar' tot stand?

We wijden een speciale studie aan de inmiddels beroemde 'Pantone' kleur van het jaar. Iedereen kent de mokken, agenda's, de stoelen en andere onderscheidende producten met het beroemde gekleurde blokje en uiteraard kijken we elk jaar met spanning uit naar de bekendmaking van de kleur van het jaar. Maar Pantone is niet alleen bekend vanwege gekleurde gadgets. Het is een Amerikaans bedrijf met een vanuit industrieel oogpunt heel lange en belangrijke geschiedenis. Het houdt zich voornamelijk bezig met technologie voor de grafische sector en met het catalogiseren en produceren van identificatiesystemen voor kleuren. Voor het drukken worden machines gebruikt die vier kleurplaten met de CMYK-methode (cyaan, magenta, geel en zwart) gebruiken. De kleuren van dit bedrijf zijn mengsels, die kunnen worden aangebracht op één enkele drukplaat en veel goedkoper en veel eenvoudiger gedrukt kunnen worden. Naast de CMYK-methode is er ook een druktechniek ontwikkeld met zes kleuren (*hexachrome*). In plaats van de standaard vier kleuren wordt er gedrukt met zes kleuren: oranje en groen zijn toegevoegd, waardoor meer standaardkleuren gedrukt kunnen worden zonder de specialere drukk kleuren te gebruiken, of de duurdere achtkleurendruk.

Denk je eens even in: als je in Europa bent en je moet opdracht geven voor de productie van een object in een fabriek in Azië, hoe beschrijf je via de telefoon of de mail welke kleur die moet krijgen? Een beschrijving in woorden en ook weergave op een computerscherm zijn dan niet betrouwbaar. Pantone heeft dit probleem opgelost door het maken van een enorme kleurcatalogus waarbij aan elke kleur een code is toegekend. Pantone wordt in de grafische wereld, maar inmiddels ook voor de industrie en de chemische sector, erkend als internationale standaard.

Vandaag de dag is Pantone ook een invloedrijk merk dat een belangrijke rol speelt bij talloze initiatieven, zoals de beroemde 'Pantone kleur van het jaar.' Het heeft invloed op de productontwikkeling en aankoopbeslissingen in allerlei branches,

bijvoorbeeld op het gebied van mode, interieur, industrieel design, verpakkingsproducten en grafisch design.

Sinds 2000, het jaar dat deze succesvolle marketingstunt is geïntroduceerd, die inmiddels onmisbaar is geworden voor insiders en andere nieuwsgierigen, wordt de kleur van het jaar gekozen op basis van psychologische componenten en aan de hand van de sociale context, via een zorgvuldige evaluatie en analyse van trends die afkomstig kunnen zijn uit zeer uiteenlopende gebieden: de entertainment- en filmindustrie, kunstcollecties en kunstenaars, de modewereld, de hele designsector, de populairste toeristenbestemmingen, nieuwe lifestyles, sociaaleconomische omstandigheden, nieuwe technologieën, materialen, stoffen en wat er dan ook allemaal met kleur te maken heeft, van de belangrijkste socialmediaplatforms tot gebeurtenissen die wereldwijde aandacht trekken. De winnende kleur wordt meestal vergezeld van een prachtig palet van kleuren, waarmee deze kan worden gecombineerd.

Kleuren die iedereen staan en andere fabeltjes

Mijn methode volgt niet altijd de regels van de mode, sterker nog: ik zeg vaak gekscherend tegen mijn studenten dat de mode onze vijand is. Met deze provocerende uitspraak wil ik onderstrepen dat de trends vanuit de mode-industrie je niet altijd helpen bij het bepalen wat voor iedereen werkt, want de mode doet niet aan onderscheid.

In principe vertelt de mode je wat je móét dragen (de beroemde musthaves), terwijl een imageconsultant je vertelt wat je goed staat. Daar komt dan ook mijn motto vandaan ‘mooi is niet altijd wat mooi ís, maar mooi is wat je mooi máákt’.

Uitdrukkingen als ‘die lipstick staat iedereen mooi’ of ‘dit item mag in niemands garderobe ontbreken’ kunnen bedrieglijk zijn. Als je dit soort uitspraken gelooft en een jurk past of een bepaalde kleur probeert die niet mooi staat, zou je zomaar kunnen geloven

dat dat aan jou ligt. Je zou kunnen denken dat er iets aan jou mankeert. Terwijl het volkomen normaal is dat een bepaalde jurk of kleur sommigen wel staat en sommigen niet, omdat we nu eenmaal allemaal anders zijn. We hebben allemaal onze eigen, unieke kenmerken.

Om de juiste keuzes te maken en niet gefrustreerd te raken, is het essentieel dat je jezelf beter leert kennen. Alleen zo kun je vinden wat je mooi staat en in alle vrede alles wat je niet nodig hebt aan je voorbij laten gaan, ook al is dat helemaal de trend van het moment. Zoals de Engelsen zeggen: *it takes two to tango*. In dit geval moeten je kleurkenmerken passen bij de kleurkenmerken die de mode dicteert. En wacht anders gewoon geduldig af. Er komt altijd weer een nieuwe ronde.

Dit betekent niet dat je de mode niet mag volgen, maar gewoon dat je in staat bent een selectie te maken uit alle input van buiten en die af kunt stemmen op je fysieke kenmerken en je eigen stijl. Als je erover nadenkt is deze benadering ook veel moderner en feministischer. Mode is prachtig, maar wij bepalen de regels. De mode inspireert, maar wij kiezen. En we claimen vooral het recht en de vrijheid om verschillend te zijn. Weer een heel goede reden waarom iedereen zijn eigen ideale kleurpalet zou moeten kennen; om geen slaaf van de mode te zijn en je vrij te voelen ermee te spelen. Uiteindelijk is kennis macht, ook in geval van kleur.

Als je daadwerkelijk verslaafd bent aan mode, kun je een uitzondering maken voor een kleur die niet in je palet voorkomt en die combineren met een complementaire kleur zoals we in de vorige paragrafen hebben gezien. Of je kunt iets doen met een accessoire, uit de buurt van je gezicht, iets waar je vooral niet te veel aan uit moet geven.

4 - Zwart, de valse mythe

De betekenis van zwart

Zwart staat voor kracht, klasse, formaliteit, verfijning, rijkdom, elegantie, intensiteit, autoriteit, betrouwbaarheid, prestige, ernst en ga zo maar door, maar deze kleur wordt ook geassocieerd met duisternis, dood, angst en afschuw. Het merendeel van de corporate branding gebruikt zwart omdat het een gevoel van geloofwaardigheid, stijl, macht en kracht overbrengt.

Maar luister goed naar me: als je wilt leren kleur te gebruiken, moet je ook overwegen afstand te doen van zwart. Zoals ook wel wordt gezegd: om te vliegen, moet je niet bang zijn om te vallen. Het blijft een prachtige niet-kleur, die bij bepaalde gelegenheden wel zou kunnen, maar geloof me, je kunt echt prima leven zonder het elke dag te dragen.

Waarom je zoveel zwart in je kast hebt

De eerste vraag die ik meestal aan mijn cliënten stel is: 'Als ik je kast opendoe, wat zie ik daar dan op dit moment?' En het antwoord luidt dan bijna altijd: 'Alleen maar zwart.'

Voor sommige mensen is zwart een veilige haven. Voor anderen een heuse levensfilosofie. Voor nog weer anderen lijkt er gewoon geen alternatief te zijn, zij hebben het gewoon opgegeven. Vaak is zwart niet meer dan een masker waarachter je je handig kunt verstoppen, uit luiheid, uit voorzichtigheid, uit bescheidenheid, uit verlegenheid of alleen maar uit gewoonte. Toen ik erachter kwam dat er meestal geen diepgewortelde redenen achter deze kleurkeuze zitten, vond ik het heerlijk om klanten weer terug te brengen naar kleur. Voor een nieuw begin heb je vaak alleen maar een klein vonkje nodig.

Soms zeggen mensen kleur vaarwel als ze vanaf hun studie het werkende leven ingaan. Het helpt om niet te veel op te vallen, jezelf een houding te geven en je hoeft niet bang te zijn er overdreven uit te zien. Soms gebeurt het als vrouwen moeder worden, want zwart is lekker praktisch. Als je weinig tijd hebt, is het ideaal: je ziet er niets op, je kunt het makkelijk combineren, kortom, het geeft je een geordend gevoel. Verder kun je met zwart ook heel handig wat extra kilo's verbergen. Bij al dit soort gevallen ben ik er weer van overtuigd dat mijn beroep allesbehalve oppervlakkig is. Ik ken de kracht van kleuranalyse en ik hou ervan die in te zetten voor mensen die denken dat zwart een soort laatste redmiddel is. Het is interessant jezelf af te vragen wanneer je bent gestopt met het gebruik van kleur. Bij welke gebeurtenis of welke periode in je leven heeft de 'blackout' plaatsgevonden? Denk er eens goed over na, want soms is het antwoord het begin van een verrassend nieuwe existentiële koers.

Het is duidelijk dat dit geen campagne is tegen de kleur zwart, ik hou van zwart: het is namelijk stijlvol, mysterieus, intrigerend... maar alleen op voorwaarde dat je het kiest vanuit een vrije en bewuste keuze, dat het een kleur is als iedere andere binnen het palet. Omdat ik me bezighoud met kleur en imageconsultancy is het logisch dat ik er alles aan doe je aan te sporen niet te gaan voor de meest praktische keuze, die dan voor de hand liggend zal blijken te zijn.

Laten we dan nu de valse mythen rondom deze kleur de revue laten passeren en proberen die samen te ontzenuwen, te beginnen bij: 'Zwart is de stijlvolste kleur'. Ik ontken de charme van zwart niet, maar de elegantie van een jurk wordt ook bepaald door de kostbaarheid van de stof, de snit en de details. Anders zou een zwart katoenen T-shirt even stijlvol zijn als een witte zijden blouse, om maar eens een voorbeeld te geven.

Een andere populaire mythe is dat een compleet zwarte outfit de enige oplossing is voor het camoufleren van een volslank silhouet. Niet alleen zwart kleedt af, maar alle donkere kleuren,

omdat die optisch gezien lijken te wijken. Het kleurgamma is heel breed en gaat van marineblauw tot bosgroen, van bordeaux tot aubergine. Er zijn meer kleurtrucs die je slanker laten lijken: gebruik één kleur voor je hele outfit, verticale strepen of een verticale snit en vooral matte stoffen in plaats van glanzende.

Ook zeggen sommigen dat zwart iedereen goed staat. Ik wil niet te veel uitweiden over deze theorie, omdat we het er uitgebreid over hebben gehad, maar ter verduidelijking wil ik er nog even op wijzen dat bovenstaande stelling niet alleen maar deels opgaat, maar dat zwart echt maar voor weinigen is weggelegd. Om exact te zijn, zwart staat alleen mooi bij wintertypen, anders gewoon niet. Realiseer je dit vooral als je een dagje ouder wordt. Zwart staat hard en somber, ook bij make-up. Maar kleur kan je gezicht opfrissen en jonger laten lijken. Gebruik het voor je bril of andere accessoires en je zult meteen het verschil zien.

Zwart is praktisch, maar niet onmisbaar

Coco Chanel beweerde: 'De mooiste kleur ter wereld is de kleur die jou goed staat.'

Om ervoor te zorgen dat je zwart niet gaat zien als een *comfort zone* zou ik je willen adviseren te stoppen met het 'als vanzelf' kopen van zwarte kleding uit gemakzucht en het scala aan kleurmogelijkheden te ontdekken. Nogmaals, je hoeft bij mijn aanpak niets op te geven, maar je moet meer vertrouwen op kleuren die je beter staan en tinten uitproberen die je natuurlijke schoonheid versterken, maar waar je misschien nog nooit aan had gedacht.

Wat zwart kennelijk onvervangbaar maakt, is dat iedereen denkt dat je daarmee altijd goed zit, maar je kunt niet iets kiezen met als argument dat je bang bent om een fout te maken. Het is hetzelfde als altijd en eeuwig verdedigend spelen bij voetbal. Zo krijg je geen doelpunten tegen (en dat is ook te zien), maar je wint ook niet en het wordt een hopeloos saaie wedstrijd. Laten we ook niet vergeten

dat soms het negeren van de dresscode al genoeg is om in eigen doel te schieten. Het is bekend dat een zwarte outfit voor een ceremonie verboden is, en het wordt ook al sinds jaar en dag afgeraden voor afspraken in de ochtend. Voor formelere gelegenheden of voor 's avonds wordt een donker pak aangeraden, maar niet per se zwart. Ikzelf, als herfsttype, heb zwart bijvoorbeeld vervangen door de verfijnde kleuren van mijn palet: blauwgroen, paars, bosgroen, geelgoud en goudkleurige en gebruiteerde stoffen.

Als je echt een *black addict* bent en je hele garderobe uit die kleur bestaat, snap ik dat deze verandering heel radicaal over kan komen en ik zou je gewoontes dan ook niet abrupt veranderen, maar heel langzaam een vleugje kleur rondom je gezicht gaan gebruiken, misschien met wat kleine accessoires: oorbellen of een gekleurde ketting, sjaal of een haarband in een contrasttint of een das. Op deze manier zal de overgang naar kleur wat minder drastisch zijn en hou je er geen trauma aan over. Je zult er door de complimenten van anderen in bevestigd worden dat je op de goede weg bent.

5 - Rood, je houdt ervan of je haat het

Geen kleur voor watjes

Als het om het adviseren van rood gaat, ben ik altijd heel voorzichtig: eerst wil ik weten wat voor type ik voor me heb. Sommigen houden ervan, soms op het hysterische af, ze kiezen het als lievelingskleur en kopen rode kleding, rode nagellak, rood behang en een rode auto. Anderen voelen zich juist onbehaaglijk als ze rood dragen en vinden het een intimiderende kleur. Tot de eerste groep behoren mensen die niet verlegen zijn en niet bang zijn voor de dag te komen, sterker nog, ze zijn eerder bang om níét gezien te worden. Ze vinden het op een bepaalde manier lekker om in het middelpunt van de belangstelling te staan, het zijn vaak geboren leiders en ze hebben een sterke persoonlijkheid. Aan de andere kant heb je mensen met een meer bescheiden temperament. Ze voelen zich niet echt prettig in een rode jurk of trui en zullen hooguit wat accessoires in de tint kiezen.

Maar waarom heeft rood deze communicatieve kracht? Waarom is het vergeleken met andere kleuren zo allesoverheersend aanwezig? Allereerst staat rood voor beweging en energie en heeft het een krachtige, stimulerende werking. Blootstelling aan rood verhoogt de hartslag en de productie van adrenaline waardoor je een snellere stofwisseling krijgt. Het bevordert ook je eetlust en daarom wordt het veel toegepast in restaurants en bijvoorbeeld op verpakkingen van voedingsmiddelen. Denk maar aan Coca-Cola. Kortom, ons lichaam ‘voelt’ als het ware de kleur rood. Het is ook een heel suggestieve kleur, vaak tweeslachtig, de associatie met bloed, vuur, autoriteit, en spiritualiteit is snel gemaakt, maar rood staat ook symbool voor het hart, de liefde, passie en sensualiteit.

In het hoofdstuk over de ondertoon hebben we stilgestaan bij rood haar, iets wat vroeger een object van aanbidding was voor

kunstenaars, maar ook een teken van krankzinnigheid, van agressiviteit en van seksuele ontaarding. De bekende negentiende-eeuwse Italiaanse criminoloog Cesare Lombroso geloofde dat rossige mensen geneigd waren tot het plegen van seksueel strafbare feiten. Tegenwoordig kunnen we met zekerheid zeggen dat dit niet zo is, maar we kunnen de kracht van dit pigment, dat we historisch gezien associëren met echte of denkbeeldige personages van het kaliber van Ulysses van Homerus, Elizabeth I van Engeland, Frederik Barbarossa en Morgana, niet over het hoofd zien.

Rood wordt bovendien sinds jaar en dag geassocieerd met schaamteloze luxe, met de feestdagen – denk aan Kerst – en met de showbusiness, vooral het toneel. Het is een dominante kleur in de bioscoop, tv-series en zelfs in cartoons: *The Woman in Red*, een film uit 1984, de verschrikkelijke rode dame uit het meer recente *Game of Thrones*, de bombastische Jessica Rabbit in *Who Framed Roger Rabbit* en de twee prachtige hoofdrolspeelsters uit *Thelma and Louise* uit 1991, en dit zijn nog maar een paar voorbeelden. Maar pas op dat je rood niet afdoet als een ordinaire of weinig stijlvolle kleur. Denk maar even aan twee Italiaanse grootheden die zelfs hun naam hebben gegeven aan twee beroemde kleuren: Valentinorood en Ferrarirood.

Waarom straalt rood 'power' uit?

Rood heeft van oudsher al een sterke symbolische relatie gehad met macht en de oorsprong van deze relatie is diepgeworteld in de verre geschiedenis. We zien dit terug in de rotsschilderingen in grotten die bewoond werden door de primitieve mens. Het bloed verwijst naar oorlog en naar de wereldlijke macht, terwijl het vuur herinnert aan de godsdienst en de spirituele macht. In het oude Rome was rood het kleursymbool van de senatoren en de keizers, maar ook van de centurio's (Romeinse onderofficieren) en van Mars, de god van de oorlog. Als religieus symbool zien we rood

rechtstreeks terug in het bloed van Christus, het vuur van de Heilige Geest, de vlammen van de hel en de demonen in alle middeleeuwse iconen. Natuurlijk is het symbolische aspect niet los te zien van het praktische: wat in de klassieke oudheid rood als kleur zo kostbaar maakte – de meest intense en de uitbundigste tinten tenminste – waren het lange en kostbare productieproces en de zeldzaamheid van de pigmenten die werden gebruikt. Oftewel, het was een kleur die alleen de machthebbers zich konden permitteren. Het is niet toevallig dat tegenwoordig ook politici als Barack Obama, Donald Trump en Hilary Clinton, om er maar een paar te noemen, de kleur rood vaak kiezen voor optredens en toespraken. En hoe zouden we de Max Mara-jas van Nancy Pelosi kunnen vergeten? De voorzitter van het Huis van Afgevaardigden van de Verenigde Staten kwam zegevierend uit een gespannen ontmoeting met president Trump in het Witte Huis. De foto van de rode jas ging de hele wereld over en werd wereldwijd een dusdanig groot succes dat Max Mara hem weer in productie heeft genomen.

Doordat rood op zo'n natuurlijke manier de aandacht kan trekken en behouden, is rood ook zeer aan te bevelen voor toespraken in het openbaar, of het nu een jasje, een accessoire of een rode lipstick is: het gaat erom de aandacht van het publiek te krijgen. Denk je misschien dat de kleur van de stropdas van de president van de VS tijdens een openbare speech lukraak gekozen is? Als je in de personal branding werkt, zal het je niet verbazen dat er serieuze en diepgaande statistische studies zijn gedaan naar de kleur van de das in relatie tot specifieke communicatiedoelen. Het gaat hier over Amerikanen, denk je misschien. Maar ik kan je verzekeren dat dit ook gebeurt bij Emmanuel Macron, Boris Johnson en andere bekende politici...

We gaan over van de politiek naar de economie, en dan naar de marketing in het bijzonder. Heel veel bedrijven gebruiken rood in hun logo of in verpakkingen om de aandacht van de consument in de richting van hun product te 'sturen'. Meestal wordt rood

gebruikt voor merken met een jonge doelgroep die gevoeliger is voor deze soort van dynamiek.

Een laatste weetje over de kracht van rood: heb je je ooit afgevraagd waarom de keepers in de belangrijkste voetbalwedstrijden vaak geheel in het rood gekleed zijn? Een bewegende rode vlek blijkt een uitstekende manier om iemand die op het punt staat een penalty te nemen, af te leiden.

Hoe je rood het beste kunt dragen

Rood lijkt wel een beetje op zwart: het is meer dan een kleur, het is een levenswijze. Hier volgen wat tips om het met stijl te dragen. Als eerste een regel die voor iedereen opgaat: eenieder heeft zijn eigen kleur rood. Ik hoor het zo vaak: ik zou het graag willen dragen, maar het staat me vreselijk. Mijn antwoord is dan simpel: het hangt af van het rood dat je kiest.

Als je koele kleuren hebt, focus dan op rood dat neigt naar het paars van bosvruchten. Als je warme kleuren hebt, zullen oranjerode tinten zoals koraal of tomaat in jouw geval beter staan. Volgens de vierseizoenen-theorie kunnen we vier kleurtypen onderscheiden en we kunnen aan alle vier een eigen kleur rood koppelen. Bij het wintertype, vertegenwoordigd door Audrey Hepburn, gaan we bij voorkeur voor een koele en heldere roodtint, zoals robijn. Een herfsttype, zoals Sophia Loren, ziet er heel goed uit met een warme, kruidige roodtint. Het zomertype, met de kleuren van Grace Kelly, wordt gekoppeld aan zacht rozerood, zoals watermeloen, en ten slotte heb je de lentetypen, mensen met de kleuren van Romy Schneider, bij wie warm en helder koraalrood goed staat.

Hoe zie je het verschil tussen warm en koel rood?

In geval van de lipstick: maak daarmee gewoon even een streep over de rug van je hand en vervaag die met je vingers. Als die enigszins oranje wordt, dan gaat het om een warme

kleur; als er een rozige kleur ontstaat, dan is het een koele kleur. Probeer bij nagellak de dop van het flesje los te draaien en kijk dan naar de rand van het flesje. Zie je daar een paarsige kleur? Zo ja, dan is het een koele kleur rood. Probeer je bij stoffen voor te stellen wat er zou gebeuren als je er per ongeluk een druppel bleekmiddel op laat vallen. Als het rood verkleurt, welke kleur blijft er dan achter? Rood of oranje? De oranjetint is de warme en de rozige tint is de koele.

Helemaal in het rood gehuld gaan? Dat is echt voor mensen met durf, maar je hoeft hierbij niet meteen te denken aan hele gewaagde en verleidelijke outfits. Met de juiste stof en de juiste accessoires krijg je een heel geraffineerd resultaat. Het dragen van rode accessoires is wel veel makkelijker, een simpele sjaal om een zwarte jas wat op te vrolijken of een rood hoedje om je outfit meer karakter te geven. Maar de echte topitems zijn de rode handtas, een cultobject van veel *fashion victims*, of een paar schoenen die volledig in contrast staan met de rest van je kleding, dus zonder dat je er een bizarre combinatie van maakt. Ik denk dat een rode tas of schoenen zo geliefd zijn omdat ze gedurfd zijn, maar niet te veel opvallen.

Naast de witte of zwarte outfit met een vleugje rood, kun je prachtige andere combinaties maken met behulp van de schema's die je in de vorige hoofdstukken hebt gezien.

Analoge kleuren

Combineer een item in een warme of oranjerode tint altijd met aardetinten: van beige tot bruin. De meest gedurfde combinatie in geval van de analoge kleuren is altijd rood met fuchsia, doe het gewoon, maar zorg er wel voor dat beide kleuren helder zijn.

Complementaire kleuren

Rood past ook goed bij blauw of wit. De perfecte match is een streep in deze kleuren. Een andere mooie combinatie met complementaire kleuren is koraalrood met turquoise. Het is erg zomers, maar nog steeds heel geslaagd.

6 - Andere kleuren

De bescheiden charme van blauw

Blauw is zonder twijfel de populairste kleur in het Westen en staat op de eerste plaats bij zowel mannen als vrouwen. Vanuit kleuranalytisch oogpunt verbaast dat me niet, omdat het de koele kleur bij uitstek is en het koele kleurtype zowel bij mannen als bij vrouwen het meeste voorkomt.

Als we kijken naar de seizoenentheorie komt blauw voor in drie van de vier kleurpaletten. Het winter- en het zomertype, de seizoenstypen met een koele ondertoon, zouden alleen op blauw kunnen overleven. Maar ook bij het lentetype zien we een bescheiden aandeel blauw in het palet: we hebben het dan over de heldere en lichte tinten, variërend van turquoise tot koningsblauw. Het herfsttype maakt geen onderdeel uit van deze magische cirkel. Dit type houdt van alle kleurschakeringen van geel naar rood en ziet er met het merendeel van de blauwtinten bepaald niet florissant uit. Dit type zal genoeg moeten nemen met groen dat met een vleugje geel erin een prima compromis oplevert.

In de religieuze iconografie is blauw een geliefde symbolische kleur. We kennen allemaal de maagd Maria die ten hemel vaart in haar blauwe mantel, en verder God zelf, daadwerkelijk de hemelse vader. In de tijd van de reformatie werd blauw definitief erkend als heilige kleur, dankzij zijn bescheiden, conservatieve, ietwat brave charme.

Iedereen houdt van blauw en daarom zie je het overal; blauw heeft zelfs een plek veroverd in de vlag van de Europese Unie én van de Verenigde Staten. Maar wat maakt deze kleur in onze verbeelding zo speciaal? Blauw is absoluut een introspectieve kleur en symboliseert grote hoogten, weidsheid, diepte en rust, omdat

het doet denken aan het water en de lucht. Om deze reden wordt het ook veel toegepast in verzorgingstehuizen.

Andere betekenissen die zorgen voor het succes van blauw zijn macht, erkenning, trouw en succes. Het is niet verwonderlijk dat blauw een van de meest gebruikte kleuren in logo-ontwerp is. Veel non-gouvernementele organisaties, medische instellingen en technologiebedrijven gebruiken deze kleur om voornaamheid uit te stralen. En omdat het staat voor betrouwbaarheid en loyaliteit wordt het ook gekozen door talloze softwarebedrijven, de bekendste sociale netwerken en banken. Met andere woorden: blauw wordt gebruikt door bedrijven die te maken hebben met belangrijke informatie of waarden, en het vertrouwen van de consument moeten winnen.

Geel, kinderen zijn er dol op en ouderen vinden het afschuwelijk

Zo geliefd als blauw is, zo gehaat is geel. De kleur eindigt altijd als laatste in de ranglijsten van de populairste kleuren. Laten we proberen te begrijpen waarom dit zo is. In de eerste plaats zijn de meeste geeltinten warm, terwijl het overgrote deel van de mensen koele kleuren heeft. Volgens de regels van de kleuranalyse missen we hier dus de basis voor een goede samenwerking omdat we onze kleuren kiezen aan de hand van onze kleurkenmerken. Er bestaan ook koele geeltinten die hand in hand gaan met zilverkleurige metalen. Een van de bekendste daarvan die ook nog eens makkelijk te herkennen is, is zonder meer citroengeel, maar dit zijn verder uitzonderingen. Bij geel moeten we vooral denken aan zonnige kleuren, misschien omdat het de zon is die alle andere kleuren verwarmt.

Als we de vier seizoenstypen van de kleuranalyse even een voor een doornemen, heeft het herfsttype de meeste kleuren geel in zijn of haar palet, van oker tot saffraan, van mosterd tot zonnebloemgeel. Ook het lentepalet bevat geel, maar alleen in heldere en zonnige tinten zoals narcisgeel. Maar bij de koele

seizoenstypen is het zo goed als afwezig, het wintertype heeft alleen de beschikking over de heldere citroengele variant en het palet van het zomertype bevat wat strogeel. Maar dat is het dan wel.

Zoals we in het tweede deel van het boek hebben gezien, wordt de ondertoon bij het ouder worden vaak wat koeler. Dat is de reden dat we geel nog wel kunnen tolereren als we jong zijn, maar dat we er op latere leeftijd weinig waardering meer voor kunnen opbrengen. Kinderen en jongeren vinden geel geweldig, maar bij bejaarden valt het minder in de smaak. Dit heeft te maken met de technische reden die ik zojuist heb uitgelegd, maar ook met de betekenis van geel. Het drukt nieuwsgierigheid, vreugde, vrolijkheid en positiviteit uit en het brengt ons onmiddellijk naar een andere, speelse dimensie. Kijk maar eens naar hoeveel geel je ziet op kleuterscholen en peuterspeelzalen, maar ook in speelgoed. En welke kleur heeft de verrassing in chocolade-eieren?

Wie groen draagt, vertrouwt op zijn schoonheid

In de moderne iconografie staat groen symbool voor natuur, frisheid en groei: om deze reden heeft het als je ernaar kijkt een kalmerend effect. In tegenstelling tot rood, wordt het ook gezien als kleur van de vrijheid en meegaandheid: als de roodtinten de verbodsborden zijn, dan is groen het groene stoplicht. Denk ook aan de geruststellende groene kleur van de opgeladen batterij van je telefoon versus het onheilspellende rood van een batterij die bijna leeg is...

Er zijn maar weinig mensen die graag groen dragen en er is zelfs een Italiaans gezegde dat dit kan bevestigen: 'Wie groen draagt, vertrouwt op zijn schoonheid.' Laten we proberen te begrijpen waarom met behulp van kleuranalyse.

Groen is niets meer dan blauw waaraan een bepaald percentage geel is toegevoegd. Eigenlijk is het in het overgrote deel van de gevallen een soort verwarmd blauw. Het herfst- en het lentetype,

met hun warme ondertoon, putten volop uit de natuur. Het eerste palet is gedempter, met kleuren als bosgroen en olijfgroen, het tweede is uitgesproken helder en gaat meer in de richting van mintgroen en weidegroen. Maar, zoals we al meerdere keren hebben herhaald, de meeste mensen hebben een koele ondertoon die na verloop van tijd vaak warmer wordt. De koele seizoenstypen, zoals het zomertype en het wintertype, die trouwens ook een hogere intensiteit hebben, hebben meer moeite met het vinden van de juiste kleur groen. Maar waar de eerste zal kiezen voor saliegroen en legergroen zal de tweede de voorkeur geven aan diepere en levendiger kleuren als smaragdgroen en petrol.

Liefhebbers van groen kunnen soms wispelturig zijn of in een overgangsfase zitten. Groen was historisch gezien een kleur die moeilijk gefixeerd kon worden, ook al was het gemakkelijk om te maken. Welke techniek ook werd gebruikt, groen verkleurde veel sneller dan andere kleuren en hierdoor heeft de kleur de reputatie gekregen onstabiel te zijn. Instabiliteit is gelieerd aan het lot en dus aan het begrip van geluk: groen is de kleur van de hoop, toch? De speeltafels in de casino's zijn bekleed met een groen laken. Sommigen beweren zelfs dat de Amerikaanse dollar een kleurlink heeft met gokken en financiën in het algemeen. Over het ontstaan van de *greenback*, het eerste Amerikaanse papiergeld, doen vele verhalen de ronde.

Als we het hebben over het lot, is het onmogelijk om onheil te negeren, een onderwerp waarbij de kleur groen nooit helemaal in ere is hersteld. Denk maar aan de vijand in veel kinderverhalen, aan de slechte draak of aan de verhalen over mysterieuze en angstaanjagende marsmannetjes. Al eeuwenlang worden ze uitgebeeld als groene monsters. Maar de ergste van allemaal blijft de slang die de verbanning van Adam en Eva uit de Hof van Eden op zijn geweten heeft.

Terug naar het heden. Groen doet het enorm goed bij bedrijven die zich als 'ecologisch' willen presenteren en bij instellingen die het concept van groei en vernieuwing willen overbrengen. In de

afgelopen decennia was er een ware *boom* aan groene logo's. Zelfs McDonald's heeft zijn oude rode logo ingeruild voor geruststellend groen.

Staat wit iedereen goed?

Samen met rood en zwart is wit een oerkleur. We zien deze kleur terug in grotschilderingen en wit is enorm succesvol geweest in oude en moderne tijden. Maar het is vooral altijd een waardige kleur geweest. Het idee dat wit een niet-kleur is – dit klopt overigens niet – is van redelijk kortgeleden.

Tijdens mijn cursussen is er altijd wel iemand die zijn hand opsteekt en vraagt: 'Wit staat toch iedereen?' Bijna alsof hij op zoek is naar een vrije zone waar de kleuranalyse niet van toepassing is. Dit heeft te maken met het feit dat wit vaak wordt geassocieerd met neutraal. In de gewone taal duidt het woord 'wit' vaak een gevoel van leegte, van gemis aan. Ook bij kleding wordt het effect van wit bij het gezicht vaak onderschat en wordt het zelfs als een niet-kleur gezien. Maar het is geen niet-kleur; het bestaat zelfs in heel veel nuances, zowel warme als koude. In de klassieke oudheid wisten ze heel goed dat tinten wit ook van elkaar onderscheiden konden worden op basis van hun intensiteit. In het Latijn was *albus* dof wit en *candidus* was helder wit. Maar laten we zelf ook eens een poging doen om per seizoenstype de soorten wit van elkaar te onderscheiden.

Het wintertype wordt natuurlijk geassocieerd met de kleur van sneeuw: zuiver wit, krijt en alle koele en heldere tinten. Ook in de wittinten van het zomerpalet ontbreekt geel, maar toch zijn die gedempter en neigen ze licht naar grijs, parelmoer of azuurblauw. En dan zijn er de warme seizoenstypen die wittinten hebben met een vleugje geel erin: ivoorwit, roomwit en alle nuances die enigszins naar champagne of goud neigen.

Als je een trouwjurk gaat uitzoeken, zul je het zelf zien. Ben je in het bezit van koele kleuren, dan word je van warm wit een heel

trieste bruid, maar de koele wittinten zullen je energiek en stralend maken. Als je van nature rood haar hebt, zou ik een witte bruidsjurk kiezen die licht naar perzik neigt: je zult er sprookjesachtig uitzien.

Een weetje: wist je dat de traditie van de witte bruidsjurk bij een huwelijk nog maar vrij kort bestaat? Zoals bij elk belangrijk feest werd de kostbaarste jurk gedragen die men bezat, meestal was die rood. Het was koningin Victoria van Engeland die een einde aan dit gebruik maakte. Op haar huwelijk met prins Albert van Saksen-Coburg en Gotha droeg zij een weelderige witte jurk en vanaf dit moment was dit de nieuwe gewoonte. De bruidsmode is trouwens altijd al geïnspireerd geweest door de mode die geïntroduceerd werd bij koninklijke huwelijken, en wij, als getuigen van het huwelijk van William en Kate snappen dat nu nog steeds.

Maar om terug te komen op de betekenis van wit moeten we zeker de gedachte aan vrede en wijsheid die wit oproept noemen, ook in relatie met het ouder worden: de link met de grijze haren is erg voor de hand liggend. Meestal heeft men het over wijsheid, maar nog vaker wordt ook naar heiligheid verwezen, omdat wit in de geschiedenis ook symbool stond voor het goddelijke licht en de engelen. Het spreekt voor zich dat deze kleur ook geassocieerd wordt met zuiverheid, onschuld en kuisheid. Smettelos wit is uiteraard ook verbonden met hygiëne en netheid. Al eeuwenlang is het linnengoed uitsluitend wit en dit geldt ook voor huishoudtextiel. Alleen deze kleur was namelijk een tastbaar bewijs van hygiëne. Kleden met allerlei motieven en kleurrijke lakens zijn moderne uitvindingen, nu in ieder huis de wasmachine het hygiëneprobleem op kan lossen. In theorie tenminste. Maar ook tegenwoordig wordt wit nog gebruikt in ziekenhuizen en ook vaak in communicatie van medische instellingen of bij vrouwelijke verzorgingsproducten. Wist je dat Jackie Kennedy echt geobsedeerd was door witte handschoenen? Ze droeg ze tijdens elke ontvangst in het Witte Huis, ook als contrast bij haar jurk. Ze lanceerde

hiermee een wereldwijde trend, een van de vele die aan haar wordt toegeschreven.

Toen ik even geleden een Zuid-Amerikaanse collega sprak, ontdekte ik dat het dragen van witte kleding in sommige ontwikkelingslanden een teken van welstand is. Deze kleur wordt geassocieerd met de welgestelde klassen, want blijkbaar kan iemand die wit draagt zich de middelen veroorloven de kleding netjes te houden, die na het dragen telkens te wassen en iedere dag iets anders aan te doen.

Roze en andere 'vrouwelijke' kleuren

In deze paragraaf bespreken we het kleurengamma dat gaat van licht karmijnrood naar bleekrood tot paars. Als we tegenwoordig aan roze denken, roept dat een beeld op van vrouwelijkheid en zachtheid, maar het strikte onderscheid tussen roze en blauw als symbolen voor vrouwelijkheid en mannelijkheid gaat niet zo ver terug. Tot de zestiende eeuw zat roze namelijk meer in de mannelijke hoek, omdat het werd gezien als lichtrood. En rood was en is een kleur die staat voor wilskracht, vastberadenheid en passie. In tegenstelling tot blauw dat rust, kalmte en deugd symboliseerde, zoals ook nu nog het geval is. Deze eigenschappen werden vroeger vaker als vrouwelijke eigenschappen gezien.

In de eerste helft van de twintigste eeuw kwam de gedachte op dat donkere kleuren mannelijk waren en de speelsere kleuren, zoals roze, vrouwelijk. Iedereen herinnert zich natuurlijk het Schiaparelli-roze, de felle roze tint die modeontwerpster Elsa Schiaparelli lanceerde als *shocking pink*, een echt nieuwtje op het gebied van kleur in die tijd. Bedenk dat tot op dat moment roze alleen maar bestond in bleke tinten, maar door de nieuwe technische vooruitgang kon een kleur gemaakt worden die zelfs de geschiedenis in is gegaan als *shocking pink*.

Maar de jaren vijftig hebben de kleur roze een echte *boost* gegeven, meer dan welke periode dan ook. Het economisch herstel

in de periode na de Tweede Wereldoorlog zorgde na de donkere en sombere jaren voor een klimaat van hernieuwd optimisme. De mensen keken weer vooruit en hoopten daadwerkelijk op een 'rooskleurige' toekomst. Het is dus niet toevallig dat we in die tijd overal roze (en andere pasteltinten) terugzien: van huishoudelijke apparaten tot aan auto's (ken je die lichtblauwe Cadillac van Elvis nog?). Ook in de bioscoop en in de mode werd het veel toegepast. De nieuwe zorgeloosheid van de jaren vijftig zien we ook terug in de musical *Funny Face*, tijdens de beroemde scène waarin gedanst wordt op de klanken van *Think Pink*.

De vrouwelijke garderobe bevat veel pasteltinten, in overeenstemming met een meer romantisch en traditioneler vrouwbeeld; heel lieflijk en bijna kinderlijk. Overige typische roze-iconen zijn Marilyn Monroe en andere voluptueuze actrices, dat zal je niet verbazen. Marilyn die in een waanzinnige roze jurk staat te dansen en te zingen op *Diamonds Are a Girl's Best Friend* is toch onvergetelijk? De scène komt uit de film *Gentlemen Prefer Blondes* uit 1953. De tijd van het feminisme was nog lang niet in zicht. De jaren vijftig werden afgesloten met de komst van Barbie in 1959 en hiermee werd het tedere, zachte en ook een tikkeltje tuttige roze voorgoed in het vrouwelijke kamp geplaatst.

In de jaren zestig nam het succes van roze af en in de jaren zeventig was de populariteit van roze als sneeuw voor de zon verdwenen. De vrouwen lieten van zich horen in protesten en het model van zo'n onderdanige en zachtaardige vrouw paste niet meer in het tijdsbeeld. We zagen de kleur weer even terugkomen in de jaren tachtig, toen roze onlosmakelijk verbonden was met vrouwelijkheid. Daarna weer in de jaren negentig, dit keer in een sobere poedertint. In de afgelopen jaren is roze weer in de mode geraakt, dankzij een herwonnen symbolische betekenis in de feministische en vrouwenbeweging. Het nieuwe feminisme ontkent haar vrouwelijkheid niet, maar eist die op. Zij wil het verschil in gender niet afvlakken, maar het vieren. Het is de tijd van *millennial pink*.

Een weetje

Als het over kleur gaat, moet ik het echt even over de kleurkeuzes van koningin Elizabeth II van Groot-Brittannië en haar kleurrijke garderobe hebben. Weet je waarom zij altijd heldere kleuren draagt? Simpel: om op te vallen in de menigte en altijd herkenbaar te zijn voor haar onderdanen, maar ook om makkelijk in de gaten gehouden te kunnen worden door de beveiliging.

7 - De wereld in kleur

Kleuranalyse en interieur: leven in kleur

We laten de kleding en de accessoires even in de steek en nemen eens een kijkje in een andere omgeving waar kleuranalyse ook heel bruikbaar zou kunnen zijn: het combineren van de kleuren in je huis. Nadat je je eigen garderobe en die van je dierbaren onder handen hebt genomen, zul je de verleiding niet kunnen weerstaan ook je huis aan je kleurpalet te willen onderwerpen.

De regels voor kleuranalyse in je huis lijken op wat je tot nu toe hebt gezien, maar verlopen volgens ongewone, zeer interessante schema's. Hieronder zal ik je wat tips geven over hoe je de omgeving die je omringt kleurrijk en harmonieus maakt.

Combineer, maar niet te veel

Als je de kleuren in je huis op een goede manier met elkaar wilt combineren, probeer dan, net als bij kleding, het afschuwelijke *matchy-matchy*-effect te vermijden. Daarmee bedoel ik dat je niet hysterisch alles op elkaar af moet willen stemmen: een blauwe lamp, een blauwe bank, een blauw kussen, ook nog blauwe vazen en ga zo maar door. Je kunt je beter focussen op één dominante kleur – dat kan inderdaad blauw zijn – en die dan accentueren door middel van een andere, complementaire kleur, zoals okergeel of rood.

Kruislings combineren

Kruislings combineren is een heel simpele en doeltreffende regel: het kussen wordt niet afgestemd op de bank, maar op het kleed,

het fauteuiltje past niet bij de bank, maar bij de kussens in de bank, de spreij past niet bij het bed, maar bij het behang, enzovoort.

Kies voor één kleur

Soms zie je huizen waar iedere kamer een andere kleur heeft. Het is nu een modetrend in moderne huizen, maar eigenlijk gaat het om een heel oud gebruik. Eén enkele kleur voor een ruimte kan heel betoverend zijn, vooral in oudere huizen en als ze heel groot zijn, kun je iedere kamer zijn eigen kleur geven. Als je experimenteert met verschillende tinten van één kleur, is de regel dat die dezelfde intensiteit moeten hebben. Bijvoorbeeld pasteltinten: of ze nu feller of dieper zijn, het gaat erom dat je een bepaalde homogeniteit in de ruimte creëert.

Een kwestie van temperatuur

Om er niet naast te zitten, is het natuurlijk essentieel dat alle kleuren in huis dezelfde ondertoon hebben. Deze is leidend voor de basis- en de metaalafwerking. De kleuren kunnen afhankelijk van de ruimte variëren, maar het is belangrijk dat ze of koel of warm zijn.

De vloer als leidraad

De vloer is een onmisbare leidraad voor het combineren van kleuren in je huis en de keuze van de ondertoon. Die vormt namelijk de basis van alles, in de ware zin van het woord. Als het materiaal een warme kleur heeft, zal je voor de rest van het interieur ook koele tinten moeten kiezen. Als de vloer een koele kleur heeft, zal ook de inrichting hieraan aangepast moeten worden.

Vrij baan voor patronen

Soms kun je je laten leiden door bepaalde onderdelen van je interieur. Je kunt bijvoorbeeld uitgaan van een schilderij en de kleuren daarvan de rest van je inrichting en stoffering laten bepalen. Datzelfde geldt voor een behangpatroon of voor een bijzonder stoeltje.

Als je een beetje speelt met allerlei tinten grijs, variërend van wit tot zwart, kun je daarmee ook verschillende patronen combineren, een ruit of een streep, of er wat kleurelementen aan toevoegen die het geheel wat breken, zoals rood of mosterdgeel. Kortom, het mixen en matchen dat we bij de kleding hebben gezien, werkt even goed en op basis van dezelfde regels als in je interieur.

Op het gebied van de patronen wil ik het accent leggen op behang, een element waar ik dol op ben en dat ik dan ook in elke kamer van mijn huis heb gebruikt, zelfs in de badkamer. Behang heeft trouwens een aantal beroemde supporters, waaronder Goethe, die van groen behang hield 'omdat onze blik daarin ware voldoening vindt'. Behang geeft karakter, maakt de ruimte warmer en gezelliger, en je hebt verder weinig nodig. Als je besluit het te gebruiken, hoeft je er dus verder niet zoveel aan toe te voegen en dat is ideaal bij een grote muur waarbij je geen idee hebt hoe je hem vol moet krijgen. Ik heb dit zelf exact zo meegemaakt. Voor een van de muren in de woonkamer kon ik gewoon geen oplossing bedenken. Ik had een paar schilderijen overwogen, maar ik was niet overtuigd, daarna nog wat prenten of wat andere decoraties, maar het was allemaal niets. Ik had ook nog bedacht om het in een heftige kleur te schilderen, maar dan had ik er toch nog iets op moeten hangen... Uiteindelijk heb ik gekozen voor groen behang met een dicht bladerdessin. Dat was helemaal genoeg, er hoefde niets meer bij, het decoreerde de muur, het gaf karakter aan de ruimte en ik kreeg er een onbeschrijflijk fijn gevoel van. Ik moet bekennen dat de bladerprint mijn favoriet is. Als groot natuurliefhebber vind ik dat de vormen en kleuren van bladeren goed zijn voor je hart en daarom gebruik ik dit patroon zelfs als

screensaver op mijn computer en mijn telefoon. Dus, als je niet weet of je wel of geen behang moet nemen, raad ik het je vanuit de grond van mijn hart aan.

Daarnaast moet ik bekennen dat ik, ondanks mijn passie voor kleur, ook enorm gecharmeerd ben van een wit interieur, zoals velen van jullie, vermoed ik. De ruimte lijkt dan zoveel groter en lichter en het is een ontspannende en tijdloze kleur. In combinatie met een vleugje zwart wordt het heel chic en is het de ideale basis voor welke andere kleur dan ook. Ook goed om in je hoofd te houden voor stoffen en behang. De neutraliteit van de kleur kan gecompenseerd worden door meer voelbare materialen met meer structuur, zoals linnen.

Als je een beetje kleur aan een bepaald hoekje of een kamer wilt geven, kun je vaak een opvallend voorwerp gebruiken om de boel wat op te peppen. Dat kan een dressoir zijn, een bank of een paar vintage fauteuils. Dat zal de kleuras zijn waar de rest van het interieur om zal draaien. Die kleur kan vervolgens terugkomen op verschillende plekken in de kamer en kan nog benadrukt worden via andere complementaire kleuren. Meestal vind ik de bijzonderste stukken op de vintagemarkten waar je ook altijd heel leuk kunt onderhandelen. Ik hou van het idee een kast die bij het oud vuil is gezet weer te gebruiken en die in zijn oude glorie te herstellen. Zo'n item is veel charmanter en menselijker dan iets uit de catalogus. Houd daarom de markten in de stad goed in de gaten!

Kleuranalyse en communicatie: de kleuren op Instagram

Met de komst van de nieuwe media en de sociale netwerken zijn beelden en dus ook kleuren onmisbare communicatie-instrumenten geworden, soms zijn die misschien nog wel directer en indringender dan woorden. Denk maar aan Instagram, waar deze taal meer dan op welk kanaal dan ook gebruikt wordt en waar kleuren een echte communicatieve code vormen. Je hebt vast gemerkt dat het overgrote deel van de foto's op dit kanaal in kleur

zijn en niet in zwart-wit. Dit is om de aandacht van de degenen die snel door de *feed* scrollen makkelijker te trekken.

De verspreiding van een sociaal netwerk dat volledig inzet op de impact van beeld heeft de centrale rol van kleur in communicatie duidelijk gemaakt. In deze paragraaf gaan we ontdekken welke kleuren het beste werken en hoe je die moet inzetten voor het overbrengen van emoties.

In een kleurenranglijst uit de zomer van 2019 zien we, ironisch genoeg, zwart op de eerste plaats staan met meer dan 132 miljoen posts. Ik bedoel maar, dit bevestigt weer dat zwart de meestgebruikte kleur is, en niet alleen in de kledingkast – herinner je je die comfortzone nog waar we het een aantal pagina's hiervoor over hadden? Zwart staat ook op Instagram voor elegantie, mysterie en kracht. Mannen en vrouwen van alle leeftijden houden ervan.

Volg de hashtag (#) pink met foto's van lipsticks, nagellak, tassen en accessoires, maar ook van *food*, bloemen en design met een totaal van meer dan 130 miljoen posts. Gebruik deze kleur voor je creatiefste en brutaalste foto's. Het heeft een speelse look die niet per se vrouwelijk is.

In de top drie van de kleuren op Instagram mag direct na roze, blauw in alle soorten tinten niet ontbreken: van lichtblauw tot kobalt, van indigo tot ultramarijn. Natuurlijk wint blauw in de zomer met alle vakantie- en strandfoto's gemakkelijk met een aantal van 129 miljoen posts. Maar in het algemeen straalt de kleur blauw kracht, vertrouwen en stabiliteit uit.

Rood is een krachtige en suggestieve kleur en valt vooral in de smaak bij jongeren. Deze kleur doet het erg goed op foto's en levert de meest 'Instagrammable' plaatjes op. Je vindt het vooral in mode- en beautyposts, maar er zijn ook prachtige foto's met eten en entertainment. Rood leverde zo'n 110 miljoen posts op.

Samen met de hashtags *nature*, *tree* en alles wat met het milieu te maken heeft, is groen (*green*) altijd van de partij. Als je passie hebt voor de natuur, heb je ongeveer 105 miljoen posts tot je

beschikking. Mijn favorieten zijn de prachtige profielen in de stijl van National Geographic. Maar de waarde van groen reikt veel verder dan dit; het heeft te maken met innerlijke rust en welbevinden.

Geel mag zeker niet ontbreken, een kleur waar ik gek op ben, want als ik er alleen maar naar kijk, krijg ik meteen meer energie. Geel is heel geschikt om optimisme, warmte en enthousiasme uit te stralen. Inclusief de chiquere varianten in goud, mosterd en honing, scoort de kleur meer dan 41 miljoen posts.

De dertig miljoen posts met oranje (*orange*) hebben meestal te maken met *food* of bloemen, maar ik raad je ook aan bij Hermès te kijken, omdat die altijd heel bijzondere kleuren, prints en foto's hebben. Over de betekenis: het roept bij mij een gevoel van vriendschap en vrolijkheid op.

Paars is geraffineerder, maar verwijst ook naar creativiteit en verbeelding. Onder de hashtag *purple* heeft de kleur ongeveer evenveel posts als oranje.

Ook een van de niet-kleuren wordt veel gebruikt als hashtag. We hebben het dan over grijs (*grey*) met rond de vijftien miljoen posts, waar echt heel stijlvolle en introspectieve foto's bij zitten.

De lijst wordt afgesloten met wit (*white*), zoals gewoonlijk *low profile*, maar wel in bijna elke post aanwezig. Het gaat om zeer uiteenlopende onderwerpen zoals mode, dieren en eten. Architectuur en interieurdesign zijn mijn favorieten.

Er bestaan ook apps die berekenen wat je dominante kleur is of wat de meest voorkomende kleur is in je Instagram-feed. Het is leuk om dit te weten om te controleren of je profiel met je palet overeenkomt, maar ook om te begrijpen welke boodschap je met je beelden en kleuren overbrengt.

Noord versus zuid: de verschillende kleurvoorkeuren

Kleuren hebben in de wereld verschillende betekenissen, dat is bekend. Maar in de afgelopen tijd heb ik ook gemerkt dat de

kleurbenadering in het noorden en zuiden van de wereld ook heel anders is, met name omdat kleuren zijn verbonden met de geschiedenis en de cultuur, maar ook met de stijl en de kleurkenmerken van de verschillende volken.

De invloed van de geschiedenis is bijvoorbeeld merkbaar in de namen van kleuren: het is echt verrassend te zien dat veel kleuren rechtstreeks vernoemd zijn naar de namen van oorlogswerktuigen en materialen. Het zogenoemde Engels rood is vernoemd naar de beroemde scharlakenrode uniformjassen van de bewakers, en ook Pruisisch blauw is afkomstig van de Pruisische en Napoleontische legeruniformen. Het Britse leger is ook verantwoordelijk voor de naam kakigroen, de militaire camouflagekleur, marineblauw komt van de Engelse marine en koninklijk blauw van hun koninklijke luchtmacht, als schutkleur op zee en in de lucht.

Behalve over politieke kwesties zegt kleur ook veel over de industriële geschiedenis van de verschillende landen. Rookgrijs uit Londen verwijst naar de laag roet waaronder de stad bedekt was tijdens de industriële revolutie. Denk ook aan industriële grondstoffen zoals steenkool, grafiet en basalt uit de Engelse en Ierse mijnen, allemaal grijstinten, een kleur die nog steeds erg *en vogue* is bij de zakenlieden in de stad. Ook de auto-industrie met zijn Ferrarirood en het zogeheten Britse *racing green* moet hier natuurlijk genoemd worden.

Terwijl de productieve landen uit het noorden ons kleuren uit de civiele en de legerindustrie hebben nagelaten, zijn de landen uit het zuidelijke deel van de wereld traditioneel gezien verbonden met de kleuren van de aarde, de landbouw, maar ook van de kunst en de spiritualiteit. De zogenoemde *indian summer* is een volmaakt symbool voor de rijke en diepe kleur die we als mahonie kennen. Geel heeft een zeer lange artistieke traditie. We denken hierbij aan zonnebloemgeel dat het zuiden van Frankrijk kenmerkt en ook de schilderijen van Van Gogh, die zich erdoor liet inspireren. Of Napelsgeel dat gebruikt werd door de zeventiende-eeuwse schilders en dat direct afkomstig was uit de zwavel van de Vesuvius.

Toen we het over kleding hadden, heb je vast al gemerkt dat het gebruik van kleur in het noorden of het zuiden van de wereld enorm van elkaar verschilt. Vanuit het zuiden komen krachtige en heldere kleuren zoals Mexicaans roze, cederblauw uit Libanon, turquoise uit Turkije, Indiaas geel... Het kleurpalet van het noorden is veel soberder. Deze diepe kleurkloof komen we ook tegen in Italië en dit is iets wat me echt raakt, want ik ben van oorsprong Napolitaanse en ben later in het noordelijke Milaan gaan wonen. In Italië is het zeer Milanees om geheel in het zwart gekleed te gaan, net zoals het dragen van unikleuren. In Rome is het gebruik van kleuren en prints veel vrijer en nonchalanter. En dan heb ik het niet alleen over kleding. Kijk maar eens naar de auto's. Als ik vanaf het balkon van mijn huis in Milaan naar beneden kijk, zie ik alleen maar zwarte, grijze, en hooguit een paar witte auto's. In Napels zie je, zoals je wel kunt bedenken, alle kleuren van de wereld voorbijrijden!

Je perceptie van kleur hangt ook af van waar je je bevindt, omdat de wijze waarop onze ogen kleur registreren, verandert. Op de evenaar vallen de zonnestrallen loodrecht op de aarde en dus wordt de kleurintensiteit minder. Daarom is dat leuke, gebloemde blouseje van de vakantie in Rio, totaal niet geschikt als je in Wenen bent. En verder is ook levensstijl iets waarmee je rekening moet houden. In de hectische wereldsteden is grijs ook vanwege praktische redenen de kleur die overheerst, afgezien van de dresscode, die gemiddeld formeler is in Westerse landen zoals Noord-Amerika en landen in Europa. Ik eindig deze paragraaf met een laatste weetje dat rechtstreeks te maken heeft met kleuranalyse. In het zuidelijke deel van de wereld worden fellere kleuren gebruikt omdat de bevolking daar een donkerdere huid heeft die normaal gesproken om diepere kleuren vraagt. Andersom geven mensen in het noorden de voorkeur aan meer gedempte kleuren. Probeer eens een sjaal te zoeken in een Hermès Boutique in Parijs of in Istanbul: daar vind je een totaal ander assortiment. Koele en zachte kleuren in Frankrijk, donker en diep in Turkije. Een

kwestie van smaak, absoluut, maar het zijn ook de verschillen in kleurkenmerken van de bevolking. Ik maak er geen geheim van dat ik mijn mooiste vondsten op reis heb gekocht, in toeristische bestemmingen in Zuid-Europa, in het Midden-Oosten en op internationale vliegvelden tussen twee vluchten door. Dat komt doordat ik mijn kleuren ken en daardoor beter kan winkelen op plekken waar de mensen meer op me lijken.

Conclusie

Misschien ben ik een beetje overambitieuze, maar ik hou van de gedachte dat ik met dit boek wat kleur in je leven heb gebracht en het in zekere zin ook wat simpeler heb gemaakt door wat tips over hoe je gemakkelijk (en leuk) je garderobe kunt organiseren.

Als ik je wat regels heb geleerd of zo hier en daar heb geopperd afstand te doen van bepaalde kleuren, was dat alleen maar om je aan te moedigen bewuste keuzes te maken, zodat jij je eigen uiterlijk kunt bepalen en niet de mode, de maatschappij of de trend. Ik wil dat kleuranalyse een kans is in plaats van een verplichting, een keuze en geen beperking.

Speel met kleuren, experimenteer, overwin oude patronen en vooroordelen, verlaat de platgetreden paden en laat je vooral inspireren door de natuur: die is heel goed met kleur. De bomen in het bos, de vacht van dieren, de bloemblaadjes, de zee en de dieren erin; het zijn de meest authentieke en verrassende inspiratiebronnen die je tot je beschikking kunt hebben. En ze liggen binnen ieders bereik.

Ik hoop dat voor een aantal van jullie die een kleur 'verloren' hebben mijn verhaal een 'vonkje' kan zijn voor een nieuw begin, je persoonlijke nieuwe lente, die je na de winter weer ziet ontluiken in de vorm van nieuwe kleuren en nieuw licht. Deze kleurwedergeboorte is ook een metafoor: als je kleur (her)ontdekt, ontstaat er iets binnenin ons. En het is niet hetzelfde als een nieuw kapsel. Kleur gebruiken is ook een manier om tegen de wereld te zeggen: 'Kijk, ik ben er.' Niet om te koop te lopen met jezelf, maar omdat je trots bent dat je je eigen uniciteit hebt ontdekt, in harmonie bent met jezelf en met anderen. Kleur wordt een kans

om te durven en je te laten verrassen door de vreugde die dat brengt. Ik hoop dat ook jij en de mensen om je heen heel snel de aanstekelijke kracht van kleur zullen ervaren.

Dankwoord

Er zijn zoveel mensen die ik wil bedanken. En ik doe dat in willekeurige volgorde en niet in volgorde van belangrijkheid, want iedereen was essentieel, allemaal op hun eigen manier.

Allereerst wil ik Marcella, Elisabetta en Flavia bedanken. Zij hebben in mij geloofd en hebben me in elke fase van dit uitgeefproject geholpen. Het boek dat jullie in handen hebben, zou ook hun handtekening moeten hebben, want het is evenveel van hen als van mij.

Ik wil Sara en Cristina bedanken, die dag in, dag uit aan mijn zijde werken, zo toegewijd en warm dat mijn hart ervan overloopt. Alleen dankzij hun geduld en hun inzet heb ik de tijd gevonden dit boek te schrijven.

Ik wil mijn zus bedanken die ook mijn beste vriendin is. En ik bedank mijn beste vriendin die ook mijn zus is. Lisa en Isiré zijn mensen op wie ik altijd kan rekenen en die ik daarvoor nooit genoeg zal kunnen bedanken.

Ik wil mijn familie bedanken en alle mensen die me dierbaar zijn, voor alle keren dat ze in me hebben geloofd, maar ook voor de momenten dat ze minder vertrouwen in me hadden, want dat was juist het moment dat ze me hebben aangespoord het nog beter te doen.

Ik dank mijn zoon die zoveel kleur brengt in mijn leven en me altijd heel speciaal laat voelen: 'Mijn mama is kleurenjuf.' Ik hoop dat zijn leven altijd kleurrijk zal zijn en dat hij nooit zijn temperament en zijn nieuwsgierigheid zal verliezen.

Ik wil mijn docenten Lynne en Rosemarie bedanken die mij alle geheimen van dit beroep hebben onthuld. Ze hebben mijn

aangeleerde passie getransformeerd in professionele, technische kennis. Ik bedank hen ook omdat ze kwaliteiten in me zagen waarvan ik zelf niet wist dat ik die had.

Ik wil alle mensen bedanken die ik heb mogen bijstaan vanuit mijn vak als imageconsultant, want achter een ogenschijnlijk oppervlakkig beroep zit een wereld van menselijkheid. Het brengen van kleur in hun leven was voor mij een eer en een voorrecht, een bron van reflectie en vaak van ontroering. Hun prestaties zijn mijn trots.

Ik wil alle cursisten bedanken die in deze jaren een opleiding aan mijn instituut hebben gevolgd. Door hun enthousiasme heb ik begrepen hoeveel geluk ik heb dat ik dit beroep mag uitoefenen. Ik heb lesgegeven, maar door hen heb ik ook heel veel geleerd en per saldo kan ik zeggen dat de kennisuitwisseling absoluut twee kanten opging.

Ik wil alle mensen bedanken die me iedere dag liefdevol volgen op social media. Als kleuranalyse zo viraal en aanstekelijk is geworden, dan is dat vooral dankzij hen.

Als laatste wil ik Vito bedanken, omdat hij altijd mooi en kleurwaardig is.

Colofon

Uitgegeven door Xander Uitgevers

www.xanderuitgevers.nl

Oorspronkelijke titel: *Armocromia*

Oorspronkelijke uitgever: Antonio Vallardi Editore, Milano

Vertaling: Corine Guldie

Omslagontwerp: Studio Marlies Visser

Auteursfoto: Eleonora Proietti

Verzorging ePub: Michiel Niesen, ZetProducties

Copyright © 2019 Antonio Vallardi Editore, Milano

Copyright © 2021 voor de Nederlandse taal:

Xander Uitgevers BV, Haarlem

ISBN 9789401613774

De uitgever heeft getracht alle rechthebbenden te traceren. Mocht u desondanks menen rechten te kunnen uitoefenen, dan kunt u contact opnemen met de uitgever. Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

The license to this eBook belongs to you. This eBook can be read on Mac or PC computers, eReaders, tablets, and mobile phones.

(Re)selling, distributing, (sub)licensing, renting, leasing or otherwise assigning or transferring any rights in or to the license or this eBook, or reproducing, publishing, broadcasting or making this eBook or any portion of it available to any third party otherwise is strictly prohibited.

This eBook is watermarked with traceable information that identifies you as the owner of the license, as a security measure in the event of misuse.

Enjoy your eBook!